

บทบาทของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ระหว่างปี 2551-2557

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาโทศาสตร
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2557
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ROLES OF CHILDREN CHARACTERS
IN THAI TELEVISION DRAMA BETWEEN 2008-2014

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication Arts) Program in Communication
Arts

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2014

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	บทบาทของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ระหว่างปี 2551-2557
โดย	นางสาวมังคลารัช ใจตรง
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร.จिरยุทธ์ สีนรุพันธุ์

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมลชาติประเสริฐ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร.จिरยุทธ์ สีนรุพันธุ์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ฉัตรชาติ)

มังคลารักษ์ ใจตรง : บทบาทของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ระหว่างปี 2551-2557 (ROLES OF CHILDREN CHARACTERS IN THAI TELEVISION DRAMA BETWEEN 2008-2014) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ. ดร.จิริยุทธิ์ สินธุ์พันธุ์, 125 หน้า.

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนและหลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5 และ 7 โดยศึกษาเฉพาะบทบาทตัวละครหลักและตัวละครรองจำนวนทั้งสิ้น 127 เรื่องตั้งแต่ พ.ศ. 2551- พ.ศ. 2557 ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการศึกษาพบว่า บทบาทผู้ช่วยเหลือเป็นบทบาทตัวละครเด็กที่พบมากที่สุดในการละครโทรทัศน์พิจารณาตามกรอบแนวคิดการวิเคราะห์ตัวละครของ วลาดิเมียร์ พรอพพ์ และมีการนำเสนอตัวละครเด็กเพศชายมากกว่าหญิง ซึ่งตัวละครเด็กชายจะแสดงออกถึงความสามารถและสติปัญญา มากกว่าเด็กหญิงด้วย และตัวละครเด็กปรากฏในละครโทรทัศน์ประเภท โรแมนติกคอมเมดี้มากที่สุด

ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำจะเน้นการสนับสนุนตัวละครเอก ในลักษณะตัวละครตลก อาศัยการแสดงออกตามธรรมชาติของวัยเด็ก คือ ความเป็นเด็ก ความสนุกสนานสดใส มีจินตนาการ เน้นให้ความบันเทิงและความเพลิดเพลินกับผู้ชมทางบ้านเป็นหลัก สะท้อนมุมมองของผู้ผลิตและสังคมที่มีต่อเด็กในลักษณะของความบริสุทธิ์ เปรียบเสมือนผ้าขาวและอยู่ขอบเขตของด้านบวกเท่านั้น ส่วนตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำจะมีพฤติกรรมเลียนแบบผู้ใหญ่ ซึ่งตัวละครเด็กชายจะเน้นการช่วยเหลือตัวละครเอกฝ่ายหญิงทั้งใช้กำลังความแข็งแรงของร่างกายและปัญญาในการคิดช่วยแก้ปัญหาต่างๆ อาทิ การส่งสาร การต่อสู้กับตัวละครร้าย ฯลฯ สามารถวิเคราะห์ถึงแนวความเชื่อที่มีต่อตัวละครฝ่ายหญิงที่อ่อนแอและต้องได้รับการช่วยเหลือจากตัวละครอื่นๆ นอกจากนี้หากตัวละครเด็กในละครเรื่องใดมีพลังวิเศษเหนือธรรมชาติย่อมสามารถช่วยเหลือตัวละครเอกแก้ไขสถานการณ์วิกฤติได้อีกด้วย ซึ่งตอกย้ำมุมมองของผู้ผลิตในการนำเสนอตัวละครเด็กที่มีลักษณะแสดงออกเป็นผู้ใหญ่และมีความสามารถเกินวัย

เมื่อพิจารณาในโครงเรื่องหลัก ตัวละครเด็กจะอยู่ในส่วนอารมณ์บทมากที่สุดและลงระดับความสำคัญลงในการดำเนินเรื่องช่วงต่อไป แต่ขณะเดียวกันช่วงสถานการณ์วิกฤติของเรื่อง จะพบตัวละครเด็กถูกนำเสนอขึ้นเหตุการณ์ที่กำลังเข้มข้นเพียงชั่วขณะหนึ่ง โดยใช้ธรรมชาติความเป็นเด็กที่สดใส ไร้เดียงสา เพื่อให้ผู้ชมได้พักอารมณ์บีบคั้น ดึงเครียดในระยะเวลาหนึ่งก่อนกลับสู่เนื้อเรื่องหลักต่อไปได้อีกด้วย

สาขาวิชา นิเทศศาสตร์

ปีการศึกษา 2557

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

5684870428 : MAJOR COMMUNICATION ARTS

KEYWORDS: KID TV DRAMA

MANGKALARUT CHAITRONG: ROLES OF CHILDREN CHARACTERS IN THAI TELEVISION DRAMA BETWEEN 2008-2014. ADVISOR: DR.JIRAYUDH SINTHUPHAN, 125 pp.

The purpose of this thesis is to study roles of children characters in Thai television drama on channel 3 ,5 and 7 between 2008 and 2014 by using Content Analysis method. The result of this study indicate that the number of boy character is more than girl character. After measuring children character relates with main character, the relationships between them are in the way of family's member. Romantic comedy dramas have the most quantity of children characters of all genre. Children characters are also related to drama's theme.

Role of children character in Thai television drama which represent in Vladimir propp's concept found out that most children in Thai television drama are the main character's helper. Children character in pre-evening news are cheerful and lively but the ones in prime time are more realistic. They help the main character without any conditions

When considering the main plot, children characters are in the initial situation most and then they gradually fade away and when the climax comes, they become important again .Meanwhile in the intend situation, They intervene in order to make audiences alleviative.

Field of Study: Communication Arts

Student's Signature

Academic Year: 2014

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและการชี้แนะอันเป็นประโยชน์จากกรรมการวิทยานิพนธ์ทุกท่าน โดยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วราภรณ์ ฉัตรชาติ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้ความกรุณาสละเวลาให้คำแนะนำ และดร.จิรยุทธิ์ สิ้นธุพันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณครอบครัว ขอขอบคุณพ่อที่จุดประกายฉายทางเดิน ขอขอบคุณแม่ที่ช่วยผลักดันสนับสนุนเสมอมา ขอขอบคุณน้องรักที่อยู่ด้วยกัน และ ตา ยาย น้า ครอบครัวทุกคน และใหม่ เพื่อนรัก รวมถึงกัลยาณมิตรทุกคนที่คอยให้กำลังใจกัน ทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1	9
บทนำ	9
ที่มาและความสำคัญ.....	9
ปัญหานำการวิจัย	11
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	12
นิยามศัพท์	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
ขอบเขตในการวิจัย.....	13
บทที่ 2	14
แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
พัฒนาการตามวัยของเด็ก	28
บทที่ 3	34
ระเบียบวิธีการวิจัย	34
บทที่ 4	36
ผลการศึกษาการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ไทย	36
ระหว่างปี 2551-2557	36
การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวและหลังข่าวภาคค่ำ.....	37
ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำทำหน้าที่เป็นตัวละครเอกตอนเด็ก.....	59

การนำเสนอตัวละครเด็กในฐานะตัวละครเอกวัยเด็กในละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ	77
บทที่ 5	107
บทสรุปและอภิปรายผลการวิจัย	107
ข้อจำกัดในการวิจัย	114
รายการอ้างอิง	115
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	125

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันสื่อโทรทัศน์ยังเป็นสื่อมวลชนที่มีผู้รับสารเข้าถึงได้มากที่สุด โดยลักษณะสำคัญของสื่อโทรทัศน์ คือการนำเสนอด้วยเทคนิคภาพและเสียง แต่ด้วยการปรุงแต่งและออกแบบสารที่ซับซ้อน ภาพและเสียงก็สามารถทดแทนการสัมผัสประสบการณ์รส กลิ่น กายสัมผัสและใจได้เช่นกัน(สมสุข หินวิมาน, 2558) โดยการรับชมผ่านเครื่องรับโทรทัศน์ จึงสามารถส่งข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับสาร คือ ผู้ชมได้อย่างกว้างขวางในเวลาอันรวดเร็ว ที่สำคัญสื่อโทรทัศน์ยังนำเสนอรายการที่มีความหลากหลาย อาทิ รายการละคร รายการข่าว รายการสารคดี เป็นต้น เพื่อสร้างตัวเลือกในกลุ่มผู้ทางบ้านที่มีความหลากหลายเช่นกัน โดยรายการที่มีผู้ชมสูงสุด คือ รายการละคร จากการสำรวจความนิยม(Rating) ของ AGB Nielsen Media Research (Thailand) ในปี 2556 มีจำนวนผู้ชมสูงสุด ในการรับสื่อละคร โทรทัศน์ถูกจัดลงช่วงเวลาก่อนข่าวภาคค่ำและหลังข่าวภาคค่ำของสถานีช่องต่างๆ และถือเป็นเวลาสำคัญของการขายโฆษณา เพราะเป็นช่วงที่ผู้ชมเปิดรับชมโทรทัศน์มากที่สุดของวัน หรือที่เรียกกันว่า ไพรม์ไทม์(องอาจ สิ่งหล้าพอง, 2557) อาจกล่าวได้ว่า ผู้ชมสนใจเนื้อหาความบันเทิงจากละคร โทรทัศน์มากกว่ารายการอื่นๆ ทำให้ละครโทรทัศน์เป็นรายการที่มีบทบาทต่อผู้ชมอย่างมาก และจากพฤติกรรมมารับชมมีลักษณะการรับข้อมูลผ่านโทรทัศน์หรือเครื่องรับสัญญาณตามบ้าน เป็นที่ ไร้ฐาน ซึ่งสามารถสร้างความรู้สึกเป็นกันเองให้แก่ผู้ชมได้ง่าย ก่อให้เกิดการสร้างอารมณ์ร่วมไปกับ เนื้อหาละครได้เป็นอย่างมาก นอกจากนี้การนำเสนอเนื้อหาละครทางโทรทัศน์นั้นยังมีเรื่องราว ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของผู้ชมทางบ้านในบริบทส่วนใดส่วนหนึ่งได้อีกด้วย

การนำเสนอเนื้อหาละครโทรทัศน์เป็นตอนๆ ตามเวลาที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ประมาณครั้งละ 30-120 นาที จำนวน 2-3 วันต่อสัปดาห์นั้น ทำให้การนำเสนอลักษณะตัวละคร เพื่อ เข้าสู่การเล่าเรื่องราวจะเน้นไปที่ส่วนสำคัญและจุดเด่นของตัวละครแต่ละตัว โดยการอธิบายให้ผู้ชม เห็นถึงบทบาทของตัวละครอย่างกระชับ แต่เนื่องจากเวลาที่จำกัดละครมักจะเริ่มในตอนกลางองค์ที่ 2 ลักษณะตัวละครจะแสดงออกอย่างรวดเร็วมาก การเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อจะ แสดงให้เห็นว่าละครแต่ละตัวมีบุคลิกอย่างไร ซึ่งในละครหนึ่งเรื่องนั้นจะประกอบไปด้วยตัวละคร หลากหลายมาร่วมดำเนินเรื่อง อาทิ ตัวละครเอก ตัวละครรอง และตัวประกอบอื่นๆ เพื่อช่วย สนับสนุนให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อหาหลักและเค้าโครงเรื่องสำคัญของละครที่ต้องการนำเสนอได้มากยิ่งขึ้น

และด้วยความหลากหลายของตัวละครในเรื่องนี้เอง เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกร่วมไปกับเนื้อหา โดยอาจนำตัวเองเข้าไปเทียบเคียงกับตัวละครใดตัวละครหนึ่ง หรือเรียนรู้ความเป็นจริงจากตัวละครต่างๆ ที่มีส่วนเชื่อมโยงเข้ากับชีวิตจริงของผู้ชมทางบ้านได้

กล่าวได้ว่าพื้นที่การนำเสนอความหลากหลายของตัวละครนี้ เป็นส่วนสำคัญให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์สามารถสอดแทรกเนื้อหาความจริงทางสังคม และสร้างการรับรู้ หรือตอกย้ำเรื่องราวที่ต้องการ ตลอดจนการเน้นบทบาทของละครโทรทัศน์ในฐานะสื่อมวลชนที่มีส่วนในการทำหน้าที่สอนผู้ชมทางอ้อม ให้ได้รู้จักตนเองผ่านบทบาทของตัวละครเหล่านั้นอีกด้วย

บทบาทของตัวละครต่างๆ ในละครโทรทัศน์นั้น ทำหน้าที่นำเสนอเรื่องราวผ่านความคิดและการผลิตของผู้ผลิต ซึ่งสะท้อนภาพเปรียบเทียบกับสังคมจริงๆ ที่มีความแตกต่างหลากหลาย ถึงแม้ว่าตัวละครหลักที่ถูกนำเสนอมากที่สุดในละครโทรทัศน์จะเป็นกลุ่มคนวัยหนุ่มสาวหรือวัยทำงานตอนต้น แต่ขณะเดียวกันจะพบตัวละครอื่นๆ ที่มีความแตกต่างทั้งในเชิงประชากรศาสตร์ และด้านจิตใจและความนึกคิดต่างๆ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนเรื่องราวตามเค้าโครงเรื่องหลักร่วมอยู่ด้วย เพื่อเติมเต็มให้ละครสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อาทิ กลุ่มพ่อแม่ตัวละครเอกซึ่งเป็นกลุ่มผู้สูงอายุ หรือผู้สูงอายุตอนต้น กลุ่มตัวละครชายและหญิงซึ่งสนับสนุนตัวละครเอก กลุ่มผู้ร้าย รวมถึงกลุ่มตัวละครเด็ก ทำให้สามารถพิจารณาลักษณะกลุ่มคนในละครที่เข้ามาดำเนินเรื่องราวกับตัวละครหลัก ซึ่งพฤติกรรมของตัวละครทุกตัวที่คัดเลือกมานำเสนอย่อมส่งผลต่อเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ในละครไม่มากก็น้อยตามบทบาทของตัวละครนั้นๆ และสร้างความเข้าใจเนื้อหาละครแก่ผู้ชมทางบ้านได้อย่างสมบูรณ์

แม้ว่าละครโทรทัศน์จะมีกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มผู้ชมผู้ใหญ่เป็นหลัก แต่จากผลการวิจัยเรื่องเด็กกับการรู้เท่าทันสื่อโทรทัศน์ ยังพบว่า เด็กเปิดรับสื่อโทรทัศน์ไม่ต่ำกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน และเปิดรับรายการละครค่อนข้างมาก โดยระบุว่าดูพร้อมกับแม่หรือญาติผู้ใหญ่ซึ่งมีอิทธิพลต่อทัศนคติของเด็ก นอกจากนี้เด็กยังสามารถเข้าใจเนื้อหาแก่นสารของละคร รวมทั้งวิเคราะห์เหตุผลเกี่ยวกับบทบาทการกระทำของตัวละครในแต่ละเรื่องได้ กลุ่มผู้ชมเด็กเองจึงเป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ทำให้ความสนใจและร่วมรับชมละครก่อนและหลังข่าวภาคค่ำกับกลุ่มผู้ชมผู้ใหญ่ แม้ว่าละครโทรทัศน์เป็นการนำเสนอตัวละครผ่านมุมมองของผู้ใหญ่เพื่อกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ใหญ่เป็นหลัก แต่จากผลวิจัยที่กล่าวไปแล้วข้างต้น กลุ่มเด็กก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ร่วมรับสารจากละครโทรทัศน์ และในเนื้อหาละครมีการนำเสนอตัวละครเด็ก ซึ่งเป็นช่วงวัยของเขาเหล่านั้นเอง ละครโทรทัศน์จึงเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความเข้าใจและให้ต้นแบบพฤติกรรมแก่ผู้ชมทั้งผู้ใหญ่และเด็กไปพร้อมกัน(เมสิริน ขวัญใจ, 2551) นอกจากนี้ผลการวิจัยภาพเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงไพรม์ไทม์ โดยศึกษาจากละคร 4 เรื่องระหว่างเดือนกันยายน ถึง พฤศจิกายน 2549 (2549 : 233-236) พบว่า การให้ภาพของเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงไพรม์ไทม์นั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากการวางโครงเรื่อง โดยปรากฏภาพในลักษณะเพื่อสร้างความสะเทือนอารมณ์ของผู้ชมเป็นหลัก อาทิ สนุก เศร้า น่าเอ็นดู น่าสงสาร รongลงมาคือบอกภูมิหลังและเพิ่มความสมจริง

หรือความสมเหตุสมผลในเรื่อง แต่ตัวละครเด็กไม่มีความสำคัญกับเนื้อเรื่องหลักมากนัก และภาพของเด็กถูกเล่าในมุมมองของผู้ใหญ่มากที่สุดซึ่งสะท้อนภาพส่วนหนึ่งของผู้ผลิต นอกจากนี้ในระยะเวลาดังกล่าว ภาพของเด็กไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงเรื่องและแก่นเรื่องแต่เน้นเพิ่มความรู้สึกเท่านั้น(สิริรัตน์ เอื้อน้อมจิตต์กุล, 2549)

ดังนั้น ละครโทรทัศน์ทั้งช่วงก่อนข่าวภาคค่ำและหลังข่าวภาคค่ำ ไม่ได้มีกลุ่มผู้ชมหลักเป็นเพียงผู้ใหญ่เท่านั้น แม้ว่าในละครช่วงก่อนข่าวภาคค่ำจะเน้นกลุ่มผู้ชมกลุ่มเด็กเป็นหลักอยู่แล้ว แต่ยังมีกลุ่มผู้ชมกลุ่มเด็กเพิ่มเวลารับชมละครต่อเนื่องไปจนถึงละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าว ที่มีเนื้อหาเพื่อนำเสนอกิจกรรมสำหรับเด็กและผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยที่ผ่านมาจะเป็นการศึกษาผลกระทบของเนื้อหารายการเด็กต่อกลุ่มผู้ชมเด็ก หรือการศึกษาภาพสะท้อน การนำเสนอบทบาทของสื่อโทรทัศน์หรือกลุ่มตัวละคร มักเป็นกลุ่มคนโดยการจำแนกตามเพศ อาทิ บทบาทของผู้หญิงในละครโทรทัศน์ ภาพสะท้อนของกลุ่มรักร่วมเพศในละครโทรทัศน์ กลุ่มตัวละครคนใช้ในละครโทรทัศน์ แต่การนำเสนอบทบาทของเด็กในละครโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อการรับรู้ การเรียนรู้ทำความเข้าใจของเด็กซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้รับสื่อในสังคมจริงในปัจจุบันกลับไม่ได้ถูกนำมาเป็นประเด็นในการตั้งคำถามเพื่อการวิจัยที่เป็นระบบมากนัก และจากสถิติที่เด็กจำนวนไม่น้อยมีโอกาสรับชมละครทั้งก่อนและหลังข่าวภาคค่ำ ทำให้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าผู้ผลิตละครโทรทัศน์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องใส่ใจต่อการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็ก ซึ่งการนำเสนอบทบาทของกลุ่มคนต่างๆสามารถถ่ายทอด ค่านิยม ทัศนคติต่างๆ ซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อ การรับรู้ ความเข้าใจในการดำรงชีวิตต่อกลุ่มผู้ชมทั้งผู้ใหญ่และเด็ก หรือกลุ่มอื่นๆในสังคม ดังนั้น การทำหน้าที่นำเสนอเนื้อหาของโทรทัศน์ต้องสอดคล้องกับภารกิจด้านจริยธรรมในการเป็นสื่อมวลชนกระแสหลักที่ควรตระหนัก และเป็นการยกระดับการนำเสนอละครโทรทัศน์ไทย ไปจนถึงการรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวมอีกด้วย จึงเป็นที่มาของการวิจัยเพื่อศึกษาการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2551-2557 ทั้งในช่วงเวลาที่ออกอากาศก่อนข่าวและหลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5 และ 7 และสามารถเปรียบเทียบ ทำความเข้าใจพัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงในการนำเสนอตัวละครเด็กผ่านละครโทรทัศน์ทั้ง 2 ช่วงเวลาต่อไป

ปัญหานำการวิจัย

1. การนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงเวลาก่อนข่าวภาคค่ำเป็นอย่างไร
2. การนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงเวลาลงข่าวภาคค่ำเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงเวลาก่อนข่าวภาคค่ำ
2. เพื่อศึกษาการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงเวลาลงข่าวภาคค่ำ

นิยามศัพท์

ละครโทรทัศน์ หมายถึง ละครที่ผลิตเพื่อออกอากาศทางโทรทัศน์โดยเฉพาะ เป็นเรื่องยาว นำเสนอหลายตอนจบ ใช้ผู้แสดงชุดเดียวตลอดการแสดง ออกอากาศเป็นประจำ 2-3 วันต่อสัปดาห์ ซึ่งในการวิจัยนี้ละครโทรทัศน์ คือ ละครที่ออกอากาศช่วงเวลาก่อนและหลังข่าวภาคค่ำของทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ,5 และ 7

เด็ก ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของสหประชาชาติได้จำกัดความว่า เด็ก คือ มนุษย์ทุกคนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี นอกเหนือจากกฎหมายรับรองว่าเป็นผู้บรรลุนิติภาวะ และ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 นิยามว่า เด็ก คือ คนที่มีอายุน้อย และ “เด็ก” ตามความหมายที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 4 คือ บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส(คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ,2549)

โดยในการวิจัยนี้ เด็ก หมายถึง คนทุกคนทั้งเพศชายและหญิง ที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี

ละครก่อนข่าวภาคค่ำ คือ ละครที่ออกอากาศช่วงเวลา 18.30 น. เป็นต้นไป หรือที่เรียกว่าละครเย็น นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 และ 7 (สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 ไม่มีรายการละครก่อนข่าวภาคค่ำ)

ละครหลังข่าวภาคค่ำ คือ ละครที่ออกอากาศช่วงหลังข่าวภาคค่ำ เริ่มออกอากาศเวลาประมาณ 20.15 น.หรือ 20.30 น. เป็นต้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์
2. ได้แนวทางที่จะนำไปสู่การนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์อื่นๆต่อไป

ขอบเขตในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะการนำเสนอบทบาทของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ ก่อนและหลังข่าวภาคค่ำ เป็นละครโทรทัศน์ที่มีส่วนนำเสนอเนื้อหาตัวละครเด็กในเนื้อเรื่องละคร โดยรับบทเป็นนักแสดงหลัก หรือนักแสดงบทบาทรอง แต่ไม่ใช่นักแสดงประกอบหรือสมทบและมีบทสนทนาในเรื่องอย่างชัดเจน และออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ,สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 5 (ซึ่งมีเฉพาะละครหลังข่าวภาคค่ำ)และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2557 (เป็นระยะเวลาที่มีความครบถ้วนของข้อมูลเป็นที่ปรากฏชัด และสามารถรวบรวมเอกสารได้อย่างสมบูรณ์) และทำการศึกษาประเภทของละครโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอตัวละครเด็ก มีความนิยมและจำนวนผู้ชมละครเป็นอย่างไร

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง **บทบาทของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ระหว่างปี 2551-2557** ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ที่ถูกนำเสนอบทบาท มีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องคือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์
2. แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างการเล่าเรื่องและการวิเคราะห์ตัวละคร
3. แนวคิดเกี่ยวกับเด็ก

2.1.แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์

ละคร เป็นการสื่อสารในเชิงศิลปะที่เข้าถึงผู้ชมได้กว้าง เข้าใจง่ายและเป็นที่ยอมรับได้รวดเร็ว โดยเฉพาะละครเรีงมย์ หรือ Melodrama เนื่องจากคุณสมบัติ 5 ประการ หรือ 5E ของละคร (อิรนันท์ อนุชศิริวงศ์, 2555) คือ Entertain มาจากศัพท์ภาษาละติน หมายถึง การยึดตรึง ซึ่งละครสามารถยึดตรึงผู้ชมได้ด้วย เรื่องเล่าที่ผ่านการแสดง Emote การเล่าเรื่องแบบละครจะมีชั้นเชิงด้านอารมณ์ ผู้ชมจึงได้รับการตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ Exalt การสร้างความตระการตา เช่น การออกแบบเครื่องแต่งกาย บรรยากาศ Escape การทำให้ผู้ชมได้หย่อนใจหรือการหนีจากชีวิตจริง ชั่วขณะ Enlighten การสร้างความคิดอ่านให้ผู้ชมได้

ละครเปรียบเหมือนการสร้างโลกขึ้นอีกโลกหนึ่ง มีวิธีการดำเนินชีวิตที่หลากหลายมีทั้งความดี ความชั่ว และเหตุการณ์ต่างๆที่ไม่อยู่กับที่ เคลื่อนจากจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่งตลอดเวลาจนกว่าจะถึงจุดอวสานของเรื่อง เป็นโลกของจินตนาการที่ผู้สร้างต้องการให้ผู้ชมติดตามและติดใจเกิดเป็นความบันเทิงอย่างแท้จริงนอกจากนี้ละครบางเรื่องยังมุ่งแสดงให้เห็นความรุนแรง โหดเหี้ยมทารุณ ความยากจน และถือว่าเป็นความบันเทิงอีกแบบหนึ่ง เพราะละครที่ให้ความบันเทิงมีพื้นฐานมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ในชีวิตจริงจึงมีสิ่งที่เป็นทั้งความสุขและความทุกข์คละเคล้ากัน (นภาพรณ์ อัจฉริยะกุลและคณะ, 2546)

ละคร ยังหมายความกว้างครอบคลุมถึงการแสดงบทบาทเป็นเรื่องราวทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะ เป็นแสดงสด ถ่ายทำเป็นภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ หรือบันทึกลงหน่วยความจำในรูปแบบฮาร์ดดิสก์ เช่น ละครประวัติศาสตร์ ละครวรรณคดี ละครสืบสวนสอบสวน ละครตลกขบขัน เป็นต้น ละครจึงหมายถึง การแสดงเป็นช่องทางในการสื่อสารให้ความรู้ข่าวสารผ่านการกระทำ ทำให้เกิดความเข้าใจได้

ง่าย เห็นเป็นรูปธรรมที่เป็นเรื่องราวและการกระทำ ผู้ชมจะได้รับประสบการณ์ร่วมจากการดูละคร (อ้างแล้ว, 2557 : 3)

นอกจากนี้ละครโทรทัศน์ถือเป็นส่วนผสมระหว่างโลกแห่งความเป็นจริงและโลกแห่งสัญลักษณ์(โลกแห่งความฝันและจินตนาการ) เนื่องจากในบทละครโทรทัศน์นั้น จะมีการบอก รายละเอียด การนำเสนอฉาก การแต่งกาย สถานที่ตั้งที่กล่าวไปแล้วซึ่งเป็นสิ่งเสมือนกับโลกความเป็นจริงในสังคม กล่าวได้ว่า โลกแห่งสัญลักษณ์ได้ทำให้เกิดมายาคติ (Myth) ที่มีหน้าที่ต่อโลกแห่งความจริงใน 2 ระดับ(กาญจนา แก้วเทพ, 2543) คือ

1. หน้าที่ต่อปัจเจกบุคคล จากการที่คนทั่วไปดูละครเพื่อความสนุก และเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ แล้วจึงพบว่า ละครโทรทัศน์ช่วยตอบสนองความต้องการที่ไม่สามารถจะเป็นไปได้ในโลกแห่งความจริง หรือสร้างในสิ่งที่ขาดหายไปในชีวิต ดังเช่น ละครที่จับลงแบบมีความสุข ทั้งยังเป็นการแก้ไขความขัดแย้งที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้ในความเป็นจริง แต่สามารถทำได้ในโลกแห่งจินตนาการ เช่น เรื่องความรักระหว่างชนชั้นที่ในละครมักจะจบลงด้วยความสมหวัง และเพื่อการหลีกเลี่ยงปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เพราะการดูละครเท่ากับได้ไปนั่งดูปัญหาของคนอื่นซึ่งคล้ายคลึงกับสิ่งที่พบในชีวิตประจำวัน ทำให้รู้สึกว่าคุณอื่น ๆ ก็มีปัญหาเช่นกัน

2. หน้าที่ต่อสังคม คือการสอดแทรกเนื้อหาที่เป็นศีลธรรม หรือความดีงาม ก่อให้เกิดแนวคิด เป็นเหมือนการสอนบทเรียนทางอ้อมต่อผู้รับชม

รวมถึงละครโทรทัศน์ของไทยยังทำหน้าที่บ่มเพาะอุดมการณ์เอาไว้มากมาย นับตั้งแต่อุดมการณ์ศักดินา ทุนนิยม เพศนิยม ชาตินิยม ความรุนแรง จนถึงอุดมการณ์แบบฝักใฝ่แนวไสยศาสตร์ (กาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2545)

สมสุข หินวิมาน (อ้างแล้ว 2558 : 52 -70) ให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับการชมละครโทรทัศน์ในครัวเรือนของผู้ชมในมิติทางสังคมว่า ครัวเรือนเป็นหน่วยหนึ่งทางสังคมในส่วนของการผลิตซ้ำวัฒนธรรมทางสังคม เป็นที่บ่มเพาะการเรียนรู้ทางสังคม และเป็นที่ยึดเหนี่ยวอำนาจเชิงสังคม ทำให้การรับชมโทรทัศน์เป็นกิจกรรมที่ผนวกมิติวัฒนธรรมอันหลากหลายเอาไว้ด้วย และยังอธิบายถึงนัยทางสังคมอันกว้างขวางออกไปได้อีก อาทิ การนั่งดูโทรทัศน์ในห้องนั่งเล่นหรือห้องดูละครร่วมกัน ครอบครัว สำหรับสังคมไทยนั้น ซึ่งเป็นสังคมที่มีโครงสร้างหลวมๆและเปิดรับการปรับปรุงประยุกต์วัฒนธรรมอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ในส่วนของตัวสาร นักทฤษฎีทางอุดมการณ์กล่าวว่า โทรทัศน์จะทำหน้าที่ธำรงไว้ซึ่งอุดมการณ์อันหลากหลาย ละครโทรทัศน์เป็นตัวอย่างอันดีของบ้ำหลอมทางอุดมการณ์ดังกล่าว แต่สำหรับยุคโลกาภิวัตน์(globalisation) กระแสความเป็นโลกกำลังระบอบหนัก โดยที่มีสื่อโทรทัศน์เป็นตัวเผยแพร่ ละครโทรทัศน์จึงมีการนำเสนอแบบวัฒนธรรมโลกสื่อเข้าไปยังครัวเรือนด้วยเช่นกัน ขณะเดียวกันละครโทรทัศน์มิใช่ชี้ให้เห็นแค่วัฒนธรรมโลกอยู่ฝ่ายเดียว แต่ยังคงคลุกเคล้าเอาความเป็นท้องถิ่นเข้าไปด้วย

ละครโทรทัศน์ยังถือเป็นสื่อที่ทำหน้าที่ในการสะท้อนภาพ หรือนำเสนอเรื่องราวหรือปรากฏการณ์ส่วนใดส่วนหนึ่งของสังคม และยังเชื่อมโยงมิติของตัวละครกับสังคม เพื่ออธิบายหรือเล่าเรื่องเหตุการณ์ชีวิตจริงของผู้คน ซึ่ง Raymond Williams (1989, อ้างใน(กาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2545)) กล่าวว่า Drama in a dramatized society ที่กาญจนา แก้วเทพ(2537) แปลไว้อย่างแยบคายว่า โลกนี้คือละคร หรือโรงละครกลายเป็นโลกนี้อันหมายความว่า ในตารางชีวิตของสังคมสมัยใหม่ ละครโทรทัศน์ได้กลายเป็นลมหายใจของผู้คนทุกรุ่น ทุกเพศ ทุกวัย เส้นแบ่งพรมแดนของโลกที่เป็นจริงและโลกแห่งละครดูเหมือนจะเบาบางลงทุกวัน หากลองพิจารณาการกระทำระหว่างมนุษย์ด้วยกันนอกจอโทรทัศน์ ก็ไม่ต่างอันใดกับตัวละครที่ถูกจับตามองโดยผู้ชมที่เรามองไม่เห็นตัว

นอกจากนี้ De fluer (1964) อธิบายว่าละครโทรทัศน์นอกจากให้ความบันเทิงแล้ว ในลักษณะอิทธิพลทางอ้อมยังเป็นแหล่งให้ความรู้ ทำหน้าที่ขัดเกลาสังคมให้รู้ถึงการปฏิบัติตัวในสังคม ละครโทรทัศน์จึงเป็นตัวแทนในการบอกสมาชิกในสังคมให้รู้ถึงเป้าหมาย ค่านิยม บทบาทและแบบอย่างของสังคมทางอ้อม ผู้ชมละครโทรทัศน์จึงเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ในลักษณะที่ไม่รู้ตัว (กาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2545)

ดังนั้น ละครโทรทัศน์ จึงเป็นช่องทางของการแสดงสื่อสารให้ความรู้ข่าวสารผ่านการกระทำผ่านเทคนิคทางภาพและเสียง ผู้รับสารสามารถรับชมได้โดยเครื่องรับโทรทัศน์จากที่บ้าน ที่ในเนื้อหาสารมีทั้งส่วนผสมของโลกของความจริงและโลกของจินตนาการ รวมทั้งการใช้พื้นที่ดังกล่าวสอดแทรกเนื้อหาด้านศีลธรรม ความดีงาม แก่ผู้ชมละครโทรทัศน์ที่อยู่ทางบ้านโดยทางอ้อม สะท้อนบทบาทในเป็นเบ้าหลอมและชี้แนะมุมมองใดๆต่อสังคมได้อีกด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.1.1 ละครโทรทัศน์ไทย

ปนัดดา ธนสถิตย์ กล่าวถึง ยุคเริ่มต้นของละครโทรทัศน์ไทยว่า ส่วนใหญ่เป็นละครสั้นจบในตอน เป็นละครฉากเดียวจบ เพราะมีห้องส่ง(Studio)ขนาดเล็กเพียงห้องเดียว นอกจากนี้นักแสดงยังต้องบทละครไม่ได้ จึงมีการบอกบทตัวละครขณะแสดงด้วย ละครโทรทัศน์ในรอบปีแรกมีเพียง 6 เรื่อง ซึ่งเป็นละครขนาดสั้นความยาวประมาณ 30-60 นาที และแสดงสด นอกจากนี้มีการแสดงนาฏศิลป์เป็นเรื่องใหญ่ จากคณะกรรมการศิลปะการใช้เวลาครั้งละประมาณ 2 ชั่วโมง แสดงเดือนละครครั้ง และยังมีละครร้องแบบจ๊วไทยในปีแรก ในระยะรอบปีที่ 2 คือปี 2499-2500 การจัดรายการประเภทละครเพิ่มมากขึ้นส่วนใหญ่เป็นละครสั้นจบในตอน วิธีหาเรื่องที่จะนำมาเป็นละครโทรทัศน์สมัยนั้นนิยมสร้างโครงเรื่อง plot ขึ้นเองไม่พึ่งหนังสือ และยังมีละครเพลงและรีวิวเพลงนิยมด้วยเช่นกัน ต่อมาละครโทรทัศน์เริ่มยุคเฟื่องฟูในปี 2501 นักแสดงละครเวทีเริ่มเข้ามาในวงการละครโทรทัศน์มากขึ้น จนในปี 2502 ละครโทรทัศน์ทางไทยทีวีช่อง 4 มีผู้ชมนิยมกันมาก คณะละครมีมากขึ้น ในขณะที่

นั้นทาง ท.ท.บ.ช่อง 7 เริ่มบุกเบิกด้านละครโทรทัศน์มากขึ้น และประมาณปี 2505-2510 ละครโทรทัศน์ยิ่งเฟื่องฟู จนกระทั่ง 7 ปีต่อมาเกิดการละครโทรทัศน์เริ่มเสื่อมไปช่วงเวลาหนึ่ง จนกระทั่งในปี 2519 ละครโทรทัศน์กลับมาเป็นที่นิยมอีกครั้งหนึ่งเมื่อเทปโทรทัศน์เข้ามามีบทบาทในวงการละครโทรทัศน์ไทยเพิ่มมากขึ้น โดยไทยทีวีช่อง 9 หรือช่อง 4 เดิมมีการจัดละครโทรทัศน์มากกว่าช่องอื่นๆ อีก 3 ช่อง คือ มีการจัดละครเรื่องยาวแสดงติดต่อกันวันละครึ่งชั่วโมง ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์แบบ Soap operas ของโทรทัศน์อเมริกา และมีการจัดละครโทรทัศน์ประเภท Dramatic specials อยู่บ้าง ในปี 2522 ละครโทรทัศน์ประเภท TV.series หรือ soap operas มีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะทางช่อง 3 และช่อง 5 สี ส่วนช่อง 9 กลับอ่อนไป รวมถึงช่อง 7 หันมาผลิตรายการละครด้วยเช่นกัน ต่อมาในปี 2523 กบว.มีคำสั่งให้งดการออกอากาศในช่วง 18.30 น. -20.00 น. ทำให้กิจการละครซบเซงักไปช่วงหนึ่ง ซึ่งภาพยนตร์และละครจีนมีอิทธิพลมากในเมืองไทยช่วงดังกล่าว จนกระทั่งปลายปีถัดมา กบว.ได้ขอความร่วมมือจากสถานีทุกช่องให้บรรจุรายการที่ผลิตภายในประเทศแทนรายการต่างประเทศ ในช่วงเวลาหลังข่าว เวลาประมาณ 20.45-21.15 น. ทำให้สถานีโทรทัศน์มุ่งผลิตรายการละครโทรทัศน์ออกอากาศหลังข่าวกันทุกช่อง ซึ่งเป็นละครประเภท Soap operas (ปนัดดา ธนสถิต, 2531)

จากประวัติของละครโทรทัศน์ในการทำหน้าที่นำเสนอเรื่องราวละคร ที่มีพัฒนาการของการเล่าเรื่องและรูปแบบการนำเสนอมาเป็นลำดับ สิ่งที่ยังคงเด่นชัดในบทบาทของการสื่อสารเรื่องราวผ่านละคร คือการสร้างความบันเทิงผ่อนคลายแก่ผู้ชม นั่นคือ ละครโทรทัศน์ยังคงพันธุกิจที่เป็นสื่อบันเทิงของผู้คนในสังคม และยังคงมีลักษณะนำเสนอเรื่องราวเป็นตอนๆ และแพร่กระจายสู่ผู้ชมจำนวนมากคล้ายกับละครวิทยุ ซึ่งเป็นสื่อที่เคยนำเสนอมาก่อนที่ละครโทรทัศน์จะได้รับความนิยม แต่ความแตกต่างที่สำคัญจะเห็นว่าละครโทรทัศน์จะมีลักษณะที่สมจริงกว่า เพราะละครโทรทัศน์เป็นการสื่อสารผ่านภาพและเสียง (audio-visual communication) เนื้อหาของละครถูกแปลงให้เป็นภาพ (Visualised) และมีการจัดแสง จัดฉาก แต่งหน้า ทำผมออกแบบเครื่องแต่งกาย และกำกับการแสดงของตัวละคร ให้ดูคล้ายหรือเหมือนกับผู้คนสัมผัสคุ้นเคยในโลกความจริง รวมทั้งมีกลวิธีบางอย่างในการดึงดูดอารมณ์ของผู้ชมเพื่อสร้างความใกล้ชิด หรือเร้าอารมณ์ของผู้ชมให้มีส่วนร่วมับชะตากรรมของตัวละคร นอกจากนี้ในแง่รูปแบบของเนื้อหาละครโทรทัศน์จะพบเห็นร่องรอยเนื้อเรื่องที่หยิบยืมจากรรณกรรมหรือนิทานพื้นบ้านเอามาเล่าใหม่แทบทั้งสิ้น (กาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2545)

2.1.2 ประเภทของรายการละครโทรทัศน์

ประเภทของรายการละครโทรทัศน์จำแนกโดยใช้ประเภทของเรื่องราว (Story) หรือเนื้อหาเป็นเกณฑ์ได้ดังนี้ (สุคันธนาฏ มุสิกษานุเคราะห์, 2545)

1. ละครแนวอิงเรื่องจริงหรือประวัติศาสตร์ เป็นละครที่จัดสร้างขึ้นบนรากฐานของเรื่องจริงหรือจากประวัติศาสตร์ สามารถค้นคว้าหาหลักฐานอ้างอิงได้
2. ละครแนวชีวิต เรียกสั้นๆว่าละครชีวิต เนื้อหาสาระหรือเรื่องที่ใช้จัดสร้างละครประเภทนี้กินความหมายไปกว้างขวางมาก ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องนวนิยายเกี่ยวกับชีวิตรักของหนุ่มสาว ตั้งแต่เป็นเรื่องจากชีวิตตำนานชาวบ้าน จนถึงชีวิตของคนในสังคมชั้นสูงทั้งในอดีตและปัจจุบัน บางเรื่องอาจเป็นเรื่องชีวิตภายในครอบครัวเรื่องการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เรื่องชีวิตคดีสอนใจวัยรุ่นและเด็ก เรื่องระหว่างพ่อกับลูก ครูกับนักเรียน เป็นต้น ละครในแนวเรื่องเกี่ยวกับชีวิตมีทั้งแบบชีวิตหนักและเบา ได้รับความนิยมสูงมากตลอดมา เช่น ละครทองเนื้อเก้า บ้านทรายทอง เป็นต้น
3. ละครแนวตลก มักเป็นเรื่องตลกขบขัน เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นระหว่างเพื่อนฝูง เรื่องราวภายในครอบครัว คนงานกับนายจ้าง ผู้รับใช้ภายในบ้านกับเจ้าของบ้าน ลูกกับหลาน มักจะใช้สถานการณ์ในชีวิตประจำวันมาผูกเป็นเรื่อง เป็นเกร็ดชีวิตความเป็นอยู่ที่มีเนื้อหาที่ตลกขบขัน ชวนหัวเราะ
4. ละครแนวอาชญากรรมสืบสวนสอบสวน เนื้อหาของละครประเภทนี้ค่อนข้างเป็นเรื่องหนักและรุนแรง ซึ่งเกี่ยวข้องกับคดีอาชญากรรมและฆาตกรรม ส่วนมากจะเป็นเรื่องของพลเมืองดีกับผู้ร้ายหรือนักสืบเอกชน สายลับรัฐบาลดำเนินการทำลายล้างข้าศึก เป็นต้น
5. ละครแนวลึกลับ เรื่องลึกลับนี้อาจจะมีทั้งแนวไสยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ อาจมีการฆาตกรรมสืบสวนสอบสวนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ละครแนวนี้มีเหตุผลสมจริง ชวนคิดติดตามทั้งๆที่มีความตื่นตันทันน่ากลัว และเนื้อหาหนักกว่าในแนวสืบสวนมาก ซึ่งมักนิยมผูกเรื่องเป็นปมปริศนาชวนผู้อ่านติดตามอย่างละเอียดถี่ถ้วนถึงจะเข้าใจเรื่องราวได้
6. ละครแนวเพื่อฝันมหัศจรรย์ แนวเรื่องประเภทนี้เหมาะสมสำหรับผู้ชมกลุ่มเด็ก เพราะว่ปรากฏว่า สถานีวิทยุโทรทัศน์ส่วนมากได้ใช้รายการละครประเภทนี้จัดอยู่ในช่วงที่คาดว่าเด็กจะดูมากที่สุด เรื่องราวเป็นเรื่องเพื่อฝัน มหัศจรรย์ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ หุ่นยนต์ สัตว์ล้านปี มนุษย์นอกโลก และผู้พิทักษ์สันติภาพของโลก เป็นต้น อย่างไรก็ตามละครแนวนี้บางเรื่องอาจจะหวังผู้ชมกลุ่มผู้ใหญ่เป็นเป้าหมายด้วย
7. ละครแนวนิทานพื้นบ้านและวรรณคดี แนวเรื่องประเภทนี้นำมาจากวรรณคดี ตำนานนิทานพื้นบ้าน เนื้อเรื่องมักเป็นเรื่องคติสอนใจในการครองชีวิต เปรียบเทียบให้เห็นถึงความดีความชั่ว เป็นเรื่องราวที่มีเทพเจ้า เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน หมอผี เทวดา ผู้มีอิทธิฤทธิ์อิณินหารสารพัดนึก บางเรื่องอาจเกี่ยวข้องกับศาสนาวัฒนธรรมประเพณีไทยเก่าๆ สมัยโบราณก็มี สื่อมวลชนหลายแขนงในประเทศได้เรียกชื่อเชิงวิจารณ์ละครประเภทนี้ว่า “หนังจักรๆวงค์ๆ”

ละครโทรทัศน์เป็นบันเทิงคดีประเภทหนึ่ง ซึ่งยึดโยงการเล่าเรื่อง ด้วยการสื่อทางอารมณ์ (Emotional) การสร้างความตื่นตาตื่นใจ(Spectacle)เพื่อการกระตุ้นความคิด (Intellectual) โดยการเล่าเรื่องมีองค์ประกอบพื้นฐานได้แก่ แก่นเรื่อง (Theme)โครงเรื่อง (Plot)ตัวละคร (Characters)ปฏิสัมพันธ์ของตัวละคร/บทสนทนา (Interaction/Dialogue)เวลาและสถานที่เกิดเหตุการณ์หรือฉาก(Setting)มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view) และท่วงทำนองในการนำเสนอ (Style and tone) (สุคันธนาฎ มุสิกษานุเคราะห์, 2545; อวยพร พานิช และคณะ, 2543) ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดขององค์ประกอบของการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์ได้ดังนี้

1. โครงเรื่อง (Plot)

โครงเรื่องหมายถึงการลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครอย่างมีเหตุผลและมีจุดหมายปลายทาง คือ มีตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของเรื่อง การวางโครงเรื่องเป็นการวางแผนหรือกำหนดเส้นทางของตัวละครแต่ละตัว ว่ามีการกระทำ อุปสรรค ปัญหา และบทสรุปของชีวิตว่าเป็นอย่างไร เหตุการณ์ทุกตอนของเค้าโครงต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างสมเหตุสมผล คือ เรื่องราวที่เกิดขึ้นในฉากหนึ่งจะต้องเป็นผลสืบเนื่องจากการกระทำในฉากที่นำมาก่อน และในขณะเดียวกันก็จะเป็นสาเหตุของเรื่องราวที่เกิดขึ้นในฉากต่อไป(อุมาพร มะโรณี, 2551)โครงเรื่องจะจัดเรียงตามลำดับเวลาที่เกิดขึ้นหรือไม่ก็ได้ แต่จะต้องเป็นเหตุเป็นผลเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้ ยังสามารถสรุปโครงสร้างการศึกษาละคร (Structure) ตามแนวคิดปรีฆิตของ Fraytag ซึ่งกำหนดว่า ละครทั้ง 5 องค์ ประกอบด้วยสิ่งที่มาสัมพันธ์กัน(อรนุช เลิศจรยารักษ์, 2541) ดังนี้

1. อารัมภบท (The introduction) เป็นการกำหนดฉากของละครและเริ่มการแสดงโดยจัดบทข้อมูลที่จำเป็นพอที่จะให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นตามมา หรือ การอธิบาย (exposition) สามารถทำโดยตัวละครพูดถึงตนเองโดยตรง (direct) ตัวละครคนหนึ่งพูดถึงละครอีกคนหนึ่งโดยอ้อม หรือตัวละครสองคนพูดถึงตัวละครที่สามโดยทางอ้อม (indirect)
2. การแสดงที่เพิ่มความเข้มข้น(rising action) เมื่ออยู่ในองค์ที่ 2 และองค์ที่ 3 ที่เหตุการณ์คืบหน้าไป และเพิ่มความยุ่งยากมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ต้องกล่าวถึงเนื้อเรื่อง ตัวละคร ภาษาที่ใช้ และเค้าเรื่อง
3. จุดวิกฤต(crisis) การแสดงของเนื้อเรื่องและตัวละครดำเนินไปถึงจุดวิกฤต หรือจุดหัวเลี้ยวหัวต่อ (turning point) ซึ่งสามารถกระตุ้นอารมณ์เครียดสูงสุด (climax) อารมณ์เกิดขึ้นภายหลังจากวิกฤตที่เป็นจุดที่ยุ่งยากที่สุดของเหตุการณ์ เมื่อเหตุการณ์บีบบังคับทั้งหลายเกิดขึ้น และทำให้ผู้เผชิญเหตุการณ์ต้องตัดสินใจในทิศทางที่ละครจะดำเนินเรื่องต่อไป

4. สถานการณ์คลี่คลาย (falling action) การแสดงที่ตามหลังจุดวิกฤตเป็นผลจากจุดสำคัญสูงสุด(climax) ของเรื่องเป็นผลกระทบที่สำคัญที่สุดมีเหตุมาจากความเข้มข้นของการแสดงจนมาถึงจุดวิกฤต เป็นฉากที่ผ่อนคลายเป็นอารมณ์ผู้ชม มีการนำเสนอความตลกขบขัน ความสนุกสนานร่วมในช่วงนี้

5. เหตุร้ายหรือความหายนะ (Catastrophe) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในละครโศก (tragedy) มักจะมีการตายของตัวละครเอกและตัวละครอื่นๆ เป็นลักษณะสำคัญ

2. ความขัดแย้ง (Conflict)

ความขัดแย้ง หมายถึง ปมปัญหาที่ตัวละครจะต้องแก้ไข เป็นเสมือนตัวขับเคลื่อนให้เรื่องดำเนินต่อไป ความขัดแย้งเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของโครงเรื่องในการสร้างปมปัญหา การหาหนทางแก้ปัญหา ความขัดแย้งของตัวละคร คือความเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน หรือความไม่ลงรอยในพฤติกรรม การกระทำ ความคิด ความปรารถนา หรือความตั้งใจของตัวละครในเรื่อง ความขัดแย้งสามารถแบ่งได้ 4 ประเภท (อรนุช เลิศจรรยารักษ์, 2541) ได้แก่

2.1 ความขัดแย้งภายในจิตใจ หรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวละคร โดยตัวละครจะรู้สึกสับสนวุ่นวาย หรือลำบากใจในการตัดสินใจทำอะไรบางอย่าง

2.2 ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน หรือระหว่างกลุ่มบุคคล หรือความขัดแย้งที่แสดงให้เห็นถึงความไม่ลงรอยกันระหว่างตัวละครสองตัว หรือสองกลุ่ม

2.3 ความขัดแย้งระหว่างคนกับสังคม คือความขัดแย้งระหว่างคนกับกฎเกณฑ์ระเบียบ โครงสร้างทางสังคม ซึ่งคู่ตรงข้ามของบุคคลจะมีอำนาจมากกว่าคู่ขัดแย้งในประเภทที่สอง

2.4 ความขัดแย้งระหว่างคนกับพลังภายนอก หรือความขัดแย้งระหว่างคนกับพลังธรรมชาติ เช่น ภัยพิบัติต่างๆ หรือพลังเหนือธรรมชาติ เช่น ภูติ ผี ปีศาจ จิตวิญญูณ เป็นต้น

ละครเรื่องหนึ่งอาจมีการขัดแย้งมากกว่า 1 หรือ 2 ประการ แต่จะมีการขัดแย้งพื้นฐานส่วนหนึ่งที่เด่นมาก การขัดแย้งแสดงให้เห็นถึงการกระทำซึ่งแสดงความเป็นศัตรูของ 2 ฝ่าย ซึ่งอาจจะเป็นการขัดแย้งต่อสิ่งภายนอก (external) หรือ เป็นการขัดแย้งภายในร่างกาย (internal) ก็ได้

3. ตัวละคร (Character)

ตัวละคร(Character) หมายถึง ตัวบุคคลที่ถูกสมมติให้มีความสำคัญในการดำเนินเรื่องหรือผู้กระทำ ผู้แสดงเรื่องราวต่างๆ และได้รับผลจากการกระทำเหล่านั้นในบทละคร (Siks,1983 :170 อ้างใน ภาณุรัตน์ มาจันทร์ ,2556:32) ซึ่งตัวละครอาจแบ่งได้ตามบทบาทในเรื่องเป็น 2 ประเภท (ศิวัณณ์ หอมสุวรรณ อ้างใน (องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557)

3.1.1 ตัวละครเอก (Major Character หรือ Central Character) คือตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง หรือในเหตุการณ์ต่างๆของเรื่อง

3.1.2 ตัวละครประกอบ (Minor Character) คือ ตัวละครซึ่งมีบทบาทในฐานะส่วนประกอบของการดำเนินเรื่องเท่านั้น แต่จะต้องมีการกระทำอย่างต่อเนื่องหรือเกี่ยวข้องกับตัวละครเองเพื่อให้เรื่องดำเนินไปสู่เป้าหมาย โดยอาจจะเป็นการกระทำที่สนับสนุนหรือขัดแย้งกับตัวละครเอกก็ได้

ตัวละครโทรทัศน์ยังสามารถแบ่งตามลักษณะที่แสดงออกได้ดังนี้ (อ้างแล้ว ,2531 :595)

3.2.1. ตัวละครชนิดถอดแบบ (Stereo-type) เป็นการสร้างตัวละครให้มีลักษณะท่าทางการแสดงออกเหมือนความเป็นจริง เหมือนต้นแบบทุกประการ เน้นการสร้างตัวละครที่ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกเป็นบุคคลจริงที่มีอยู่ ไม่ใช่ตัวละครที่สมมติขึ้น

3.2.2. ตัวละครที่สะสมลักษณะตามธรรมเนียมนิยม (Stock Character) ได้แก่ ตัวละครที่สร้างสมมานาน เมื่อนี้จะทำให้เกิดมีลักษณะตัวละครแบบใดก็ได้ที่ดึงออกมาใช้ได้ทันที เช่น ถ้าเป็นนางเอกจะต้องเป็นกุลสตรี เรียบร้อย ถ้าเป็นพระเอกต้องรูปหล่อ กล้าหาญ เป็นต้น เป็นธรรมเนียมที่ยึดถือสืบต่อกันมา

3.2.3. ตัวละครแบบสัญลักษณ์หรือการเปรียบเทียบ (Symbolical Character หรือ Allegorical Character) เป็นการสร้างตัวละครโดยสร้างตัวแทนขึ้นให้ตัวละครในเรื่องเชื่อมโยงกับบุคคลจริงของเรื่อง เช่น ยมบาลเป็นสัญลักษณ์ของความตาย สร้างสิงโตและเสือเป็นตัวละครเปรียบเทียบกับความดุร้าย เป็นต้น

3.2.4. ตัวละครแบบไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ (Dynamic Character) หรือตัวละครแบบมิติสมบูรณ์ (Full-Dimensional Character) เป็นการสร้างตัวละครที่พัฒนาไปตามเหตุการณ์และกาลเวลา เหตุการณ์บางอย่างสามารถเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของตัวละครได้ ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ ไม่ใช่เริ่มต้นเป็นคนดีแล้วจะต้องเป็นคนดีไปตลอด หรือเริ่มต้นร้ายแล้วจะต้องร้ายไปตลอด เกิดการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีความเป็นมนุษย์ปุถุชนในทุกแง่อย่างสมบูรณ์ทุกรูปแบบ มีทั้งส่วนดีส่วนเลวในตัว

3.2.5. ตัวละครแบบคงที่ (Static Character) เป็นการสร้างตัวละครที่ตรงข้ามกับแบบที่ 4 คือ แบบนี้มีลักษณะไม่เป็นไปตามธรรมชาติ จะไม่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและเหตุการณ์ เช่นความเป็นจริงของปุถุชนธรรมดาที่ควรจะเป็น หากแต่ไม่ว่ามีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น ตัวละครนั้นยังคงมีพฤติกรรมและนิสัยใจคอคงที่เช่นเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

ส่วนของการวางลักษณะนิสัยของตัวละครโดยผู้เขียนบทนั้น คือ การกำหนดให้ตัวละครมีลักษณะนิสัยตามความเหมาะสมของเรื่องราวที่นำเสนอ ส่วนพัฒนาการของนิสัยตัวละครนั้น หมายถึง

การที่นิสัยใจคอหรือทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งต่างๆในชีวิตของตัวละครมีพัฒนาการ หรือเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากประสบการณ์หรือเหตุการณ์ที่มากกระทบวิถีชีวิตของคน (อ้างแล้ว , 2557 :99)

นอกจากนี้การศึกษาบทบาทของตัวละครเด็กที่นำเสนอในละครโทรทัศน์ยังศึกษาในแง่บทบาททางสังคมที่เด็กถูกมอบหมายให้แสดง (Perform) ในละคร แนวทางการศึกษาเกี่ยวกับบทบาททางสังคมในละคร ควรพิจารณาในประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้(Berger ,1991อ้างใน(ชื่นฤดี วัชรเดชะ, 2539) 1.ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ 2. ความคิดเห็นพื้นฐานที่ตัวละครมีต่ออาชีพ ได้แก่ ความคิดเห็นเรื่องงาน อำนาจ เป้าหมายในการใช้ชีวิต ความเชื่อ คุณธรรมที่แสดงออกในงานอาชีพ3.ลักษณะวิถีการดำเนินชีวิต ที่ถูกกล่าวไว้ในละคร

4.แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องหรือแก่นความคิด เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการเล่าเรื่อง โดยเฉพาะเมื่อจะวิเคราะห์ถึงใจความสำคัญของเรื่อง แนวคิดหลักที่จำเป็นจะต้องจับให้ได้เพื่อทราบว่ามีผู้เล่าต้องการถ่ายทอดอะไร(ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน, 2539) ซึ่งแก่นเรื่องจะเป็นส่วนหนึ่งของความคิดหลักที่เป็นเนื้อหาและสาระของเรื่องราวในภาพยนตร์และละครเรื่องนั้นๆทั้งที่เป็น “ความจริง” หรือ “สาร” ที่ผู้ประพันธ์มีความต้องการจะสื่อออกมาให้ผู้อ่านหรือผู้ชมได้รับรู้ เข้าใจ แก่นเรื่องมักเกิดขึ้นผ่านการเรียนรู้จากเหตุการณ์และเรื่องราวในเรื่อง นอกจากนี้ แก่นเรื่องยังเป็นประเด็นเนื้อหาสำคัญหรือแก่นหลักของเรื่อง ซึ่งอาจประกอบไปด้วยประเด็นรอง (Sub theme) อีกก็ได้ แต่ต้องไม่ออกนอกแนวคิดหลัก (อ้างแล้ว ,2557: 129)

นอกจากนี้ สาระของเรื่อง (Theme) หมายถึง ความคิดรวบยอดหรือแก่นเรื่อง เป็นข้อคิดและสาระสำคัญ หรือแนวปรัชญาที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระทั้งหมดของละครที่บทละครแต่ละเรื่องนำมาเสนอต่อผู้ชม สาระสำคัญนี้จะพัฒนาตามสถานการณ์ในละครซึ่งจะแสดงออกมาทางการวางโครงเรื่องและลักษณะตัวละคร และบอกให้ทราบจุดมุ่งหมายของบทละคร เป็นข้อคิดแก่ผู้ชมเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง และเป็นความคิดที่เป็นสากลสามารถปรับใช้ได้กับสภาพทั่วไป

ละครเรื่องต่างๆที่นำเสนอต่อผู้ชมสามารถวิเคราะห์แก่นเรื่องของละคร (The analysis of theme) ออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ (J.S.R Goodlad,1971 อ้างแล้ว ,2549 :27-28)

4.1 Love Theme ละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับความรัก เน้นความรักระหว่างหนุ่มสาว หรือสามีภรรยาที่ใช้ชีวิตร่วมกัน

4.2 Morality Theme ละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรม เนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับปัญหาเชิงศีลธรรมในสังคม และละครจะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของการทำความดีและผลของการเลือกกระทำความชั่ว

4.3 Idealism Theme แนวเรื่องที่แสดงให้เห็นบุคคลที่มีความพยายามกระทำสิ่งต่างๆให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตนตั้งเอาไว้ ซึ่งมีความคิดที่แตกต่างไปจากบุคคลทั่วไปในสังคม อาจมีความรุนแรงหรือต่อต้านสังคมได้อีกด้วย

4.4 Power Theme แนวเรื่องเกี่ยวกับอำนาจ ความขัดแย้งระหว่างบุคคล 2 คน หรือ 2 กลุ่มที่ต้องการในสิ่งเดียวกัน รวมถึงการค้นหาอำนาจด้วยการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ

4.5 Career Theme เนื้อเรื่องแสดงถึงความพยายามของบุคคลที่ทำงานให้ประสบความสำเร็จส่วนตัวตามเป้าหมายหลักที่ได้ตั้งเอาไว้ ซึ่งมีการฝ่าฟันอุปสรรคให้บรรลุเป้าหมาย

4.6 Outcast Theme แนวเรื่องเกี่ยวข้องกับคนที่ดำเนินชีวิตในสังคมที่แตกต่างจากคนทั่วไป เนื่องจากสาเหตุต่างๆ ได้แก่ สาเหตุร่างกาย หรือจากสาเหตุทางสังคม เนื้อเรื่องเสนอให้เห็นชีวิตบุคคลเหล่านี้ ปฏิบัติที่เขาแสดงออกและสิ่งที่สังคมปฏิบัติต่อเขา

5. ฉาก (Setting)

ัญญา สังขพันธ์านนท์(2539 อ่างใน อ่างแล้ว ,2539 :17)สรุปประเภทของฉากในเรื่องเล่าไว้ 5 ประเภทดังนี้

5.1 ฉากที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่สภาพแวดล้อมธรรมชาติที่แวดล้อมตัวละคร เช่น ป่า ไม้ พุ่มหญ้า ลำธาร หรือบรรยากาศค่าเช้าในแต่ละวัน

5.2 ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ อาคารบ้านช่อง เครื่องใช้ในห้องครัว ฯลฯ

5.3 ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย ได้แก่ ยุคสมัยหรือช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง

5.4 ฉากที่เป็นการเดินทางชีวิตของตัวละคร หมายถึงสภาพแบบแผนหรือกิจวัตรประจำวันของตัวละคร ของชุมชน หรือท้องถิ่นที่ตัวละครอาศัยอยู่

5.5 ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม คือสภาพแวดล้อมที่จับต้องไม่ได้แต่มีลักษณะเป็นความเชื่อ หรือความคิดของคน เช่น ค่านิยม ธรรมเนียม

6. บทสนทนา (Dialogue)

วัตถุประสงค์ของบทสนทนา ใช้เพื่อบอกถึงอารมณ์ ดำเนินเรื่อง เพื่อให้ตัวละครที่มีบทบาทมีความน่าเชื่อถือ และยังสามารถใช้บอกลักษณะของตัวละครได้ ตลอดจนเสริมบุคลิกของตัวละครให้มีความชัดเจนมากขึ้น โดยแบ่งหน้าที่ของบทสนทนาในละครโทรทัศน์ได้ดังนี้ (อ่างแล้ว,2557:142)

6.1 ทำให้เรื่องดำเนินไป โดยการที่เรื่องราวในละครโทรทัศน์จะดำเนินไปได้นั้น ต้องใช้บทสนทนาและ โครงเรื่องโดยทั้งสองส่วนเป็นสิ่งคู่กัน บทสนทนาจะเป็นส่วนช่วยถ่ายทอด ความหมายและความรู้สึกของตัว ละครทั้งทางตรงและ ทางอ้อมเพื่อเข้าสู่โครงเรื่องในที่สุด อีกทั้งมี หน้าที่พัฒนาเรื่องราวควบคู่ไปกับตัวละคร

6.2 ทำการสื่อสารข้อมูลกับผู้ชม โดยการสนทนากันของตัวละครในละครโทรทัศน์ ทุกเรื่องล้วนพูดจากันเพื่อบอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในเรื่องภายใต้โลกของละคร และทำทุกพยายาม สื่อสารกับกลุ่มผู้ชมในโลกของความเป็นจริงให้ได้รับรู้ข้อมูลทั้งหมดของเรื่องราว

6.3 เปิดเผยให้เห็นลักษณะนิสัยของตัวละคร

6.4 แสดงความสัมพันธ์ของตัวละคร การที่ตัวละครทุกตัวมีบทสนทนากัน ไม่ว่าจะด้วยการสนทนาที่ใช้อารมณ์ได้เสียง ต่าทอ จิกกัด หรือวาจาสุภาพ เป็นต้น ทำให้รับรู้ได้ว่าตัวละครที่กำลัง สนทนากันมีความสัมพันธ์กันแบบไหนและอย่างไร สถานะต่างๆทางสังคมของตัวละครทุกตัวเป็นแบบ ไต

6.5 ใช้ในการเชื่อมฉาก โดยการใช้บทพูดหรือคำสนทนาต่างๆเป็นวลีเพื่อ เชื่อมฉากเข้าด้วยกัน ซึ่งช่วยยืดระยะเวลาและพื้นที่ในเรื่องที่ยาวนานได้

6.6 สร้างและลดความตึงเครียด บทสนทนาสามารถสร้างความตึงเครียดได้ เป็น เครื่องมือวัดความเข้มข้นทางอารมณ์และยังช่วยลดความตึงเครียดได้เช่นกัน อาจมาจากการใช้บทพูด ตลกแทรกหักมุมช่วยลดความตึงเครียดที่พุ่งขึ้นไปได้

เป้าหมายและหน้าที่ของละครโทรทัศน์ มีดังนี้(นภภรณ์ อัจฉริยะกุลและคณะ, 2546)อ้างใน (ภาณุรัตน์ มาจันทร์, 2544)

1. การตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ (Emotional Need) คือการสร้าง ความ สนุกสนาน เพลิดเพลิน ตื่นเต้น ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด และการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ชมละคร สามารถจินตนาการสมมติตัวเองเป็นตัวละครใดตัวหนึ่ง หรืออาจใช้ตัวละครเป็นเสมือนตัวแทนของ ตน(Represent)เพื่อแสดงออกถึงสภาพการมีอยู่ การเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ความต้องการพื้นที่ ทางสังคม

2.การชำระล้างจิตใจ ละครบางประเภทมีจุดมุ่งหมายที่จะล้างจิตใจให้บริสุทธิ์ รู้ตระหนักใน ความผิดชอบชั่วดี ละอายต่อการกระทำผิด

3.การยกระดับความคิดและสติปัญญา มีจุดมุ่งหมายจะสร้างเสริมสติปัญญาของผู้ชม สอดแทรกสาระความรู้ แนวคิด วิธีการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องดีงามเข้าไปในเรื่องอย่างกลมกลืน โดยผู้ชม ไม่รู้ว่ากำลังถูกปลูกฝังความคิด แต่ผู้ชมจะซึมซับสาระผ่านเนื้อเรื่อง เหตุการณ์ ฉากและการแสดง

4.กระตุ้นให้เกิดพลังใจในการดำเนินชีวิต สะท้อนให้เห็นชีวิตการต่อสู้ ความขยันขันแข็ง ความทรหดอดทน เมื่อชมละครจะเกิดความกระตือรือร้นแรงบันดาลใจในการต่อสู้ชีวิต

ผู้วิจัยจะศึกษาการนำเสนอตัวละครเด็กที่สอดคล้องกับแนวแก่นเรื่องหลักและศึกษาการจัดจำแนกประเภทของละครโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอตัวละครเด็ก และอาศัยแนวคิดองค์ประกอบของละครและองค์ประกอบของการเล่าเรื่องในการศึกษาตัวละครเด็กในบริบทของเนื้อเรื่องละครโดยรวม และสามารถสรุปว่าหน้าที่ของละครโทรทัศน์ เป็นสื่อที่ช่วยให้ผ่อนคลาย เกิดความสนุกสนาน บันเทิง และให้สาระความรู้ สอดแทรกคุณค่าในเนื้อให้ผู้ชมได้ซึมซับอีกด้วย

2.2. แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างการเล่าเรื่องและการวิเคราะห์ตัวละคร

2.2.1. แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการเล่าเรื่อง

การเล่าเรื่อง หมายถึงการกระทำเชิงสัญลักษณ์ไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการกระทำที่มีลำดับขั้นตอนและมีความหมายสำหรับผู้ที่มีชีวิตอยู่หรืออาศัยอยู่ในเรื่องนั้น ไม่ว่าผู้อาศัยนั้นจะเป็นผู้สร้างเรื่องเล่า ผู้ฟัง หรือผู้ตีความเรื่องเล่า นั้น ทั้งนี้หน้าที่ของข่าวสารจากเรื่องเล่าจะเป็นตัวกำหนดวิถีทางที่เราจะมีชีวิตอยู่ในเรื่องเล่าของเรานั้นเอง(Walter R. Fisher, 1987)

การศึกษาเกี่ยวกับการเล่า หรือเข้าใจกันในชื่อ Narratology ทิลลี (อ้างแล้ว,2539:9-11) อธิบายไว้ว่า เป็นการก้าวข้ามการศึกษาเนื้อหาไปสู่ความสนใจในโครงสร้างของการเล่าเรื่อง (Structure)และวิธีการเล่าเรื่อง (Process)ของสื่อแต่ละชนิด ซึ่งประเภทของการเล่าเรื่องที่ได้รับการนำมาศึกษามีอยู่หลายชนิด ทั้งนี้ทาน นวนิยาย การรายงานข่าว ภาพยนตร์

2.2.2 โครงสร้างการเล่าเรื่องและการวิเคราะห์ตัวละคร

โครงสร้าง หมายถึง รูปแบบ(Form)หรือแกนกำหนดเนื้อหา (Content)หรือความเป็นสิ่งต่างๆที่เราเห็น โครงสร้างเป็นสิ่งที่ต้อง “ค้นหา”จึงจะพบเพราะเป็นแกนที่อยู่ภายใน(ศิริพร ณ ถกลาง,2544:1) แนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่อง เป็นแนวคิดที่อ้างอิงโดยการวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องของนิทาน โดยนักคติชนวิทยา โดยนำเอาแนวคิดเรื่อง syntagmatic ซึ่งเป็นแนวคิดทางภาษาศาสตร์ที่ใช้พิจารณาไวยากรณ์ของประโยค โดยมองระบบการเรียงคำในประโยค นำหลักการดังกล่าวมาศึกษาไวยากรณ์ของนิทาน หรือโครงสร้างนิทาน เพื่อหาแบบแผนของการเล่าเรื่องนิทานจากการวิเคราะห์ในการดำเนินเรื่องของนิทานเหล่านั้น เสมือนว่านิทานหนึ่งเรื่องคือ ประโยคหนึ่งที่ประกอบไปด้วย ประธาน กริยา กรรม เช่นกัน จะสามารถหาไวยากรณ์ว่า โครงสร้างที่ร้อยนิทานทั้งเรื่องอย่างไร ซึ่งแต่ละภาษาจะเรียงสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาก่อน ก็แล้วแต่ลักษณะเฉพาะของภาษานั้น นิทานก็เช่นกัน มีการเรียงร้อยพฤติกรรม (Function) ของตัวละครไปตามลำดับจบเรื่อง (ศิริพร ณ ถกลาง, 2544)

การวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีโครงสร้างนิยมจะให้ความสนใจกับการวิเคราะห์ตัวบท ถือว่าทุกตัวบทจะมีโครงสร้างต่างๆบรรจุอยู่ จากการวิเคราะห์โครงสร้างย่อยๆในผลผลิตทางวัฒนธรรม จะ

สะท้อนให้เห็นโครงสร้างวิธีคิดของคนในสังคมได้ และตัวบทที่จะนำมาใช้วิเคราะห์สามารถจะใช้ได้ทั้งตัวบทในระบบสื่อพื้นบ้านและสื่อมวลชน (กาญจนา แก้วเทพ, 2543)

วลาดีเมียร์ พร็อพ (Vladimir Propp) นักคติชนวิทยาชาวรัสเซีย ซึ่งศึกษานิทานในรูปแบบโครงสร้างนิทานนี้ โดยตั้งข้อสังเกตจากการศึกษานิทานรัสเซียทั้งสิ้น 100 เรื่องว่า พฤติกรรมเป็นสิ่งที่คงที่ ในขณะที่ผู้กระทำหรือตัวละครที่มาทำพฤติกรรมเปลี่ยนไป จึงสรุปว่า พฤติกรรมหลักเป็นสิ่งที่กำหนดโครงสร้างหรือไวยากรณ์ของนิทาน(อ้างแล้ว, 2544:4) และสรุปผลวิเคราะห์ได้ว่า นิทานมีไวยากรณ์และมีโครงสร้างที่แน่นอนรองรับอยู่ เป็นโครงสร้างที่กำหนดการดำเนินเรื่องของนิทานประเภทนั้น นักโครงสร้างนิทานมักจะมองนิทานแต่ละประเภท(genre) ในแต่ละสังคมว่า มีโครงสร้างที่วางอยู่บนแกนอันเดียวกัน (อ้างแล้ว, 2539 70-73) การศึกษานี้ พร็อพ ยังให้ความหมายของพฤติกรรม (Function) ไว้ว่า พฤติกรรม คือ คำนามที่บ่งบอกการกระทำ เช่น การห้าม การต่อสู้ การลักพา การทดสอบ เป็นต้น โดยองค์ประกอบของพฤติกรรมที่ปรากฏในนิทานมีลักษณะดังนี้ คือ มีสาระสำคัญอย่างย่อ มีคำจำกัดความ 1 คำ และใช้สัญลักษณ์ธรรมดาที่เข้าใจง่าย และจากการศึกษาตามแนวทางดังกล่าวในวัฒนธรรมอื่น คือ ไทย ลาว จีน พบพฤติกรรมหลักเพิ่มเติมอันเป็นลักษณะเฉพาะ ในสูตรโครงสร้างของนิทานในแต่ละวัฒนธรรม เช่น โครงสร้างนิทานไทยพบพฤติกรรมการอิจฉา หรือพฤติกรรมการทำงาน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่พบเฉพาะในนิทานไทย ซึ่งสะท้อนค่านิยมและพฤติกรรมทางสังคมของคนไทยที่น่าสนใจ แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างจากการศึกษานี้กับวัฒนธรรมในสังคมได้(ศิริพร ณ ถลาง, 2544:10,20)

จากทฤษฎีโครงสร้างนิทานที่ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องของนิทาน สามารถนำมาอ้างอิงประเภทของตัวละคร ในสื่ออื่นๆ ที่ต้องอาศัยการเล่าเรื่อง อาทิ ภาพยนตร์ รวมทั้งละครโทรทัศน์เช่นกัน สำหรับการวิเคราะห์ตัวละครในการศึกษาการวิเคราะห์หม้อก้างผลงานของวลาดีเมียร์ พร็อพ(Vladimir Propp) ที่วิเคราะห์การเล่าเรื่องในนิทานรัสเซีย(ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน, 2539: 15)พบว่า ในนิทานแต่ละเรื่องจะประกอบด้วยตัวละครที่มีบทบาทแตกต่างกัน คือ

- ผู้ร้าย (The Villian)อันได้แก่ผู้ที่สร้างความเดือดร้อนให้กับชุมชน หรือผู้ที่เป็นปรปักษ์กับตัวละครหลัก
- ผู้ให้ (The Donor) โดยมากเป็นอาจารย์ของตัวละครหลักหรือผู้ให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหา
- ผู้ช่วยเหลือ (The Helper)ได้แก่ ผู้ช่วยของพระเอกในการต่อกรกับผู้ร้าย หรือช่วยเหลือพระเอกให้ผ่านพ้นอุปสรรค
- เจ้าหญิง (The princess)คือนางเอกของเรื่อง ผู้ที่พระเอกต้องปกป้องหรือช่วยเหลือ
- ผู้ส่งสาร (Dispatcher)มักเป็นผู้พบเห็นเหตุการณ์ร้ายหรือพบการกระทำผิดของผู้ร้าย
- พระเอก (The Hero)จะเป็นตัวแทนของฝ่ายธรรมะ และผู้นำในการแก้ไขข้อขัดแย้ง

- พระเอกปลอม (The Fale Hero)คือตัวละครที่สร้างเป็นคนดีแต่มักจะเปิดเผยความชั่วภายหลัง

นอกจากนี้ พร็อพ ได้วิเคราะห์ตัวละครและการกระทำของตัวละคร(อ้างแล้ว ,2551 : 19-22) โดยวิเคราะห์หน้าที่ของตัวละคร(Function of character) ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องพบว่ามีหน้าที่ 31 หน้าที่และมีความสัมพันธ์กัน และสรุปขั้นตอนการเล่าเรื่อง 13 ขั้นตอนดังนี้

- 1.สถานการณ์เริ่มต้น(Initial situation) แนะนำสมาชิกของครอบครัว(ตัวละคร)แนะนำตัววีรบุรุษ
2. เกิดการพลัดพราก (Absentation)หนึ่งในสมาชิกครอบครัวพลัดพรากไป หรือมีสิ่งที่สูญหาย
3. การขัดขวาง (Interdiction) การขัดขวางเป้าหมายของพระเอก
- 4.ความรุนแรง(Violation) การขัดขวางเป้าหมายของพระเอกทำโดยใช้ความรุนแรง
5. การเป็นตัวร้าย (Villiany) ผู้ร้ายสร้างอันตรายให้ครอบครัว
- 6.การเป็นสื่อ (Mediation)โชคชะตาร้าย พระเอกได้รับข่าวร้าย
7. การได้รับของวิเศษ (Receipt of magic agent)พระเอกได้รับพลังวิเศษ
8. การเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ (Spatial transference)พระเอกออกค้นหา
9. การต่อสู้ (Struggle) พระเอกต่อสู้กับผู้ร้าย
- 10.การสถาปนาวีรบุรุษ (Brading) พระเอกได้รับการสถาปนา
11. ชัยชนะ (Victory) ผู้ร้ายถูกทำลาย
12. การแอบอ้างสิทธิ์ (Unfounded claims) พระเอกตัวปลอมแอบอ้างสิทธิ์ และถูกเปิดเผย
13. การแต่งงาน (Wedding) พระเอกแต่งงาน มีความสุข

กรอบแนวคิดของพร็อพ มีลักษณะของการจำแนกตัวละครตามลักษณะที่มีรูปแบบชัดเจน และเกิดขึ้นซ้ำในเนื้อเรื่องละคร ส่วนนี้ถือเป็นส่วนสำคัญของการศึกษาในงานวิจัยนี้ สู่การพิจารณาและการทำความเข้าใจการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็ก และความสำคัญที่ปรากฏในเนื้อเรื่องหรือสถานการณ์ต่างๆในเรื่องร่วมกับตัวละครเอกและตัวละครอื่นๆ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเด็กและพัฒนาการตามวัยของเด็ก

แนวคิดที่มีต่อเด็กแบ่งทัศนะที่มีต่อเด็กในโลกตะวันตกเป็น 2 ยุคคือ ยุคก่อนหน้าจะมีวิชา สังคมศาสตร์และยุคมีวิชาสังคมศาสตร์ ซึ่งการวิจัยนี้จะนำแนวคิดต่อเด็กตามมุมมองยุคมีวิชา สังคมศาสตร์มาใช้ประกอบการศึกษา (James, 1998)ดังนี้

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับเด็กยุคมีวิชาสังคมศาสตร์ (sociological Child) มีแนวคิด 5 แนวคิด ซึ่งพิจารณามิติทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ที่มีผลต่อเด็กมากกว่าจะพิจารณาแต่ที่ตัวเด็ก ดังนี้

4.1.1 The Socially Constructed Child คือเด็กเกิดจากถูกประกอบสร้างทางสังคม ทำให้เด็กแต่ละสังคม/วัฒนธรรมและในแต่ละยุคสมัยล้วนมีความแตกต่างกัน

4.1.2 The Tribal Child คือ เด็กๆมีโลกเฉพาะของเขา โดยโลกของเด็กจะมีภาษาของเด็กๆ วิธีคิดของเขาและมองว่าโลกเหล่านั้นเป็นโลกจริงๆของเด็ก แม้ว่าจะถูกมองและสร้างความรู้สึกละเลยให้กับผู้ใหญ่อยู่บ้าง

4.1.3 The Minority Group Child คือ เด็กเป็นชนกลุ่มน้อยประเภทหนึ่ง ซึ่งแนวคิดนี้ให้ความสนใจกับอำนาจในสังคมระหว่างกลุ่มคนต่างๆในสังคม การทำงานในแนวคิดนี้จึงมีการต่อสู้เพื่อสร้างพลังอำนาจให้แก่เด็กมากขึ้น

4.1.4 The Social Structure Child คือ เด็กเป็นส่วนเสี้ยวหนึ่งของโครงสร้างสังคม เช่นเดียวกับกลุ่มคนอื่นๆ นั่นคือ เด็กเป็นผู้กระทำการทางสังคม หรือเป็นพลเมืองเช่นเดียวกับกลุ่มผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงมีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ใหญ่

4.1.5 กระบวนทัศน์ผสมระหว่าง Dionysian+Apollonian คือ เป็นส่วนผสมที่มองว่าเด็กเป็นช่วงเวลาที่ยกออกจากผู้ใหญ่ และเป็นสิ่งที่ยังไม่สมบูรณ์ แต่ยังเป็นของและอยู่ในครอบครัว รวมทั้งอยู่ใกล้ธรรมชาติมากกว่าผู้ใหญ่

พัฒนาการตามวัยของเด็ก

พัฒนาการ (Development) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงด้านการทำหน้าที่ (Function) และวุฒิภาวะ (Maturation) ของอวัยวะต่างๆ รวมทั้งตัวบุคคล ทำให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทำสิ่งที่ยากสลับซับซ้อนมากขึ้น ตลอดจนการเพิ่มทักษะใหม่ รวมทั้งความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมหรือสภาวะใหม่ในบริบทของครอบครัวและสังคม ความสามารถในการทำหน้าที่ด้านต่างๆของบุคคล แสดงออกในพฤติกรรมพัฒนาการและผลงานที่ก้าวหน้า เป็นขั้นตอน เช่น ทักษะในการทรงตัว และการเคลื่อนไหว การใช้ภาษา และวิธีสื่อความหมาย การช่วยเหลือตนเอง การสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น การควบคุมตนเองและการมีคุณธรรม เป็นต้น เด็กจะมีร่างกายเติบโตและมีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้นตามลำดับในระหว่างที่มีอายุเพิ่มขึ้นตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา เกิดมาจนถึงบรรลุมaturity ช่วงอายุ 19-20 ปี เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ การศึกษาทำความเข้าใจ จึงจำแนกด้านต่างๆของพัฒนาการเด็กเป็น 5 ด้าน ได้แก่ (อึ้งแล้ว, 2551: 359-361)

1. ด้านร่างกาย (Physical หรือ Psycho-motor development) หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการทรงตัวในอิริยาบถต่างๆและการเคลื่อนไหว รวมถึงการใช้ประสาทสัมผัสรับรู้และการใช้ตาและมือประสานกันในการทำกิจกรรมต่าง

2.ด้านสติปัญญา (Cognitive Development) หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆกับตนเอง การรู้จักคิด รู้เหตุผล และความสามารถในการแก้ปัญหา ซึ่งแสดงออกด้วยการใช้ภาษาสื่อสารความหมายและการกระทำ (Language and communication) การใช้ตากับมือทำงานประสานกันเพื่อแก้ปัญหาและความสามารถในการปรับตัว ที่เชื่อมโยงกับพัฒนาการด้านสติปัญญา

3. ด้านจิตใจอารมณ์ (Emotional Development) หมายถึงความสามารถในการแสดงความรู้สึก เช่น พอใจ ไม่พอใจ รัก ชอบ โกรธ เกลียด กลัว และเป็นสุข ความสามารถในการแยกแยะความลึกซึ้งและควบคุมการแสดงออกของอารมณ์อย่างเหมาะสม เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ตลอดจนการสร้างความรู้สึกที่ดีและนับถือต่อตนเอง หรืออัตมโนทัศน์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพัฒนาการด้านสังคมด้วย

4.ด้านสังคม (Social Development) หมายถึง ความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นมีทักษะการปรับตัวในสังคม คือ สามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตน ร่วมมือกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบและมีความเป็นตัวของตัวเอง สำหรับเด็กหมายถึงความรวมถึงความสามารถในการช่วยตัวเองในชีวิตประจำวัน และปฏิบัติตัวเหมาะสมกับกาลเทศะในบริบทเชิงสังคมและวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมสากล

5.ด้านจิตวิญญาณ (Spiritual development) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการรู้จักคุณค่าของชีวิตของตนเอง มีกำลังใจในการควบคุมตัวเองให้เลือกดำรงชีวิตในทางที่ชอบที่ควรและสร้างสรรค์

พัฒนาการด้านภาษาและการสื่อความหมาย(อ้างแล้ว,2551 : 371)(Language and Communication Development) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงของความสามารถเกี่ยวกับการติดต่อระหว่างบุคคลกับผู้อื่นโดยผ่านกระบวนการรับรู้ แปลความหมาย ตัดสินใจ และแสดงออกซึ่งอาจเป็นภาษาพูด เขียน หรือท่าทางก็ได้ ความสามารถด้านนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิต เป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเรียนรู้ การแสดงออกถึงความนึกคิด ความรู้สึกและความต้องการของตน เมื่อเด็กอายุ 5 ปี (นิตยา คชภักดี,อ้างแล้ว : 378) เด็กจะสามารถบอกความหมายและเหตุผลตลอดจนจินตนาการของตัวเองได้ ความสามารถเหล่านี้เกิดขึ้นเมื่อเด็กปฏิสัมพันธ์กับคนในขณะที่สมองส่วนต่างๆกำลังเติบโตสร้าง Synapse และวงจรประสาทมี myelinization เพิ่มขึ้น แม้ว่าหน้าต่างแห่งโอกาสในการพัฒนาการทางภาษาเริ่มตั้งแต่ขวบปีแรก และการพูดให้เป็นสำเนียงที่ถูกต้องของภาษาและจะเกิดได้เร็วที่สุดในวัย 1-4 ขวบปีแรกก็ตาม พัฒนาการทางภาษาเป็นกระบวนการต่อเนื่องไป

จนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งจะมีความสามารถเรียนรู้ภาษาแรกๆ และภาษาอื่นเพิ่มเติมในการเลือกใช้คำศัพท์ เพิ่มทักษะการพูด การฟัง ได้ตอบ การเล่าเรื่อง การอ่าน เขียน การเรียบเรียง การประพันธ์ ร้อยแก้ว ร้อยกรอง เป็นต้น ทั้งนี้แล้วแต่ประสบการณ์ใกล้ชิดเรียนรู้กับผู้ที่ใช้ภาษานั้นๆ โอกาสทางการศึกษา การร่วมกิจกรรมนำเสนอและการฝึกฝนของบุคคล

แนวคิดพัฒนาการด้านสังคม เป็นความสำคัญของสภาวะแวดล้อมโดยเฉพาะด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น แนวคิดเชิงนิเวศวิทยา ของ Bronfen Brenner ซึ่งกว้างขวางกว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับมารดา แต่คำนึงถึงอิทธิพลของสภาพครอบครัว ความสัมพันธ์และบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อและศาสนา ตลอดจนเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในและนอกครอบครัวที่มีผลต่อพัฒนาการของเด็ก เช่น การเกิดของลูกคนเล็ก การเจ็บป่วย การตาย การตกงาน หรือเกิดขึ้นในสังคมส่วนร่วม เช่น ภาวะภัยพิบัติ เป็นต้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์บทบาททางสังคมของตัวละครคนใช้ในละครโทรทัศน์ โดย **ชินฤติ วัชรเดชะ** (2539) ทำการศึกษาวิเคราะห์ ตัวละครคนใช้ โดยพิจารณาจากการปรากฏตัวในละคร สารคดีที่มีต่อเนื้อหา บทสนทนา และการแสดง โดยศึกษาตัวละครที่เป็นปรากฏในละครยาว ช่วงเดือนกรกฎาคม- ธันวาคม พ.ศ. 2535 จำนวน 9 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า ละครโทรทัศน์พยายามที่จะถ่ายทอดอุดมการณ์ตลอดจนค่านิยมชุดเดิมอย่างสม่ำเสมอ ฉากการทำงานของคนรับใช้ที่มีการนำเสนอจะเป็นการทำงานบ้าน เช่น รดน้ำต้นไม้ เตรียมทำกับข้าวในครัว และบทคนรับใช้ถูกนำเสนอในการเปิดปิดฉาก และเพื่อเชื่อมโยงระหว่างฉากหนึ่งไปอีกฉากหนึ่งในการเล่าเรื่อง โดยลักษณะนิสัยเด่นอย่างหนึ่งที่พบในตัวละครคนใช้คือ การยอมรับคำสั่งและการยอมทำตามนาย คนรับใช้เป็นคนที่ไม่มีอำนาจในการกำหนด หรือแสดงความคิดเห็นภายในบ้านเจ้านาย และลักษณะนิสัยชอบนินทาเจ้านายซึ่งเป็นรูปแบบการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ แสดงให้เห็นถึงการพยายามที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่มสังคมนั้น พบว่าคนรับใช้หญิงจะจับกลุ่มนินทามากกว่าคนรับใช้ชาย ในขณะที่เดียวกันจะมีความซื่อสัตย์ต่อตัวเจ้านาย ในแง่การทำงานรับใช้ ทำทางการแสดงที่คนรับใช้แสดงละครโทรทัศน์นั้น ต่างอยู่ภายใต้กรอบของจารีตวัฒนธรรมไทย ซึ่งผู้ชมสามารถเข้าใจได้จากประสบการณ์ทางวัฒนธรรม ในขณะเดียวกันก็เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นจุดยืนของตัวละครคนใช้ โดยภาพคนรับใช้ที่เห็นในละครโทรทัศน์ปัจจุบัน มีลักษณะเหมารวมอันเกิดการที่ผู้ผลิตคาดหวังว่าคนมองว่าบทรอบรับใช้ควรเป็นอย่างไร ภาพคนรับใช้จึงออกมาเป็นภาพที่เบี่ยงเบนไปจากความจริงและรักษาภาพเหมารวมและปัจจัยที่มีผลต่อการนำเสนอตัวละครคนใช้ คือ นวนิยาย ผู้ผลิตละคร

ภาพเด็กและการถอดรหัสความหมายในละครโทรทัศน์ช่วงไพร์มไทม์ โดย นางสาวสิริรัตน์ เอื้อน้อมจิตต์กุล(2549) ทำการศึกษาภาพเด็กในละครและกระบวนการสร้างภาพเด็ก จากละคร 9 เรื่องในช่วงปี 2548พบว่า การเลือกเรื่องขึ้นอยู่กับการเลือกนำเสนอเรื่องราวในสังคมนรอบตัวของ ผู้ประพันธ์หรือผู้จัดละครและคำนึงถึงการตลาด แต่ในขั้นตอนนี้มักไม่เกี่ยวข้องกับภาพเด็กโดยตรง ละครช่วงไพร์มไทม์มักมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับผู้ใหญ่มากกว่า นอกจากนี้การวางโครงเรื่องในขั้นตอน การประพันธ์เรื่องส่งผลต่อภาพเด็กที่ปรากฏในเรื่องและส่งผลต่อการสร้างภาพเด็กในขั้นตอนอื่นอีกด้วย โดยภาพปรากฏเด็กในลักษณะต่างๆคือ เพื่อสร้างความสะเทือนอารมณ์ผู้ชมเป็นหลัก ทั้ง อารมณ์สนุก เศร้า เอาใจช่วย น่าสงสาร น่าเอ็นดู ฯลฯ โดยผู้ผลิตมักจะสร้างภาพเด็กให้ทำหน้าที่ช่วยให้พระเอกนางเอกมีโอกาสใกล้ชิดกัน แสดงความอ่อนโยนและความดีของพระเอกหรือนางเอกที่มีต่อเด็ก ตลอดจนช่วยให้พระเอกและนางเอกปรับความเข้าใจกัน ซึ่งตัวนักแสดงเด็กที่จะมาทำการแสดง ในการคัดเลือกนักแสดง ผู้กำกับและผู้จัดละครโทรทัศน์เป็นผู้เลือก โดยคำนึงถึงความสามารถมากกว่า ความเหมาะสมโดยเฉพาะความสามารถทางการแสดงการถอดรหัสความหมายของเด็กและผู้ใหญ่มี จุดยืนในแบบที่ผู้ส่งสารต้องการมากที่สุด โดยจุดยืนแบบที่ผู้รับสารต้องการจะใช้รหัสของผู้ส่งสาร เช่นกัน เช่น ลักษณะนิสัยของเด็กในละครโทรทัศน์ ความสำคัญที่ดีและการตัดสินใจผิด ที่ทั้งผู้ใหญ่ และเด็กสามารถถอดรหัสความหมายได้ครบถ้วน

การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี โดย ฉลอง รัตน์ ทิพย์พินาน (2539) ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็น สตรีจะมีการเล่าเรื่องที่มีเอกลักษณ์ แตกต่างจากการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อื่นๆ และตัวละครหญิงจะมี ลักษณะนำเสนอบทบาทที่หลากหลาย อยู่ในบทบาทของผู้กระทำมากกว่าภาพยนตร์ทั่วไป ผู้ส่ง สารโดยมากจะเป็นผู้หญิง เพราะเป็นธรรมชาติของผู้หญิงที่ชอบการพูดคุยสื่อสาร บทบาทผู้ร้ายมักจะเป็นของตัวละครชายและมักไม่มีความชัดเจน เนื่องจากความขัดแย้งที่เกิดในเรื่องเล่า มักเกิดจาก ค่านิยมหรือทัศนคติที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบจุดร่วมของโครงสร้างการเล่าเรื่องที่คล้ายคลึงกับ ภาพยนตร์ทั่วไป คือ จะมีภาวะของปัญหา เป็นการสื่อความหมายที่ว่าผู้เล่ายอมรับว่าปัญหาของเพศ หญิงนั้นมีอยู่จริง และทุกปัญหานั้นมีทางแก้ไขได้ ซึ่งการลำดับโครงเรื่องโดยขึ้นอยู่กับผู้เล่าเป็นสำคัญ และการสื่อความหมายถึงเพศหญิงสอดคล้องกับภาพความเป็นจริงแสดงถึงการประเมินค่าการกระทำ ของตัวละครโดยคำนึงถึงกระแสการเรียกร้องของสังคม

สัมพันธบทของการเล่าเรื่องในสื่อการ์ตูน ละครโทรทัศน์ และนวนิยาย โดย อุมภาพร มะ โรณีย์(2551) ผลวิจัยพบว่า ลักษณะสัมพันธบทในสื่อการ์ตูน ละครโทรทัศน์ และนวนิยาย มีการคง

เดิม ขยายความ ตัดทอน และดัดแปลงรายละเอียดของเรื่องตามองค์ประกอบการเล่าเรื่องโดยองค์ประกอบหลัก ได้แก่ โครงเรื่องหลัก แก่นเรื่องหลัก ความขัดแย้ง ลักษณะเด่นของตัวละคร และลักษณะฉากใหญ่ เปลี่ยนแปลงรายละเอียดย่อยของแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ โครงเรื่องรอง แก่นเรื่องรอง คู่แย้ง ลักษณะเสริมของตัวละคร รายละเอียดฉาก และมุมมองการเล่าเรื่อง โดยสัมพันธ์ตัวละครโทรทัศน์เป็นลำดับสัมพันธ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด และพบว่าการศึกษสัมพันธ์ของการเล่าเรื่องในสื่อการ์ตูน ละครโทรทัศน์ และนวนิยาย ทั้งเรื่องดังดวงอาทิตย์ และเรื่อง Full House เป็นการตอกย้ำให้เห็นว่าผลผลิตสื่อมวลชนในปัจจุบันอยู่ในยุคหลังสมัยใหม่ ที่มีแนวคิดว่าเป็นยุคที่ไม่อาจสร้างนวัตกรรมใหม่ได้อย่างแท้จริง เพราะทุกอย่างล้วนได้รับคิดค้นมาแล้วทั้งสิ้น เพราะสำหรับผู้ชมคนไทยแล้ว เรื่องไม่สำคัญเท่ากับ รส อันเป็นแบบแผนการชมละครที่สืบเนื่องมานาน

พฤติกรรมการรับสื่อโทรทัศน์ของเด็กในครอบครัวที่มีอาชีพประมง โดย นางสาววัชรีย์ คำศรี (2543) ผลวิจัยพบว่า เด็กในครอบครัวที่มีอาชีพประมงมี 2 ประเภทคือ ประมงทะเลน้ำลึกและประมงน้ำตื้น เด็กในครอบครัวประมงน้ำลึกจะไม่ค่อยได้เจอพ่อก่อนหลายเดือนกว่าจะกลับเข้าฝั่ง แต่เด็กมีแม่หรือพี่คอยเอาใจใส่ ส่วนเด็กในครอบครัวประมงน้ำตื้น พ่อแม่จะออกไปจับปูตอนเย็นหลังจากเด็กกลับจากโรงเรียน ทำให้เด็กมีโอกาสอยู่ร่วมกับพ่อก่อนน้อยมาก เรื่องเวลาของพ่อและแม่ที่มีให้กับเด็ก มีผลต่อการกำหนดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์และการทำกิจกรรมต่างๆ หลังจากกลับจากโรงเรียนจนถึงเข้านอน (16.00-20.00 น.) ซึ่ง โดยรายการที่เด็กกลุ่มอายุ 6-12 ปีในครอบครัวที่มีอาชีพประมงทั้ง 2 ประเภทเลือกเปิดรับรายการของช่อง 3 มากที่สุด โดยเด็กเปิดรับรายการที่ให้ความบันเทิงมากกว่ารายการที่ให้สาระประโยชน์ ได้แก่ การ์ตูน ละคร ละครพื้นบ้าน ภาพยนตร์จีน แต่ยังมีเด็กที่สนใจดูข่าว หรือรายการที่มีเนื้อหาสาระบ้าง โดยเด็กในครอบครัวประมงน้ำลึกจะใช้เวลาในการรับสื่อโทรทัศน์เพื่อสร้างความบันเทิงและพักผ่อนไปด้วย ส่วนเด็กประมงน้ำตื้นนั้น จะเปิดรับโทรทัศน์พร้อมกับทำกิจกรรมอื่นไปด้วย และไม่ได้รับชมพร้อมกับพ่อแม่ เนื่องจากต้องออกไปทำงานหลังจากเด็กเลิกเรียนแล้ว

เด็กกับการรู้เท่าทันสื่อโทรทัศน์ โดย นางสาวเมลิธิณ ขวัญใจ (2551) ผลการวิจัยพบว่า เด็กเปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน ซึ่งวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เด็กเปิดรับโทรทัศน์ช่วงเวลาเช้าตรู่ประมาณ 5.30 น. และช่วงเวลาเย็น 16.00-20.00 น. รายการส่วนใหญ่ไม่เหมาะสมกับเด็ก แต่ปรากฏว่ามีเด็กหลายคนดูร่วมกับผู้ปกครอง ในวันเสาร์อาทิตย์เด็กจะเปิดโทรทัศน์เกือบตลอดทั้งวัน การเลือกดูรายการโทรทัศน์ของเด็กพบว่า เด็กเลือกเนื้อหาหลากหลายประเภท อาทิ รายการข่าว รายการสารคดี รายการเกมส์โชว์และพบว่ารายการละครเป็นรายการที่เด็กเปิดรับค่อนข้างมาก ทั้งละครช่วงเย็นและหัวค่ำที่เป็นช่วงเวลาสำหรับเด็ก และเด็กยังเปิดรับละครในช่วงหลังข่าวภาคค่ำที่อาจมีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเด็ก โดยทักษะและความสามารถในการรู้เท่าทันละครโทรทัศน์พบว่า เด็กไม่ได้

ดูตามลำพัง มีแม่หรือญาติผู้ใหญ่ร่วมด้วย ทำให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่อง แก่นสารได้อย่างถูกต้อง และวิเคราะห์เหตุผลบทบาทการกระทำของตัวละครในแต่ละเรื่องได้ จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า เด็กมีแบบแผนพฤติกรรมในการเข้าถึงสื่อโทรทัศน์ในปริมาณจำนวนชั่วโมงที่ค่อนข้างมาก และเลือกเปิดรับเนื้อหารายการโทรทัศน์ตามความต้องการของตนเองอย่างเป็นอิสระ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ระหว่างปี 2551-2557” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อวิเคราะห์ภาพเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าว โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.1 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

3.1.1 แหล่งข้อมูลประกอบเอกสาร ในการศึกษาบทบาทของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนและหลังข่าวภาคค่ำ ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลตัวละครเด็กจากแหล่งข้อมูล ได้แก่ เทปบันทึกละครโทรทัศน์เรื่องที่ต้องการศึกษาละครโทรทัศน์ช่วงก่อนและหลังข่าวภาคค่ำ ที่ผู้วิจัยทำการศึกษา นั้น ผู้วิจัยเลือกละครที่ออกอากาศในช่วงละครก่อนและหลังข่าวภาคค่ำ ระหว่างปี 2551-2557 ของสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5 และ 7 โดยคัดเลือกละครโทรทัศน์ที่มีตัวละครเด็กเป็นตัวละครหลักและตัวละครรองทุกเรื่องที่ออกอากาศ

3.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง คือ เลือกละครที่มีตัวละครเด็กในระหว่างปี 2551-2557 ทุกเรื่อง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลประเภทละครโทรทัศน์เป็นการบันทึกเทปรายการละครโทรทัศน์ทุกตอนในวีซีดี และสื่อออนไลน์รูปแบบคลิปปิดิโอ ซึ่งออกอากาศระหว่างปี พ.ศ. 2551 -2557

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์ภาพเด็กในละครโทรทัศน์ เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) จากละครโทรทัศน์เพื่อหาข้อสรุปว่าบทบาทของตัวละครเด็กที่ปรากฏในละครโทรทัศน์ช่วงที่ออกอากาศก่อนและหลังข่าวภาคค่ำมีลักษณะอย่างไร ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดองค์ประกอบของละครโทรทัศน์และการเล่าเรื่องสาระสำคัญที่มีต่อเนื้อหา บทสนทนา และการแสดง คำโคร่งเรื่องฉากตัวละครเด็กที่เกี่ยวข้องบทสนทนา (Dialogue)

การนำเสนอบทบาทของตัวละครเด็กที่นำเสนอในละครโทรทัศน์ในด้านบทบาททางสังคมที่เด็กและผู้สูงอายุถูกมอบหมายให้แสดงในละคร เป็นส่วนหนึ่งของมุมมองที่ผู้ผลิตได้นำเสนอผ่านละครโทรทัศน์ ซึ่งแสดงถึงทัศนคติต่อกลุ่มคนทั้งเด็ก แนวทางการศึกษาเกี่ยวกับบทบาททางสังคมในละคร พิจารณาในประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้

- ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ
- ความคิดเห็นพื้นฐานที่ตัวละครมีต่อตนเองและคนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความคิดเห็นเรื่องความสัมพันธ์ ครอบครัว บุคคลอื่นเป้าหมายในการใช้ชีวิต ความเชื่อ ลักษณะวิธีการดำเนินชีวิต ที่ถูกกล่าวไว้ในละคร การปฏิสัมพันธ์ แสดงถึงความสัมพันธ์ร่วมกับบุคคลแวดล้อม และการสื่อสาร การปฏิบัติตน ระหว่างตัวละครกับบุคคลอื่นๆ ที่เชื่อมโยงโดยตรงกับวิธีการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม

- การวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้กรอบแนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องของเวลาตีมีร์ พรอพพ์ โดยนำมาวิเคราะห์หน้าที่ของตัวละครเด็ก โดยใช้เกณฑ์คือ

ตัวร้าย ในการจัดจำแนกในการวิจัยนี้ คือ ตัวละครเด็กที่สามารถสร้างความเดือดร้อนให้กับชุมชน หรือนำมาซึ่งเหตุการณ์วุ่นวายหรือสร้างความเสียหายแก่ตัวละครหลักได้

ผู้ให้ คือ ตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ชี้แนะหรือให้คำปรึกษาในแก้ไขปัญหาให้กับตัวละครเอกได้

ผู้ช่วยเหลือ ได้แก่ ตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ผู้ช่วย ทหารหรือแนวทางช่วยเหลือตัวเองของเรื่องให้ผ่านพ้นอุปสรรคหรือวิกฤตไปได้

เจ้าหญิง คือ ตัวละครเด็ก ไม่จำเป็นต้องเป็นนางเอกของเรื่อง ที่ต้องได้รับการปกป้องหรือช่วยเหลือ

ผู้ส่งสาร คือ ตัวละครเด็กที่พบเห็นเหตุการณ์ร้ายหรือพบการกระทำผิด หรืออยู่ร่วมเห็นเหตุการณ์การทำผิดของตัวละครฝ่ายร้าย

พระเอก คือ ตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของตัวเอง และยังต้องเป็นผู้นำในการแก้ไขข้อขัดแย้งได้ด้วย

พระเอกปลอม คือ ตัวละครเด็กที่ทำเหมือนว่าตนเองเป็นคนดี แต่จะมาเปิดเผยความชั่วได้ในภายหลัง ซึ่งลักษณะดังกล่าวไม่พบตัวละครเด็กที่นำเสนอในละครไทย

3.5 การนำเสนอข้อมูลผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์การนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ จะถูกนำเสนอในรูปแบบการอธิบาย โดยการพรรณนาและยกตัวอย่างประกอบ และเสนอข้อมูลสถิติในรูปแบบตาราง เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะต่างๆของตัวละครที่ปรากฏในละครโทรทัศน์ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

ผลการศึกษานำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ไทย

ระหว่างปี 2551-2557

จากการศึกษานำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศระหว่างปี 2551-2557 ในสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5 และ 7 พบว่า ทั้งก่อนข่าวภาคค่ำและหลังข่าวภาคค่ำมีละครที่มีตัวละครเด็กทั้งในบทบาทตัวละครหลักและตัวละครรองทั้งสิ้น 127 เรื่อง จำนวน 216 ตัวละครได้แก่

ละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำ (เวลา 18.30 น.-19.45 น. โดยประมาณ) จำนวน 39 เรื่อง ประกอบด้วย **ละครที่มีตัวละครเด็กออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3** จำนวน 21 เรื่อง ได้แก่ พริกไทยกับใบข้าว, ชุมทางเสือเผ่น, เจ้าพ่อจำเป็นกับเจ้าหนูนินจา, คุณหนูฉันทนา, นายสุดซ่าส์ ข้าสุดแสบ, หมูแดง, ตะวันยอด้วง, รักนี้หัวใจมีครีมน, มณีแดนสวรรค์, แม่ยายคงกระพัน, บ้านนอกเข้ากรุง, ก้นครัวตัวแสบ, แม่เปี้ยตื้อ, ไอ้คุณผี, ฟาร์มเอ๋ย ฟาร์มรัก, ผู้ดีอีสาน, ตะวันบ้านทุ่ง, ละครชุดลูกไม้ของพ่อ ในม่านเมฆ, คู่ปรับสลักร่าง, ครีมนี้หัวใจมีเธอ, ลูกสาวพอมด

(สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 ไม่มีละครโทรทัศน์ออกอากาศก่อนข่าวภาคค่ำ)

ละครที่มีตัวละครเด็กออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 จำนวน 18 เรื่อง เส้นไหมกับนายหิน, ศัตรูคู่ขวัญ, ฝ่าโลกบันเทิง, มนต์รักสายฟ้าแลบ, อุบัติรักเกาะสวรรค์, สมหวัง...สู้สู้, หวานใจท้ายครัว, ธิดาวัน 3, เรือนล่อมรัก, นางแบบโคกกระโดน, มนต์รักแก่นขน, กุ๊กกิ๊กหัวใจแหวน, ปิ่นรัก, สุภาพบุรุษบ้านทุ่ง, ลิเกเงินร้อย, แม่คุณเอ๋ย, เล่ห์นางหงส์, ยอดชายนายตึกตึก

และละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าวภาคค่ำ (เวลา 20.30 น. -22.45 น. โดยประมาณ) จำนวน 88 เรื่อง ได้แก่ ละครที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 จำนวน 52 เรื่อง ประกอบด้วย ยุทธการหักคานทอง, อเวจีสีชมพู, ทองเนื้อแท้, แกะรอยรัก, สุดแดนหัวใจ, สื่อรักซึกโยลวน, คุณแม่จำแลง, แม่ค้าขนมหวาน, ดงผู้ดี, ลูกไม้เปลี่ยนสี, ผู้ใหญ่ลึกลับนางมา, ไฟรักอสูร, ปราสาทมืด, สูตรเสน่ห์, สู้ยิบตา, เซลยศักดิ์, 365 วันแห่งรัก, มงกุฎดอกส้ม, 4 หัวใจแห่งขุนเขา วายุภคมนตรี, มนต์รักลูกทุ่ง, วนาลี, รักปาฏิหาริย์, ลิขิตเสน่ห์, ปลาไหลป้ายแดง, เรือนหอร้อยเย็น, ตะวันเดือด, เกมร้ายเกมรัก, หงส์สะบัดลาย, แรงเงา, บ่วง, ตะวันฉายในม่านเมฆ, มือปราบพ่อลูกอ่อน, The Sixth Sense สื่อรักสัมผัสหัวใจ, ปัญญาชนก้นครัว, รากบุญ, พรพรหมอลวง, ละครชุดสามทหารเสือสาว เรื่อง ฟ้ากระจ่างดาว, สุภาพบุรุษจุฑาเทพ คุณชายรณพีร์, ดาวเรือง, สาปพระเพ็ง, ทองเนื้อเก้า, The Sixth Sense สื่อรัก

สัมผัสหัวใจ ภาค 2, รักสุดฤทธิ์, เพลงฉิมพลี, อย่าลืมฉัน, ภพรัก, ในสวนขวัญ, ศึกบิก, ก้านคานทองกับแก๊ง
พ่อปลาไหล, รักนี้ใจจัดให้, รักต้องอุ้ม และ ร้ายรักพยัคฆ์กังฟู

ละครที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 5 จำนวน 9 เรื่อง ประกอบด้วย เงาอโศก, บ่วงรัก
กามเทพ, พรุ้งนี้รักเธอ, มาลัยสามชาย, ข้ามเวลาหารัก, ดอกโศก, มารกามเทพ, หัวใจเรือพวง, ภาพ
อาถรรพณ์, อีสา-รวิช่วงโชติและเล่ห์นางฟ้า

ละครที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 จำนวน 25 เรื่อง ประกอบด้วย สายใยสวาท
, มีอนาง, หวานใจยัยต่างดาว, พ่อหนูเป็นซูเปอร์สตาร์, เรือนซ่อนรัก, เงาหัวใจ, สาวใช้ไฮเทค, สวรรค์สร้าง,
คุณพ่อหวานแหวว, ป่านางเสือ, ค่าของคน, ลุย, คู่แค้นแสนรัก, นางสาวจำแลงรัก, หอบรักมาหม่อมป่า, ดุจ
ดาวดิน, อาญารัก, วิมานมะพร้าว, คือหัตถ์ครองพิภพ และ คือหัตถ์ครองพิภพจบสากล, พรหมแดน
หัวใจ, กุหลาบร้ายของนายตะวัน, คมพยาบาท, สุสานคนเป็น, คุณผีที่รัก และพรายพยากรณ์

การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวและหลังข่าวภาคค่ำ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเกี่ยวกับการนำเสนอตัวละครเด็กทั้งก่อนข่าวและหลังข่าวภาคค่ำ มาทำ
การวิเคราะห์จากภาพรวมของลักษณะการนำเสนอตัวละครเด็ก ซึ่งวิเคราะห์จำแนกได้ 3 ประเด็น
ดังนี้

4.1. การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำ

4.1.1 ประเภทของละครโทรทัศน์ที่นำเสนอตัวละครเด็กในละครก่อนข่าวภาคค่ำ

4.1.2 ประเภทของบทบาทของตัวละครเด็ก แบ่งโดยใช้ความสัมพันธ์กับตัวละครเอก
เป็นเกณฑ์

4.1.3 การวิเคราะห์ตัวละครเด็กในละครก่อนข่าวภาคค่ำ เชิงโครงสร้าง
ตามแนวคิดของ

วลาติมีร์ พรอฟฟ์และการวิเคราะห์บทบาทที่นำเสนอในเนื้อเรื่องละครโทรทัศน์

4.2. การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

4.2.1 ประเภทของละครโทรทัศน์ที่นำเสนอตัวละครเด็กในละครหลังข่าวภาคค่ำ

4.2.2 ประเภทของบทบาทของตัวละครเด็ก แบ่งโดยใช้ความสัมพันธ์กับตัวละครเอก
เป็นเกณฑ์

4.2.3 การวิเคราะห์ตัวละครเด็กในละครหลังข่าวภาคค่ำ เชิงโครงสร้างตาม
แนวคิดของ

วลาติมีร์ พรอฟฟ์และการวิเคราะห์บทบาทที่นำเสนอในเนื้อเรื่องละครโทรทัศน์

4.1. การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำ

การนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 และ 7 ที่ออกอากาศระหว่างปี พ.ศ. 2551-2557 พบว่า มีละครที่มีการนำเสนอตัวละครเด็กทั้งสิ้น 39 เรื่อง คือ สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มีละครโทรทัศน์ที่นำเสนอตัวละครเด็กจำนวน 21 เรื่อง จากละครที่ออกอากาศทั้งหมด 71 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 29.6 จากละครที่ออกอากาศทั้งหมด และ สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 มีละครโทรทัศน์ที่นำเสนอตัวละครเด็กทั้งสิ้น 18 เรื่อง จาก 63 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 28.6 จากละครที่ออกอากาศทั้งหมด

ขณะเดียวกันการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำทั้ง 2 ช่อง มีการนำเสนอบทบาทที่ทำหน้าที่เป็นตัวละครเด็กหลักและตัวละครรองอย่างเด่นชัด ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเบื้องต้น พบว่า มีตัวละครเด็กทั้งหมด 49 ตัว ประกอบด้วยตัวละครเด็กที่เป็นเพศชาย 23 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 47 และเป็นเพศหญิง 26 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 53 สามารถสังเกตในเชิงปริมาณขั้นต้นได้ว่า ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการนำเสนอตัวละครเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง โดยนำเสนอความเข้มแข็งของร่างกายและสติปัญญาในตัวละครเด็กชายมากกว่าเด็กหญิง และเน้นความอ่อนหวาน น่ารักสดใสของเด็กหญิงอีกด้วย

โดยตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงเวลาก่อนข่าวภาคค่ำทั้ง 2 สถานี ที่มีการนำเสนอตัวละครหลักและตัวละครรองนั้นผู้วิจัยพบว่า ตัวละครเด็กทั้งเพศชายและหญิงจะปรากฏบทบาทในครอบครัวเมืองชนชั้นกลางถึงล่าง ตัวละครเพศหญิงนั้นจะเน้นความสัมพันธ์ที่ชัดเจนกับตัวละครเอกฝ่ายหญิง และการช่วยเหลือทำงานสร้างรายได้ร่วมกับตัวละครเอก และช่วยเหลือขัดขวางตัวละครร้ายให้กับตัวละครเอกฝ่ายหญิง ขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่เป็นตัวละครเพิ่มสีสัน ความน่าเอ็นดูให้กับผู้ชม ส่วนในตัวละครเด็กเพศชายจะรับบทบาทในฐานะผู้สนับสนุนตัวละครเอกฝ่ายชายเป็นหลัก เช่นเดียวกัน ถือเป็นผู้ช่วยสำคัญและตัวสร้างสีสันของเรื่อง โดยตัวละครเด็กชายจะมีความสามารถหรือ รับคำสั่งทำจากตัวละครเอก และนำเสนอความสามารถในการปฏิบัติภารกิจได้มากกว่า เช่น การไปสืบ ร่วมกับพระเอกในการผจญภัย ต่อสู้กับตัวละครฝ่ายร้ายมากกว่าตัวละครเด็กฝ่ายหญิง นอกจากนี้ตัวละครเด็กเพศชายยังทำหน้าที่ของสนทนากับตัวละครเอก โดยเป็นบทตลก ในช่วงที่สถานการณ์ของเรื่องดำเนินผ่านช่วงวิกฤต(Climax)เข้าสู่ช่วงคลี่คลายของเรื่องแล้ว

4.1.1 ประเภทของละครโทรทัศน์ที่นำเสนอตัวละครเด็กในละครก่อนข่าวภาคค่ำ

ละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศก่อนข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 และ 7 สามารถแบ่งประเภทของละครโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอตัวละครเด็กในละครได้ดังนี้

สถานีโทรทัศน์	ประเภทละคร				
	โรแมนติก คอมเมดี้	ดราม่าชีวิต	ลึกลับ/ผี	ต่อสู้/บู๊แอ็คชั่น	เหนือจริง
ช่อง 3	14	1	1	1	5
ช่อง 7	18	0	0	0	0

4.1.1 ตารางประเภทของละครโทรทัศน์ที่นำเสนอตัวละครเด็กในละครก่อนข่าวภาคค่ำ

จากตารางแบ่งประเภทละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำที่มีการนำเสนอตัวละครเด็ก พบว่า ตัวละครเด็กถูกนำเสนอในละครประเภทตลกและรัก (Romantic comedy) มากที่สุดทั้ง 2 สถานีโทรทัศน์ โดยสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 นำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ประเภทรักและตลกมากที่สุดจำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 63.6 จากละครที่มีตัวละครเด็กทั้งหมด รองลงมาคือ ประเภทเหนือจริงจำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.7 และมีการนำเสนอตัวละครเด็กน้อยที่สุดในละครประเภทดราม่าชีวิต, ประเภทลึกลับผี และละครประเภทบู๊แอ็คชั่น (Action) ประเภทละ 1 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 4.5 และสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 มีการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ประเภท รักและตลกมากที่สุดเช่นกัน คือ จำนวน 18 เรื่อง นั่นคือ ละครโทรทัศน์ช่อง 7 ช่วงออกอากาศก่อนข่าวภาคค่ำทั้งหมดมีการนำเสนอชัดเจนที่สุดเป็นละครประเภทตลกและรักเบาสมอง

สามารถอธิบายได้ว่า ตัวละครเด็กจะถูกนำเสนอในละครโทรทัศน์ประเภทตลกและรักมากที่สุด ทั้ง 2 สถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศในช่วงก่อนข่าวภาคค่ำ เนื่องจาก ละครโทรทัศน์ประเภท รักและตลกซึ่ง เป็นละครที่เน้นความสนุกสนานบันเทิง และสร้างความรู้สึกล้อเลียนให้กับผู้ชมในช่วงเวลาออกอากาศก่อนข่าวภาคค่ำ เวลาประมาณ 18.30 -19.45 น. เป็นช่วงที่กลุ่มผู้ชมผู้ใหญ่เล็กจากการทำงานหรือหากเป็นกลุ่มผู้ชมเด็กเพิ่งเลิกจากโรงเรียนและเดินทางกลับบ้าน มาพักผ่อน ทำกิจกรรมต่างๆ และ รับประทานอาหารเย็นร่วมกับครอบครัวพร้อมทั้งรับชมรายการละครโทรทัศน์ไปพร้อมกันด้วย เนื้อละครเน้นเรื่องราวในเชิงบวกเพิ่มความรื่นรมย์ ความบันเทิง สนุกสนานด้วยการแทรกเนื้อหาที่สร้างอารมณ์ขันให้กับผู้ชมทางบ้านได้ อาทิ นำเสนอมุขตลกเพื่อเรียกเสียงหัวเราะสร้างความผ่อนคลายให้กับผู้ชม และมีเนื้อเรื่องเน้นความสำคัญของความรักหนุ่มสาวชนชั้นกลางนำเสนอพร้อมกันไปด้วย ถือได้ว่า เป็นละครที่เน้นแง่บวก จึงเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ ที่จะสอดแทรกหรือเสริมตัวละครเด็ก ที่โดยธรรมชาติจะมีความอ่อนโยน น่าเอ็นดูจากกลุ่มผู้ชมได้ รวมทั้งการนำเสนอบทสนทนาของตัวละครเด็กกับตัวละครอื่นๆ ที่แสดงให้เห็นว่าตัวละครเด็กเป็นตัวช่วยที่เข้ามาในช่วงคลี่คลายสถานการณ์ด้วยบทตลกซึ่งมีระดับการใช้ภาษาและท่าทางการแสดงออกเพื่อเรียกเสียงหัวเราะได้

อย่างชัดเจน มีจังหวะการรับส่งบทสนทนาที่เป็นธรรมชาติร่วมกับตัวละครผู้ใหญ่อื่นๆและสร้างเสียงหัวเราะจากสถานการณ์ดังกล่าวเพื่อให้ความบันเทิงกับผู้ชมได้ หรือตัวละครเด็กจะทำหน้าเป็นตัวเชื่อมจากเหตุการณ์หนึ่งในเรื่องสู่เหตุการณ์ถัดไปได้อีกด้วย กล่าวได้ว่า การนำเสนอตัวละครเด็กละครที่ผู้ผลิตคัดเลือกมานำเสนอนั้น ตัวละครเด็ก ถือเป็นเพียงตัวละครที่ช่วยเพิ่มสีสัน ความสนุกสนาน โดยเน้นการเสนอความสดใสตามช่วงวัย และทำหน้าที่เน้นย้ำเรื่องราวและแนะนำตัวละครหลักและตัวละครอื่นๆได้เป็นอย่างดี ในด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์แก้ไขปัญหาสถานการณ์นั้น การนำเสนอจะไม่ชัดเจนมากนัก แต่จะเป็นการนำเสนอด้านจินตนาการ ความคิดที่ชวนฝัน หรือผสมเรื่องเหนือจินตนาการ ในทางกลับกันการนำเสนอด้านความคิดและการเรียนรู้ปรับตัวกับสังคมจริงในละครโทรทัศน์ก่อนหน้านั้นไม่ได้นำเสนออย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนถึงแนวคิดที่มองว่า การนำเสนอตัวละครเด็กจะเน้นเพียงธรรมชาติตามวัยที่สวยงามด้านเดียว หรือในอีกแง่หนึ่งนั้น ตัวละครเด็กอาจเป็นส่วนเสริมส่วนหนึ่งของเนื้อเรื่องละครโดยรวม การเปิดพื้นที่นำเสนอในมิติต่างๆ ย่อมมีเพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า ลักษณะการนำเสนอตัวละครเด็กจะสอดคล้องกับลักษณะของละครแต่ละประเภท กล่าวคือ หากตัวละครเด็กถูกนำเสนอในละครประเภท โรแมนติก คอมเมดี้ นั้น จะมีการแสดงออกถึงความสนุกสนาน มีความสดใสร่าเริง เป็นตัวตลก ที่มีมุขตลกที่สร้างเสียงหัวเราะให้กับผู้ชมเป็นหลักอย่างชัดเจน หรือตัวละครเด็กที่ถูกนำเสนอในละครประเภทเหนือจริง จะพบตัวละครเด็กมีความสามารถพิเศษ หรือมีพลังพิเศษที่สามารถนำมาใช้เป็นตัวช่วยในการแก้ไขวิกฤตของเรื่องได้อีกด้วย อาทิ เรื่อง มณีแดนสรวง มีเนื้อเรื่องเป็นนางฟ้าที่เดินทางมาพบกับมนุษย์ พบตัวละครเด็กเป็นครุฑ ,เรื่อง รักนี้หัวใจมีครีบ มีเนื้อเรื่องหลักเป็นเรื่องของหญิงสาวที่ขึ้นจากทะเลมาพบรักกับชายหนุ่มที่เป็นมนุษย์ มีตัวละครเด็กเป็นเงื่อนน้อย น้องสาวของนางเอก , เรื่องไอ้คุณผี ก็พบตัวละครเด็กเป็นผีน้อยชื่อ ป่อม ที่ติดตามวิญญาณพระเอกไปขอความช่วยเหลือจากนางเอกอีกด้วย หรือในสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 มีละครเรื่อง มนต์รักแก่นขน ที่มีตัวละครเด็กซึ่งเป็นน้องสาวของนางเอกและน้องชายของพระเอก ที่มีพลังพิเศษ สามารถต่อสู้กับวิญญาณ และมารฝ่ายร้าย ทำให้ช่วยเหลือพระเอกนางเอกผ่านวิกฤตไปได้อีกด้วย เป็นต้น

4.1.2 ประเภทของบทบาทตัวละครเด็ก แบ่งโดยใช้ความสัมพันธ์กับตัวละครเอกเป็นเกณฑ์

การนำเสนอตัวละครเด็กจากผลการศึกษาเบื้องต้นที่กล่าวไปแล้ว พบว่า ตัวละครเด็กทำหน้าที่ในบทบาทรอง หรือเสริมบทบาทของตัวละครเอกเป็นหน้าที่สำคัญ คือ การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์นั้นพบความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับตัวละครเอกของเรื่องซึ่งมีบทบาทหลักในเนื้อ

เรื่องทั้งหมด ดังนั้นในการจัดประเภทของบทบาทของตัวละครเด็กนี้ ผู้วิจัยจึงนำเกณฑ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเด็กและตัวละครเอกในละครโทรทัศน์เพื่อจัดจำแนกบทบาทของตัวละครเด็กที่นำเสนอในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำ (โดยการศึกษาจะไม่นำตัวละครเด็กที่นำเสนอบทบาทของพระเอกนางเอกในวัยเด็ก ซึ่งเป็นตัวละครที่นำเสนอการเล่าเรื่องราวในอดีต ภูมิหลังความเป็นมาของตัวละครหลัก แต่ไม่ได้มีบทบาทในฐานะตัวดำเนินเรื่องหลักสำคัญในปัจจุบันของเนื้อหาละครโทรทัศน์ในแต่ละเรื่อง) ซึ่งพบว่า ประเภทของการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ โดยอาศัยความสัมพันธ์หรือการเชื่อมโยงบทบาทกับตัวละครเอกในละครช่วงก่อนข่าวภาคค่ำ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ

4.1.2.1. บทบาทตัวละครเด็กที่สัมพันธ์กับตัวละครเอกในฐานะเครือญาติ คือ ตัวละครเด็กที่นำเสนอในฐานะลูก ,หลาน หรือญาติของตัวละครเอก ทั้งพระเอกและนางเอกของเรื่อง โดยช่วงเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม 2551- ธันวาคม 2557 มีตัวละครเด็กที่นำเสนอในลักษณะนี้จำนวน 9 เรื่อง จากละครที่มีตัวละครเด็กทั้งหมด 39 เรื่อง หรือร้อยละ 23 สามารถอธิบายได้ว่า การนำตัวละครไปผูกโยงความสัมพันธ์เครือญาติกับตัวละครเอกถึง 1 ใน 4 ของการนำเสนอละครที่มีตัวละครเด็กทั้งหมดแล้ว ย่อมสามารถเพิ่มความสำคัญและบทบาทหน้าที่ได้ และสามารถให้เหตุผลรองรับการกระทำของตัวละครเด็กที่เชื่อมโยงกับตัวละครเอกในฐานะเครือญาติที่จะมีมิติความสำคัญได้อีกทางหนึ่ง ผู้วิจัยพบว่าตัวละครเด็กในช่วงก่อนข่าวภาคค่ำจะเป็นตัวละครเด็กฝ่ายดี (ฝ่ายธรรมะ) อยู่ข้างเดียวกันกับตัวละครเอกเป็นส่วนใหญ่ รูปแบบการกระทำมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมเน้นตัวละครทั้งสิ้นหรือเป็นตัวเสริมความรื่นเริง สนุกสนานร่วมกับตัวละครเอกและตัวละครรองอื่นๆ รวมทั้งนำเสนอในรูปแบบตัวขงรับมุกตลกกับตัวละครเอกและตัวละครรอง ที่สร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม ซึ่งพบความสามารถในการนำเสนอบทตลกของตัวละครเด็กที่มีความเชี่ยวชาญและแสดงออกถึงความเฉลียวฉลาดในบทสนทนาร่วมกับตัวละครอื่นๆ ซึ่งสามารถเรียกเสียงหัวเราะจากผู้ชมที่บ้านได้ เช่น

เด็กชายนินจา ในละครเรื่อง **เจ้าพ่อจำเป็นกับเจ้าหนูนินจา** มีบทบาทเป็นเด็กชายที่เข้าใจผิดคิดว่า เผลีจ (พระเอก) เป็นพ่อของตนตามที่แม่บอกให้เดินทางจากประเทศสหรัฐอเมริกากลับมาตามหาพ่อร่วมคำบอกเล่าของแม่ว่า มีพ่อเปิดตู้ซ่อมรถอยู่ ซึ่งหลังจากที่เผลีจวางมือจากการเป็นนักเลงและมาทำอาชีพสุจริตเปิดตู้ซ่อมรถ เด็กชายจึงแอบหนีออกจากบ้านคุณแม่ที่อาศัยอยู่ด้วย เพื่อไปตามหาพ่อด้วยตัวเอง จนกระทั่งพบตู้เผลีจมอเตอร์ เด็กชายนินจาได้พบกับเผลีจ และคิดว่าเผลีจคือคนที่แม่พูดถึง ความคิดที่ว่าเผลีจเป็นพ่อบวกกับเป็นฮีโร่ในใจของตนอยู่แล้ว ยิ่งทำให้นินจาชื่นชอบในตัวเผลีจมากยิ่งขึ้นไปอีก แต่เมื่อคู่อริในอดีตของเผลีจคือ อรรถภาคกลับมาแค้นเผลีจด้วยการจับตัวกานนท์(นางเอก)และนินจาไปเป็นตัวต่อรอง จนความจริงกระจ่างเมื่อพัชรดา แม่ของนินจากลับมาบอกความจริงว่า เผลีจไม่ใช่พ่อของเด็กชายนินจา และยังเอาตัวปังรับกระสุนแทนเด็กชายเมื่อโดนผู้ช่วยหักหลังอีกครั้ง บทบาทของเด็กชายนินจามีส่วนเสริมความสำคัญของตัวละครพระเอก คือ เผลีจ นั่นคือ

เด็กชายนินจามีความชื่นชมในความสามารถของเผด็จอย่างชัดเจน และถูกนำเสนอในมุมมองของเด็กชายที่ปลื้มในความดีและความสามารถ ส่งผลเน้นให้ผู้ชมมีมุมมองที่ดีต่อเผด็จผ่านเด็กชายนินจา แม้ว่าเผด็จจะเป็นอดีตนักเลงที่กลับใจมาทำอาชีพสุจริตและช่วยเหลือผู้อื่น

ภาพ เด็กชายนินจา ในละครเรื่อง เจ้าพ่อจำปับกับเจ้าหนูนินจา ทางช่อง 3

ลูกหนู ในละครเรื่อง ยอดชายนายตึกตึก รับบทเป็นเด็กกำพร้าที่นายตึก (พระเอกสลักร่าง อยู่ร่างชายอีกคน) รับผิดชอบต่อและให้เป็นน้องสาวแท้ๆ ซึ่งลูกหนูเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาวระยะแรก ตึกในร่างยอดชายทุ่มรักษาเต็มที่แต่ก็ไม่สามารถเปิดเผยความจริงได้เลยว่าเขาเป็นพี่ของเธอที่ถูกสลักร่างไป เมื่อพระเอกกำลังประสบความลำบาก ก็มักจะแวะมาหาลูกหนู ตัวลูกหนูเองเป็นเหมือนตัวช่วยปลอบขวัญช่วยสร้างกำลังใจให้สามารถผ่านพ้นอุปสรรคไปได้

บทบาทของลูกหนู ถือเป็นการนำเสนอที่ช่วยเสริมและสะท้อนคุณค่าทางจิตใจในตัวพระเอก แม้จะสลักร่างก็ตาม แต่ทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจด้านดีของพระเอกได้ชัดเจนขึ้นอีกทางหนึ่ง

ภาพลูกหนู ในละครเรื่อง ยอดชายนายตึกตึก ทางช่อง 7

หนูพุก ในละครเรื่อง เล่ห์นางหงส์ รับบทเป็นน้องสาวของ สุรัก (พระเอก) ที่ถูกพ่อจับหมั้นหมายกับลูกสาวของเพื่อนสนิทอีกครอบครัวหนึ่งที่มีฐานะร่ำรวยคล้ายกัน แต่ความบังเอิญทำให้สุรักได้พบกับ มัทนา (นางเอก) ซึ่งเป็นเด็กสาวที่ถูกหญิงสาวในสลัมเก็บไปเลี้ยงตั้งแต่เด็ก สูชีวิตรและกล้าหาญ และมีเรื่องทะเลาะไม่ลงรอยกันอยู่เสมอ โดยหนูพุกเป็นน้องสาวที่สุรักรักและปกป้องไม่ให้เจอกับตัวละครร้าย เนื่องจากพ่อพระเอกเป็นพ่อหม้ายที่มีผู้หญิงสนใจเสมอ แต่ผู้หญิงที่เข้ามาไม่ทำความรู้จักบางคนคิดร้าย และพุ่งเป้าไปทำร้ายหนูพุก ซึ่งนางเอกมักจะอยู่ในเหตุการณ์ที่หนูพุกถูกทำร้าย และได้ช่วยเหลือ ทำให้หนูพุกมีความรู้สึกดีและชื่นชมนางเอก ทำให้หนูพุกเป็นอีกตัวเชื่อม

ความสัมพันธ์ของสุรักและมัทนา และทำหน้าที่เล่าเรื่องราวที่นางเอกช่วยเหลือตนให้พระเอกฟังอยู่เสมอ

ภาพหนูพุก ในละครเรื่อง เล่ห์นางหงส์ ทางช่อง 7

4.1.2.2. บทบาทตัวละครเด็กที่สัมพันธ์กับตัวละครเอกในฐานะเจ้านาย-ลูกน้อง คือ ตัวละครเด็กที่รับบทบาทในฐานะของลูกน้อง ลูกสมุนของตัวละครเอก พร้อมจะปฏิบัติตามความต้องการของตัวละครเอกทุกครั้ง บทบาทลูกน้องของตัวละครเด็กนั้นจะเป็นการรับคำสั่งโดยตรงจากตัวละครเอกให้กระทำหรือไม่กระทำตามแผนการ แต่ผู้วิจัยพบว่า หน้าที่ลูกน้องของตัวละครเด็กในละครก่อนข่าว มักจะถูกสั่งให้กระทำในภารกิจที่ไม่ยากจนเกินไป ไม่ต้องใช้ความคิดวางแผน สร้างกลยุทธ์ด้วยตัวละครเด็กเอง หรือเพียงแคร์ับหน้าที่ไปกลั่นแกล้งเล็กๆน้อยๆ หรือถ่วงเวลาตัวละครฝ่ายตรงข้ามตามคำสั่งของตัวละครเอกเท่านั้น อาทิ

เด็กชายด้วน ในละครเรื่อง **แม่เปี้ยคือ ลูกน้องของเปี้ย** (นางเอก) เด็กชายด้วนจะทำหน้าที่หลักคือติดตามเปี้ย ไม่ว่าจะเปี้ยจะไปไหน โดยมีคู่หูอีกคนหนึ่ง คือ เด็กหญิงเต๋อ ผู้ช่วยนางเอกในการดูแลและหาลูกค้าเช่ารีสอร์ทเล็กๆที่เปี้ยพยายามสร้างขึ้น โดยเฉพาะหน้าที่ดูแลบริการผู้หมวดเถลิงรัฐ (พระเอก) ที่มาเช่าพักรีสอร์ทของเปี้ย และเป็นตัวช่วยรับถ่วงเวลารับหน้าสถานการณ์ต่างๆ อาทิ เถลิงรัฐหรือตัวร้ายที่มาป่วนนางเอก ในเวลาที่เปี้ยต้องการหลบหน้า หรือส่งข่าวเรื่องของเถลิงรัฐให้กับเปี้ย ร้อยอยู่เสมอ บทบาทคู่หูเด็กชายหญิงทั้งสองจะเป็นคนคอยแสดงความกลัวให้เปี้ยต้องคอยปกป้องและแสดงความกล้าหาญให้ดู เป็นการเสริมความมั่นใจ และสะท้อนกลับภาพของเปี้ยที่ไม่เคยกลัวอะไร พร้อมจะปกป้องลูกน้องของตนอีกด้วย

ภาพเด็กชายด้วน ในละครเรื่อง แม่เปี้ยคือ ทางช่อง 3

เด็กหญิงหญิงหญิง ในละครเรื่อง **ตะวันยอตรัก** เป็นเด็กที่พ่อของตะวัน (นางเอก) เก็บมาเลี้ยง และเป็นเด็กลูกสมุนของตะวัน อาศัยอยู่ที่เกาะแห่งหนึ่ง ทำหน้าที่ติดตามตะวันไปที่ต่างๆ จนวันหนึ่งตะวันได้พบกับ ภาคิน(พระเอก)นายตำรวจที่ถูกส่งมาที่หมู่บ้านปล่อยเกาะ เพื่อสืบคดีการค้ายาบ้าริมชายฝั่งทะเล แต่ปลอมตัวเป็นครูสามิภรรยาที่ย้ายมาทำงานที่เกาะ เด็กหญิงหญิงหญิงมีหน้าที่หลัก คือติดตามนางเอก และคอยซักถาม พูดคุยกับตะวัน เพื่อให้ตะวันได้เล่าเรื่องราวชีวิต ความคิดให้ฟัง ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้ผู้ชมได้เข้าใจเรื่องราว ภูมิหลัง ประวัติของตะวันมากขึ้น นอกจากนี้เด็กหญิงหญิงหญิงยังคอยสังเกตความเคลื่อนไหวของครูและเรื่องราวในตลาดแล้วเอามาเล่ารายงานให้ตะวันได้รู้ความเคลื่อนไหวต่างๆ และตะวันมีความใฝ่ฝันจะเป็นดาราทองนักบู๊ ที่ยังต้องฝึกฝนการต่อสู้อยู่อีกมาก หญิงหญิงก็รับบทเป็นกองหนุน คอยเชียร์พี่ตะวันอยู่เสมอ

ภาพเด็กหญิงหญิงหญิง ในละครเรื่อง ตะวันยอตรัก ทางช่อง 3

คุณพริม ในละครเรื่อง **หมูแดง** เป็นลูกศิษย์ของหมูแดง (นางเอก) ซึ่งถูกภาคินย(พระเอก)จ้าง ไปทำงานที่บ้านของเขาเพื่อปลดหนี้ของครอบครัวหมูแดงที่ค้างกับภาคินยอยู่ โดยมีหน้าที่ดูแลคุณพริม ลูกสาวจอมตื้อที่เกิดกับภรรยาที่เสียชีวิตไปแล้วของเขา โดยสัญญาว่าถ้าทำงานครบ 3 เดือน จะยกดอกเบี้ยยที่ติดค้างอยู่ให้ทั้งหมด ถ้าครบ 6 เดือนจะยกโฉนดที่ดินบ้านวังธารพันธุ์คืนให้หมด เพราะที่ผ่านมามีใครเคยทำงานได้นาน เนื่องจากที่ผ่านมามีคุณพริมเป็นลูกคนเดียวที่รู้ว่าตัวพ่อพร้อมจะทำตามความต้องการ และเอาใจเธอเสมอ คุณพริมเป็นเด็กหญิงถือว่ามีอำนาจเหนือกว่าหมูแดง เมื่อหมูแดงเข้ามาในบ้านจึงไม่ยอมทำตามคำสั่ง เมื่อคุณครูหมูแดงพยายามสอนและมอบหมายให้ทำการบ้าน คุณพริมก็ต่อต้านอย่างชัดเจน หมูแดงจึงพยายามพิชิตใจ ด้วยการเอาใจใส่สั่งสอน และอธิบายเหตุผลในเรื่องต่างๆกับคุณพริมจนคุณพริมยอมใจอ่อนลงได้ ระหว่างที่ทำหน้าที่คุณครู หมูแดงจึงมีโอกาสได้ใกล้ชิดกับภาคินย ด้วยจุดเริ่มต้นจากการปรึกษาพูดคุยในเรื่องของการเรียนที่บ้านของคุณพริม และพัฒนาขึ้นเป็นความสัมพันธ์ในรูปแบบรักในที่สุด เรียกได้ว่า คุณพริมเป็นกุญแจอีกดอกที่เชื่อมให้หมูแดงและภาคินยได้ใกล้ชิดและเรียนรู้กัน เพราะเมื่อหมูแดงชนะใจและเป็นที่ยอมรับของคุณพริมได้ ภาคินยก็ยิ่งรู้สึกนิยมชมชอบในตัวหมูแดงเพิ่มขึ้นไปด้วย ซึ่งเป็นตัวละครเด็กที่มีอำนาจเหนือกว่าตัวละครเอกในอีกเชิงหนึ่ง

ภาพคุณพริม ในละครเรื่อง หมูแดง ทางช่อง 3

4.1.2.3. บทบาทตัวละครเด็กที่สัมพันธ์กับตัวละครเอกในฐานะพิเศษ คือ กลุ่มตัวละครเด็กที่มักจะมีอำนาจหรือพลังวิเศษเหนือธรรมชาติ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้สามารถช่วยเหลือตัวเองในสถานการณ์ต่างๆได้ นอกจากนี้ตัวละครเด็กในฐานะพิเศษเหล่านี้มักจะมีตัวช่วยรองอีกตัว หรือเป็นคู่หูผู้ช่วยตัวละครเด็กอีกครั้งด้วย อาทิ

ผีน้อย ในละครเรื่อง **ก้นครัวตัวแสบ** เป็นตัวละคร ผีน้อยหรือนั๊วตร ลูกชายคนโตของนาวิน ปู่ของปานัสม์(พระเอก)ที่เสียชีวิตไปตั้งแต่เด็กๆ แต่วิญญาณยังวนเวียน ดูแลครอบครัวปานัสม์อยู่เสมอ สามารถปรากฏตัวทั้งกลางวันกลางคืน เป็นผู้ช่วยปกป้องหลานของปู่ เมื่อมีคนพยายามคิดร้ายอยากจะทำครอบครองร้านอาหารของตระกูลโดยใช้มนต์ดำและให้รักยมมาทำร้ายกลั่นแกล้งปานัสม์และจิณห์ธัญญา(นางเอก) ที่เข้ามาทำงานเป็นเซฟในร้านด้วย และยังสามารถแปลงร่างเป็นคนช่วยเหลือจิณห์ธัญญา ตอนที่กำลังโดนเด็กรักยมทำร้าย และยังช่วยส่งข่าวข้อมูลให้ปู่ทราบถึงวิญญาณต่างๆที่มาสร้างความรำคาญของหลายชายอีกด้วย

ภาพผีน้อย ในละครเรื่อง ก้นครัวตัวแสบ ทางช่อง 3

มัจฉาฉาน ในละครเรื่อง **คริสนี่หัวใจมีเธอ** เป็นน้องสาวของเงือกมีนาหุช (นางเอก) เป็นตัวละครเป้าหมายที่ฝ่ายตัวร้ายหวังขโมยตัวไปทดลองเพื่อไปสกัดผลิตภัณฑ์ที่ทำให้อ่อนวัย โดยสาเหตุเกิดจากเงือกน้อยหนีจากเปลือกโลกที่แยกจากกันมายังชายทะเลไทยด้วยความอยากรู้ว่า โลกมนุษย์นั้นเป็นอย่างไร ทำให้มีนาหุชและมัสยาต้องออกตามหาและหาทางปกป้องจากตัวร้าย ซึ่งมัจฉาฉานได้รับการช่วยเหลือจากคนในโลกมนุษย์และมีเพื่อนเป็นเด็กนักเรียนหญิงชื่อว่า นิโม่ ทำให้มัจฉาฉานได้เรียนรู้โลกมนุษย์ไปโรงเรียนร่วมกับนิโม่ มัจฉาฉานถูกจับด้วยไปถึงสองครั้ง แต่สุดท้ายได้รับความช่วยเหลือจากชลนที(พระเอก) และทีมนักวิจัยวิทยาศาสตร์ โดยเลือดของมัจฉาฉานสามารถช่วยชุบชีวิตคนขึ้นมาได้

มัจฉาดานเป็นตัวละครเด็กที่มีความพิเศษ คือ เป็นเงือกหรือรูปแบบตัวละครพิเศษในจินตนาการ แต่สามารถนำเสนอให้ผู้ชมเชื่อว่ามัจฉาดานน้อย ที่เป็นน้องสาวของเงือกตัวเอก ซึ่งหายไปและนางเอกต้องออกตามหาด้วยความเป็นห่วง

ภาพมัจฉาดาน ในละครเรื่อง ครีบนี่หัวใจมีเธอ(รักนี้หัวใจมีครีบ ภาค 2) ทางช่อง 3

ตรีสวี ในละครเรื่อง **มณีแดนสรวง** ตรีสวี เป็น ลูกครุฑน้อย หรือเด็กชายอายุประมาณ ๗ ขวบ ฉลาดเฉลียว ช่างพูดช่างเจรจา มีความรู้เรื่องป่าหิมพานต์มาก กำลังเดินทางกลับไปยังเมืองฉิมพลี แต่มีอุบัติเหตุบาดเจ็บบริเวณปีกเสียก่อน ทำให้ได้มาพบกับนางฟ้าหรือรัศมีชโลธร(นางเอก) และสการ(พระเอก) และเป็นผู้ช่วยของสการ(พระเอก) เวลาที่ไปตามหารัศมีชโลธรจนกระทั่งพบในที่ที่สุด และสามารถช่วยชีวิตรัศมีชโลธรได้ด้วย นางเอกยังขอร้องให้ช่วยตามหาเหล่าอสูรและ ช่วยนำทางพระเอกนางเอกไปหาอสูรได้อีกด้วย

ภาพตรีสวี ในละครเรื่อง มณีแดนสรวง ตรีสวี ทางช่อง 3

ลำดับ	ชื่อ	ชื่อตัวละครเรื่อง	ลักษณะตัวละคร ตามโครงสร้างหน้าที่ของตัวละคร วลาดิมิร์ พรอพพ์						หน้าที่และความสัมพันธ์ในการเล่าเรื่องละคร															
			ผู้ร้าย	ผู้ให้	ผู้ช่วย	พระเอก	ผู้ส่งสาร	นางเอก	วิบุษย์	สถานการณืเริ่มต้น (แนะนำตัวละคร)	เกิด	การขัดขวาง	ความรุนแรง	การเป็น	การ	การ	การ	การ	การ	การ	การ			
1	3	พริกไทยกับข้าว																						
2	3	ลมทาง																						
3	3	เจ้าพ่อเจ้าแม่กับเจ้าหญิงเสฉวน																						
4	3	คุณหญิงกานดา																						
5	3	นายสุชาติ ชัยสุต แสพบ																						
6	3	หญิงแดง																						
7	3	กระวีเมย																						
8	3	ตัวรับ																						
9	3	แม่เต็ง																						
10	3	แม่ยาย																						
11	3	บ้านนอก																						
12	3	กินข้าว																						
13	3	แม่เขียว																						
14	3	ไอ้จุดนี้																						
15	3	พริกไทย																						
16	3	ผู้เขียน																						
17	3	กระวีเมย																						
18	3	ลูกน้อง																						
19	3	ผู้รับ																						
20	3	ตัวรับ																						

4.1.2 ตารางวิเคราะห์ตัวละครเด็กในละครก่อนข่าวภาคค่ำ เชิงโครงสร้างตามแนวคิดของวลาดิมิร์ พรอพพ์

4.1.3 การวิเคราะห์ตัวละครเด็กในละครก่อนข่าวภาคค่ำ เชิงโครงสร้างตามแนวคิดของวลาดีมีร์ พรอพพ์

การวิเคราะห์ตัวละครเด็กในละครก่อนข่าวภาคค่ำจำนวน 49 ตัวละครจากละคร 39 เรื่อง ตามโครงสร้างแนวคิดของวลาดีมีร์ พรอพพ์ รายละเอียดจากตารางที่ 4.1 จะเห็นได้ว่าการจัดประเภทของตัวละครเด็กที่ถูกนำเสนอในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำที่กล่าวไปข้างต้น สามารถเชื่อมโยงข้ามสัมพันธ์สู่การศึกษาวิเคราะห์หน้าที่และพฤติกรรมตามโครงสร้างแนวคิดของวลาดีมีร์ พรอพพ์ เนื่องจากรูปการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ไทย มีลักษณะของการกระจุกตัวที่ละครประเภทเบาสมอง หรือละครประเภทรักและตลก เมื่อนำพฤติกรรมและลักษณะหน้าที่ของตัวละครมาวิเคราะห์ในแนวคิดโครงสร้างละครแล้วนั้น จะพบว่า การนำเสนอตัวละครเด็กมีความเบาบางและมีลักษณะตัวละครแทรกหรือเสริมในบางช่วงบางตอนของเนื้อเรื่อง ถือได้ว่าการนำเสนอมีปริมาณน้อยในการสร้างผลกระทบกับการดำเนินเรื่องหรือเนื้อหาโดยรวม ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวทางของแนวคิดวลาดีมีร์ พรอพพ์มาเทียบและประยุกต์เพิ่มเติมในการศึกษานี้คือ

การวิเคราะห์ตัวละครและการกระทำของตัวละคร โดยการวิเคราะห์การทำหน้าที่ของตัวละครที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง ซึ่งได้แก่ส่วนที่เป็นการกระทำของตัว และผลสืบเนื่องจากการกระทำของตัวละครที่ส่งผลต่อเรื่องราว ประกอบด้วย

ตัวร้าย ในการจัดจำแนกในการวิจัยนี้ คือ ตัวละครเด็กที่สามารถสร้างความเดือดร้อนให้กับชุมชน หรือนำมาซึ่งเหตุการณ์วุ่นวายหรือสร้างความเสียหายแก่ตัวละครหลักได้

ผู้ให้ คือ ตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ชี้แนะหรือให้คำปรึกษาในแก้ไขปัญหาให้กับตัวละครเอกและตัวละครอื่นๆ ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งได้

ผู้ช่วยเหลือ ได้แก่ ตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ผู้ช่วย หาวิธีหรือแนวทางช่วยเหลือ หรือร่วมกับตัวเอกของเรื่องในการกระทำให้ผ่านพ้นอุปสรรคหรือวิกฤตเหตุการณ์ไปได้

เจ้าหญิง คือ ตัวละครเด็ก ไม่จำเป็นต้องเป็นนางเอกของเรื่อง ที่ต้องได้รับการปกป้องหรือช่วยเหลือ

ผู้สังสาร คือ ตัวละครเด็กที่พบเห็นเหตุการณ์ร้ายหรือพบการกระทำผิด หรืออยู่ร่วมเห็นเหตุการณ์การกระทำผิดของตัวละครฝ่ายร้าย

พระเอก คือ ตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของตัวเอก และยังต้องเป็นผู้นำในการแก้ไขข้อขัดแย้งได้ด้วย

พระเอกปลอม คือ ตัวละครเด็กที่ทำเหมือนว่าตนเองเป็นคนดี แต่จะมาเปิดเผยความชั่วได้ในภายหลัง (ลักษณะดังกล่าวไม่พบตัวละครเด็กที่นำเสนอในละครไทย)

4.1.3.1 หน้าที่ของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำตามโครงสร้างหน้าที่ตัวละครของวลาดีมีร์ พรอพพ์ ผลการศึกษาบทบาทของตัวละครเด็กในละครก่อนข่าวภาคค่ำใน 3 ลักษณะดังนี้

1. **ตัวละครเด็กทำหน้าที่ผู้ช่วยเหลือ** ผลการศึกษาพบตัวละครผู้ช่วยเหลือในละครก่อนข่าวภาคค่ำจำนวน 24 เรื่อง ได้แก่ ตัวละครผู้ช่วยในละครโทรทัศน์ช่อง 3 มี 12 จำนวน เรื่องและช่อง 7 จำนวน 12 เรื่อง บทบาทของตัวละครเด็กที่มีหน้าที่ผู้ช่วยเหลือ ในการนำเสนอของละครโทรทัศน์ก่อนข่าวจะรับหน้าที่ช่วยเหลือตัวละครเอกเป็นหลัก รองลงมาทำหน้าที่เสริมตัวละครรองหรืออยู่ร่วมกลุ่มเป็นกลุ่มผู้ช่วยของตัวละครหลัก ตัวละครเด็กเหล่านี้จะช่วยแก้ไข หรือปฏิบัติตามความต้องการของตัวละครเอกอย่างไม่มีเงื่อนไข หรือทำหน้าที่ติดตามตัวละครเอก อาทิ

เด็กหญิงหญิงหญิง ในละครเรื่อง **ตะวันยอตรัก** รับบทเป็นน้องสาว ที่พ่อของตะวัน (นางเอก) รับมาเลี้ยงตั้งแต่เด็ก หญิงหญิงทำหน้าที่หลักคือ ผู้ติดตามนางเอก เหมือนลูกน้องตามลูกพี่สาวไปทุกที่ ความช่วยเหลือสำคัญของเด็กหญิงหญิงไม่ใช่การปกป้องหรือร่วมต่อสู้ ช่วยเหลือในเชิงจิตใจ นั่นคือ การให้กำลังใจหรือพูดชื่นชม ที่ช่วยเพิ่มความมั่นใจ สร้างแรงเชียร์ให้กับตะวันในการกระทำสำคัญต่างๆ รวมทั้งพยายามคิดหาทางช่วยแต่ไม่ได้ออกไปสู่การกระทำจริงมากนัก อาทิ เมื่อตะวันต้องพาพระเอกและผู้ติดตามไปซ่อนในที่ปลอดภัย หญิงหญิงจะเป็นผู้ติดตามไปด้วยเท่านั้น หรือเดินทางจากหมู่บ้านเกาะไปกรุงเทพฯกับตะวันเพื่อไปตามหาแม่ด้วยกัน เป็นต้น

ภาพเด็กหญิงหญิงหญิง ในละครเรื่อง ตะวันยอตรัก ทางช่อง 3

ผีน้อย ในละครเรื่อง **กันครัวตัวแสบ** เป็นตัวละครที่ช่วยเหลือทั้งป้าณัสม์ (พระเอก) และ จินท์ณิภา (นางเอก) เนื่องจากผีน้อยคือวิญญาณของลูกชายปู่พระเอก ทำหน้าที่สืบข่าว หรือเบาะแสตัวร้าย และให้คำปรึกษากับปู่ป้าณัสม์ และทำให้ปู่ช่วยเหลือป้าณัสม์จัดการกับคนที่คิดร้ายหวังจะทำลายร้านอาหารของครอบครัว โดยผีน้อยมีผู้ช่วยเหลืออีกคนหนึ่งคือ ลุงพระภูมิ ที่เป็นเจ้าของบ้านป้าณัสม์ สองวิญญาณรวมตัวกันต่อสู้กับรัก ยม และจัดการกับรักยม ตัวช่วยของเก็จแก้ว (ฝ่ายร้าย) ได้สำเร็จเสมอ นอกจากนี้ผีน้อยยังสามารถช่วยเหลือป้าณัสม์จากการถูกล่อลวงของลิตา (ตัวร้าย) ใช้เสน่ห์มารยา ยั่ววนจนปานหลงเชื่อและเกือบคล่ายตามไป แต่ผีน้อยมาช่วยไว้ได้เสียก่อน ทำให้ปานรอดเงื้อมือลิตาไปได้ แต่ลิตายังไม่เลิกลา ยังใช้ความพยายามจ้างคนมาทำเสน่ห์ยาแฝดใส่ป้าณัสม์ ผี

น้อยต้องเข้าช่วยปานออกจากลลิตาอีกครั้ง แต่เหตุการณ์ดังกล่าวกับทำให้จิณห์นิภาเข้าใจผิดไป สู่ การดำเนินเรื่องภารกิจที่ปานสมควรต้องพยายามปรับความเข้าใจกับจิณห์นิภาต่อไป

มาลี ในละครเรื่อง **แม่ยายคงกระพัน** เป็นลูกน้องของขวัญข้าว (นางเอก) พร้อมคู่หูเป็นสาว วยรุ่นอีกคนที่รับคำสั่งทำตามความต้องการของขวัญข้าวทุกอย่าง พร้อมจะช่วยเหลือกลั่นแกล้งหรือ ชัดขวางสุนิสสา(ตัวร้าย)ที่มาตามติดติด เอกदनัย (พระเอก)ทุกทางตามที่ ขวัญข้าวสั่ง และทำหน้าที่ ป้องกันไม่ให้สุนิสสาที่มาตามเกาะติดเอกदनัยได้เจอหรือใกล้ชิดกัน เด็กหญิงมาลีจะเป็นคล้ายลูกสมุน ที่มาพร้อมคู่หู ทำหน้าที่ผู้ช่วยนางเอกอย่างชัดเจน และเสนอความคิดช่วยขวัญข้าวแก้ปัญหา แต่มักจะ เป็นข้อเสนอเพื่อเรียกเสียงหัวเราะเสียมากกว่า อาทิ ตอนหนึ่งของบทสนทนาที่ว่า

มาลี : พี่จะให้เราจัดการกับยายสุนิสสาอย่างไรว่ามา

ขวัญข้าว : พี่เปลี่ยนใจแล้ว พี่ไม่ทำหรอก

มาลี : อ้าว ไม่ได้นะ

ขวัญข้าว : พี่ว่ามันไม่ดีหรอก แก่แค่นั่นไปมา ไม่จบสิ้น

คู่หู 1 : แต่เราจะเป็นฝ่ายตั้งรับอย่างเดียวไม่ไหวนะ ถึงเวลาที่เราต้องลุกบ้าง

มาลี : หนามหยอกต้องเอาหนามบ่งจ้

ขวัญข้าว : หนูมาลี การแก้แค้นรังแกกันมันไม่ดีนะ

มาลี : หนูมาลีแยกแยะได้จ้ะ ว่าใครดี ใครเลว คนโกงคนชั่วร้าย ต้องได้รับการลงโทษจ้

คู่หู 1 : หนูมาลีคิดจะทำอะไร

มาลี : เอาควายไล่ขวิดจ้

ทุกคนพร้อมกันหัวเราะ...

ขวัญข้าว : เอาแค่เข็ดหลาบไม่ยากอยู่ที่นี้อีก

มาลีและคู่หู : ทำอย่างไรจ้ะ (ทั้งสองเตรียมรับคำสั่งจากขวัญข้าวให้ไปปฏิบัติภารกิจจัดการ ตัวร้าย)

ภาพหนูมาลี ในละครเรื่อง แม่ยายคงกระพัน ช่อง 3

เด็กชายฟ้าลั่น ในละครเรื่อง **บ้านนอกเข้ากรุง** ลั่นเป็นลูกน้องของดาวนิล(นางเอก) ที่ติดตามนางเอกจากบ้านนอก เข้ามากรุงเทพฯ เพื่อปฏิบัติภารกิจทำให้คุณหญิงเดือนหายโกรธแค้น และให้อภัยดาวและพ่อของดาวนิล แต่เมื่อมาอยู่ในบ้านของคุณหญิงเดือนกับถูกบังคับให้ทำตัวดำ และกลั่นแกล้งต่างๆ แต่มีฟ้าลั่นคอยช่วยเหลือเพื่อปกปิดความจริง และช่วยดาวนิลจากตัวร้าย อาทิ ดาวนิลถูกสั่งให้ทำงานหนักต่างๆ เช่น ทำงานบ้าน กวาดถูทำความสะอาดบ้านหลังใหญ่ทั้งหลัง เด็กชายฟ้าลั่นก็เข้าไปช่วยหรือถูกสั่งให้ปลูกข้าวในพื้นที่ใหญ่ๆกลางแดดร้อน จนนางเอกเป็นลม และแจ๊ค (พระเอกที่ปลอมตัวมา) เข้ามาช่วยเหลือ และจะปฐมพยาบาล เช็ดตัวให้นางเอกฟื้น แต่ถ้าเช็ดตัวจะรู้ความจริงว่า ดาวนิลต้องทาตัวดำและปกปิดความจริงอยู่ เด็กชายฟ้าลั่นจึงพยายามไล่พระเอกออกไปจนสำเร็จ จากบนสนทนาตอนหนึ่งว่า

ฟ้าลั่น : เฮ้ยจะทำอะไรลูกพี่ผมอะ หยุดยๆ เดี่ยวผมดูแลเอง

แจ๊ค : อะไรเล่า ใครทำก็เหมือนกันแหละ จะช่วยลูกพี่ของแคะ เดี่ยวฉันซับหน้าเอง

ฟ้าลั่น : หยุดยๆ ผู้ชายวัยกลัดมันแบบน้ำเนี่ย เข้ามาในห้องลูกพี่ผมมันไม่ดีนะ ถ้าบ้าใจ

กลับมาจากชาย ขนมาแล้วเห็นเข้าอะ จะเกิดอะไรขึ้น

แจ๊ค : ฉันบริสุทธิ์ใจ

ฟ้าลั่น : แต่ผมไม่ไว้ใจ ถ้าน้ำแจ๊คทนไม่ไหว ปล้ำลูกพี่ผมละ

แจ๊ค : บ้าไปแล้ว ฉันนี่จะปล้ำายดำนี่ ไร้สาระ

ฟ้าลั่น : ไม่ต้องออกไปเลย น้ำแจ๊คออกไป (พยายามไล่พระเอกออกจากห้องที่นางเอกพักอยู่)

ภาพเด็กชายฟ้าลั่น ในละครเรื่อง บ้านนอกเข้ากรุง ทางช่อง 3

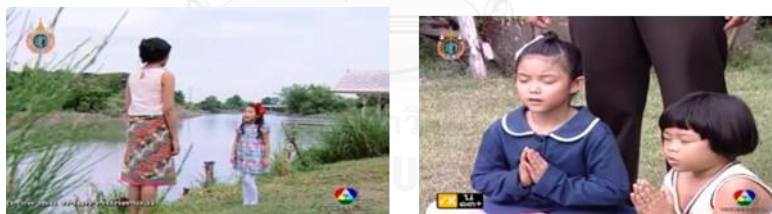
เด็กหญิงขนมฝิง ในละครเรื่อง **หวานใจท้ายครัว** ลูกของพี่ชายพงศธรที่ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต พงศธรรักหลานมาก ยอมทำตามใจหลานสาวของตัวเองทุกอย่าง อร(นางเอก)แอบมีใจรัก พงศธรอยู่ และเธอกับขนมฝิงยังเข้ากันได้ดี ทำให้เป็นโอกาสที่เมื่อได้เจอขนมฝิงย่อมได้เจอกับพงศธร อีกคนหนึ่ง เด็กหญิงขนมฝิงนิยมชมชอบในตัวอรและอยากจะมาหา มาเล่นกับอรที่บ้าน โดยอรสามารถหากิจกรรมเช่น ทำขนมแบบเด็กผู้หญิงเล่นกับขนมฝิงได้ เด็กหญิงจึงตั้งใจเอาเงินไปทางอรมากกว่า

ตัวละครฝ่ายร้าย ที่เข้ามาหาพระเอกเพื่อหวังผลประโยชน์ ซึ่งเด็กหญิงขนมฝั่งเอง สามารถจะเป็นตัวต่อรองและกรีดกันพงศรจากตัวละครฝ่ายร้าย เช่น เหตุการณ์ที่ขนมฝั่งไม่ยอมจะไปเที่ยวกับตัวละครร้าย พงศรก็ยอมตามใจ ทำให้เธอไม่พอใจเป็นอย่างมาก

ภาพเด็กหญิงขนมฝั่ง ในละครเรื่อง ทวานใจทัยคร้ว ช่อง 7

น้ำอบ ในละครเรื่อง **มนต์รักแก้บน** เป็นน้องสาวของแป้งหอม (นางเอก) ทำให้ที่ซื้อทางและหาทางช่วยเหลือให้แป้งหอมและโต๊ด(พระเอก) ได้มีโอกาสใกล้ชิดกัน นอกจากนี้ น้ำอบยังสามารถสร้างอุปกรณ์พิเศษที่สามารถมองเห็นเหล่าบรรดาผีต่าง ๆ ได้ โต๊ด(น้องชายพระเอก) น้ำอบ จึงกลายเป็นแก๊งเด็กผีอัจฉริยะที่ช่วยเหลือทั้งแป้งหอมและโต๊ด ในการจัดการกับเหล่าตัวละครฝ่ายร้าย ที่มีมนต์ดำหวังจะขโมยเอามาเป็นของฝ่ายตนให้ได้

ภาพเด็กหญิงน้ำอบ ในละครเรื่อง มนต์รักแก้บน ทางช่อง 7

เด็กชายเอก ในละครเรื่อง **แม่คุณเอ๊ย** รับบทเป็น หลานชายเทวัญ (พระเอก) ซึ่งเทวัญรับเป็นลูกบุญธรรม เพราะพี่สาวพี่ชายที่เป็นพ่อของเอกซึ่งเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ทำให้เทวัญรักและต้องการปกป้องเด็กชายเป็นอย่างมาก ซึ่งเด็กชายเอกต้องการจะเรียนว่ายน้ำและเรียนเจสสิกกับสารภี (นางเอก) แต่เทวัญซึ่งมีความหลังฝังใจที่แฟนสาวเสียชีวิตเพราะจมน้ำทำให้กลัวน้ำเป็นอย่างมาก จึงไม่ยอมให้เด็กชายเอกเรียนในตอนแรกแต่สุดท้ายก็ไม่สามารถทนแรงอ่อนขอจากเด็กชายเอกได้ ซึ่งการเรียนว่ายน้ำและเจสสิกของเด็กชายเอก ทำให้เทวัญรู้สึกสบายใจที่สารภีสามารถดูแลและปกป้องจากสิ่งที่ตนเองกลัวได้ นอกจากนี้เด็กชายเอกเองยังเป็นตัวช่วยเหลือทำให้เทวัญเข้าใจสารภีในความหวังดีที่จะรักษาความกลัวของตนเองได้อีกด้วย

2.ตัวละครเด็กทำหน้าที่ผู้ส่งสาร ผลการศึกษาพบตัวละครผู้ส่งสารในละครก่อนข่าวภาคค่ำ จำนวน 14 เรื่อง โดยสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มีจำนวน 7 เรื่อง และช่อง 7 จำนวน 7 เรื่อง เนื่องจากละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำเป็นละครเน้นเนื้อเรื่องเบาสมอง สร้างความบันเทิงของการแสดง มากกว่าเน้นความเข้มข้นตามแนวชีวิต(drama)ของบทบาทของเนื้อเรื่อง บทบาทของเด็กที่ทำหน้าที่ส่งสาร จึงไม่ใช่เพียงแค่การส่งสารเพื่อบอกข้อมูลตัวละครร้ายให้กับตัวละครเอก หรือแจ้งข่าวร้ายแก่ตัวเอง แต่เป็นส่วนของการให้ข้อมูลของพระเอกหรือนางเอก ให้เกิดความเข้าใจหรือนำสู่เหตุการณ์ที่ตัวละครเอกทั้งฝ่ายชายและหญิงได้มาร่วมการกระทำใดการกระทำหนึ่งในเหตุการณ์เดียวกันก่อให้เกิดความเข้าใจต่อกัน นำมาซึ่งความรู้สึกรักในที่สุด อาทิ

เด็กชายเต่า ในละครเรื่อง **ในม่านเมฆ** หลานชายของทิว (พระเอก) ที่คอยส่งสารของทั้งฝั่งพระเอกและข้าว(นางเอก) เด็กชายเต่าเป็นหลานชายที่อาศัยอยู่ร่วมกับทิว และพ่อแม่ ถือเป็นหลานชายมีนิสัยซุกซน และมีไหวพริบ ช่างพูด ช่างซักถาม และยังเป็นผู้ส่งข่าว แจ้งเหตุการณ์ของข้าวให้ทิวรู้ อาทิ เหตุการณ์ที่ข้าวตื่นมาในเช้าวันหนึ่ง ครั้งเมื่อมาเยี่ยมตาที่บ้านนอก ถูกก่อกวนด้วยเสียงเพลงดังของทิว ข้าวเกิดความสงสัยว่าทำไมไม่มีใครเตือนให้ทิวปิดเพลง เด็กชายเต่าชวนตอบข้อสงสัยว่าทำไม ทิวถึงชอบเพลงนี้และไม่ยอมปิดเพลง และค่อยมาแจ้งข้าว เวลาพระเอกให้ไปช่วยเหลือนางเอก ในยามที่ข้าวเกิดเรื่อง และส่งข่าวให้กับตัวละครอื่นให้ไปช่วยเหลือตัวเองอีกด้วย

เด็กชายเต่า : ลุงทิวๆ พี่ข้าวแยแล้ว

ทิว : เกิดอะไรขึ้นวะไอ้เต่า

เด็กชายเต่า : พี่ข้าวแยแล้วลุงทิว พี่ข้าวกับป้าเหมียวเปิดศึกกันเรื่องแจกน้ำ ลุงทิวไปช่วยพี่ข้าว

ทิว : เออๆ จะไปเดี๋ยวนี้แหละ เอ็งช่วยไปบอกตาข้างทีนะ

ภาพเด็กชายเต่า ในละครเรื่อง ในม่านเมฆ ทางช่อง 3

เด็กชายด้วน เด็กหญิงเต๋อ ในละครเรื่อง **แม่เปียดื้อ** ลูกน้องของนางเอก ที่คอยส่งข่าวเบาเสแสร้งเคลือบไหวการส่งไม้จากปามาทำรีสอร์ทแม่เพียงเล็กน้อย แต่เป็นชนวนให้เปียดูคิดถึงความไม่ปกติที่เกิดขึ้นได้ ทำให้นางเอกหาเส้นทางที่จะมีส่วนร่วมสืบเรื่องการซื้อไม้เหมือนกลุ่มคนที่มาจ้างพ่อของเต๋อและด้วนเช่นกัน

เด็กชายด้วน : วันนี้ฉันคงไปตลาดกับพี่เปียไม่ได้ เพราะว่าต้องกลับไปเฝ้าบ้านให้พ่อ เพราะมีคนจ้างพ่อไปชนไม้

เด็กหญิงเต๋อ : ฉันเองก็ไปไม่ได้เหมือนกันจะ ต้องรีบกลับบ้านไปหาพ่อ พ่อฉันก็โดนจ้างไปชนไม้ เห็นพ่อบอกว่า วันนี้เขาจ้างคนไปเยอะ

เปีย : ชนไม้อะไรวะ ทำไมเขาจ้างคนไปเยอะอย่างนั้น

เด็กหญิงเต๋อ : เห็นเขาบอกว่า เขาได้ไม้มาเยอะจะ

เปีย : หรือว่าจะไปชนไม้เถื่อนวะ

ภาพเด็กชายด้วน เด็กหญิงเต๋อ ในละครเรื่อง แม่เปียคือ

น้ำหมึก ในละครเรื่อง **ฝ่าโลกบันเทิง** รับบทบาทเป็นน้องชายของ ผึ้ง (นางเอก) และฝน อาศัยอยู่ในครอบครัวที่พ่อเป็นเจ้าของร้านตัดผม ในชุมชนบางยี่เก แถบชานเมือง ซึ่งเป็นชุมชนที่มีเมื่อนมขาวของ พระเอกอาศัยอยู่เช่นกัน เริ่มต้นเรื่องสตางค์ (พระเอก)หนีออกจากบ้านเพราะมีปากเสียงตัดขาดพ่อลูกกับพ่อซึ่งเป็นเศรษฐีใหญ่ หนีมาอาศัยอยู่กับแม่หมขาวที่บางยี่เก น้ำหมึกที่ชอบออกไปวิ่งเล่นจึงได้นำสารความเคลื่อนไหวในชุมชนมาเล่าให้พ่อและพี่สาวทั้งสองฟังอยู่เสมอ นอกจากนี้ น้ำหมึกยังมีโอกาสได้สนิทพูดคุยกับสตางค์และโอกาสนี้เองที่สตางค์ได้รับข้อมูลของน้ำผึ้งและความรู้สึกนึกคิด ที่เด็กชายน้ำหมึกนำมาถ่ายทอดให้อีกทางหนึ่ง เพื่อจะหาทางพิชิตใจน้ำผึ้งให้ได้ รวมทั้งน้ำหมึกยังนำเรื่องของครอบครัวตระกูล ข ไข่ ที่มีชบวนชอบมาร้องเพลงจีบน้ำผึ้งที่คอนโดมีเนียมริมหน้าของต ซึ่งน้ำหมึกก็นำเรื่องที่มีคนมาร้องเพลงจีบพี่สาวของตนไปบอกกับพ่อน้ำให้รู้เช่นกัน รวมทั้งเรื่องที่ เสียใหญ่ในบางยี่เก อย่างเสียสมบูรณ์ หวังจะฮุบที่ดินทั้งหมดเพื่อจะเอาไปขายให้กับฝรั่ง ซึ่งมีแผนการจะสร้างสนามกอล์ฟ แต่ที่ดินส่วนหนึ่งเป็นของสิงโตคู่อริตัวฉกาจของตน เด็กชายน้ำหมึกก็มีส่วนไปส่งสารให้กับพี่ๆและสตางค์ และแก๊งข. ไข่ทราบและเข้ามาขัดขวางจนสำเร็จได้ กล่าวได้ว่าทำหน้าที่หลักในการสังเกตการณ์และนำเรื่องไปบอกกับสมาชิกในครอบครัวและตัวละครเอก

เด็กชายต๋อย ในละครเรื่อง **นางแบบโคกกระโดน** รับบทบาทเป็น ลูกชายของผู้ใหญ่บ้าน ในหมู่บ้านโคกกระโดน และเป็นลูกศิษย์ในโรงเรียน ที่มีคุณครูลอร่า (นางเอก)นางแบบจากกรุงเทพฯ ที่แอบหนีข่าวฉาวมาหลบซ่อนตัวที่บ้าน ซึ่งตนจากไปนาน และย้ำในใจว่าสลัดคราบความบ้านนอกออกไปจนหมดแล้ว ครูลอร่ามาสอนภาษาอังกฤษ พร้อมกับครูอินทร์ (พระเอก) เกษตรกรหนุ่มในหมู่บ้านที่จบจากต่างประเทศเช่นกัน ในช่วงต้นนั้น ลอร่าเป็นตัวตลก และมักจะถูกแก๊งเด็กลูกศิษย์

ของต๋อยแก้มอยู่เสมอ จนลอร่าท้อใจจะเลิกสอน แต่อินทร์มีส่วนช่วยให้เด็กๆได้เข้าใจครูลอร่ามากขึ้น และกลายเป็นมิตรที่รักใคร่กันได้ และกิจกรรมสุดสนุกของบักต๋อยกับเด็กนักเรียนโรงเรียนบ้านโคกกระโดน คือ มักจะจับเขี่ยดจับกึ่งก่าตามท้องนาฆ่าปิ้งกิน และชวนลอร่ากินด้วย ลอร่าทำเป็นไม่ยอมกิน แต่ลับหลังแอบกินเขี่ยดอย่างอย่างเอร็ดอร่อย จนบักต๋อยมาเห็นเข้า ลอร่าจึงให้เงินจ้างบักต๋อยว่าอย่าบอกใคร บักต๋อยรับปาก แต่ก็แอบไปส่งสารเล่าเป็นนัย ๆ ให้ครูอินทร์ฟังเวลาอยู่เสมอ นอกจากนี้บักต๋อยยังรู้ว่า ครูลอร่าและครูอินทร์แอบมีใจให้กัน บักต๋อยมักจะเป็นสะพาน หรือเป็นพ่อสื่อ ส่งสารให้ครูอินทร์และลอร่าได้ใกล้ชิดกันอยู่เสมอ

ภาพเด็กชายต๋อย ในละครเรื่อง นางแบบโคกกระโดน

3. นางเอกหรือเจ้าหญิง คือ ตัวละครเด็กที่ตัวละครเอกทั้งฝ่ายพระเอกหรือนางเอก หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องการปกป้อง จากการวิจัยพบว่า ตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่เป็นนางเอกหรือเจ้าหญิง ส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์ทางเครือญาติกับตัวละครเอก จึงจะสามารถทำหน้าที่ดังกล่าวได้อย่างชัดเจน เนื่องจากการให้ความใกล้ชิดทางเครือญาติ อาทิ เป็นลูก หลาน หรือสมาชิกในครอบครัว ทำให้การปกป้อง ค้ำครองมีน้ำหนักเหตุผลที่มากขึ้น ทำให้ผู้ชมสามารถเชื่อตามได้ว่า ตัวละครเอกเหล่านั้นต้องการจะดูแลและป้องกันภัยให้ตัวละครเด็กได้อย่างไม่มีเงื่อนไขในหลายสถานการณ์ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ตัวละครเด็กที่มีลักษณะหน้าที่เป็นตัวละครนางเอกหรือเจ้าหญิงนั้นจะมีหน้าที่อื่นประกอบด้วย เช่น เป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้ส่งสาร หรือผู้ให้ในเวลาเดียวกัน ซึ่งพบตัวละครเด็กลักษณะดังกล่าวทั้งสิ้น 8 เรื่อง โดยสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มีตัวละครเด็กที่มีลักษณะเป็นเจ้าหญิงหรือนางเอกจำนวน 3 เรื่อง และช่อง 7 จำนวน 5 เรื่อง อาทิ

คุณพริม ในละครเรื่อง **หมูแดง** เป็นลูกสาวของภาคินัย (พระเอก) ที่ภรรยาเสียชีวิตไปต้องเลี้ยงดูคุณพริมตามลำพัง ภาคินัยรู้สึกผิดในใจว่า มีส่วนทำให้ลูกสาวต้องกำพร้าแม่ จึงพยายามปกป้องและเอาใจคุณพริมทุกทาง ทำให้คุณพริมมีนิสัยที่เอาแต่ใจ ไม่เชื่อฟังคนอื่นนอกจากพ่อของตน ทำให้เมื่อจำงครูมาสอนพิเศษที่บ้าน ก็ไม่มีครูคนไหนสามารถทนคุณพริมได้ จนกระทั่งคุณพริมได้พบกับหมูแดง ซึ่งสามารถเข้ากับคุณพริมและทำให้เชื่อฟังได้ เป็นที่พอใจแก่ภาคินัยเป็นอย่างมาก

เด็กหญิงหนุณาและเด็กชายปลากัด ในละครเรื่อง **ศัตรคู่วัย** ลูกชายและลูกสาวฝาแฝดของรสสุคนธ์(นางเอก) ที่เกิดจากภุมิพงษ์ (พระเอก) โดยไม่ได้ตั้งใจหลังจากที่ได้พบกัน ในสมัยอดีตที่ภุมิพงษ์สอบเป็นปลัดได้ย้ายมาทำงานที่จ.อุตรดิตถ์ และได้พบกับครุรสสุคนธ์ที่นี่ เพราะเมื่อรสสุคนธ์จะเปิดเผยเรื่องราวว่าตนท้อง กลับพบภาพที่ทำให้เข้าใจผิดคิดว่า ภุมิพงษ์ไม่ได้รัก จึงปกปิดเรื่องดังกล่าวเป็นความรัก และเลี้ยงดูลูกฝาแฝดของตนด้วยความยากลำบาก จนกระทั่งเวลาผ่านไป 5 ปี ภุมิพงษ์กลับมาจากเรียนต่อต่างประเทศ จึงมากลับมาเยี่ยมคนที่จังหวัดอีกครั้ง และได้พบกับเด็กฝาแฝดทั้งสองและรู้สึกถูกชะตาอย่างประหลาด แต่เมื่อรสสุคนธ์มาเห็นเข้าจะกรีดกัน และเลี้ยงหนีไม่ให้พบทุกครั้ง เพราะว่า รสสุคนธ์ไม่ต้องการให้ภุมิพงษ์ได้พบกับลูกที่ต้องลำบากเลี้ยงดูมาและภุมิพงษ์เองก็ได้แต่งงานกับดาต้า แฟนสาวของเขาไปแล้วอีกด้วย

4. ผู้ให้ คือ ตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ชี้แนะหรือให้คำปรึกษาในแก้ไขปัญหาให้กับตัวละครเอกได้ จากการศึกษาพบว่า ตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ให้ปรึกษาในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำนั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 6 เรื่อง ได้แก่ ช่อง 3 จำนวน 3 เรื่องและช่อง 7 จำนวน 3 เรื่อง โดยมีการนำเสนอทั้งในรูปแบบผู้เชี่ยวชาญเพราะมีตัวช่วยหรืออำนาจพิเศษในตัวละครเด็กนั้นๆ และรูปแบบผู้ให้คำปรึกษาที่เป็นตัวละครเด็กคนทั่วไป แต่สามารถชี้แนะหรือให้คำพูดตักเตือนกับตัวละครเอกในสวนใดส่วนหนึ่ง แต่ไม่ได้มีระดับความเข้มข้นของข้อมูลหรือแผนการอย่างเป็นระบบที่นำสู่การแก้ไขสถานการณ์ได้ชัดเจน จึงเป็นส่วนตัวละครรองที่เสริม หรือเป็นน็อตตัวเล็กที่เติมเต็มให้สถานการณ์ของเรื่องต่อนั้นๆ ดำเนินต่อไป อาทิ

ผีน้อย ในละครเรื่อง **กันครัวตัวแสบ** ทำหน้าที่ในแนะนำแก่ตัวละครเอกฝ่ายดี เนื่องจากผีน้อยคือ วิญญาณของลูกของปู่ปาด์สม์(พระเอก)ที่ตายไปแล้ว แต่ยังคงเวียนช่วยเหลือส่งสารให้คำแนะนำกับทั้งปู่และหาทางช่วยตัวปาด์สม์เอง นอกจากนี้ ผีน้อยยังสามารถปรากฏกายให้จิณห์นิภา (นางเอก)เห็น และให้คำแนะนำกับจิณห์นิภา หรือช่วยเหลือบอกข้อมูลเล็กๆน้อยๆแก่นางเอกได้เป็นบางครั้งบางคราว ซึ่งครั้งแรกที่ผีน้อยปรากฏตัวให้จิณห์นิภาเห็น และอธิบายว่าตัวเองเป็นผีวิญญาณจิณห์นิภากลับไม่เชื่อ แต่ผีน้อยสามารถอธิบายและให้คำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับฝ่ายร้ายที่ใช้มนต์ดำหวังมาทำลายร้านอาหารแก่นางเอก นำไปสู่การจัดการกับคนที่คิดร้ายได้สำเร็จ

เต็ด ในละครเรื่อง **มนต์รักแก้บน** รับบทเป็นน้องชายของโต๊ด (พระเอก) ถูกส่งให้เข้าไปสืบเรื่องราวในบ้านของคุณหนูแป้งหอม (นางเอก) แล้วเอาข้อมูลที่ได้ไปเล่าให้กับโต๊ดฟัง และให้คำแนะนำเพื่อให้โต๊ดได้หาทางไกล่ชืดและสารภาพรักกับแป้งหอม แต่กล่าวได้ว่า เต็ดเป็นเพียงส่วนที่มาสเสริมเพื่อสร้างความตลกกับผู้ชมอย่างเด่นชัด เนื่องจาก โต๊ดต้องทำภารกิจพิชิตใจแป้งหอมให้ได้ตามที่ตกลงกับพ่อของแป้งหอม นอกจากนี้เต็ดยังได้รับมอบหมายจากปู่โสมที่ดูแลทั้งสองคนให้มาดูแลและทำให้โต๊ดกับแป้งหอมให้ได้ครองรักกัน จากบทสนทนา ตอนหนึ่งที่ว่า

โต๊ด : แกมาได้ไง แล้วทำไมมานั่งซิลล์อยู่ตรงนี้

เต็ด : เต็ดได้รับมอบหมายให้มาบอกพี่ว่า เลิกเก็กเสียวที่อยู่กับพี่แป้งตั้งหลายวันทำไมไม่รู้จักพูดว่าคิดอย่างไรกับเขา

โต๊ด : คิดอะไรไม่ได้คิดโวย

เต็ด : ไม่ต้องห่วงนะพี่โต๊ด พวกเราจะเป็นกองหนุนให้

เต็ด : (ทำสัญญาณเรียกให้เข้ามาใกล้) พี่จะบอกอะไรให้พี่น้องรัก วันเวลามันไม่รอใคร

โต๊ด : ครับพี่ครับ

เต็ด : อย่าให้พี่ต้องเดือด!

ภาพเต็ด ในละครเรื่อง มนต์รักแก๊งน ทางช่อง 7

เด็กชายสะตือ ในละครเรื่อง **ลิเกเงินร้อย** เป็นเด็กชายที่ถูกเลี้ยงมาในคณะลิเก ที่รงทอง (พระเอก) อาศัยอยู่เช่นกัน เด็กชายสะตือขึ้นชมความสามารถของรงทองเป็นอย่างมาก เพราะความสามารถด้านการร้องลิเกของรงทอง ซึ่งตอนแรกรงทองต่อต้านที่จะช่วยเหลือคณะลิเกของครอบครัวตัวเอง เด็กชายสะตือถือเป็นผู้ร่วมเหตุการณ์ที่รงทองโดนกำรจ้างคนมาทำร้าย ขณะเดียวกันหลังจากที่รงทองโดนทำร้ายแล้ว ฝ่ายสนับสนุนตัวร้ายในคณะลิเกเองก็พยายามมาสืบข่าวกับเด็กชายสะตือ แต่ตือไม่ยอมบอกใครว่ารงทองจะจัดการอย่างไร แต่หลังจากที่รงทองโดนทำร้ายแล้ว เด็กชายสะตือได้ร่วมแก้แค้นแทนรงทองพร้อมสมาชิกในคณะลิเก และไปแจ้งข่าวกับรงทองอีกทาง ขณะเดียวกันลุงสุข หัวคณะรู้เรื่องการไปแก้แค้นและรู้ด้วยว่ารงทองจะกลับไปจัดการแก้แค้นเอง แทนที่จะให้ตำรวจจัดการ สะตือไปแจ้งข่าวแก่รงทองด้วย เด็กชายตือยังโดนพระเอกสั่งให้ร่วมกับลูกน้องอีกคนไปตามหาแก้วกุดั่น(นางเอก)เมื่อพ่อแม่ของเธอมาพาตัวกลับบ้านหลังจากหนีมาอยู่คณะลิเก แต่โดนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบนสะตือและลูกน้องรงทองอีกคนออกมา สะตือกลับมาแจ้งพระเอกและแนะนำพระเอกที่บ้าน ตอนหนึ่งว่า

รงทอง : เจอแก้วไหม

สะตือ : (ส่ายหัว)ถ้าพี่ธงอยากเจอพี่แก้ว พี่ธงก็ไปหาพี่แก้วที่บ้านลิ ไปรอที่ประตูก็ได้นะ

รงทองมีแววตาแห่งความหวังขึ้นมา แล้วตามไปรอพบแก้วที่ประตูบ้านช่วงหัวค่ำวันนั้นและได้พบกับแก้ว ตามที่สะตือแนะนำ

ภาพเด็กชายสะดือ ในละครเรื่อง ลิเกเงินร้อย ทางช่อง 7

เด็กชายพี ในละครเรื่อง **ก๊วยหัวใจแหวน** รับบทเป็นน้องชายของบัวบูชา (นางเอก) แต่พลัดพรากกัน โดยบัวบูชาเองไม่รู้มาก่อนว่าตนมีน้อง โดยบัวบูชาได้พบกับน้องพีในขณะที่ออกไปปฏิบัติหน้าที่อาสา ก๊วย ซึ่งเกิดจากการรวมตัวอาสาสมัครเพื่อนๆ ในสลัมที่เธออยู่ แต่สวมใส่ชุดสีชมพูหวานแหวว แต่ออกไปช่วยเหลืออุบัติเหตุและผู้คนที่เดือดร้อนร่วมกัน ทำให้บัวบูชาได้พบกับน้องพีเข้าและรู้ความจริงว่า ตนเองนั้นสามารถสื่อสารกับวิญญาณของคนได้ และมีเพียงบัวบูชาคนเดียวที่พูดคุยกับน้องพีได้ เพราะแท้ที่จริง น้องพีนอนรักษาตัวเป็นเจ้าชายนิทราอยู่ โดยนันทา(แม่ของนางเอกและพี)ดูแลร่างกายของพีอย่างดีที่สุด หวังว่าวันหนึ่งลูกชายจะฟื้นขึ้นมา วิญญาณของพีล่องลอย หลงทางอยู่ในโรงพยาบาล โชคดีที่จิตสื่อสารกับบัวบูชาได้ บัวบูชาจึงรับอาสาพาไปหาร่าง และได้รู้ว่าแท้จริง พีคือน้องชายแม่เดียวกันกับเธอในที่สุด

เด็กชายพีมีส่วนให้คำปรึกษาแนะนำนางเอกในช่วงกำลังสับสนและตื่นตระหนกกับเหตุการณ์ที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และมีเพียงบัวบูชาที่สามารถมองเห็น ได้ยินสื่อสารกับวิญญาณที่ออกจากร่างของเด็กชายพีได้ ทำให้ทั้งสองได้ผูกพันกันและได้แสดงออกความนึกคิด นำไปสู่การแก้ไขอาการป่วยของน้องพี และกลับมาอยู่กับแม่ที่แท้จริงของทั้งสองคนอีกครั้งหนึ่ง

ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำทำหน้าที่เป็นตัวละครเอกตอนเด็ก

ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำนั้น ผู้วิจัยยังพบรูปแบบการนำเสนอตัวละครเด็กในฐานะของตัวแสดงแทนที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดภูมิหลัง ประวัติความเป็นมาของตัวละครเอกสมัยเด็ก เพื่อเป็นการปูพื้นความเข้าใจให้กับผู้ชมถึงเรื่องราวของตัวละครเอก ก่อนที่จะนำเข้าสู่เรื่องราวละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน พบการนำเสนอตัวละครเด็กในฐานะตัวละครเอกตอนเด็กจำนวน 6 เรื่อง อาทิ

เด็กหญิงหมูแดง ในละครเรื่อง **หมูแดง** ทำหน้าที่เล่าเรื่องของหมูแดง (นางเอก) ตอนเด็ก ที่ต้องติดตามแม่ เข้าไปอยู่กับครอบครัวพ่อใหม่ ซึ่งมีลูกและภรรยาอยู่แล้ว ทำให้หมูแดงถูกภรรยาและลูกของพ่อเลี้ยงทั้งรังแกและหาวิธีกลั่นแกล้งอยู่เสมอ อาทิ วันแรกที่ต้องไปโรงเรียนชั้นประถม หมูแดงโดนคุณมด ลูกพ่อเลี้ยงหลอกให้ลงไปซื้อขนมและบอกให้คนขับรถขับหนีและทิ้งหมูแดงเอาไว้ แต่หมูแดงพยายามอดทน เพราะไม่อยากทำให้แม่ของเธอไม่สบาย หมูแดงใช้ชีวิตในครอบครัวใหม่ด้วยความยากลำบาก แต่เด็กหญิงกลับสามารถทำความเข้าใจสถานการณ์ได้ นอกจากนี้หมูแดงยังรับรู้ถึง

สถานการณ์การเงินของครอบครัวพ่อแม่เลี้ยงที่กำลังวิกฤต ทำให้เด็กหญิงหมู่แดงพยายามช่วยเหลือดูแลแม่และครอบครัวใหม่โดยไม่ปริปากบ่นอะไรแม้แต่น้อย ส่งผลให้เมื่อหมู่แดงโตขึ้นมาด้วยความเข้าใจชีวิตมากกว่าเด็กทั่วไปและพร้อมจะเรียนรู้และรับมือสถานการณ์ยากลำบากได้เป็นอย่างดี เช่น ตอนที่หมู่แดงต้องเป็นตัวแทนครอบครัวพ่อแม่เลี้ยงไปทำงานใช้หนี้ภาคินัย(พระเอก) แทนทุกคน โดยรับหน้าที่เป็นครูสอนลูกสาวจอมซนของภาคินัย

ภาพเด็กหญิงหมู่แดง ในละครเรื่อง หมู่แดง ทางช่อง 3

เด็กหญิงส้มแข่ง ในละครเรื่อง **ลูกสาวพอมด** รับบทเป็น ส้มแข่ง หรือนางเอกตอนเด็ก ซึ่งเป็นลูกของนายมด โดยชาติก่อนส้มแข่งคือ รวีทองหลานสาวพระยาโกศลโยธารักษ์และ คุณหญิงแก้วในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่กำลังจะแต่งงานกับ มิตชูรุเมื่อสงครามเลิก แต่ทั้งคู่ต้องตายจากกันเสียก่อน ส้มแข่งเมื่อยังเป็นเด็กหญิงลูกคนกลางในบรรดาพี่น้องสามคน ส้มแข่งจะมีความสนิทสนมและเอาใจใส่พอมมากที่สุด โดยพอมดมมีอาชีพเป็นศิลปินผู้สร้างสรรค์จิตรกรรมให้วัดไทย เป็นยังนักอนุรักษ์ ทำให้เด็กหญิงส้มแข่งได้รับอิทธิพลเกี่ยวกับความเป็นไทย และความผูกพันกับสิ่งของวัตถุโบราณของไทยมาตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งโตเป็นหญิงสาว ส้มแข่งจึงสามารถสัมผัสกับวิญญาณขนาดที่คุ้มครองรวีทอง(ส้มแข่ง)ในชาติก่อน แต่ไม่ได้เกิดความกลัวในตอนแรก กลับรู้สึกคุ้นเคยผูกพันบวกกับประสบการณ์ในวัยเด็กของตน ทำให้ส้มแข่งสามารถออกตามสืบหาเรื่องราวที่ขนาดปกป้องตนและพยายามให้ตนได้กลับมารักกับบูรพา(พระเอก) ที่เป็นนายแพทย์มิตชูรุ ที่พลัดพรากกันในชาติก่อน

ภาพเด็กหญิงส้มแข่ง ในละครเรื่อง ลูกสาวพอมด ทางช่อง 3

1.3.2 หน้าที่ของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำและการมีส่วนร่วมสำคัญในการดำเนินเรื่อง ตามโครงสร้างหน้าที่ตัวละครของวลาดีมีร์ พรอพพ์

การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำ นอกจากจะมีการนำเสนอหน้าที่ของตัวละครเด็กแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทหน้าที่ของตัวละครเด็กสู่ความสัมพันธ์ในการดำเนินเรื่องหลักในละครโทรทัศน์ เพื่อทำความเข้าใจถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมหรือการให้ความสำคัญในการนำเสนอตัวละครเด็กในส่วนเค้าโครงการดำเนินเรื่องหลักในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวแต่ละเรื่อง โดยพบผลการศึกษา 5 ลักษณะ ดังนี้

1. **หน้าที่ตัวละครเด็กและความสำคัญในส่วนสถานการณ์เริ่มต้น (แนะนำตัวละคร)** จากตารางที่ 4.1 พบว่า การนำเสนอตัวละครเด็กและบทบาทของตัวละครเด็กในส่วนของสถานการณ์เริ่มต้น หรือช่วงเปิดเรื่อง อารัมภบท(introduction) และแนะนำตัวละครแต่ละตัวในละคร พบในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวทุกเรื่องทั้ง 39 เรื่อง กล่าวคือ จากการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวละครเด็กและตัวละครเอกในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวนั้น ตัวละครเด็กจะเน้นความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับตัวละครเอก ทำให้มีการนำเสนอในส่วนเนื้อเรื่องที่ตัวละครเอกนำเสนอพร้อมไปด้วย ขณะเดียวกันจะพบแนวโน้มการนำเสนอตัวละครเด็กน้อยลงในการดำเนินเรื่องต่อไป นั่นคือ เมื่อการดำเนินเรื่องละครเสนอเข้าสู่ส่วนที่เข้มข้นหรือเข้าสู่จุดวิกฤต(crisis)ไปจนถึงคลี่คลาย จะมีการนำเสนอตัวละครเด็กน้อยลงตามลำดับ แต่ยังพบการนำเสนอตัวละครเด็กจำนวนหนึ่งในช่วงสถานการณ์คลี่คลายลง (Falling action) ซึ่งเป็นช่วงผ่อนคลายอารมณ์ของผู้ชมลง และมีตัวละครเด็กทำหน้าที่เสนอบทตลกและเหตุการณ์ที่ตัวละครเด็กร่วมสร้างความสนุกสนานแทรกอยู่ด้วย

2. **หน้าที่ตัวละครเด็กและความสำคัญในการเป็นสื่อ** คือ ช่วงสถานการณ์ของเรื่องที่ตัวละครเอกได้รับข่าวร้าย หรือทราบว่ามีเหตุการณ์ร้ายหรือเหตุการณ์วิกฤตกำลังจะเกิดขึ้น จากการศึกษาพบ 2 รูปแบบคือ ตัวละครเด็กอยู่ในช่วงที่ตัวละครเอกได้รับสื่อข่าวร้าย และตัวละครเด็กเป็นผู้แจ้ง หรือนำข่าวร้ายมาบอกกับตัวละครเอก จากตารางที่ 4.1 พบว่า การนำเสนอตัวละครเด็กและบทบาทในส่วนของความเป็นสื่อของเรื่องในละครช่วงก่อนข่าวภาคค่ำมีการนำเสนอจำนวน 9 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 28.2 อาทิ

เด็กชายนินจา ลักษณะตัวละครทำหน้าที่เป็น ผู้ช่วยเหลือ ในละครเรื่อง **เจ้าพ่อจำเป็นกับเจ้าหนูนินจา**และ ในตารางที่ 4.1 ลำดับที่ 3 ยังทำหน้าที่การเป็นสื่อช่วงที่เผด็จ(พระเอก)รู้ว่าตนเองกำลังมีวิกฤตที่โดยฝ่ายศัตรูในอดีตตามแก้แค้น โดยเด็กชายนินจาที่เดินทางจากต่างประเทศเพื่อมาตามหาพ่อแท้ๆของตัวเอง และเข้าใจผิดคิดว่า พระเอก เป็นพ่อของตน จนกระทั่งอรรถภาค(ตัวร้าย) ได้ปรากฏตัวขึ้นและเปิดเผยความจริงว่าในอดีตพระเอกเคยมีอาชีพเป็นเจ้าพ่อ ทำธุรกิจผิดกฎหมายและใช้กำลังทำร้ายศัตรู นอกจากนี้อรรถภาคยังคิดว่า เด็กชายนินจาเป็นลูกของพระเอก ซึ่งนำเนื้อเรื่องเข้าสู่ช่วงวิกฤตที่อรรถภาคอยากแก้แค้นพระเอก เลยจับเด็กชายนินจาไปเรียกค่าไถ่ พร้อม

นางเอกของเรื่อง ถือว่าเด็กชายนินาจาเป็นตัวละครที่ทำหน้าเป็นสื่อในสถานการณ์ที่แฝงกำลังเข้าสู่สถานการณ์วิกฤตของเรื่อง

เด็กหญิงนิโม ลักษณะตัวละครทำหน้าที่เป็นสื่อและ ผู้ช่วยเหลือ ในละครเรื่อง **รักนี้หัวใจมีครีป** ในตารางที่ 4.1 ลำดับที่ 8 ยังทำหน้าที่การเป็นสื่อ คือช่วงส่งสารและร่วมอยู่ในเหตุการณ์ที่มีนา นุช (นางเอก) กำลังเจอเหตุการณ์วิกฤตในเรื่อง เมื่อโดนฝ่ายร้ายมาตามจับตัวไปทดลอง ซึ่งลักษณะตัว ละครนิโมจะมีความเฉลียวฉลาด ช่างซักถาม ที่สำคัญเมื่อสังเกตเห็นความผิดปกติใดๆ จะนำสารไป บอกกับมีนา นุช (นางเอก) และแม่ของตนที่รับดูแลช่วยเหลือมีนา นุชอยู่ โดยมีนา นุชถูกกลุ่มคนร้ายที่ทำ ธุรกิจและต้องการจับมีนา นุชเข้าไปห้องทดลองและหาผลประโยชน์จากเหยือกสาวตัวนี้ เด็กหญิงนิโม จะอยู่ร่วมได้เห็นเหตุการณ์และเอาสารนั้นไปบอกกับพระเอกและผู้ช่วยอื่นๆให้ตามไปช่วยเหลือมีนา นุชได้ในที่สุด

ภาพเด็กหญิงนิโม ในละครเรื่อง รักนี้หัวใจมีครีป ทางช่อง 3

เด็กชายต๋อย ในละครเรื่อง **นางแบบโคกกระโดน** ในตารางที่ 4.1 ลำดับที่ 31 ต๋อยเป็นลูก ชายของผู้ใหญ่บุญโฮม เป็นผู้ช่วยเหลือและผู้ส่งสาร ทำหน้าที่การเป็นสื่อ คือ ช่วยเอาข่าวความ เคลื่อนไหวที่มีนายทุนจะมาปรับเปลี่ยนตลาดในหมู่บ้านและยังจะชวนให้ชาวบ้านมาลงทุนทำธุรกิจ ขายน้ำมัน และใช้ชีวิตหรูหรา เด็กชายต๋อยเลยไปส่งข่าวนี้ให้กับผู้ใหญ่บุญโฮม ลอรา (นางเอก) อินทร์ (พระเอก) และคนในหมู่บ้านให้ไปรวมตัวกัน นอกจากนี้เมื่อนางเอกที่มาอาศัยสอนหนังสือโรงเรียนใน หมู่บ้าน หลังจากปรับตัวเข้ากับหมู่บ้านได้แล้ว กำลังจะเลิกการสอนและกลับไปใช้ชีวิตตามความฝัน ตามที่ลอราให้ข้ออ้างกับทุกคน เด็กชายต๋อยทำหน้าที่ส่งข่าว บอกเพื่อนนักเรียนและอินทร์อีกครั้ง

ภาพเด็กชายต๋อย ในละครเรื่องนางแบบโคกกระโดน ช่อง 7

เด็กชายตือ ลักษณะตัวละครทำหน้าที่ 3 ลักษณะ คือ ผู้ให้ ผู้ช่วยเหลือ และผู้ส่งสารในละคร เรื่อง **ลิเกเงินร้อย** ในตารางที่ 4.1 ลำดับที่ 36 ยังทำหน้าที่การเป็นสื่อ คือช่วงส่งสารและร่วมอยู่ใน เหตุการณ์ธงทอง (พระเอก) เสียใจอย่างมากที่รู้ว่าครอบครัวของแก้ว (นางเอก) มาพาตัวแก้วออกจาก

คณะลิขิตของตนแล้ว นอกจากนี้เด็กชายสะดือยังทำหน้าที่สืบข่าวความเคลื่อนไหวของแก้วร่วมกับที่
ร่วมคณะลิขิตอีกคนหนึ่ง จากนั้นจึงนำข่าวของแก้วมาบอกตรงทอง ทำให้ธงทองเดินทางไปได้กรอพบ
แก้วที่บ้าน แต่ก็ยังคลาดกันอีกครั้ง

ภาพเด็กชายสะดือ ในละครเรื่อง ลิเกเงินร้อย ช่อง 7

3.หน้าที่ตัวละครเด็กและความสำคัญในช่วงการเกิดการพลัดพราก ตามแนวคิดของวลาดี
มีร์ พรอพพ์ กล่าวว่า การพลัดพราก คือ หนึ่งในสมาชิกครอบครัวพลัดพรากไป หรือมีสิ่งที่สูงงูหาย ซึ่ง
ในการนำเสนอตัวละครเด็กในเหตุการณ์พลัดพรากนั้น เกิดขึ้นใน 2 ลักษณะ คือ ตัวละครเด็กเป็นคน
สูญหายหรือพลัดพรากจากครอบครัวเอง และตัวละครเด็กอยู่ร่วมในเหตุการณ์ที่ตัวละครเอกพลัด
พรากไป และความสำคัญในช่วงเกิดการพลัดพรากนั้น มีจำนวน 6 เรื่อง อาทิ

เหิงกน้อยมัจฉาดาน ในละครเรื่อง **ครีบนีหัวใจมีเธอ** ในตารางที่ 4.1 ลำดับที่ 20 เหิงก
เด็กน้องสาวของมีนาบุช (นางเอก) ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือ และมีบทบาทในการดำเนินเรื่องส่วนการ
พลัดพราก โดยมัจฉาดานเอง เป็นเหิงกน้อยที่ต้องโดนพรากจากพี่สาวเหิงกทั้งสองของคน เป็นตัว
ละครเด็กอยู่ในสถานการณ์พลัดพรากไปจากตัวเอก และเป็นตัวละครเด็กที่มีความเกี่ยวข้องสำคัญกับ
ตัวละครเอกฝ่ายนางเอกนั่นเอง ซึ่งการถูกคนร้ายจับตัวเหิงกน้อยมัจฉาดานไปเพื่อหวังจะเอาเลือด
ของเหิงกไปทำผลิตภัณฑ์ความงามขาย เป็นต้นเหตุของการดำเนินเรื่องให้ตัวเอกอย่างมีนาบุช และ
ทีมของพระเอกต้องช่วยกันออกตามหา

เด็กชายเอก ในละครเรื่อง **แม่คุณเฮ้ย** ในตารางที่ 4.1 ลำดับที่ 37 โดยเด็กชายเอกเป็น
หลานของเทวีญู(พระเอก) ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือ และมีบทบาทการดำเนินเรื่องในเหตุการณ์พลัด
พราก 2 ครั้ง คือเมื่อเด็กชายเอกโกรธและน้อยใจเมื่อรู้ว่า สารภี(นางเอก)และเทวีญูกำลังตกลงหมั้นรักกัน
ทำให้เด็กชายเอกเองรู้สึกว่าเขาจะถูกแย่งความรักไปจึงหนีออกจากบ้านไป ทำให้สารภีและเทวีญูต้อง
ออกตามหาและปรับความเข้าใจระหว่างเด็กชายและผู้ใหญ่ทั้งสองคน นอกจากนี้ ยังมีเหตุการณ์พลัด
พรากอีกครั้ง เมื่อเด็กชายเอกไปได้ยินซิทพงษ์คุยกับกรรณก(ตัวร้าย) ว่ากำลังล้างสมองเอก เอกโกรธ

มาก็คิดจะต่อสู้และเอาความจริงไปบอกอาของตน แต่ถูกชิตพงษ์และกรรณก จับไปเป็นตัวประกัน เสียก่อน

4. หน้าที่ตัวละครเด็กและความสำคัญในการเดินทางไปสถานที่ต่างๆ กล่าวคือ ตัวละครเอกออกค้นหา หรือเป็นช่วงที่เรื่องราวดำเนินมาถึงจุดที่ตัวละครเอกต้องทำภารกิจ ที่ต้องออกเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ หรือต้องเดินทางต่อสู้ภายในจิตใจอันสับสนวุ่นวายที่กำลังเจอกับวิกฤต ซึ่งตัวละครเด็กมีส่วนรับรู้หรือร่วมเหตุการณ์ดังกล่าวนั้นด้วย ผลการศึกษาพบตัวละครเด็กในลักษณะนี้ทั้งสิ้น 6 เรื่อง อาทิ

ฟ้าลั่น ในละครเรื่อง **บ้านนอกเข้ากรุง** ในตารางที่ 4.1 ลำดับที่ 11 เป็นผู้ติดตามดาวนิล (นางเอก) จากเชียงใหม่มาอยู่กรุงเทพฯกับดาวนิลเพื่อทำภารกิจให้สำเร็จ ดาวนิลเป็นหญิงสาวที่ถูกเลี้ยงมาในชนบทของเชียงใหม่และไม่อยากไปย้ายไปอยู่กรุงเทพฯ แต่ต้องใจอ่อนยินยอมติดตามคุณหญิงเดือน (พี่สาวของย่านางเอก) มาอยู่กรุงเทพฯ ด้วย หวังจะลบเลือนความเกลียดแค้นและบาดหมางในใจที่ย่าดาวและพ่อของของตนเคยทำไว้กับคุณหญิงเดือน และทำให้วิญญูณของทั้งสองท่านมีความสุข แต่เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ กลับถูกคุณหญิงเดือนจับท้าวต่าปัด และให้ทำงานเหมือนเป็นสาวใช้ในบ้าน โดยมีเด็กชายฟ้าลั่นเป็นเด็กชายผู้ติดตามมาคอยช่วยเหลือทำงานบ้านที่นางเอกโดนคุณนายเดือนกลั่นแกล้งให้ต้องรับผิดชอบทำจำนวนมาก เพราะไม่อยากให้ดาวนิลถูกรังแก การใช้ชีวิตในบ้านของคุณย่าเดือนก็ทำให้ได้พบมล. เขยพิมาน ลูกเศรษฐีเจ้าของเหมืองแร่ทางใต้(พระเอก) ที่ปลอมตัวมาเป็นนายแจ๊คที่ต้องการปกปิดฐานะ และจัดการเรื่องมรดกให้สำเร็จ

ภาพฟ้าลั่น ในละครเรื่อง บ้านนอกเข้ากรุง ช่อง 3

ครุฑน้อย ในละครเรื่อง **มณีแดนสรวง** ในตารางที่ 4.1 ลำดับที่ 9 เป็นผู้ร่วมเดินทางกับ รัชมิชโลธร นางฟ้า (นางเอก) ไปตามหาอสูร ในป่าฉิมพลีเพื่อไปยอดเขาคันชามาาศที่ต่อต้องใช้เวลาถึง 10 วัน แต่ครุฑน้อยได้ไปสอบถามกับสัตว์ในป่าเพื่อหาทางลัดไปให้ถึงเร็วขึ้น และร่วมกับสกร(พระเอก)และผู้ช่วย ต่อสู้กับอสูร และสัตว์ร้ายต่างๆในป่า และเมื่อสกรกับหลงกับเหล่านางนารีผลและโดนมนต์สะกด ครุฑน้อยทำหน้าที่นำทางและร่วมเดินทางไปกับนางเอก เพื่อไปจัดการกับอสูร และกลับมาช่วยพาพระเอกบินไปหานางฟ้าที่ล่องหน้าไปก่อน

5. **หน้าที่ตัวละครเด็กและการได้รับของวิเศษ** คือ ตัวละครเด็กที่มักจะมีพลังพิเศษเหนือธรรมชาติ และการได้รับพลังหรือความสามารถพิเศษเหนือธรรมชาติดังกล่าว ถือเป็นของวิเศษที่เข้ามาช่วยแก้สถานการณ์หรือช่วยเหลือตัวละครเอกได้ พบตัวละครเด็กที่ได้รับของวิเศษทั้งสิ้น 5 เรื่อง อาทิ

ครุฑน้อย ในละครเรื่อง **มณีแดนสรวง** ยังเป็นสัตว์ในเทพนิยายที่กำลังเดินทางกลับไปยังป่าฉิมพลีที่อาศัยของครุฑ มีความสามารถในการบิน ด้วยปีกใหญ่คล้ายกับพญาอินทรี และรู้เส้นทางที่จะไปยังเขาที่มีพวกอสูรอาศัยอยู่ รวมทั้งยังรอบรู้ในลักษณะพิเศษของสัตว์ต่างๆที่อาศัยอยู่ในป่าหิมพานต์ ซึ่งเป็นส่วนช่วยให้นางฟ้า(นางเอก)และสการ(พระเอก)สามารถเอาตัวรอดเดินทางตามหาอสูรได้

ป้อม(ผิเด็ก) ในละครเรื่อง **ไอ้คุณผี** ในตารางที่ 4.1 ลำดับที่ 14 เป็นผีหรือวิญญาณที่来帮助ดูแลและเป็นเพื่อนกับวิญญาณของดิษพงศ์(พระเอก) ที่ถูกฆ่าตายในซอยบ้านที่จิริน (นางเอก) อาศัยอยู่ ผีป้อมสามารถปรากฏตัวให้เพียงดิษพงศ์เห็นและเป็นเพื่อนเดินทางไปสถานที่ต่างๆ เพื่อขอร้องจิรินให้ช่วยเหลือสืบหาคนร้ายที่ฆาตกรรมเขา เพราะจิรินเป็นคนเดียวที่สามารถมองเห็นวิญญาณผีต่างๆได้ นอกจากนี้ป้อมยังมีนิสัย ขี้เล่น และเกรในบางครั้ง เช่น เมื่อเพื่อนๆของจิรินจ้างหมอผีมาทำพิธีขับไล่วิญญาณเนื่องจาก เห็นเพื่อนชอบพูดคนเดียวและมีพฤติกรรมแปลกไป ป้อมก็สามารถกลั่นแกล้งหมอผีด้วยวิธีสนุกสนานหลายครั้ง เช่น เข้าไปกอดเกาะตัวไว้ สร้างความตกใจกับตัวร้ายต่างๆได้หลายครั้ง

ภาพป้อม(ผิเด็ก) ในละครเรื่อง ไอ้คุณผี

4.2 การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

การนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ,5 และ7 ที่ออกอากาศระหว่างปี พ.ศ. 2551-2557 ในตารางที่ 4.2 พบว่า มีละครที่มีการนำเสนอตัวละครเด็กทั้งสิ้น 88 เรื่อง ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มีละครโทรทัศน์ที่นำเสนอตัวละครเด็กจำนวน 52 เรื่อง จากละครที่ออกอากาศทั้งหมด 184 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 28.6 สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 มีละครโทรทัศน์ที่นำเสนอตัวละครเด็กจำนวน 11 เรื่อง จากละครทั้งหมด 53 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 16.9 จากละคร

ที่ออกอากาศทั้งหมด และสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 มีละครโทรทัศน์ที่นำเสนอตัวละครเด็ก ทั้งสิ้น 25 เรื่อง จาก 146 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 22.5 จากละครที่ออกอากาศทั้งหมด

ขณะเดียวกันการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าวภาคค่ำทั้ง 3 ช่อง มีการนำเสนอบทบาทเป็นตัวละครเด็กทั้งตัวละครหลักหรือตัวละครรองอย่างเด่นชัด ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเบื้องต้น พบว่า มีตัวละครเด็กทั้งหมด 167 ตัว ประกอบด้วยตัวละครเด็กที่เป็นเพศชาย 92 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 55.1 และเป็นเพศหญิง 75 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 44.9 สามารถสังเกตในเชิงปริมาณขั้นต้นได้ว่า ผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีการนำเสนอตัวละครเด็กชายมากกว่าหญิง และมีการเน้นการนำเสนอความสามารถของตัวละครเด็กชายทั้งกำลังในการช่วยเหลือหรือปฏิบัติภารกิจ รวมทั้งในด้านสติปัญญา จิตใจการแก้ปัญหาได้มากกว่าตัวละครเด็กหญิง ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ผลิตในฐานะสื่อมวลชนหลักชนิดหนึ่งของสังคม มีการนำเสนอตัวละครเด็กทั้งเพศชายและหญิงแตกต่างกันในเชิงปริมาณ แต่เมื่อจัดลำดับความสำคัญของการนำเสนอพบว่าเป็นตัวละครรองหรือตัวละครเสริมตัวละครหลัก แม้จะเน้นตัวละครเด็กชายมากกว่าหญิงซึ่งอาจเป็นปัจจัยด้านเนื้อหา บทละครโทรทัศน์ที่ได้จัดทำมาก่อนขั้นตอนดำเนินการผลิตจริง และการกระจายตัวละครในเรื่องให้ตรงกับกรสื่อความหมายเนื้อเรื่องละครที่กำหนดมาก่อนแล้ว หรือในอีกทางหนึ่งนั้น ตัวละครเด็กเป็นเพียงส่วนตัวประกอบตัวหนึ่ง ที่ทำหน้าที่เติมเต็มเนื้อเรื่องละครส่วนหนึ่งเท่านั้น ทางผู้ผลิตไม่ได้ละเอียดหรือให้ความสำคัญประเด็นดังกล่าวมากนักน้อยไปกว่ากัน

2.1 ประเภทของละครโทรทัศน์ที่นำเสนอตัวละครเด็กในละครหลังข่าวภาคค่ำ

ละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศหลังข่าวภาคค่ำทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ,5 และ 7 สามารถแบ่งประเภทของละครโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอตัวละครเด็กในละครได้ดังนี้

สถานีโทรทัศน์	ประเภทละคร				
	โรแมนติกคอมเมดี้	ดราม่า	ลึกลับผี	ย้อนยุค	แอ็คชั่น
3	32	8	7	3	1
5	5	3	0	3	0
7	13	3	2	5	3

ตารางที่ 4.2.1 ประเภทของละครโทรทัศน์ที่นำเสนอตัวละครเด็กในละครหลังข่าวภาคค่ำ

จากตารางแบ่งประเภทละครโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอตัวละครเด็กในช่วงหลังข่าวภาคค่ำ พบว่า ตัวละครเด็กถูกนำเสนอในละครประเภทตลกและรัก (Romantic comedy) มากที่สุดทั้ง 3 โทรทัศน์ โดยสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 นำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ประเภทรักและตลกมากที่สุดจำนวน 32 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 55.2 จากละครที่มีตัวละครเด็กทั้งหมด และมีการนำเสนอตัว

ละครเด็กในละครประเภทบู๊แอ็คชั่น (Action) น้อยที่สุดจำนวน 1 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 2 ส่วน สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 มีการนำเสนอตัวละครเด็กมากที่สุดในละครประเภท ตลกและรัก จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 45.5 และมีการนำเสนอตัวละครเด็กในละครเป็นดราม่าและชีวิต และย้อนยุค จำนวนเท่ากันคือ 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.3 แต่ไม่มีการนำเสนอตัวละครเด็กในละครประเภทบู๊แอ็คชั่น และประเภทผีและลึกลับ และสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 มีการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ประเภท รักและตลกมากที่สุดเช่นกัน คือ จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50 และมีการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ประเภทผีและลึกลับน้อยที่สุด คือ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7

สามารถอธิบายได้ว่า ตัวละครเด็กจะถูกนำเสนอในละครโทรทัศน์ประเภทตลกและรักมากที่สุด ทั้ง 3 สถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศในช่วงหลังข่าวภาคค่ำ เนื่องจากละครโทรทัศน์ประเภท รักและตลก(Romantic comedy)ซึ่งเป็นละครที่เน้นความสนุกสนานบันเทิง รวมทั้งเน้นความสำคัญรักและรื่นรมย์ในด้านบวกจากเนื้อหาของละคร มีบทสนทนาที่สร้างความสนุกสนานผ่อนคลาย ผสมบทตลก เรียกเสียงหัวเราะจากผู้ชมที่บ้าน ถือได้ว่า เป็นละครที่เน้นความสนุก แง่บวก จึงเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ ที่จะสอดแทรกหรือเสริมตัวละครเด็ก ที่โดยธรรมชาติจะมีความอ่อนโยน น่าเอ็นดูจากกลุ่มผู้ชมได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ในเนื้อหาของละครที่ผู้ผลิตคัดเลือกมานำเสนอนั้น ตัวละครเด็ก ถือเป็นตัวละครที่ช่วยเพิ่มสีสัน หรือเติมเต็มความสนุกสนาน และนำเสนอความสดใสตามช่วงวัย ให้กับตัวละครหลักและตัวละครอื่นๆเป็นหลัก และมักเป็นตัวละครสนับสนุนฝ่ายตัวละครหลักฝ่ายธรรมะ หรืออยู่ฝ่ายดี และเสนอการกระทำเชิงบวก หรือการกระทำที่สะท้อนความสนุกสนานและทำให้ผู้ชมรู้สึกเอ็นดู หรือนำสงสารในบางช่วงบางตอนที่ถูกตัวละครฝ่ายร้ายรังแกหรือกลั่นแกล้ง

แต่ขณะเดียวกันผู้วิจัยพบว่า ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าวภาคค่ำนั้น แม้จะรับบทบาทเป็นตัวละครเพิ่มสีสัน และเป็นตัวละครตลกเป็นส่วนใหญ่ แต่ยังพบว่า ตัวละครเด็กนั้นมักจะมีลักษณะการแสดงออกถึงบ่งบอกถึงความฉลาดและเป็นผู้ใหญ่กว่าวัย สังเกตได้จากบทสนทนาที่มีการขึ้นนำสั่งสอนตัวละครเอกได้ หรือมีการนำคำคม คติสอนใจมาพูดในบทสนทนา นอกจากนี้ยังมีท่าทางการแสดงออกเลียนแบบอากัปกริยาของผู้ใหญ่ อาทิ การกอดอกครุ่นคิด โมโหทำท่าทำเอาเพิ่มความเกรี้ยวกราดด้วยน้ำเสียงการพูดที่ตูดันขึ้น หรือจับมือหญิงสาว ด้วยความรู้สึกปลาบปลื้มและชื่นอายุ ไปจนถึงนำมือตนเองมาสูดดม หลังจากจับมือหญิงสาวที่ตนแอบชอบ คล้ายกับว่า กลิ่นหอมของหญิงสาวยังอยู่ติดมือมา เป็นต้น

การมองเด็กตามแนวคิดเด็กเป็นผ้าขาว วัยบริสุทธิ์สวยงาม ยังไม่ได้รับการเสริมเติมสีของพฤติกรรมใดๆ จึงเน้นการนำเสนอด้านบวก และความบันเทิงด้าน ความสดใส หรือทำให้ผู้ชมละครรู้สึกเอ็นดู ในความสดใส สดชื่น มากกว่าจะให้อึดจากอารมณ์ โมโห ร้องไห้เอาแต่ใจ ไปจนถึงความก้าวร้าวของเด็ก แม้ว่าในชีวิตจริง เด็กสามารถจะมีลักษณะนิสัยทั้งดีและไม่ดีผสมกันไปเช่นกัน แต่ในพื้นที่การนำเสนอของละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำจะมีขอบเขตคือ ความสดใส แม้จะฉากร้องไห้จะ

เป็นเรื่องให้เพียงเรียกความสงสารเห็นใจและทำให้ผู้ชมรู้สึกเข้าข้างหรือเป็นฝ่ายเดียวกับตัวละครเด็ก แต่ผู้วิจัยสามารถสังเกตพบเพียงตัวละคร 2 ตัวจากเรื่องแรงเงาและปัญญาชนกันคร้าว ที่มีการนำเสนอตัวละครเด็กที่เข้าไปในขอบเขตของตัวละครฝ่ายร้ายหรืออธรรม คือมีความก้าวร้าว ฉุนเฉียวหรือใช้อารมณ์โมโห ว่าร้าย แต่ในช่วงท้ายของเหตุการณ์ที่เป็นเหมือนจุดจบ หรือบทเรียนของตัวละครเด็กดังกล่าวก็สามารถกลับเป็นฝ่ายดีหรือ เรียกความน่าสงสารเห็นใจจากเหตุผลที่ผู้ผลิตละครและเนื้อหาละครโทรทัศน์สร้างขึ้นได้

กล่าวได้ว่า ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ ที่นำเสนอช่วงเวลาหลังข่าวจะเป็นพื้นที่ที่แยกขาดชัดเจน ไม่ใช่พื้นที่สีเทาของคล้ายกับตัวละครอื่น หรือโดยเฉพาะตัวละครเอก ที่มีทั้งร้ายและดีผสมกันได้แต่เด็กคือตัวละครฝ่ายดี หรือต้องเป็นตัวละครฝ่ายธรรมะที่สวยงามเท่านั้น นอกจากนี้ยังสามารถกล่าวได้ว่า ตัวละครเด็ก คือ ตัวละครสำหรับพักยก ความรักหนุ่มสาวในเรื่องละครประเภทตลกและรัก ให้ผู้ชมได้รับอารมณ์สนุกสนานอีกรูปแบบหนึ่งเพิ่มเติมเข้าไปอีกด้วย เป็นช่วงพักจากการดำเนินเรื่องที่กำลังดำเนินไปอย่างเข้มข้นของตัวละครเอก ตัวละครเด็กเหล่านี้จะทำหน้าที่สอดแทรกอยู่ในจังหวะการดำเนินเรื่องช่วงต่างๆ ของตัวละครหลัก

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวแต่ละประเภทจะมีลักษณะการนำเสนอที่สอดคล้องกับลักษณะเด่นของละครประเภทนั้นๆ อาทิ ตัวละครเด็กที่ปรากฏในละครประเภทโรแมนติก คอมเมดี้ จะการนำเสนอเน้นความตลก สนุกสนาน สร้างความบันเทิง หรือตัวละครเด็กที่ปรากฏในละครดราม่า จะมีการนำเสนอตัวละครเด็กที่มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นกว่าละครก่อนข่าวภาคค่ำ หรืออยู่ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสังคมจริงไปจนถึงพบการนำเสนอตัวละครเด็กที่มีพฤติกรรมการเล่นแบบผู้ใหญ่ มีความเคร่งเครียด มีการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ รวมไปถึงการใช้ธรรมชาติดูแลตัวเองได้เพียงสาของเด็ก ถูกผู้ใหญ่รังแก เรียกความน่าสงสารเอ็นดู โดยเฉพาะพบฉากร้องไห้ของตัวละครเด็กในละครดราม่าอย่างเด่นชัด หรือในละครบู๊ ยังพบตัวละครเด็กที่เป็นผู้ช่วยเหลือของตัวละครเอกหรือละครรองต่างๆ มีความสามารถในการต่อสู้ หรือออกท่าทางศิลปะการต่อสู้ลักษณะต่างๆ แสดงความเข้มแข็งคล้ายกับตัวละครผู้ใหญ่ได้อีกด้วย

2.2 ประเภทของบทบาทของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าวภาคค่ำ โดยใช้ความสัมพันธ์กับตัวละครเอกเป็นเกณฑ์

ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำจากผลการศึกษาเบื้องต้นที่กล่าวไปแล้ว พบว่าหน้าที่สำคัญของตัวละครเด็กคือทำหน้าที่ในบทบาทรอง หรือเสริมบทบาทของตัวละครเอก ซึ่งการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์นั้นจะมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับตัวละครหลักของเรื่องที่ทำหน้าที่ดำเนินเรื่องตามเนื้อหาหลัก ดังนั้นในการจัดประเภทของบทบาทของตัวละครเด็กนี้ ผู้วิจัยจึงนำเกณฑ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเด็กและตัวละครเอกในละครโทรทัศน์เพื่อจัดจำแนกบทบาทของตัวละครเด็กที่นำเสนอในละครโทรทัศน์ โดยการศึกษาจะไม่นำตัวละครเด็กที่นำเสนอบทบาทของ

พระเอกนางเอกในวัยเด็ก ซึ่งเป็นส่วนของการเล่าเรื่องราวในอดีต ให้ภูมิหลังความเป็นมาของตัวละครหลัก แต่ไม่ได้มีบทบาทในฐานะตัวดำเนินเรื่องหลักสำคัญในปัจจุบันของเนื้อหาละครโทรทัศน์ในแต่ละเรื่อง (จะอธิบายเพิ่มเติมในตอนท้ายของการศึกษานี้) ซึ่งพบว่า การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ โดยอาศัยความสัมพันธ์หรือการเชื่อมโยงบทบาทกับตัวละครเอก สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท โดยมีตัวละครเด็กที่มีความสัมพันธ์กับตัวเอกในฐานะเครือญาติจำนวน 45 เรื่อง ตัวละครเด็กที่สัมพันธ์กับตัวละครเอกในฐานะเจ้านาย-ลูกน้องจำนวน 17 เรื่อง และตัวละครเด็กที่สัมพันธ์กับตัวละครเอกในฐานะพิเศษ 6 เรื่อง และประเภทของตัวละครเด็กที่นำเสนอบทบาทตัวละครเอกในวัยเด็กจำนวน เรื่อง 20 เรื่อง คือ

2.2.1. บทบาทตัวละครเด็กที่สัมพันธ์กับตัวละครเอกในฐานะเครือญาติ คือ ตัวละครเด็กที่นำเสนอในฐานะลูก ,หลาน หรือญาติของตัวละครเอก ทั้งพระเอกและนางเอกของเรื่อง โดยช่วงเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม 2551- ธันวาคม 2557 มีตัวละครเด็กที่นำเสนอในลักษณะนี้จำนวน 45 ตัว จากละครที่มีตัวละครเด็กทั้งหมด 88 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 51 ถือเป็นรูปแบบของตัวละครเด็กที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยง หรือยึดเอาตัวละครเอกเป็นหลักในการนำเสนอผูกโยงกัน คือเมื่อตัวละครเอกดำเนินเรื่องหรือสื่อสารบทส่วนใดส่วนหนึ่ง ผู้วิจัยพบว่าจะมีตัวละครเด็กกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับตัวละครเอกในเรื่องในทางเครือญาติเข้ามามีบทบาท และอาศัยความสัมพันธ์เฉพาะตัวส่วนนี้ที่ทำให้มีการนำเสนอตัวละครเด็กเพิ่มขึ้นได้ อาทิ ลูกชายตัวละครหลักหรือลูกชายพระเอกนางเอก ตัวละครเอกยอมกล่าวถึง หรือมีการกระทำที่ส่งผลให้มีการนำเสนอตัวละครเด็กได้ด้วย หรือตัวละครเด็กที่เป็นลูกของนางเอกพระเอก มักจะมีเหตุการณ์ร้ายให้เกิดจุดพลิกผันของเรื่อง เช่น โดนลักพาตัวไปหนีออกจากบ้านไป เป็นที่มาของเหตุการณ์ให้ตัวละครเอกต้องออกตามหา หรือแก้ไข และทำให้พระเอกนางเอกตัวละครเอกของเรื่องได้สานสัมพันธ์ หรือมีผ่านเหตุการณ์ร้ายไปด้วย เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันแน่นแฟ้นมากขึ้น แต่พบการเน้นระดับความสำคัญในแต่ละเรื่องแตกต่างกันออกไป อาทิ

เด็กชายปอโต้ ในละครเรื่อง **คุณแม่จำแลงรัก** รับผิดชอบเป็นลูกชายของธันวา พระเอก โดยเด็กชายปอโต้ในเรื่องถูกเลี้ยงดูโดยธันวาคนเดียว เนื่องจากธันวาแยกทางกับภรรยาตั้งแต่ลูกชายเพิ่งคลอดได้เพียงไม่กี่เดือน ทำให้ธันวาต้องเลี้ยงดูเด็กชายและทำธุรกิจร้านขายพิซซ่าเพื่อหาเงินมาดูแลเด็กชายปอโต้ เด็กชายปอโต้มีนิสัยซุกซน และเอาแต่ใจตนเอง เพราะถือว่าตนเองเป็นลูกชายคนเดียวที่พ่อยอมจะยอมทำตามใจทุกอย่าง ไม่เคยขัดใจเมื่ออยากสิ่งของใดๆ และเข้าใจว่าแม่ของตนเดินทางไปทำงานต่างประเทศและสื่อสารด้วยการคุยทางโทรศัพท์เท่านั้น ซึ่งแท้ที่จริงก็คือธันวาที่เลียนแบบเสียงของภรรยาเก่าที่แยกทางกันไปแล้ว แกล้งหลอกคุยกับลูกชาย และกลอุบายนี้เองกลับเป็นตัวปัญหาในภายหลังเมื่อเด็กชายปอโต้รู้ความจริง และเมื่อถึงวันแม่ ธันวาต้องจำใจปลอมเป็นแอนนา ภรรยาเก่าเพื่อไปร่วมงานวันแม่ และเมื่อผู้ปกครองในโรงเรียนและซัชซา นางเอกของเรื่องเกิดความ

เข้าใจว่า ัณวาคือแม่ของเด็กชาย ทำให้ัณวาต้องปลอมตัวอีกหลายต่อหลายครั้ง และเกิดความผูกพันระหว่างกันขึ้น จนกระทั่งซซซาู้ความจริงและเข้าใจผิดในเวลาต่อมา

เด็กชายวันเฉลิม ในละครเรื่อง **ทองเนื้อเก้า** ลูกชายของลำยอง นางเอกของเรื่อง เด็กชายที่มีความกตัญญูต่อแม่ผู้ให้กำเนิด แม้ว่า แม่ของวันเฉลิม จะปล่อยปะละเลย ไม่ดูแลเอาใจใส่วันเฉลิม หรือทำไม่ดีต่อวันเฉลิม แม้กระทั่งการเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีกับเด็กชายวันเฉลิม ไม่ว่าจะการไม่ทำงานเพื่อหารายได้ หรือ การดื่มเหล้าเมายา เล่นการพนัน รวมไปถึงการชดชวางหรือไม่สนใจในชีวิตความเป็นอยู่ของวันเฉลิมและน้องๆ ร่วมไปถึงขั้นทุบตี ทำร้าย หรือพูดจาว่าร้าย โมโหลงอารมณ์ใส่เด็กชายอย่างวันเฉลิมอย่างหนักหน่วง แต่แม้ว่าจะร้องไห้เสียใจเพียงใด วันเฉลิมก็ยังรักและพยายามดูแลแม่อย่างสุดความสามารถ ซึ่งบทบาทตัวละครวันเฉลิมที่เน้นการนำเสนอความน่าสงสารและเพิ่มเข้าใจในแง่มุมชีวิตและอธิบายเหตุผลความเป็นมาร่วมกับตัวละครเอกให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ภาพเด็กชายวันเฉลิม ในละครเรื่อง ทองเนื้อเก้า ทางช่อง 3

เด็กชายอานนท์ น้องชายของนางเอก ในเรื่อง **เชลยศักดิ์** เป็นน้องชายของอลิส (นางเอก) และอดิศักดิ์ สมาชิกครอบครัวสันตติวงศ์ เด็กชายอานนท์ได้เรียนหนังสือกับครูโยธิน ที่ทราบว่าเป็นเฉลยของครอบครัว จากการต้องชดใช้หนี้ให้กับอีกตระกูลหนึ่งคืออศวราช เด็กชายอานนท์รู้สึกนับถือและชื่นชมในตัวครูโยธินเป็นอย่างมาก แม้ว่าพี่สาวและพี่ชายจะหาทางกลั่นแกล้งครูอยู่เสมอ และอานนท์เองก็ไม่เข้าใจการกระทำดังกล่าว เรื่องของครูโยธินทำให้อานนท์ต้องทะเลาะผิดใจกับอลิสอยู่บ่อยครั้ง เพราะอานนท์จะเลือกเข้าข้างครู แทนที่จะเข้าข้างพี่สาวเมื่อเวลาที่มีเรื่องที่หมางใจกัน เหตุการณ์สำคัญที่อานนท์เข้าไปมีส่วนร่วมคือ เมื่อเจ้าขวัญฟ้า(อดีตคนรักแก่นางเอก)จับตัวอลิสและอานนท์ไปพร้อมกัน อลิสได้หาอุบายแก้ไขโดยให้อานนท์ แอบติดรถคนของขวัญฟ้าไปที่คุ้มหลวงบอกริมยา(อดีตคุ้มหน้าพระเอกที่ไปหมั้นกับเจ้าขวัญฟ้า)ถึงเรื่องที่เกิดขึ้น อานนท์เสด็จจรจากภริมยาแล้วบังเอิญเจอกับโยธินที่ตามมาที่เชียงใหม่ โยธินนัดแนะแผนการหนีกับอานนท์ ขวัญฟ้าพยายามปลุกปล้ำอลิสแต่ไม่สำเร็จ อานนท์เข้ามาขวางและช่วยเอาไว้ได้

ภาพตัวละครเด็กชายอานนท์ ในละครเรื่อง เซลยศักดิ์

เด็กชายปัด ในละครเรื่อง **ผู้ใหญ่ลี้กับนางมา** ลูกเลี้ยงของผู้ใหญ่ลี(พระเอก) เป็นตัวละครฝ่ายดี (ฝ่ายธรรมะ) มีบทบาทที่สำคัญที่ช่วยให้พระเอกนางเอกได้แก้ไขสถานการณ์ หรือเมื่อพระเอกไม่สามารถหาทางออกเพื่อสร้างความเข้าใจกับนางเอก ให้ดำเนินเรื่องต่อไปได้ ปัดจะทำหน้าที่เป็นกุญแจสำคัญคอยช่วยไขปัญหา คิดหาทางออกให้พระเอกนางเอกได้กลับมาปรับความเข้าใจกัน อาทิ ตอนที่ผู้ใหญ่ลีไม่เข้าใจนางเอก ปัดทำหน้าที่เป็นตัวช่วยให้ทั้งสองได้พบกัน จากบทสนทนาตอนหนึ่งที่ปัดไปตามผู้ใหญ่ลี้ที่ทุ่งนา บอกว่ามีคนมารอพบอยู่ให้รีบไปหา แต่พระเอกไม่รู้ว่าเป็นใครและไม่อยากรีบร้อน เพราะว่ายังรู้สึกไม่สบายกับเรื่องที่น่างอกหนีตนไปอยู่กรุงเทพฯ และจะไม่กลับมาแล้ว

ภาพเด็กชายปัด ในละครเรื่อง ผู้ใหญ่ลี้กับนางมา ทางช่อง 3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เด็กหญิงข้าวตู่ เด็กชายปลาทุ ในละครเรื่อง **ลิขิตเสนาหา** ซึ่งเด็กชายเด็กหญิงทั้ง 2 คนเป็นลูกของทั้งพระเอกและนางเอก โดย เด็กหญิงข้าวตู่เป็นลูกสาวของพระเอก ที่มีนิสัยแสนซน กล้าแสดง และชอบเล่นกิจกรรมที่โลดโผนเหมือนเด็กผู้ชาย ส่วนเด็กชายปลาทุเป็นลูกของนางเอก ที่กลับอ่อนโยน ไม่ชอบเล่นอะไรโลดโผน และด้วยความที่เด็กหญิงและเด็กชายทั้ง 2 อยู่โรงเรียนเดียวกัน เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเสริมความสัมพันธ์ของตัวละครเอกทั้ง 2 เพราะในจุดเริ่มต้นนั้น พระเอกนางเอกของเรื่องมีเหตุให้ทั้งสองต้องทำงานร่วมกัน และมักจะทะเลาะ หรือมีความเห็นไม่ตรงกันในส่วนงานอยู่เสมอ แต่เมื่อมีเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว และลูกของตัวเองทั้ง 2 แล้ว จะช่วยกันหาทางออกร่วมกันอยู่เสมอ ทั้งด้วยความเต็มใจและไม่เต็มใจก็ตาม ซึ่งจากการได้ใกล้ชิดทำให้ทั้งสองได้พัฒนาความสัมพันธ์และเข้าใจกันมากขึ้น

ภาพเด็กหญิงข้าวตู เด็กชายปลาทุ ในละครเรื่อง ลิขิตเสนาหา ทางช่อง 3

เด็กชายอะตอม ในละครเรื่อง **หัวใจเรือฟาง** รับบทบาทเป็นลูกของหลานธัญธรรณ์(นางเอก) ซึ่งธัญธรรณ์รับอุปการะเลี้ยงดูทั้งเด็กชายอะตอมและรัฐธิดาเพียงคนเดียว เนื่องจากแม่ของรัฐธิดา ซึ่งเป็นพี่สาวแท้ๆของธัญธรรณ์เป็นนักโทษในคดียาเสพติด ทำให้รัฐธิดารู้สึกอับอายและไม่เคยไปเยี่ยมแม่ของตนเลย และพยายามปกป้องเรื่องนี้เป็นความลับ เด็กชายอะตอมเติบโตมาโดยเข้าใจว่า ธัญธรรณ์เป็นแม่ของตน ซึ่งรัฐธิดาเองก็พอใจให้เด็กชายอะตอมเข้าใจเช่นนั้น จนกระทั่งทั้งธัญธรรณ์ และรัฐธิดาต้องไปทำงานที่รีสอร์ตที่ปากช่อง ทำให้รัฐธิดาได้พบกับธาริต คนรักเก่าที่มีฐานะเป็นพ่อของเด็กชายอะตอมด้วย เมื่อธาริตได้พบกับเด็กชายอะตอม ก็รู้สึกถูกชะตาและคุ้นเคยเป็นพิเศษ สู่การคลี่คลายเรื่องและเปิดเผยความจริงในความสัมพันธ์ของสถานะของเด็กชายอะตอม

ภาพเด็กชายอะตอม ในละครเรื่อง หัวใจเรือฟาง ทางช่อง 5

เด็กชายศึกวัศ ในละครเรื่อง **เงาหัวใจ** เป็นลูกชายของอัญชิสา (นางเอก) อายุประมาณ ห้าขวบซึ่งป่วยเป็นโรค ฮีโมฟีเลีย (เลือดออกง่าย) เลือดกำเดาไหลไม่หยุด ต้องพาเข้ารับรักษาในโรงพยาบาล เป็นสาเหตุให้อัญชิสาไม่สามารถลาออกได้ แม้จะไม่อยากไปพบหน้ากับวิศเวศ (พระเอก) เพราะลำบากใจที่วิศเวศโกรธแค้นและพยายามปรักปรำว่าเธอคือ คนรักในอดีตที่เคยทำร้ายจิตใจวิศเวศเอาไว้ แต่เมื่ออัญชิสาต้องการเงินมารักษาลูกชาย ทำให้ต้องกลับไปทำงานท่ามกลางสายตาจ้องจับผิดจากวิศเวศ

เด็กชายข้าวต้ม จากเรื่อง **คุณผีที่รัก** น้องชายของน้ำมนต์(นางเอก) ที่ต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูหลังจากที่พ่อแม่ของทั้งสองเสียชีวิตไป ข้าวต้มเป็นเด็กชายวัยประถม ที่มีธรรมชาติซุกซนตามวัย โดยบทบาทที่ถูกนำเสนอ นั้นจะเป็นตัวช่วยโดยนำเอาความซุกซนมาเป็นตัวช่วย หรือเป็นตัวเชื่อมให้เกิดการดำเนินเรื่องราวที่น้ำมนต์ต้องช่วยเหลือพี่ระ(พระเอก) ที่กลายเป็นวิญญาณเร่รอนและอาศัยอยู่บ้านข้างกับนางเอก และกำลังตามหาร่างและสืบหาสาเหตุการตายของตัวเองต่อไป

ภาพเด็กชายข้าวต้ม จากละครเรื่อง คุณผีที่รัก ทางช่อง 7

ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าตัวละครเด็กฝ่ายตัวเองที่มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติกับตัวละครเอก จะมีการแสดงออกทางบวกชัดเจน และมียังการแสดงออกถึงความน่าเอ็นดู หรือความน่าสงสารใน เหตุการณ์ที่เป็นฝ่ายถูกรังแก ในขณะที่เดียวกันก็มีการแสดงออกความเฉลียวฉลาด คิดแผนการหรือ สร้างสถานการณ์ช่วยเหลือเหล่าตัวเองในเหตุการณ์คับขันต่างๆได้ อยู่เสมอ

2.2.2. บทบาทตัวละครเด็กที่สัมพันธ์กับตัวละครเอกในฐานะเจ้านาย-ลูกน้อง คือ ตัวละคร เด็กที่ถูกนำเสนอในฐานะเจ้านายหรือลูกน้องของตัวละครเอก ทั้งพระเอกและนางเอกของเรื่อง โดย ช่วงเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม 2551- ธันวาคม 2557 มีตัวละครเด็กที่นำเสนอในลักษณะนี้ทั้งสิ้น 17 ตัว จากละครที่มีตัวละครเด็กทั้งหมด 88 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19 ลักษณะความสัมพันธ์นี้ ตัวละคร เด็กเป็นทั้งผู้มีอำนาจเหนือและต่ำกว่าตัวละครเอกได้ แต่พบการนำเสนอเชื่อมโยงกับตัวละครชัดเจน หรือมีผลให้เกิดการดำเนินเรื่อง หรือเหตุการณ์สำคัญต่างๆในเรื่องต่อไปได้ โดยอาศัยการสนับสนุน เสริมจากตัวละครเด็กต่อตัวละครเอกในเรื่อง แต่ไม่ได้เป็นผู้กระทำหรือแสดงออกโดยตรง แต่การ กระทำของตัวละครเด็กต่อตัวละครเอกที่เกิดขึ้นนี้เป็นผลให้เกิดการดำเนินเรื่องต่อไปได้ อาทิ

ตัวละครเด็กหญิงอ้อย ในละครเรื่อง ปัญญาชนก้นครัว เด็กหญิงอ้อย เด็กหญิงวัยประถมเป็น ลูกสาวคนเล็กของคุณนายชื่นฤดี ซึ่งเป็นบ้านครอบครัวเศรษฐีที่นางเอกของเรื่องปลอมตัวเข้าไปเป็น คนรับใช้ในบ้านครอบครัวที่มีฐานะครอบครัวนี้ โดยรับหน้าที่ดูแลลูกสาวทั้ง 2 คนของเจ้าของบ้าน โดยเด็กหญิงอ้อย เป็นลูกสาวคนเล็กที่มักจะทะเลาะ มีปากเสียงหรือแย่งสิ่งของกับพี่สาวคนโต คือ ออร์ ซึ่งเป็นลูกติดจากสามีเก่าของคุณนายเจ้าของบ้าน และตัวละครน้องอ้อยจะเข้าไปร่วมในเหตุการณ์ หรือได้พบเหตุการณ์ทำให้เข้าใจผิดในตัวพี่สาว และใช้เป็นเครื่องตอรองเพื่อให้พี่สาวของตนทำตาม ความต้องการของตน อาทิ เด็กหญิงอ้อยบังเอิญไปเห็นพี่สาวของตนกำลังทำท่าทางจะจูบปากกับชาย หนุ่ม ที่เพิ่งเข้ามาเป็นคนรับใช้ในบ้านป่าของตน พร้อมกับชะเอม คนใช้ใหม่ และหนูอ้อยได้ถ่ายรูป ฉากสำคัญนั้นเอาไว้ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ส่วนตัวของตนเอง เมื่อพี่สาวของเธอทราบ ก็พยายามจะยื้อ แย่ง และเอาโทรศัพท์มาลบออก ทำให้เกิดการทะเลาะกัน แสดงออกถึงวิธีคิด และการรับมือ การ สร้างข้อตอรองของเด็กหญิงตัวเล็ก ที่หาทางเอาคืนพี่สาวอย่างชัดเจน จากเหตุการณ์และบทสนทนา ในละครตอนหนึ่งที่ว่า

พี่สาว : ลบเดี๋ยวนี้นะน้องอ้อย

หนูอ้อย : ไม่ลบ ต่อไปนี่ถ้าพ่อรชัดใจหนูอ้อย รูปนี้ได้ลงเฟสบุ๊คแน

พี่สาว : (กรีดเสียงดังและวิ่งไล่จับ เพื่อเอาโทรศัพท์คืน) น้องเด็กปีศาจ !

หนูอ้อย : อ๊ะอ๊ะ อย่างงๆ ถ้าพี่ตั้ม(พระเอก)เห็น พี่ตั้มต้องเกลียดพ่อไปตลอดชีวิตเลยคอยดู
พร้อมกับแลบลิ้นปรีนตาแล้ว วิ่งหนีไป

แต่เมื่อเหตุการณ์ทะเลาะกันกับรุนแรง เด็กหญิงอ้อยจะเป็นฝ่ายถูกลงโทษโดยพ่อของตน
มากกว่า ทำให้หนูอ้อยร้องไห้เสียใจ และเข้าใจไปว่า พ่อแม่ไม่รักตน แต่เข้าใจพี่สาวของเธอมากกว่า
ไปจนถึงการเอ่ยปาก แสดงความรู้สึกด้านลบต่อพ่อแม่ของตนเองออกมาอย่างรุนแรง และสะท้อนการ
เกลียดเด็กหญิงหนูอ้อยคนนี้ จากนั้นจึงเป็นช่วงเวลาที่นางเอกของเรื่องนำอาหารมาให้รับประทานและ
เข้าปอบทำความเข้าใจและชี้แนะเด็กหญิงเจ้าอารมณ์คนนี้ โดยใช้ความเชื่อตามค่านิยมแบบไทยที่สั่ง
สอนอีกด้วย สังเกตได้จากตอนหนึ่งของละครที่ว่า

เอมิกา (นางเอก) : ถ้าคุณหนูอ้อยไม่ทานอะไรเลย เดี่ยวจะเป็นโรคกระเพาะนะคะ

หนูอ้อย : ไม่กิน ให้เป็นไปเลย เป็นเยอะๆ ให้เป็นจะได้ตายๆไปเลย

เอมิกา : ทำไมคุณหนูอ้อยถึงแข่งตัวเองแบบนั้นล่ะคะ แค่มือถือเครื่องเดียว แล้วอีกอย่างมัน
ไม่ใช่ ทั้งหมดของชีวิตนะคะ

หนูอ้อย : แต่มันเป็นชีวิตของหนูอ้อย ถ้าไม่มีมือถือ หนูอ้อยจะแข่งกับเพื่อนได้อย่างไร

เอมิกา : แต่คุณหนูอ้อย มีคุณพ่อคุณแม่ คุณหนูอ้อยก็คุยกับท่านลิคะ

หนูอ้อย : พ่อแม่ไม่มีเวลาให้หนูอ้อยไม่เคยสนใจหนูอ้อย หนูอ้อยเกลียดพ่อ หนูอ้อยเกลียด
แม่

เอมิกา : อย่าพูดว่าเกลียดพ่อ เกลียดแม่นะคะ มันบาปนะคะ ระวังตายไปจะกลายเป็นเปรต
นะคะ

หนูอ้อย : เปรตคืออะไร

เอมิกา : เปรตก็คือ คนที่ตายไปแล้ว แล้วสูงเท่าต้นตาล ตัวยาว ขาวยาว ตัวดำ แล้วก็ผอมโซ
แล้วก็ปากก็เท่ารูเข็ม แล้วก็หิวอยู่ตลอดเวลาเลยคะ เพราะว่าทานอะไรไม่ได้เลย

หนูอ้อย : หนูอ้อยขอโทษ หนูอ้อยจะไม่ว่าคุณพ่อคุณแม่อีกแล้ว ได้ไม่คะพี่เซเอม

เอมิกา : ได้คะ ตอนนี้อนุอ้อยสำนึกผิดแล้ว ซาติน้ำหนูอ้อยไม่เกิดเป็นเปรตแล้ว

ภาพเด็กหญิงอ้อย ในละครเรื่อง ปัญญาชนก้นครัว ทางช่อง 3

เด็กหญิงมะเฟืองและเด็กชายเพี้ยน ในละครเรื่อง **ดาวเรือง** เป็นตัวละครเด็กที่ทำหน้าเป็นลูกน้องหรือลูกไล่ คอยรับคำสั่งของ ไอ้เรื่อนางเอกของเรื่อง เพื่อจัดการกับพระเอกคือ ปลัด ที่เพิ่งย้ายเข้ามาในหมู่บ้านของดาวเรืองและทำให้ไม่สามารถทำกิจการผิดกฎหมายที่นางเอกลักลอบทำมาตลอดได้อีก โดยดาวเรืองออกอุบายแก้แค้นเอาคืนพระเอก ทำให้การอบรมที่พระเอกจัดขึ้นร่วมกับชาวบ้านไม่สำเร็จ โดยดาวเรืองใช้ให้มะเฟืองเอายานอนหลับใส่ในอาหารให้พระเอกกิน ให้พระเอกไปตามนัดหมายในวันรุ่งขึ้นไม่ทัน หวังจะสร้างความอับอายให้กับพระเอก

มะเฟือง : สวัสดิ์ค่ะ คุณปลัด แม่หนูให้เอาขนมครกมาให้ คุณปลัดลองชิมนะคะ แม่เห็นคุณปลัดที่ตลาด แล้วแม่คร่ำครวญ

ปลัด(พระเอก) : ขอบใจนะจ๊ะ ขอชิมหน่อย อร่อยนะเนี่ย

มะเฟือง : ถ้าอร่อยต้องกินให้หมดเลยนะจ๊ะ แม่หนูจะได้ดีใจ หนูกลับก่อนนะคะ สวัสดิ์ค่ะ (ไหว้อย่างอ่อนช้อย)

จากนั้นมะเฟืองก็มารายงานลูกพี่ดาวเรืองของตนว่าได้หลอกล่อให้พระเอกหลงเชื่อและกินขนมครกจนหมด

ดาวเรือง : เอ็งทำได้ขนาดนี้เลยหรอวะ ไอ้มะเฟือง

มะเฟือง : โห ทำไม่จะไม่ได้หะพี่เรื่อง ไม่งั้นไอ้คุณปลัดมันจะเชื่อ แล้วกินเอากินเอาเหรอเพี้ยน(ลูกน้องนางเอก) : โม่หรือเปล่าวะ

มะเฟือง : โอ๊ย ไม่ได้โม่ ฉันทนแอบดูอยู่ ถ้ากินใบตองเข้าไปได้ก็คงกินแล้วแหละ ฮาๆ

ดาวเรือง : ดีมาก อะค่าจ้าง (พร้อมหยิบเงินค่าจ้างจ่ายให้กับมะเฟือง)

เดี๋ยวกู ผู้ใหญ่ให้ของต้องทำอะไรก่อน

เพี้ยน : ประโยคนี้นั่นคั่นๆนะ เหมือนที่พี่เรื่องโดนปลัดสอนมา

ดาวเรือง : พุดมาก (เขกกะโหลกลูกน้อง)

มะเฟืองก้มลงไหว้อย่างสวยงามและรับเงินมาอย่างภาคภูมิใจในความสามารถของตน

มะเฟือง : ไหว้แล้วไง มีอะไรเรียกใช้ได้อีกนะพี่

ภาพเด็กชายเพี้ยน และเด็กหญิงมะเฟือง ในละครเรื่องดาวเรือง ทางช่อง 3

2.2.3. บทบาทตัวละครเด็กที่สัมพันธ์กับตัวละครเอกในฐานะพิเศษ คือ ตัวละครเด็กที่ถูกนำเสนอในรูปแบบพิเศษอื่นๆ ที่ไม่ใช่เครือญาติโดยตรง หรือเจ้านายลูกน้อง แต่มักจะมีความสามารถหรือพลังพิเศษเหนือธรรมชาติซึ่งเป็นส่วนเสริมช่วยตัวละครเอกในสถานะการณ์วิกฤตต่างๆได้ อาทิ กุมาร ผู้ช่วยพิเศษ สัตว์วิเศษที่แปลงร่างเป็นเด็กได้ เป็นต้น

กุมารทองเด็กหญิง(โกลเดินเบบี้) ในละครเรื่อง The Six sense สื่อรักสัมผัสหัวใจ ภาค 1 และ 2 ตัวละครกุมารทองที่เป็นเด็กเล็กผู้ช่วยของกลุ่มนางเอกในเรื่อง โดยมักจะแสดงตัวออกมาพร้อมกับคุณปู่ของนางเอกที่เสียชีวิตไปแล้ว ทำหน้าที่ช่วยให้แนะนำและมักจะออกมาตามคำเรียกของนางเอกซึ่งมีถึง 5 คนในเรื่อง โกลเดินเบบี้สามารถ มองเห็นวิญญาณและช่วยตรวจสอบเวลาไปเจอฝ่ายธรรมหรือฝ่ายร้ายกำลังทำเรื่องไม่ดีอยู่แล้วเอาข่าวมาบอกกับกลุ่มของนางเอกที่มีพลังวิเศษกัน ปลอบใจนางเอกคนหนึ่งในเรื่อง ที่กำลังทุกข์ใจ เสียใจจากความรัก โดนแปลงร่างเข้าไปแนะนำ คล้ายเป็นคนแก่มาแนะนำหญิงสาวเพิ่ม

กุมารทอง : (เปลี่ยนร่างกายเป็นคนแก่)อย่าคิดมาก ผัวเมียทะเลาะกัน มันเป็นเรื่องธรรมดา

นางเอก : พี่อยากอยู่คนเดียว

กุมารทอง : (เปลี่ยนร่างกายเป็นหมอ)ลดทริศ ยอมง้อกัน แล้วทุกอย่างก็ดีขึ้นเองแหละหนู เชื้อ

คุณหมอ

ภาพโกลเดินเบบี้ (กุมารทอง)ในละครเรื่อง The six sense สื่อรักสัมผัสหัวใจ

รัก-ยม ตัวละครเด็กเป็นกุมารทองน้อยที่พ่อของนางเอกสั่งให้คุ้มครองนางเอก ในละครเรื่อง **วายุภักคมนตรี** (ละครชุด 4 หัวใจแห่งขุนเขา) ผู้พิทักษ์ของท้าวท้าว (นางเอก) ตามคำสั่งที่หมอไกรฤทธิ์ อดีตหมอไสยจอมขมังเวทย์ โดยหมอไกรฤทธิ์แอบซ่อนขอความรักยมไว้ในกระเปาะของลูกสาวที่กำลังจะเดินทางไปโรงเรียนแห่งหนึ่ง เพื่อหาวัตถุดิบมาเขียนนิยายเรื่องใหม่ เมื่อมาถึงไร้ท้าวท้าวรู้สึกถึงความผิดปกติ และรักยมก็ออกจากกระเปาะมายืนยืนเช่นกัน เมื่อมาพบวายุภักค(พระเอก)ที่เป็นเจ้าของไร้ก็พบความผิดปกติเพิ่มอีก เพราะพระเอกมีสีหน้าหมองคล้ำเหมือนโดนวิญญาณหรือมนต์ดำ ท้าวท้าวมักจะขอคำปรึกษากับรัก-ยมที่คุ้มครองตนเองเพื่อช่วยเหลือพระเอก ซึ่งเมื่อคนทั่วไปมองจะเห็นเหมือนท้าวท้าวกำลังพูดคนเดียวอยู่ ทำให้พระเอกที่ไม่เชื่อในไสยศาสตร์ยิ่งต่อต้านสิ่งที่ท้าวท้าวพยายามจะช่วยเหลือ

จากการแบ่งประเภทสามารถสรุปได้ว่า ตัวละครเด็กจะที่น่าสนใจในละครโทรทัศน์จะเน้นความสัมพันธ์และหน้าที่เชื่อมโยงกับตัวละครเอกของเรื่องเป็นหลัก ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ตัวละครเด็กทำหน้าที่เสริมและเน้นย้ำความสำคัญของตัวละครเอกให้ชัดเจนขึ้นเป็นหน้าที่หลัก โดยจะเข้าไปมีส่วนร่วมในเหตุการณ์สำคัญตอนหนึ่งตอนใด เมื่อตัวละครเอกของเรื่องกำลังเจอสถานการณ์สำคัญหรือหาทางออกกับเหตุการณ์ แต่เป็นเพียงส่วนเสริมบางเหตุการณ์เท่านั้น

การนำเสนอตัวละครเด็กในฐานะตัวละครเอกวัยเด็กในละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ

นอกจากนี้ในละครหลังข่าวภาคค่ำ ผู้วิจัยยังพบการนำเสนอตัวละครเด็กในฐานะที่ทำหน้าที่เล่าเรื่องวัยเด็กของตัวละครเอกทั้งพระเอกและนางเอกในเรื่อง ซึ่งเป็นส่วนที่เนื้อเรื่องเล่าอดีตปฏิกิริยาหลังของตัวละครหลักให้ผู้ชมละครได้เข้าใจ ก่อนที่จะนำเสนอเรื่องปัจจุบันจะมีการนำเสนอนักแสดงเด็กในฐานะของผู้เล่าเรื่อง “วัยเด็ก” ของพระเอกนางเอกหรือตัวละครหลักของเรื่อง เพื่อสร้างความเข้าใจและปูพื้นฐาน หรือนำเสนอความหลังของตัวละครหลักให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการนำเรื่องสู่เหตุการณ์สำคัญของเนื้อเรื่องต่อไป โดยในละครโทรทัศน์ที่นำเสนอก่อนข่าวภาคค่ำมีตัวละครเด็กที่รับบทบาทนำเสนอตัวละครเอกในวัยเด็กทั้งสิ้น 20 เรื่อง หรือร้อยละ อาทิ

เด็กหญิงชม ในเรื่อง **ดวงผู้ดี** ซึ่งเป็นบทของนางเอกในวัยเด็กที่เล่าเรื่องราวที่เด็กชม เป็นนักเรียนชั้นประถม โดนเพื่อนล้อว่า เป็นลูกไม่มีพ่อ อยู่กับแม่เพียงสองคน และยังได้รับการเมตตาอุปถัมภ์จาก คุณครูที่โรงเรียน แต่แล้วเหตุการณ์ที่สร้างรอยแผลและความเสียใจให้กับเด็กชมวัยเด็กคือ เด็กหญิงชมเห็นแม่ ที่ป่วยหนักและไม่สามารถจำเหตุการณ์ในอดีตได้ ต้องเสียชีวิตต่อหน้า จากเหตุตอมใจอย่างหนักหนา ต่อมา เด็กหญิงชมถูกอุปการะจาก ชายคนหนึ่งคือ ทิพย์ รุ่งพลาย ที่อ้างตัวเองว่า เป็นพ่อ และพาตัวเด็กชมไปฝากไว้กับครอบครัว รุ่งสรรค์ รัตนเดชากร เพื่อนผู้มีฐานะครอบครัวหนึ่ง ซึ่งเด็กหญิงชมไม่รู้จักมาก่อน และได้รับการเลี้ยงดูโดย แม่นมและคนรับใช้ในครอบครัวนี้ เหตุการณ์ในวัยเด็กที่เด็กหญิงชมประสบต่อจากนี้คือ การถูกรังแก และถูกดูถูกจากสมาชิกในครอบครัวนี้ โดนคุณรุ่งสรรค์และคุณบุหงา ภรรยา พจนีย์ ลูกคนเล็กของเจ้าของบ้านรังแกอยู่เสมอ และแสดงออกถึงความรังเกียจริษยา อย่างเด่นชัด เหตุการณ์ที่เด็กหญิงชมถูกรังแก อาทิ คุณบุหงา ภรรยาเจ้าของบ้านนำชุดที่พ่อของชมซื้อให้ไปให้ลูกสาวตนเอง แล้วสับเปลี่ยนเอาชุดเก่าของลูกสาวตัวเองมาให้ชม หรือการถูกต้อยอย่างไม่มีสาเหตุจากชายเจ้าของบ้าน แต่ขณะเดียวกัน คุณหญิงรัตนเดชากรสงสัยว่าชมเป็นลูกของแชนภา แม่ของคุณรุ่งสรรค์ ซึ่งถือเป็นเจ้าของบ้านอีกคนหนึ่ง และคุณไพลิน พี่สาวของคุณรุ่งสรรค์ กลับรัก ให้ความเมตตาและเอ็นดู พร้อมทั้งส่งเสียให้ไปโรงเรียน เหมือนกับลูกๆของคุณรุ่งสรรค์พร้อมทั้งให้การอบรมและดูแลจนกระทั่งเติบโต

เหตุการณ์การเลี้ยงดูและเติบโตมาในครอบครัวนี้ ทำให้เด็กหญิงขมมีความอดทนอย่างมาก และยังรู้จักให้อภัยผู้อื่น แม้ว่าจะถูกดูถูกและกลั่นแกล้ง เพราะได้รับคำสั่งสอนจากทั้งแม่และคุณหญิงรัตนเดชากร ทำให้ขมรู้จักบุญคุณและกตัญญูต่อผู้ที่เลี้ยงดูเด็กหญิงขมมาตั้งแต่เด็ก

ภาพเด็กหญิงขม ในละครเรื่องดวงผู้ดี จากช่อง 3

เด็กหญิงปี จากเรื่องเงาโศก ที่นำเสนอเรื่องราววัยเด็กของนางเอก ซึ่งเป็นเด็กกำพร้าได้รับการเลี้ยงดูมากับยายคนหนึ่ง ที่แม่ของปีนำตัวปีมาเป็นตัวชดเชยเบี้ยหนี้ ที่ติดค้างกันเอาไว้ และได้พบกับมนไท (พระเอก)ซึ่งมาจากครอบครัวมีฐานะ โดยปีบังเอิญแอบเข้าไปในบริเวณบ้านของพระเอก และถูกวิยะดาที่มาจากมณฑล และรู้สึกอารมณ์ไม่ดีที่ถูกเด็กหญิงปีขัดจังหวะ แต่มนไทห้ามไว้ ทำให้ได้พูดคุยสอบถามเรื่องราวระหว่างกัน และให้เงินจำนวนหนึ่งกลับไปซื้ออาหารรับประทาน ทำให้เด็กหญิงปีจดจำบุญคุณที่มนไทมอบให้ แต่แล้วก็เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝัน นั่นคือยายที่ดูแลเลี้ยงดูเด็กหญิงปี ต้องถูกรถชนจนเสียชีวิต ซึ่งคนที่ขับรถชนยายของปี คือพ่อของวิยะดา หญิงสาวที่เป็นคนรักของมนไทด้วย ทำให้ครอบครัววิยะดาตัดสินใจรับอุปการะปี เข้ามาดูแลและเป็นเหมือนเด็กรับใช้ในบ้านของครอบครัววิยะดา และเป็นโอกาสให้ปีได้รู้จักเรื่องราวของมนไท ผ่านการบอกเล่าของวิยะดา เลยไปจนถึง ที่นางเอกทำหน้าที่ต่อบจตหมายของมนไท แทนวิยะดาเป็นเวลายาวนาน โดยมนไทไม่เคยทราบถึงการกระทำนี้

ภาพเด็กหญิงปี ในละครเรื่อง เงาโศก ทางช่อง 5

นอกจากนี้ การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ยังพบลักษณะของตัวละครเด็กที่เป็น ตัวละครเอกของเรื่อง คือ **ตัวละครเด็กทำหน้าที่เทียบได้กับเป็นตัวละครหลัก เป็นพระเอกหรือนางเอกของเรื่อง** พบในละครโทรทัศน์ช่วงเวลาหลังข่าวภาคค่ำ 2 เรื่อง ที่ออกอากาศทางช่อง 3 คือ เรื่อง **พรหมมอลเวง และ เรื่องทองเนื้อเก้า** โดยละครเรื่อง พรหมมอลเวง มีการนำเสนอตัวละครเด็กชื่อ น้องเมย์ เสมือนเป็นตัวละครเอกฝ่ายหญิง เนื่องจากเนื้อหาหลักของละครเป็นเรื่องราวของต้นหยง(นางเอก) หญิงสาวคนหนึ่งที่ประสบอุบัติเหตุระหว่างขับรถ และบังเอิญถูกนำตัวมาโรงพยาบาลเดียวกับเด็กหญิงคนหนึ่งซึ่งป่วย และกำลังจะเสียชีวิต จากนั้นก็เกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิด วิญญาณของต้นหยงเข้าไปอยู่ในร่างของเด็กหญิงเมย์ ซึ่งเมื่อต้นหยงฟื้นขึ้นมาพบว่าตัวเอง อยู่ในร่างของเด็กหญิงนั้น ก็พยายามติดต่อเพื่อสนิทขณะเดียวกันก็รู้จักกับคุณหมอมหามุขปฐุมภ์ (พระเอก)ปซึ่งเป็นอาของน้องเมย์ ทำให้ได้รู้จักสนิทและผูกพันกันภายใต้ร่างน้องเมย์ รวมทั้งยังพยายามหาทางออกจากร่างของเด็กหญิงเมย์ เพื่อกลับไปเป็นต้นหยงคนเดิมอีกด้วย

ส่วนเด็กชายวันเฉลิม ในละครเรื่อง ทองเนื้อเก้า นั้น ตัวละครเอกคือ ล้ายอง (แม่ของวันเฉลิม-ตัวละครเด็ก)หญิงสาวชาวบ้านคนหนึ่งที่รักความสบายในชีวิต หวังหาสามีเลี้ยงดูตนเอง ล้ายองได้พบรักและตั้งท้องกับสันต์ จำหน่ายเรือหนุ่และย้ายเข้ามาอยู่บ้านกับพ่อแม่ และสันต์ที่เป็นร้านของชำในตลาด ซึ่งล้ายองไม่เคยคิดช่วยการงานในบ้านหรือร้านค้าของบ้านสันต์แม่แต่น้อย บางครั้งกลับยกขอมโยของในร้านไปให้ แม่ของตนและญาติที่นอกที่บ้านเสียด้วย จนวันที่ล้ายองคลอดลูกชายออกมา ในวันมงคล สันต์จึงตั้งชื่อว่า วันเฉลิม เด็กชายเป็นเหมือนของขวัญมีค่าที่มาจากในครอบครัว เพราะทำให้สมาชิกในบ้านของสันต์พบแต่ความโชคร้ายหลายประการ ล้ายองกลับมีพฤติกรรมที่ไหลแหลก ไม่ทำมาหากินหารายได้ ดูแลวันเฉลิมและสมาชิกในครอบครัวใดๆ รุนแรงไปจนถึง เมาะเหล่า ตีตกรพนน ทอดทิ้งวันเฉลิม จนครอบครัวของสันต์เอือมระอา จนเมื่อล้ายองได้พบชายใหม่ต้องการจะแยกจากสันต์ไป ล้ายองนำตัวเด็กชายวันเฉลิมไปด้วย หวังจะเรียกร้อยเงินค่าเลี้ยงดูจากสันต์ แต่ไม่ได้คิดจะเอาเงินจำนวนดังกล่าวมาเลี้ยงดูวันเฉลิมอย่างที่กล่าวอ้าง แต่กลับเอาไปใช้จ่ายบำเรอความสบายของตัวเองเท่านั้น เมื่อเด็กชายวันเฉลิมเริ่มโตและรับผิดชอบตัวเอง แม้จะถูกแม่ที่เมาะและทุบตีดูต่ำ ประสบความลำบาก แต่เด็กชายวันเฉลิมก็ดูแล ช่วยเหลือ หาอาหารให้แม่ ในยามที่แม่เรียกร้อยหา พฤติกรรมของล้ายองยิ่งหนักหนาเลวร้ายลงไปอีก หลังจากได้พบชายใหม่ ตั้งท้องจนมีลูกเล็กๆอีกคน แต่ล้ายองก็ไม่เหลียวแล ปล่อยให้วันเฉลิมดูแลน้อง และรับผิดชอบตัวเองอย่างยากลำบาก แต่ไม่เคยปรึกษาบ่นใดๆ กลับเชื่อถือในความกตัญญูตามคำสั่งสอนของหลวงพ่ที่วัด ที่วันเฉลิมนับถือและไปศึกษาธรรมด้วยอยู่เสมอ ทั้งสองตัวละครเด็ก จึงถือเป็นตัวละครเอกที่ได้รับการนำเสนอในบทบาทเด่นและมีส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่องตลอดทั้งเรื่อง โดยอาศัยลักษณะเด่นที่สำคัญความไร้เดียงสาในวัยเด็ก รวมทั้งความสดใส น่าเอ็นดู ไปจนถึง บทบาทของการตกเป็นจำเลยของตัวละครเอกอื่นๆ สามารถสร้างความเห็นใจ น่าสงสารจากผู้ชมได้อีกด้วย

ตารางวิเคราะห์ตัวละครเด็กในละครหลังข่าวภาคค่ำ เชิงโครงสร้างตามแนวคิดของวลาดิเมียร์ พรอพพ์																						
ลำดับ	ชื่อตัวละคร/เรื่อง	หน้าที่และความสัมพันธ์ในภาคสั้นเรื่องละคร																				
		ผู้ร้าย	ผู้ให้	ผู้ช่วย	ผู้สงสัย	ผู้ส่งสาร	นางเอก	วีรบุรุษ	สถานภาพเริ่มต้น (แนะนำตัวละคร)	เกิดการพลัดพราก	การขัดขวาง	ความรุนแรง	การเป็นตัวอย่าง	การเป็นสื่อ	การได้รับยอมรับ	การเดินทางไปที่ต่างๆ	การต่อสู้	การสถาปนา	ชัยชนะ	การแอม	การ	
1	3	บุตรสาวที่คานทอง			✓									✓								
2	3	อเวอริสซิมพู																				
3	3	ทองเอนอ๊ะ																				
4	3	เกรงอชั		✓		✓																
5	3	สุคนธ์หัวใจ		✓																		
6	3	สี่ซัดขั้ยอราน		✓																		
7	3	คุณแม่เจ้าแสง		✓																		
8	3	แม่เจ้าขงทวน		✓																		
9	3	คงหู่สี		✓																		
10	3	ลูกไม้ปัดยหู่สี		✓																		
11	3	ผู้ใหญ่สีกับนางมา		✓																		
12	3	โพธิ์อูฐ		✓																		
13	3	ปราชญ์เสียด																				
14	3	สุตเรนงา																				
15	3	ผู้บิดา																				
16	3	เซบดักส์		✓																		
17	3	365 วันแห่งรัก		✓																		
18	3	มงกุฎดอกล้ม		✓																		
19	3	4 หัวใจแห่งขุนเขา วายุ		✓																		
20	3	กัณห์ศวา		✓																		
21	3	มนต์วิเศษกู่		✓																		
22	3	วนาลี		✓																		
23	3	รักปฐพีพิชฌ์		✓																		
24	3	ชีวิตเสนาหา		✓																		
25	3	ปดลไฟถ่านแดง		✓																		
25	3	เรือนหอขอเป็น		✓																		

4.2.2 ตารางวิเคราะห์ตัวละครเด็กในละครหลังข่าวภาคค่ำ เชิงโครงสร้างตามแนวคิดของวลาดิเมียร์ พรอพพ์

4.2.3 การวิเคราะห์ตัวละครเด็กในละครหลังข่าวภาคค่ำ เชียงโครสร้างตามแนวคิดของวลาดีมีร์ พรอพพ์

จากตารางที่ 4.2 จะเห็นได้ว่า การจัดประเภทของตัวละครเด็กที่ถูกนำเสนอในละครโทรทัศน์ ช่วงหลังข่าวภาคค่ำที่กล่าวไปข้างต้น สามารถเชื่อมโยงข้ามสัมพันธ์สู่การศึกษาวิเคราะห์หน้าที่และพฤติกรรมตามโครงสร้างแนวคิดของวลาดีมีร์ พรอพพ์ เนื่องจากรูปแบบการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ไทย มีลักษณะของการกระจุกตัวที่ละครประเภทเบาสมอง หรือละครประเภทรักและตลก เมื่อนำพฤติกรรมและลักษณะหน้าที่ของตัวละครมาเทียบเคียงวิเคราะห์ในแนวคิดโครงสร้างละครแล้วนั้น จะพบว่า การนำเสนอตัวละครเด็กมีความเบาบางหรือมีปริมาณน้อยในการสร้างผลกระทบต่อ การดำเนินเรื่องหรือเนื้อหาโดยรวม ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวทางของแนวคิดวลาดีมีร์ พรอพพ์มาเปรียบเทียบ และประยุกต์เพิ่มเติมดังที่กล่าวไปแล้วในส่วนของ การวิเคราะห์ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อน ข่าวภาคค่ำและพบผลการศึกษาดังนี้

ตัวละครเด็กที่นำเสนอในละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าวนั้นจะมีหน้าที่การนำเสนอในเรื่อง หลายหน้าที่ อาทิ เด็กชายชิน น้องชายของนางเอก ในละครเรื่องรักสุดฤทธิ์ ที่ทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ ช่วยเหลือและผู้ให้ของนางเอกและพระเอกไปพร้อมกัน หรือตัวละครกุมารทองน้อย (Golden baby) ในละครเรื่อง The Sixth Sense สื่อรักสัมผัสหัวใจ เป็นผีเด็กหญิงตัวเล็ก ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา หาทางออกช่วยกลุ่มตัวละครนางเอกของเรื่อง และยังทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือ เพราะมีพลังวิเศษ และยังเป็นผู้ส่งสารคือ สามารถมองเห็นเหตุการณ์ แล้วนำมาบอกเล่าให้แก่ตัวละครเอกให้สามารถ ผ่านพ้นเหตุการณ์ร้ายไปได้ด้วย และสามารถอธิบายและวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ตัวละครเด็กทำหน้าที่ผู้ช่วยเหลือ

จากผลการศึกษาจากตารางที่ 4.2 พบว่า ตัวละครเด็กจะทำหน้าที่ของ ตัวละครผู้ช่วยเหลือ มีจำนวน 63 คน จากละคร 88 เรื่อง โดยสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มีตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ผู้ช่วยเหลือ 38 คน สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 มีตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ผู้ช่วยเหลือ 7 คน และสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 มีตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ผู้ช่วยเหลือ 43 คน ในละครที่มีตัวละครเด็กทั้งหมด นั่นคือ ตัวละครเด็กที่ทำ หน้าที่ผู้ช่วย หาวิธีหรือแนวทางแก้ปัญหาให้กับตัวเอกของเรื่องให้ผ่านพ้นอุปสรรคหรือวิกฤตไปได้ ร่วมไปถึงคำพูดหรือการกระทำของตัวละครเด็กที่แสดงออกทำให้เกิดการฉุกคิดหรือสร้างข้อสงสัยให้ พระเอกตัวเอก หรือสามารถหาทางออกและแก้ไขปัญหาในเรื่องต่อไปได้ และจากการนำเสนอตัว ละครเด็กจะมีรูปแบบความสัมพันธ์ผูกติดกับตัวละครเอกดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น ผู้วิจัยมองว่า การ นำเสนอตัวละครเด็กในฐานะตัวละครผู้ช่วยเหลือ เป็นตำแหน่งหน้าที่ของตัวละครเด็กที่นำเสนอได้ หลากหลายและทำให้ผู้ชมรู้สึกเชื่อ เข้าใจเหตุผลการแสดงในหน้าที่ของการกระทำของตัวละครเด็กได้ มากที่สุด โดยเฉพาะตัวละครเด็กที่ถูกนำเสนอในฐานะผู้ช่วยเหลือฝ่ายพระเอกนางเอก จะพบการ

แสดงออก หรือถูกนำเสนอได้มากกว่า กล่าวคือ ตัวละครเด็กเหล่านี้ สามารถแนะนำ หรือคำพูด บทสนทนาระหว่างตัวละครเด็กและตัวละครเอก จะมีอิทธิพลทางความคิดและการกระทำต่อตัวละครเอกได้เป็นอย่างมาก หรือการทำหน้าที่ผู้ช่วยเหลือ ย่อมแสดงได้ชัดเจน นั่นคือมีบทบาทถูกนำเสนอเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งให้เกิดการดำเนินเรื่องในเนื้อเรื่องต่อไปได้ เช่น

เปลี่ยนฟ้า จากละครเรื่อง **แกะรอยรัก** ในตารางที่4.2 ลำดับที่ 4 มีบทบาทเป็นผู้ช่วยเหลือ และเมื่อพิจารณาในหน้าที่ในการดำเนินเรื่องจะพบว่าเปลี่ยนฟ้าจะถูกนำเสนอในช่วงสถานการณ์เริ่มต้น และนำเสนอชัดเจนอีกครั้งในช่วงการเป็นสื่อและทำให้ตัวเองต้องเดินทางไปสถานที่หนึ่งเพื่อแก้ไขปัญหา ซึ่งเปลี่ยนฟ้ามีจุดเด่นที่สำคัญประการหนึ่งในการทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือ คือ เปลี่ยนฟ้าเป็นน้องชายของชมเดือน(นางเอก)ของเรื่อง มีความสามารถในการมองเห็นอนาคตได้ เป็นตัวช่วยให้ชมเดือนสามารถตามหาคนร้ายที่ก่อคดีฆาตกรรมแอนนี่ ดาราสาว รวมไปถึงอยู่ร่วมในเหตุการณ์การต่อสู้จัดการกับตัวร้ายร่วมกับพระเอกและนางเอกได้อีกด้วย

เด็กชายเพี้ยน จากละครเรื่อง **ดาวเรือง** ในตารางที่4.2 ลำดับที่ 39 เด็กชายเพี้ยน เป็นลูกน้อง หรือลูกสมุนของลูกพี่เรื่อง หรือดาวเรือง นางเอกของเรื่อง เพี้ยนเป็นทั้งเพื่อนเล่น ผู้ช่วยที่พร้อมทำตามความต้องการของดาวเรืองในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะดาวเรืองจะเอ่ยปากสั่งอะไร เพี้ยนพร้อมจะช่วยเหลือ หรือหาทางทำตามความต้องการของดาวเรืองจนสำเร็จจุลวง แม้ว่าสิ่งที่ ดาวเรืองสั่งจะเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายอย่างการต้มเหล้าเถื่อนก็ตาม และเป็นที่รู้จักกันในหมู่บ้านว่า ถ้าลูกพี่ลูกน้องสหายคู่นี้ปรากฏตัวที่ใด ย่อมเกิดเรื่องอะไรขึ้นแน่นอน หรือทั้งสองกำลังคิดพิเรนทำแผนการอะไรอยู่

ภาพเด็กชายเพี้ยน จากละครเรื่อง ดาวเรือง ทางช่อง 3

เด็กหญิงไข่มุน จากละครเรื่อง **ลิขิตเสนาหา** ในตารางที่4.2 ลำดับที่ 23 ลูกสาวของนันทพระเอกที่เด็กหญิงไข่มุนถูกเลี้ยงดู เติบโตมาในครอบครัวที่มีพ่อและปู่เป็นคนดูแล ทำให้เด็กหญิงไข่มุนชอบเล่นกิจกรรม และสนใจของเล่นแบบเด็กผู้ชายมากกว่าผู้หญิง พร้อมทั้งมีความก้าวหาญ กล้าแสดงออกเป็นอย่างมาก เด็กหญิงไข่มุนถือเป็นผู้ช่วยสำคัญของพระเอก ที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ความใกล้ชิด ทำให้พระเอกนางเอกได้เข้าใจกันมากขึ้น นั่นคือ เด็กชายข้าวตู ลูกชายของนางเอกและเป็นเพื่อนที่โรงเรียนของเด็กหญิงไข่มุนในเรื่องหายตัวไป พระเอกอาสาช่วยตามหา เด็กหญิงไข่มุนเป็นผู้

ช่วยเหลือที่ไขปัญหาได้ว่า เด็กชายข้าวตูกหายไปแล้ว จะสามารถไปตามหาได้ที่ใด แสดงได้จากเหตุการณ์ตอนหนึ่งคือ

ตอนที่เด็กชายข้าวตูกหายไป เพราะว่าเข้าใจผิดที่เห็นพ่อแม่ของตนทะเลาะกัน นางเอกเสียใจ และกำลังตื่นตระหนก พระเอกเข้ามาช่วย โดยมีเด็กหญิงไข่มุนี่รู้ว่า เด็กชายข้าวตูกอยู่ที่ไหน

ยิวา(นางเอก) : ข้าวตูกอยู่ที่ไหนลูก ข้าวตูก (นางเอกวิ่งออกตามหาลูกชาย)

นนท์ (พระเอก) : คุณๆ จะรีบวิ่งไปไหนนี่

ยิวา : ก็ลูกฉันหาย

นนท์ : คุณๆ เดียวๆ นี่ลูกคุณหายหรือ หายตั้งแต่เมื่อไหร่ และหายที่ไหน

ยิวา : คุณเป็นใคร พ่อเขาเอง เขายังไม่ห่วยเลย

นนท์ : ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน แต่ผมก็มีลูกเหมือนกัน ผมว่าตอนนี้คุณใจเย็นๆนะ คุณรีบไปแจ้งประชาสัมพันธ์ตรงนี้นะ แล้วเดี๋ยวผมจะแจ้งประชาสัมพันธ์ตรงนี้ให้

ยิวา : โอเค ขอขอบคุณค่ะ

เมื่อเด็กหญิงไข่มุนี่อยู่ในเหตุการณ์ที่เด็กชายข้าวตูกของนางเอกหายตัวไป เด็กหญิงไข่มุนี่ซึ่งเป็นเพื่อนกับเด็กชายข้าวตูกด้วยก็รู้ทันทีว่าจะช่วยตามหาข้าวตูกได้ที่ไหน

เด็กหญิงไข่มุนี่ : ที่แท้ก็เป็นข้าวตูกนี่เองที่หายตัวไป

คุณปู่ของไข่มุนี่ : เพื่อไข่มุนี่หรือ อย่างนั้นเราไปช่วยเขาตามหาดีไหม ปู่ว่า เด็กผู้ชายเขาน่าจะหนีไปแถวเครื่องเล่น หรือว่าพวกของเล่นเบนเทนอะไรแบบนี้

ไข่มุนี่ : เด็กผู้ชายคนอื่นอะใช้ค่ะ แต่สำหรับข้าวตูก ไข่มุนี่ว่าเราไปหากันที่นี้ดีกว่าค่ะ (จากนั้นเด็กหญิงตัวเล็กก็พาคุณปู่ไปยังสถานที่ที่จะหาข้าวตูกเจอ)

ไข่มุนี่ : เห็นไหมคุณปู่ อยู่ที่นี้จริงๆด้วย (เด็กหญิงเข้าไปหาเด็กชายที่ยืนร้องไห้อยู่) ไม่ต้องกลัวนะข้าวตูก ขวัญเอ๋ย ขวัญมา

ข้าวตูก : เธอมาที่นี่ได้อย่างไร

ไข่มุนี่ : ก็มาตามเด็กหลงทางซีแวนะลิ แค่หลงทางก็ร้องไห้เสียแล้ว ไม่เข้มแข็งเอาเสียเลย เมื่อคุณปู่และเด็กหญิงไข่มุนี่พบเด็กชายข้าวตูกแล้ว จึงบอกให้นางเอกมาเจอกับเด็กชายที่หลงไป เมื่อมาถึงนางเอกได้ฟังเรื่องเสียใจของลูกชายที่ทำให้ต้องหนีไปเมื่อได้ฟังก็รู้สึกเสียใจเป็นอย่างมาก เป็นจังหวะให้พระเอกได้เข้ามาปลอบใจกัน

พระเอก : (ยื่น ผ้าเช็ดหน้าให้)อะ คุณเช็ดหน้าตาเสียหน่อย คนเราอ่อนแอได้ แต่อย่าร้องไห้ให้ลูกเห็น

นางเอก : (นางเอกรับผ้าเช็ดหน้าไปเช็ดอย่างเต็มใจ) แล้วเข้าไปกอดปลอบเด็กชาย อย่าร้องนะลูกนะ

ภาพเด็กหญิงไซตุ่น จากละครเรื่องลิขิตเสนหา ทางช่อง 3

เด็กหญิงจิตต์ เด็กชายแจ๊ส เด็กหญิงจีจ๋า จากละครเรื่อง **มือปราบพ่อลูกอ่อน** เป็นเด็กชายหญิง 3 คนพี่น้อง ที่อาศัยอยู่กับน้ำพิมมาตา(นางเอก) และบังเอิญได้อยู่ร่วมเหตุการณ์จับคนร้ายกับ กริสน์ (พระเอก) ที่มีอาชีพเป็นตำรวจสายสืบในเรื่อง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นให้เด็กหญิงจีจ๋า น้องสาวคนเล็กสุด รู้สึกรักและผูกพัน ร่วมถึงชื่นชมในสามารถของ กริสน์ เป็นอย่างมาก แต่ตรงข้ามกับพิมที่รู้สึกเป็นห่วงและขัดขวางหลานทั้ง 3 คนไม่ให้เข้าไปยุ่ง หรือเกี่ยวข้องกับ กริสน์ โดดเด็ดขาด แต่เด็กหญิงจีจ๋าก็รู้สึกโกรธเคืองและไม่เข้าใจในตัวน้ำพิมของตนเองเป็นอย่างมากว่า เหตุใด ทำไมถึงไม่ชอบและกีดกันตนไม่ให้พบกับ กริสน์ เด็กหญิงจีจ๋ายายตามพระเอก ที่กำลังไปปฏิบัติภารกิจจับคนร้ายหลายครั้ง จนกระทั่งเรื่องราวดำเนินมาถึงจุดวิกฤต เมื่อเด็กหญิงจีจ๋าถูกโจรจับตัวไป และกลายเป็นตัวประกันสำคัญ ที่สร้างวิกฤตให้ตัวละครเอก ไปจนถึงการช่วยเหลือเพื่อคลี่คลายสถานการณ์จนลุล่วงได้ และยังช่วยอธิบายและทำให้นางเอกเข้าใจพระเอกในการทำงานและมุมมองของพระเอกมากขึ้น และยังช่วยให้พระเอกเปิดโปงมาเฟีย(ตัวร้าย)ที่พระเอกตามจับตัวอยู่ ซึ่งเข้ามาตีสนิทและสร้างความสัมพันธ์กับนางเอกอีกด้วย

ภาพเด็กหญิงจิตต์ เด็กชายแจ๊ส เด็กหญิงจีจ๋า จากละครเรื่อง มือปราบพ่อลูกอ่อน ทางช่อง 3

กุมารทอง (โกลเด้นเบบี้-Golden baby) จากละครเรื่อง **The six sense สื่อรักสัมผัสหัวใจ ภาค 1 และ 2** ในตารางลำดับที่ 33 และ 42 สามารถตรวจจับวิญญาณได้ และแนะนำวิธีจัดการกับผี วิญญาณร้ายได้ นางเอกมีความสามารถพิเศษที่สามารถมองเห็นวิญญาณร้ายต่างๆได้และพระเอก กำลังโดนผีร้ายเล่นงาน โกลเด้นเบบี้ หรือกุมารทองน้อยที่มาพร้อมกับวิญญาณคุณปู่ของนางเอก จะเข้ามาช่วยเหลือหาทางแนะนำวิธีจัดการกับผีร้าย ในตอนหนึ่งที่ทั้งสี่คนปู่นางเอก และโกล

เดินเบบี้แนะนำพระเอกให้จัดการกับวิญญาณด้วยการยิงปืนใส่ แต่วิญญาณยังฟื้นคืนร่างกับมาอีกครั้ง แล้วครั้งเล่า

ผีคุณปู่ : สูดยอเคลยหลานรัก นีมันโดนไปเต็มๆขนาดนี้ ถ้ามันยังรูกได้ มันไม่ใช่ผีแล้ว

พระเอก : อย่าเพิ่งวางใจไปครับ คุณปู่

แต่ผีก็ยังสามารถฟื้นร่างขึ้นมาได้อีก

คุณตา : ทำไมมันลุกได้วะนั่น

โกลเดินเบบี้ : อ้าวก็คุณตาไปฆ่าเขา เขาก็ต้องลุกขึ้นมาสิคะ ผีนะคะห้ามทำทายน

นางเอก : แล้วทำอย่างไรมันถึงจะตาย

นอกจากนี้โกลเดินเบบี้ยังเป็นผู้ที่รู้เห็นเหตุการณ์สำคัญเสมอ และนำรายละเอียดของภูตผีต่างๆมาบอกกับทีมของนางเอก ให้สามารถจัดการกับการก่อกรรมต่างๆจนสำเร็จได้ แต่เมื่อนำไปเตือนนางเอก

รส (นางเอก) : โกลเดิน โกลเดิน โกลเดินเบบี้ ทำไมต้องให้เรียกหลายครั้งถึงจะยอมออกมา
มานะ

โกลเดินเบบี้ : ถึงเป็นผีก็ต้องมีฐานะปะปังกันบ้างสิพี่รส แล้วพี่รสเรียกหนูมาทำไม

รส : เข้าไปดูในห้องนี้ให้หน่อยว่าวิญญาณในห้องนี้เป็นใคร

โกลเดินเบบี้ : ทำไมไม่ไปดูเอง แค่นี้ก็ต้องใช้

รส : ถ้าพี่เข้าไปดูเองได้ พี่คงไม่ใช่หนูหรอก อย่ามาพูดมาก เข้าไปดูให้พี่ที

โกลเดินเบบี้ : ก็ได้

ย้ายวิญญาณเข้าไปในห้องได้

โกลเดินเบบี้ : สวัสดิ์จะ ฮัลโหล ทำอะไรอยู่หรือจะ

และกุมารน้อยก็เป็นผู้นำทางสำรวจให้ไปเจอกับผีเด็กอีกตนหนึ่งในห้องนอนนั้น

ผีเด็ก : ใครอนุญาตให้เธอเข้ามา

โกลเดินเบบี้ : พวกเรามาตึนะจ๊ะ ถ้าเธอมีปัญหาอะไร ก็บอกพวกเรามาได้เลยนะ ให้พี่รสช่วย
พี่รสช่วยได้

ผีเด็ก : นีมันห้องของฉันทันออกไป

โกลเดินเบบี้โดนผีเด็กทำร้าย และขับไล่ให้ออกไป

โกลเดินเบบี้ : รังแกผู้ใหญ่ บาปนะจะบอกให้ ไม่ต้องมาทำหน้าที่แบบนั้นเลย ถึงเราจะตัว
เท่ากัน แต่พี่ก็อายุ มากกว่าน้องตั้งหลายปี ใจเย็นๆก่อน ทำทางน้องจะติดอยู่ในนี้คนเดียววน
อารมณ์ถึงไม่เดินแบบนี้อยากมี เพื่อนใหม่ เราเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันได้นะ พี่มีอะไรสนุกมาชวนน้อง
เล่นเพียบเลย โกลเดินเบบี้เล่นแสดง อิทธิฤทธิ์ให้ดู และนำลักษณะผีดังกล่าวไปรายงานกับ
นางเอก

ภาพ कुमारทอง (โกลเด้นเบบี้-Golden baby) จากละครเรื่อง The six sense สี่รักสัมผัสหัวใจ ภาค2

เด็กชายอานนท์ น้องชายของนางเอก ในเรื่อง **เชลยศักดิ์** ที่พยายามช่วยเหลือให้โยธิน (พระเอก) กับอลิสสา (นางเอก) ได้พบปรับความเข้าใจกัน เนื่องจากนางเอกซึ่งเป็นพี่สาวของตนเข้าใจพระเอกซึ่งเป็นครูที่เข้ามาสอนเด็กชายในบ้าน และตัวเด็กชายอานนท์เองรู้สึกเคารพ ถูกชะตาและเชื่อฟังคำสั่งสอนและแนะนำจากพระเอกเสมอ โดยเด็กชายอานนท์ ออกอุบายชวนนางเอกไปขี่ม้าเล่น และนัดให้พระเอกออกมาเช่นกัน นางเอกจับได้ แต่ท้ายที่สุดทั้งพระเอกนางเอกก็ได้ปรับความเข้าใจกัน ส่วนตัวละครเด็กจะหลบฉากหายออกไปจากเหตุการณ์ จากบทสนทนาตอนหนึ่งว่า

อานนท์ : หมดหน้าที่ของผมแล้ว ผมขอตัวก่อนนะครับ

อลิสสา : เธอหลอกให้พี่ไปเจอกับคุณโยธิน นี่เธอคิดจะทำอะไร

อานนท์ : ผมอยากให้คุณพี่กับคุณโยธินคืนดีกันหนิครับ

เด็กชายวันเฉลิม ในละครเรื่อง **ทองเนื้อเก้า** ลูกชายของลำยอง นางเอกของเรื่อง เด็กชายที่มีความกตัญญูต่อแม่ผู้ให้กำเนิด แม้ว่า แม่ของวันเฉลิม จะปล่อยปะละเลย ไม่ดูแลเอาใจใส่วันเฉลิม หรือทำไม่ดีต่อวันเฉลิม แม้กระทั่งการเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีกับเด็กชายวันเฉลิม ไม่ว่าจะการไม่ทำงานเพื่อหารายได้ หรือ การดื่มเหล้าเมายา เล่นการพนัน รวมไปถึงขั้นทุบตี ทำร้าย หรือพูดจาว่าร้าย โหมโหลงอารมณ์ใส่เด็กชายอย่างวันเฉลิมอย่างหนักหน่วง แต่แม้ว่าจะร้องไห้เสียใจเพียงใด วันเฉลิมก็ยังรักและพยายามดูแลแม่ อย่างสุดความสามารถ ไม่ว่าจะหาอาหารให้กินในยามหิว เลี้ยงดูน้อง เวลาที่แม่ออกไปเที่ยวเตร่ข้างนอก หรือเมื่อคนรอบข้าง ญาติพี่น้อง พยายามแนะนำ เพื่อให้วันเฉลิมทิ้งแม่ของตนไปอยู่ที่อื่น เพื่อให้ได้เรียนและมีความเป็นอยู่ที่ดีกว่านี้ หรือย้ายไปอยู่กับพ่อของตน ที่แยกทางกับแม่และไปมีชีวิตใหม่ที่ดีกว่าแล้ว แต่วันเฉลิมก็ยืนยันที่จะอยู่ดูแลแม่ ไม่ว่าจะดีจะร้ายอย่างไร อาทิตอนหนึ่งที่ว่า

วันเฉลิมเพิ่งกลับมาถึง เปิดประตูรั้วเข้ามา ลำยองพุ่งเข้ามาแต่ไกล

"ไอ้วัน ไอ้ลูกไม่รักดี กูสั่งมึงแล้วใช่ไหม ว่าไม่ให้ไป แพบู่ยามึงอีก กูไม่ใช้แม่มึงแล้วใช่ไหม สั่งอะไรมึง ถึงไม่เชื่อฟังกู" ลำยองกระชากวันเฉลิมอย่างแรงจนกระเป๋านักเรียนปลิวหลุดมือ, ล้ม

ลงพื้น

"วันไม่ได้ไปหาปู่ย่า"

"ตัวแค่นี้หัดโกหกต่อแผล มึงนึกว่ากูรู้ไม่ทันมึงหรือ เย็นปานนี้มึงเพิ่งถึงบ้าน มึงไปไหนมา ถ้าไม่ใช่ไป ประจบขอขนมเขากิน"

"วันเพิ่งกลับมาจริงๆครับ วันไม่ได้โกหกแม่" ล่ายองพาดก้นวันเฉลิม 2-3 ที

แม้จะถูกตีและดุด่า แต่วันเฉลิมก็ยังแสดงออกถึงความรัก ความเป็นห่วงแม่ของเขาอยู่เสมอ วันเฉลิมยื่นเงินในมือไปตรงหน้าล่ายอง ยิ้มให้

"ค่าน้ำ ค่าไฟครับ วันให้แม่"

"เอ็งไปเอาเงินมาจากไหน"

"วันขายของได้ครับ"

"ของอะไร"

"ขวดเหล้าของแม่ไงครับ ลุงเขาให้ตั้งยี่สิบห้าบาท อาทิตย์หน้าเราจะมาซื้ออีกครับ"

ล่ายองปิดเงินในมือวันเฉลิม เงินร่วงกระจาย วันเฉลิมตกใจ

"กูตื่นมา มึงก็เอาเรื่องเฮงชวยมาให้กูแต่เช้าเลยนะไอ้วัน กูจะตีมึงให้มือหักเลย"

ล่ายองเดินไปคว้าไม้ วันเฉลิมถอยไปจนชิดฝาบ้าน ตกใจและไม่เข้าใจอารมณ์แม่ล่ายอง กระชากแขนวัน เฉลิมออกมาอย่างแรง

"ทุกวันนี้ชาวบ้านเขาก็ินทาสนุกสนานกันไปทั้งซอยแล้ว มึงยังทำให้กูต้องขายหน้าอีก ว่าหมด ปัญญาทำเงินแล้วถึงกับต้องขายขูดกิน ไอ้ลูกเฮงชวย ไอ้ลูกเวร ไอ้ลูกอกตัญญู"

ล่ายองตีวันเฉลิมด้วยความโกรธไม่ยั้งมือ วันเฉลิมเดินหอยๆ หลบไม้เรียวของล่ายองไปมา แต่ก็ไม่ได้แสดงความโกรธเคือง หรือโต้ตอบแม่ของตนแต่อย่างใด

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพเด็กชายวันเฉลิม ในละครเรื่อง ทองเนื้อเก้า ทางช่อง 3

เด็กชายต้นกล้า จากละครเรื่อง **บ่วงรักกามเทพ** ในตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 59 เด็กชายที่เป็นหลานสาวของอรณิชา(นางเอก) ซึ่งเป็นลูกชายที่เกิดจากอรณิ(พี่สาวของนางเอก)และภาวัต ชายของภูบติ(พระเอก)ซึ่งทั้งสองคนมีความรักต่อกันโดยที่ครอบครัวฝ่ายพระเอกไม่เห็นด้วย และขัดขวางทุกทาง จนทำให้พี่ชายของพระเอกคิดจบชีวิตตัวเองลง และพี่สาวของนางเอกเมื่อคลอดลูกแล้วก็เสียชีวิต

เช่นกัน เมื่อเด็กชายต้นกล้าเกิดมานางเอกก็พาเด็กชายหนีครอบครัวฝ่ายพระเอกไปอยู่ที่จังหวัดทางภาคเหนือ หลีกเลี้ยงไม่ให้ได้พบกัน จนเวลาผ่านไปแม่ของพระเอกตรอมใจ จนล้มป่วยหนัก พระเอกพยายามตามหาเด็กชายต้นกล้าเพื่อพาไปให้แม่ของตนได้พบหน้าหลายชายที่หายไป ต้นกล้าถือเป็นตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือสำคัญให้กับครอบครัวพระเอกและนางเอกได้ปรับความเข้าใจและคลี่คลายความตึงเครียด ความเข้าใจผิดต่อกันที่มีมาตั้งแต่อดีต

ภาพเด็กชายต้นกล้า ในละครเรื่อง บ่วงรักกามเทพ ทางช่อง 5

เด็กหญิงมาร์กี้ จากละครเรื่อง **ค่าของคน** ในตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 74 มาร์กี้ ลูกสาวนางเอกที่เกิดกับพระเอก เด็กหญิงเป็นโรคคลุ้มเมีย ตัวละครเด็กหญิงมาร์กี้ ถูกนำเสนอในฐานะตัวช่วยให้พระเอกนางเอกได้ปรับความเข้าใจ โดยใช้สาเหตุการของโรคที่น่าสงสารและสร้างความเสียใจให้กับทุกคน จนทำให้ทุกคนต้องหันกลับมาสนใจ ความเจ็บป่วยของเด็กหญิงเป็นเรื่องสำคัญหนึ่งเดียว แต่เมื่ออาการป่วยของมาร์กี้มาถึงขั้นวิกฤตจนทำให้เด็กหญิงเสียชีวิตลง กลับยิ่งสร้างความโกรธแค้นและความเข้าใจผิดต่อกันระหว่างพระเอกนางเอกมากขึ้น

ลักษมน์ : ดึกแล้วทำไมยังไม่นอนอีก ออกมาข้างนอกทำไม

มาร์กี้ : มาร์กี้ฝันร้าย มามีอยู่ไหนคะ มาร์กี้อยากให้มามีไปนอนด้วย

ลักษมน์ : มามีเผลอ มามีเขาไม่อยู่แล้ว เขาทิ้งเราไปแล้ว

มาร์กี้ : ไม่จริง มามีจะทิ้ง แดดดีกับมาร์กี้ไปได้ยังไง ไม่จริงแดดดีโกหก มาร์กี้ไม่เชื่อ (เด็กหญิง

ผลึกพระเอกและร้องไห้เสียใจ)

และวิ่งหนีไปจะตามหานางเอก

ลักษมน์ : (กระซอกแซกเด็กหญิงไว้) มาร์กี้ฟังแดดดีนะ มามีเขาไปแล้ว เขาไม่รักเราแล้ว เขาทิ้งเราไปแล้ว

ภาพเด็กหญิงมาร์กี้ ในละครเรื่อง ค่าของคน ทางช่อง 7

เด็กชายปีใหม่ จากละครเรื่อง **คู่แค้นแสนรัก** ในตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 76 เด็กชายปีใหม่ เป็นลูกชายของสงกรานต์(พระเอก) เด็กชายปีใหม่เป็นเด็กชายวัยประถมมีนิสัยซุกซน จนสงกรานต์ตั้งฉายาให้เป็นจอมแสบประจำบ้าน ที่สำคัญ เด็กชายปีใหม่จะทำหน้าที่คอยกันสาวๆที่มาหลงเสน่ห์พ่อของตนให้ออกห่าง ไม่ยอมให้ใครเข้าใกล้พ่อ และยังคงคอยออกคำสั่งให้พ่อและคนในบ้านทำตามความต้องการได้อีกด้วย เด็กชายปีใหม่ยังเป็นเด็กที่ค่อนข้างเฉลียวฉลาดมีไหวพริบ จนสามารถรับมือกับเหล่าสาวที่มาวุ่นวายกับพ่อ แต่ขณะเดียวกัน เด็กชายปีใหม่เองก็มีความคิดหรือความเชื่อในใจว่าผู้หญิงที่เข้ามาคุยกับพ่อของตน เข้ามาเพื่อหวังผลประโยชน์ทั้งสิ้นไม่มีใครมาทำความรู้จักกับพ่อ เพราะ รักพ่อของตนจริงๆ แต่เมื่ออิงดาวเข้ามาทำความรู้จักสงกรานต์ เด็กชายปีใหม่กลับสามารถปรับตัวและไว้ใจอิงดาวได้อย่างน่าแปลกใจ และเมื่อนางเอกหนีจากพระเอกไป เพราะความเสียใจที่ยังโกรธแค้น เด็กชายปีใหม่จึงทำหน้าที่ช่วยเหลือให้นางเอกยอมกลับมาพูดคุยกับพ่อของตนอีกครั้ง

เด็กชายข้าวต้ม ในละครเรื่อง **คุณผีที่รัก** เป็นตัวละครเด็กที่เป็นน้องสาวของนางเอก คือน้ำมนต์ ถือเป็นผู้ช่วยที่สำคัญของทั้งฝ่ายนางและพระเอก อาทิ นางเอกกำลังอยู่ถูก ชายที่แอบมาชอบขอเข้าไปบ้าน เด็กชายข้าวต้มก็เข้ามาช่วยกู้สถานการณ์ โดยเด็กชายข้าวต้มเข้ามาขัดจังหวะเพื่ออวดปิ่นของเล่นที่ทำเอง จึงเปลี่ยนสถานการณ์ หันเหความสนใจไปสู่การที่ นางเอกรู้สึกโกรธมากเพราะสั่งข้าวต้มเด็ดขาดว่าไม่ให้เล่นปิ่น สูการดำเนินเรื่องต่อไป เปลี่ยนประเด็นเรื่อง สูการที่น้ำมนต์รู้สึกโกรธพระเอกที่สอนเด็กชายให้ทำปิ่นเล่น หรือ ในขณะที่นางเอกกำลังเจอสถานการณ์ที่ถูกกลั่นแกล้งจากชายที่มาชอบ จะมีเด็กชายข้าวต้ม แสดงตัวเป็นผู้ช่วยเหลือ เมื่อพระเอกที่เป็นผีแล้วได้พบกลับร่างกายของตัวเอง เมื่อฟื้นขึ้นมาแล้วแต่ไม่สามารถจำเหตุการณ์ที่ตนเองเคยทำร่วมกับนางเอกและเด็กชายได้เลย แต่แล้วก็เกิดเหตุการณ์ที่เด็กชายข้าวต้มทำของเล่นตก และจะถูกรถชน พระเอกมีส่วนช่วยเหลือดูแลน้องชายของนางเอก สูสถานการณ์เข้าใจกัน และสามารถกลับมาจำเหตุการณ์ที่เคยทำร่วมกันได้ จึงสามารถอธิบายได้ว่า เหตุการณ์ที่เด็กชายข้าวต้มโดนรถชน เป็นเหตุการณ์ที่ช่วยเหลือให้พระเอกและนางเอกได้เข้าใจและสมหวังกันได้

เหตุการณ์ที่เด็กชายหนีออกจากไป เพราะว่าพี่สาวไม่ยอมทำตามความต้องการของพระเอก ทำให้ข้าวต้มเข้าใจที่สาวผิด น้ำมนต์ร้อนใจมากจึงไปปรึกษาพระเอก ขอความช่วยเหลือ แต่พระเอกยื่น

ข้อเสนอว่า จะช่วยตามหาน้องชายถ้านางเอกช่วยทำให้พระเอกรู้ที่มาของตัวเอง ว่าทำไมถึงตายแล้ว มาเป็นผีเช่นนี้

น้ำมนต์ : ข้าวมดทำไมทำแบบนี้ รู้ไหมว่า มันอันตราย ถ้ามีคนรักพาตัวไปจะทำอย่างไร
ต่อไปนี้ห้ามทำแบบนี้อีกนะ

ข้าวมด : ถ้าพี่กับพี่ระ เข้าใจกันแล้ว เขาก็โอเค

น้ำมนต์ : เข้าใจกัน

พี่ระ : ข้าวมดบอกว่า ผมจะพาคุณมาที่นี่ก็ต่อเมื่อคุณรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับผมแล้ว

ข้าวมด : ถือว่าต้องรักษา สัญญา (เด็กชายคาดคั่น) อีกอีกแปลว่าไม่

น้ำมนต์ : โอเคๆ พี่รักษาสัญญาเพื่อจะช่วยเหลือเขาก็ได้

ข้าวมด : มองตาจะดูรู้ว่าโกหกหรือไม่

น้ำมนต์ : เอ่อ โอเค

ข้าวมด : พี่พี่ระมาช่วยมองตาที่น้ำมนต์หน่อยสิ

น้ำมนต์ : ทำไมต้องให้เขาช่วยด้วยเล่า

เกิดเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้พระเอกนางเอก ได้สบตากันและรู้สึกพิเศษต่อกัน

เด็กชายปิ่นเพชร ในละครเรื่อง **พรายพยากรณ์** เป็นเด็กชายที่อยู่ในร่างของตุ๊กแก มีหน้าที่หลักเป็นผู้ช่วยเหลือนางเอกและน้องสาวของนางเอก ที่สามารถมองเห็นภูตผี พรายรูปแบบต่างๆ ได้นอกจากนี้เวลาที่นางเอก น้องสาวนางเอก และพระเอก ถูกผีพรายตามรังคาน ทำลาย เพราะว่า เครียดแค้นในตัวพระเอก น้องสาวของนางเอก จะส่งปิ่นเพชรไปช่วยเจรจา แม้ว่าการเจรจาจะไม่ค่อยสำเร็จผลเท่าใดนัก เด็กชายปิ่นเพชรจะเป็นผู้ร่วมเหตุการณ์สำคัญๆ ต่างๆ แต่ไม่ได้มีบทบาทหรือใช้ความสามารถช่วยเหลือเหล่าตัวเองแต่อย่างใด แต่เป็นเพียงผู้เข้าร่วมในเหตุการณ์เท่านั้น

ภาพเด็กชายปิ่นเพชร ตุ๊กแกในละครเรื่อง พรายพยากรณ์ ทางช่อง 7

2. ตัวละครเด็กทำหน้าที่ผู้ส่งสาร

ตัวละครเด็ก ทำหน้าที่ ผู้ส่งสาร คือ ตัวละครเด็กที่พบเห็นเหตุการณ์ร้ายหรือพบการกระทำผิด หรืออยู่ร่วมเห็นเหตุการณ์การทำผิดของตัวละครฝ่ายร้าย ซึ่งในวิจัยนี้การพิจารณาตัวละครเด็กที่

ทำหน้าที่ผู้ส่งสารนั้นยังหมายรวมถึง ตัวละครเด็กที่นำข่าวสาร ข้อความสำคัญบอกกล่าวต่อตัวละครเอกทั้งพระเอกนางเอก และสามารถนำสารดังกล่าวไปดำเนินการหรือจัดการแก้ไขสถานการณ์ที่สำคัญต่อไปได้ จากผลการศึกษาจากตารางที่ 4.2 พบว่า ตัวละครเด็กจะทำหน้าที่ของ ตัวละครผู้ส่งสาร มีจำนวน 34 คน จากละคร 88 เรื่อง โดยสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มีตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ผู้ส่งสาร 20 คน สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 มีตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ผู้ส่งสาร 5 คน และสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 มีตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ผู้ส่งสาร 9 คน ในละครที่มีตัวละครเด็กทั้งหมด เช่น

เด็กชายประณต ในละครเรื่อง **คุณชายรณพีร์** ในตาราง 4.2 ลำดับที่ 38 เด็กชายประณต น้องชายของเพียงขวัญ นางเอกของเรื่อง ประณตเป็นลูกของน้ำสาวของเพียงขวัญ มีความชื่นชมในตัว รณพีร์ พระเอกของเรื่องเป็นทุนเดิม แต่เมื่อเพียงขวัญและประณตมีเรื่องบาดหมางหมองใจต่อกัน เพียงขวัญไม่ต้องการจะพบกับรณพีร์อีกต่อไปและสั่งห้ามประณตไปพบหรือพูดคุยกับรณพีร์อีกด้วย แต่ทางด้านของรณพีร์พยายามหาทางง้อขอคืนดี และอยากมีโอกาสได้อธิบายทำความเข้าใจกับเพียงขวัญ รณพีร์จึงสอบถามหาช่องทางที่จะไปพบกับเพียงขวัญ และเด็กชายประณตยังคอยรายงานความเคลื่อนไหวของเพียงขวัญให้รณพีร์รู้ แม้กระทั่งตอนที่เพียงขวัญถูกจับตัวไป ประณตก็ทำหน้าที่ช่วยส่งข้อมูล สถานที่ และรายละเอียดที่เพียงขวัญหายออกจากไป ทำให้รณพีร์สามารถตามหาเพียงขวัญ และช่วยเหลือจากตัวร้ายได้สำเร็จ

ภาพเด็กชายประณต ในละครเรื่อง คุณชายรณพีร์ ทางช่อง 3

เด็กชายปัด ในละครเรื่อง **ผู้ใหญ่ลีกับนางมา** ในตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 11 เด็กชายปัด นอกจากทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือในข้อที่ 1 ดังที่กล่าวไปแล้วนั้น เด็กชายปัด ยังมีบทบาทอีกประการคือ ผู้ส่งสาร หรือ ทำหน้าที่บอกข่าวสารความเคลื่อนไหวของประติษฐ์(แฟนหนุ่มของนางเอก) ที่ตามมาลินี(นางเอก)มาถึงหมู่บ้านด้วย เด็กชายปัดมักไปเยี่ยมมาลินีที่บ้านพัก แล้วได้พบกับประติษฐ์ของมาลินีที่ติดตามมาด้วย และยังถูกตัวละครฝั่งร้ายคนนี้ดูถูกเอา ทำให้เด็กชายปัดเสียใจและเอาเรื่องราวมาฟ้องผู้ใหญ่ลี ทำให้ผู้ใหญ่ลีได้ทราบเรื่องราวสถานการณ์ของมาลินี ผ่านคำบอกเล่าของเด็กชายปัด หรือแม้แต่เวลาที่เด็กชายปัดไปเยี่ยมบ้านมาลินีเป็นปกติ ปัดมักจะนำความต้องการ หรือความคิดที่ มาลินีบอกเล่าให้ปัดฟัง มาถ่ายทอดให้ผู้ใหญ่ลีได้ทราบเรื่องต่อย่อย เช่น ครั้งหนึ่งมาลินีถามหาร้านอาหารกับปัด เพราะว่าเธอทำกับข้าวไม่เป็น ปัดก็นำเรื่องไปบอกกับผู้ใหญ่ลี ทำให้ผู้ใหญ่ลีฝาก

ปิ่นโตอาหารของแม่ตนไปให้มาลินีในมือต่อไป หรืออีกเหตุการณ์ที่มาลินีต้องการโทรศัพท์กลับ กรุงเทพฯ แต่ที่หมู่บ้านยังไม่มีตู้โทรศัพท์ ปิ่นโตเรื่องความต้องการของมาลินีไปแจ้งผู้ใหญ่ลีๆ ทำให้ผู้ใหญ่ลีรีบขับรถเข้าเมืองไปซื้อโทรศัพท์เคลื่อนที่ แล้วฝากปิ่นโตไปให้มาลินีที่บ้าน กล่าวได้ว่า เด็กชายปิ่นโตทำหน้าที่ เป็นตัวกลาง ผู้ส่งสารระหว่างฝั่งนางเอกและพระเอกอยู่เสมอ

ภาพเด็กชายปิ่นโต ในละครเรื่อง ผู้ใหญ่ลีกับนางมา ทางช่อง 3

เด็กหญิงน้องออย ในละครเรื่อง **รากบุญ** เด็กหญิงที่ประสบอุบัติเหตุรถชนเสียชีวิต ซึ่งก่อนเกิดเหตุการณ์นี้เจตยา (นางเอก) เคยให้คำสัญญากับเด็กหญิงออยว่าจะสืบหาคนร้ายที่ทำให้เธอเสียชีวิตเอาไว้ แต่ยังไม่ทำตามคำสัญญา เด็กหญิงออยก็เสียชีวิตไปก่อน เป็นวิญญาณที่คอยมาตามทวงคำสัญญากับนางเอก นางเอกอยู่ในเหตุการณ์ที่เด็กหญิงคนหนึ่งถูกรถชน แต่สามารถลืมหืมตามาพูดขอร้องกับนางเอกให้บอกความจริง และคอยติดตามนางเอกไป และคอยทวงถามความจริงกับนางเอกอยู่เสมอ ตามกล่องรากบุญที่นางเอกได้รับมาจากลุงเพื่อนร่วมงาน ที่ต้องทำตามคำสั่งของกล่องรากบุญ ที่ต้องทำตามคำสั่งไปเรื่อยๆตามที่กล่องสั่ง หรือจนกว่าจะหาเจ้าของใหม่ให้กล่องได้

เด็กหญิงออย : รถลีดำคั้นนั้นไงพี่เจ รถลีดำคั้นนั้นที่ฆ่าหนู

เจตยา : อาจารย์ (เจตยาตกใจเป็นอย่างมาก เมื่อรู้ว่ารถเป็นรถของอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยของตน)

เมื่อเอาเรื่องราวไปเล่าให้ตำรวจที่รู้จักฟัง เจตยาไม่สามารถบอกความจริงได้ว่า ผีเด็กหญิงออยมาช่วยบอกความจริงกับสาเหตุการตายของตนเองได้ และยอมรับว่า ตนเองฝันเห็นเด็กคนนั้น และรถที่ชนเด็กเสียชีวิต และความฝันของเจตยาสามารถช่วยตำรวจคลี่คลายคดีมาหลายคดีอีกด้วย แต่นางเอกไม่ยอมเป็นตัวประหลาดในสายตาเพื่อนและคนรอบข้าง จึงไม่ได้เล่าว่าตนสามารถมองเห็นวิญญาณได้ แต่เหตุการณ์รถชนเด็กหญิงออยทำให้นางเอกต้องบอกความจริงกับเพื่อนของตนเอง และเปิดเผยความสามารถที่ทำให้ต้องทำหน้าที่ตามความต้องการของกล่องรากบุญต่อไปด้วย

ภาพเด็กหญิงออย ในละครเรื่อง รากบุญ ทางช่อง 3

เด็กหญิงยิ้ม ในละครเรื่อง **มาลัยสามชาย** ยิ้มเป็นลูกสาวของละออ(นางเอก) ซึ่งละออเองต้องตกวิบากกรรมของการมีครอบครัวที่เชื่อตามคำแนะนำของผู้ใหญ่มาโดยตลอด จนทำให้ละออมีสามีถึง 3 คน เด็กหญิงยิ้มเป็นลูกกบฏศ พลารรหนุ่มเจ้าสำราญที่เป็นรักแรกของลอออ สามีคนแรกและได้ร่วมชะตากรรมกับแม่ของตนไปตลอดระยะเวลาเปลี่ยนแปลงสำคัญในชีวิต โดยเมื่อละออได้พบรักใหม่เป็นครั้งที่ 2 หนูยิ้มถือเป็นสะพานเชื่อมรักให้ละออและ เทพ ราชศักดิ์ นายทหารผู้แข็งแกร่งและมั่นคง ได้ครองคู่รักต่อกัน และร่วมอยู่ในเหตุการณ์ที่สามีคนแรก ที่เป็นพ่อของเธอ ยังมาตามระรานดูถูกแม่อีกด้วย จนกระทั่งเทพ ราชศักดิ์ สามีคนที่ 2 ของลอออดหายสาบสูญไปเพราะการเมืองที่ขัดผลประโยชน์กัน ทำให้ละออได้พบรักใหม่อีกครั้งกับเจ้าดิเรกรูจหนุ่มอายุน้อยกว่า หนูยิ้มก็มีส่วนรับรู้ในเรื่องราวนี้ แต่เป็นช่วงเวลาของเด็กหญิงยิ้มโตเป็นผู้ใหญ่มากพอ และเข้าใจเหตุการณ์ทั้งหมด จนไปถึงเด็กหญิงยิ้มเป็นสาวเต็มตัวและรับผิดชอบดูแลแม่ และไปมีครอบครัวของตัวเองได้เสียเองด้วย

ภาพเด็กหญิงยิ้ม ในละครเรื่อง มาลัยสามชาย ทางช่อง 5

เด็กชายสันติ ในละครเรื่อง **ฟ้ากระจ่างดาว** สันติ เป็นหลานชายมีคณา (นางเอก) เป็นเด็กนิสัยก้าวร้าว ชอบมีเรื่องชกต่อยกับเพื่อน ๆ ที่โรงเรียนเป็นประจำจนถูกไล่ออก ทางบ้านจึงต้องส่งตัวมาให้มีคณาเป็นคนดูแล มีคณาเองก็ปวดหัวกับพฤติกรรมของหลานชายคนนี้นี่จึงมีปากเสียงกันบ่อย ๆ ครั้งสุดท้ายที่ทะเลาะกัน มีคณาทำโทษสันติอย่างรุนแรงจนสันติหนีออกจากบ้านไปมั่วสุมกับกลุ่มเด็กชายที่ขายบริการทางเพศ ยังดีที่หิรัญย์และ วิมลจิน หมดสาวเพื่อนตำรวจของหิรัญย์ ยื่นมือเข้ามาช่วยตามหาตัวสันติจนเจอ สองป้าหลานปรับความเข้าใจกันได้ด้วยความช่วยเหลือของหิรัญย์ สันติติดหิรัญย์มากเพราะอยากเป็นคนในเครื่องแบบ หิรัญย์จึงสอนให้สันติค่อย ๆ ปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่

จนกระทั่งพฤติกรรมของสันติดีขึ้นจากแต่ก่อนมาก ขณะเดียวกันความสัมพันธ์ของหิรัญย์กับมีศมนาก็พัฒนาขึ้นเช่นกัน เด็กชายสันติทำหน้าที่ส่งสารส่วนหนึ่งในเรื่อง คือ เมื่อมีศมน่าที่เป็นนักข่าวแอบปลอมตัวออกจากบ้านไปร่วมทำข่าวสืบสวนเรื่อง ค้าประเวณี สันติรู้ข้อมูลเบื้องต้นจากเหตุการณ์ที่มีศมนาน้ำสาวของเขามาลา และพูดคุยเปิดใจกัน และออกจากไปโดยไม่บอกรายละเอียดว่าเธอจะไปที่ไหนได้ แต่แม้ข้อมูลเพียงเล็กน้อยนั้น สันติสามารถนำข้อมูลไปบอกกับหิรัญย์ที่กำลังร้อนใจ และอยากตามหาหิรัญย์ที่หายไป ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่ทำให้หิรัญย์ไปสอบถามและตามหานางเอกจนพบได้

ภาพเด็กชายสันติ ในละครเรื่อง ฟ้ากระจ่างดาว ทางช่อง 3

3. ตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่เป็นนางเอกหรือเจ้าหญิง

ตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่เป็นนางเอกหรือเจ้าหญิง ซึ่งในการวิจัยนี้ นางเอกหรือเจ้าหญิงที่ตัวละครเด็กที่พระเอกนางเอกในเรื่องมีต้องการจะปกป้องให้พ้นจากศัตรูร้ายหรือตัวร้ายในเรื่อง โดยตัวละครเด็กที่มาทำหน้าที่ตัวละครเอกเป็นเจ้าหญิง เจ้าชาย ผู้วิจัยพบว่าตัวละครเด็กมีความสำคัญรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งอย่างชัดเจนกับตัวละครเอก เช่น เป็น ลูก หลาน ผู้ช่วยที่ตัวละครเอกผูกพันหรือต้องการปกป้องอย่างเด่นชัด และสามารถสังเกตความสำคัญของตัวละครเด็กเหล่านั้นจากตัวละครเอกที่จะแสดงออกถึงความห่วงใย กังวล สนใจในตัวละครเด็ก อาทิ

เจ้าดารารน้อย ในละครเรื่อง **สาปพระเพ็ง** ลูกสาวของตีสสา (พระเอกในยุคอดีตชาติ)กับมรันมา (นางเอกยุคอดีตชาติ) ตกเป็นเหยื่อแผนอำมหิตของนรสิงห์ มรันมาแทบขาดใจเมื่อลูกสาวล้มป่วยรอวันตาย นรสิงห์ยื่นยาแก้พิษให้แลกกับที่ตีสสาต้องหักหลังเจ้าปรีนมา มรันมาอ่อนวอนให้ตีสสาเห็นแก่ชีวิตลูก แต่ตีสสาไม่ยอมทรยศบ้านเมือง

ภาพเจ้าดารารน้อย ในละครเรื่อง สาปพระเพ็ง ทางช่อง 3

ตาหนู ในละครเรื่อง **รักต้องอุ้ม** เป็นเด็กทารกชายวัยยังไม่ครบขวบปี ที่นางเอกบังเอิญเก็บได้จากใต้ท้องรถของตนเอง นางเอกรู้สึกสงสารจึงเก็บเด็กชายคนดังกล่าวไปเลี้ยงดู โดยฝากเอาไว้ที่บ้านของพระเอกที่เป็นเพื่อนสนิทของตนตั้งแต่เด็ก ซึ่งนางเอกไม่สามารถพาตาหนูกลับบ้านของตัวเองที่มีย่าและป้าอาศัยอยู่ด้วยได้ และไม่ต้องการให้คนทั้งสองรู้เรื่องที่เกิดขึ้น ในช่วงแรกพระเอกเองไม่เห็นด้วยที่นางเอกพยายามจะรับเลี้ยงทารกคนนี้อาไว้ พยายามจะพานางเอกไปแจ้งความเพื่อตามหาพ่อแม่ที่แท้จริงของเด็กชายดังกล่าว แต่เมื่อได้ร่วมดูแลแล้ว นางเอกกลับสัญญาว่าจะตามหาพ่อแม่ที่แท้จริงเอง ไม่อยากเอาเด็กเล็กไปฝากที่สถานีดารวจและส่งศูนย์เลี้ยงเด็กให้เป็นกังวล จึงเป็นเรื่องราวความวุ่นวายที่นางเอกและพระเอกช่วยกันตามหาพ่อแม่ที่แท้จริงของเด็กชายเล็กๆคนนี้ ซึ่งเมื่อต้องมาช่วยกันเลี้ยงทารกน้อยร่วมกัน ทำให้ พระเอกและนางได้เข้าใจกันและใช้เวลาเรียนรู้กันมากยิ่งขึ้น แม้ว่าพระเอกจะแอบชอบนางเอกมานานแล้วก็ตาม สามารถอธิบายได้ว่า ตาหนู ตัวละครเด็กนั้นเป็นเจ้าชายหรือตัวละครที่ต้องการการปกป้องจากอันตราย พยายามทุกทางที่จะดูแลและอยากจะทำตาหนูไว้เลี้ยงดูเอง ไม่ต้องการจะคืนให้กับพ่อแม่ที่แท้จริง และไม่ยอมให้เพื่อนตัวร้ายของนางเอกมารังแก

ภาพตาหนู ในละครเรื่อง รักต้องอุ้ม ทางช่อง 3

คุณชายรวิ และเด็กหญิงโสภิตพิไล ในละครเรื่อง **อีสา-ระวีช่วงโชติ** เป็นลูกของ สา (นางเอก) กับหม่อมเจ้าโชติช่วงรวิ รวีวาร ซึ่งทั้งสองคนไม่รู้ว่าตนเป็นพี่น้องกัน เพราะว่าคุณชายระวีถูกหม่อมพริ้มภรรยาท่านชาย รับเอาไปเลี้ยงตั้งแต่เด็ก โดยให้เข้าใจว่าเป็นคุณชายของบ้าน ต่อมาเมื่อสาต้องออกจากบ้านไปพร้อมกับคุณหญิงโสภิตภรรยาที่หนีตามสมศักดิ์ ชายที่ตนหลงรักไป และแอบได้เสียกับสาเองด้วย โดยมีสาช่วยเหลือรู้เห็นในการหนีครั้งนี้ด้วย และสายังมีลูกอีกคนในท้องที่เป็นลูกของท่านชายก่อนเสียชีวิต แต่คุณหญิงโสภิตภรรยาที่หนีลูกของตน จึงรับเด็กหญิงโสภิตพิไลเป็นลูกเสีย กล่าวได้ว่ารวิและโสภิตพิไลที่เป็นลูกของสา เป็นคนที่สาต้องการจะปกป้องไม่ให้ตัวร้ายฝ่ายใดมารังแก แม้เด็กชายรวิจะไม่รู้ว่าสาเป็นแม่ที่แท้จริงในตอนต้นก็ตาม

เด็กชายต้นกล้า ในละครเรื่อง **บ่วงรักกามเทพ** เป็นเด็กชายที่เกิดจากภาวัดพี่ชายของภูปดี (พระเอก) และอรณี (พี่สาวนางเอก) อรณิชา ซึ่งทั้งสองคนได้เสียชีวิตไปแล้ว โดยนางเอกของเรื่องเลี้ยงดูเด็กชายจนโต โดยที่ครอบครัวพระเอกไม่รู้ความจริงมาก่อนว่า มีหลานชายที่เกิดจากพี่ชายที่เสียชีวิต

ไปแล้วของตน พระเอกจึงพยายามออกตามหาเด็กชายเพราะต้องการให้สุมน(แม่ของพระเอก)ที่ตรอมใจจากการตายของพี่ชายได้พบหน้าหลาน และหวังจะทำให้อาการป่วยไข้ของแม่ทุเลาลง การพยายามตามหาเด็กชายต้นกล้า จนนำไปสู่เหตุการณ์แย่งชิงตัวเด็กชายต้นกล้า นินางเอกของเรื่องพยายามที่จะปกป้องและไม่ต้องการให้พระเอกได้ตัวของเด็กชายต้นกล้าไป เป็นจุดเริ่มต้นที่นางเอกพยายามอย่างยิ่งที่จะคุ้มครองและกีดกันไม่ให้พระเอกมาล่อชิงเอาตัวเด็กชายไปได้ แม้ว่า พระเอกจะเป็นอาแท้ๆของเด็กชายก็ตาม

เพื่อนนางเอก 1 : ปรับความเข้าใจกับต้นกล้าเรียบร้อยแล้วหรือ

นิ : เรียบร้อยแล้วค่ะ จะว่าไป ต้นกล้าได้รู้ความจริงแบบนี้ก็ดีเหมือนกันนะคะ

นิจะได้ไม่ต้องปิดบังอีกต่อไป

เพื่อน 2 : แล้วแกคิดว่า คนบ้านนั้นเขาจะทำอะไรต่อไป เขาจะเอาตัวต้นกล้ากลับไปอีกหรือเปล่า

นิ : ไม่ต้องห่วงนะ เพราะว่าฉันจะทำทุกวิถีทาง ไม่ให้คนบ้านนั้นได้ตัวต้นกล้าไปอีก

บทสนทนาตอนหนึ่งในเรื่องที่แสดงให้เห็นว่า นางเอกต้องการปกป้องตัวละครเด็ก

4.ตัวละครเด็กทำหน้าที่ผู้ให้

ตัวละครเด็กทำหน้าที่ผู้ให้ คือ จากผลการศึกษาจากตารางที่ 4.2 พบว่า ตัวละครเด็กจะทำหน้าที่ของ ตัวละครผู้ส่งสาร มีจำนวน 21 คน จากละคร 88 เรื่อง โดยสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มีตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ผู้ส่งสาร 16 คน สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 มีตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ผู้ส่งสาร 1 คน และสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 มีตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ผู้ส่งสาร 4 คน ในละครที่มีตัวละครเด็กทั้งหมด ตัวละครเด็กทำหน้าที่ผู้ให้ คือ ตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่ชี้แนะหรือให้คำปรึกษาในแก้ไขปัญหาให้กับตัวละครเอกได้ อาทิ

เด็กชายชิน ในละครเรื่อง **รักสุดฤทธิ์** ในตาราง 4.2 ลำดับที่ 38 เด็กชายชิน หรือชินจิ้ง น้องชายของชนมน นางเอกของเรื่อง ที่กำลังอยู่ในวัยกำลังเรียนหนังสือ มีชนมนรับจ้างเป็นครูสอนพิเศษหรือติวเตอร์ และอาจารย์พิเศษในมหาวิทยาลัย และส่งเสียค่าเทอมให้เด็กชายชินได้เรียนหนังสือ แต่ด้วยความที่เด็กชายชินมีวิธีคิด และการแสดงออกที่เป็นผู้ใหญ่กว่าวัย จึงทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหรือให้ข้อคิดกับพี่สาวที่คงแก่เรียนของตนได้ เมื่อนางเอกกำลังตกอยู่ในความคิดที่หาทางออกไม่ได้ ในการจะจัดการกับพระเอกของเรื่องที่ไม่สนใจการเล่าเรียนให้สำเร็จได้ เด็กชายชินกลับคิดและแนะนำพี่สาวของตน ที่กลับเป็นเกร็ดเล็กน้อยส่วนหนึ่งที่ช่วยให้สามารถไขปัญหาและหาทางออกได้

เมื่อครอบครัวนางเอกประสบเหตุ โดนเจ้าหนี้มาอาละวาดทวงหนี้ที่บ้าน มีเด็กชายมาช่วยให้ข้อมูลแก่นางเอกว่า ทำไมพ่อถึงกู้เงินจำนวนมากและไม่สามารถใช้หนี้คืนได้ ซึ่งช่วยเป็นข้อมูลให้นางเอกตัดสินใจที่จะตกลงรับเป็นติวเตอร์สอนพระเอก เพื่อหาเงินก้อนใหญ่ที่ถูกเสนอมายืมหนี้

ชนมน : พ่อยังไม่บอกหนูเลยว่า เอาเงินไปทำอะไรตั้งเยอะเยอะ

พ่อ : จริงๆพ่อก็มาแค่ สองหมื่น เจอดอกเบี้ยรายวันเข้าไปเลยกลายเป็น 5 หมื่น ไม่รู้ว่ามันไปได้ยังไง เหมือนกัน

ชิน : ก็กู้เงินนอกระบบอย่างงี้ ก็ต้องโดนอย่างงี้แหละ ทำอะไรไม่ปรึกษา ต้องให้ลูกตามล้างตามเช็ด

พ่อ : ไอ้ชินนนนน

ชิน : ก็จริงนะพ่อ นี่ชินก็เช็ดอยู่ ไม่เห็นหรือไง (เด็กชายเก็บเช็ดพื้นที่เลอะเทอะถูกแก๊งนักเลง อาลະวาด)

ชนมน : พ่อยังไม่บอกหนูเลย ว่าพ่อเอาเงินไปทำอะไรตั้ง 5 หมื่น ค่าเช่าบ้านเราก็จ่ายไปหมดแล้วหนิ

ชิน : จะค่าอะไร ก็ค่ายาเบาหวานพ่อ แล้วก็ค่าซ่อมบ้าน และค่าเตาแก๊สที่กำลังจะเจ๊ง

ชนมน : แล้วทำไมพ่อไม่บอกหนู ไม่เป็นไรเดี๋ยวหนูจัดการเอง

ทำให้นางเอกตัดสินใจตกลงรับเป็นตัวเตอรให้พระเอก จากที่ทะเลาะกันและปฏิเสธไปแล้ว

ภาพเด็กชายชิน ในละครเรื่อง รักสุดฤทธิ์ ทางช่อง 3

เด็กหญิงจีจ้า เด็กหญิงแจ๊ส เด็กชายโจ๊ก ในละครเรื่อง **มือปราบพ่อลูกอ่อน** เป็นหลานของนางเอกในเรื่อง ซึ่งสามารถช่วยเหลือพระเอกที่เป็นตำรวจสายลับ ตามจับโจรผู้ร้ายได้ ทั้ง 3 คนเป็นพี่น้องที่ปลื้มการทำงานและความสามารถของพระเอก อยากช่วยพระเอกสืบคดี ทำให้ผัดใจและทะเลาะกับน้าสาว (นางเอก) ที่เลี้ยงดูอยู่บ่อยครั้ง

จากผลการศึกษาการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงเวลากลางภาคค่ำ พบว่าการนำเสนอตัวละครเด็ก จะเน้นการให้สีสัน ความสนุกสนาน สดใส ด้วยความรู้ดีเยี่ยมตามธรรมชาติของวัยเด็ก และเป็นผู้ช่วยเหลือฝ่ายตัวละครเอก ในรูปแบบต่างๆที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงความสมเหตุสมผล หรือผู้ชมรู้สึกร่วมกับการนำเสนอละครที่มีความสมจริงมากขึ้น รวมไปถึงการเลียนแบบท่าทางที่เป็นผู้ใหญ่มากกว่าวัย โดยมีปัจจัยสำคัญที่ประกอบการนำเสนอ คือ การจัดเรตติ้งอายุผู้ชม รายการช่วงละครโทรทัศน์ทั้งก่อนข่าวและหลังข่าวและกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย ส่งผลต่อการพิจารณาแนะนำเสนอเนื้อหาของรายการละครโทรทัศน์ในแต่ละช่วงเวลาอีกด้วย นั่นคือ ละครโทรทัศน์ก่อนข่าวและหลังข่าว มีขอบเขตและเกณฑ์ที่ทำให้เกิดพื้นที่การนำเสนอที่แตกต่างกันไป นอกจากนี้ตัวละครเด็ก ตามความเชื่อของสังคมไทย ที่เด็กคือวัยที่สวยงาม สดใส ตามแนวคิดที่ว่า ผู้ชมจะร่วมเอ็นดูหรือ

รู้สึกด้านบวกกับเด็กเป็นประเด็นใหญ่ เมื่อนำเด็กมานำเสนอในเรื่องละครโทรทัศน์ ตัวละครเด็กจะทำหน้าที่เป็นเพียงตัวละครผู้ช่วยเหลือ เป็นตัวละครรอง มีแสดงออกอารมณ์ ทำหน้าที่ช่วยเหลือแบบมีเงื่อนไข ไม่มีเงื่อนไข ช่วยแนะนำ หรือความน่าสงสาร ความน่าเอ็นดูในขอบเขตของด้านดี ด้านบวก เป็นส่วนใหญ่ และไม่พบการนำเสนอด้านลบหรือความเป็นตัวร้ายอย่างรุนแรง อาทิ ความก้าวร้าว การก่อความรุนแรง อาชญากรรม การพนัน หรือเด็กที่เป็นปัญหาต่างๆที่มีจริงตามสภาพสังคม ข้อจำกัดของผู้ผลิตละครโทรทัศน์และเนื้อหาบทละครโทรทัศน์ที่นำมาผลิตละคร ซึ่งจะยึดกับตัวละครหลักและเนื้อหาสำคัญของเรื่องที่มีความน่าสนใจและเหมาะสมกับการนำมาผลิตเป็นละครโทรทัศน์ ตัวละครเด็กซึ่งเป็นตัวละครรอง ส่วนเสริมนั้นจึงไม่ใช่ข้อพิจารณาหลักในการตัดสินใจสำหรับผู้ผลิตมากนัก

1.4.2 หน้าที่ของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าวภาคค่ำและความสำคัญในการดำเนินเรื่อง ตามโครงสร้างหน้าที่ตัวละครของวลาดีมีร์ พรอพพ์

1. หน้าที่ตัวละครเด็กและความสำคัญในส่วนสถานการณ์เริ่มต้น (แนะนำตัวละคร) จากตารางที่ 4.2 พบว่า การนำเสนอตัวละครเด็กและบทบาทของตัวละครเด็กในส่วนสถานการณ์เริ่มต้น หรือช่วงเปิดเรื่อง และแนะนำตัวละครแต่ละตัวในละคร พบในละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าวจำนวน 39 เรื่อง

คุณแจ้ว ในละครเรื่อง **ปราสาทมิด** จากตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 13 เป็นผู้ช่วยแก่ภรรยา (พระเอก) คุณแจ้วเป็นน้องสาวที่พิการและเป็นใบ้ของภรรยาเป็นสมาชิกครอบครัวคนสำคัญที่พระเอกทุ่มความสนใจให้และจ้างครูอูมารังษิมาดูแลให้การศึกษาแม้ไม่อาจไปโรงเรียนได้ ของพี่ชายของตน แม้จะไม่สามารถสื่อสารได้ แต่คุณแจ้วสามารถสังเกตและจดจำการกระทำของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพยายามช่วยเหลือพระเอก

เด็กชายหมอก ในละครเรื่อง **ตะวันฉายในม่านเมฆ** จากตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 31 เด็กชายหมอกมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่เมฆ (พระเอก) เมื่อละครเปิดเรื่องและเล่าเรื่องแนะนำตัวละครแต่ละตัว เด็กชายหมอกถูกนำเสนอให้ผู้ชมเข้าใจว่าเป็นลูกชายของเมฆพระเอกในเรื่องตั้งแต่ในช่วงแรกของละคร จากนั้นเด็กชายหมอกและเมฆค่อยๆขยายความเข้าใจให้ชัดเจนถึงที่มาที่ไปของครอบครัวและการอยู่ร่วมกันมาจนถึงปัจจุบัน จนกระทั่งได้พบกับตะวัน(นางเอก) ลูกเจ้าของรีสอร์ททางใต้ ที่ปลอมตัวมาเป็นพี่เลี้ยงของหมอกในเรื่อง เพื่อหาข้อมูลไปเขียนนิยายส่งประกวด

ภาพเด็กชายหมอก ในละครเรื่อง ตะวันฉายในม่านเมฆ ทางช่อง 3

เด็กชายอะตอม ในละครเรื่อง **หัวใจเรื่อฟุ้ง** จากตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 60 เป็นผู้ให้และผู้ช่วยเหลือ โดยอะตอมเป็นหลานชาย ธันยธรณ์(นางเอก) ซึ่งเป็นลูกของรัชธิดาหลานสาวของคน แต่ต้องปกปิดทุกคนรอบข้างเอาไว้ โดยธันยธรณ์พยายามทำงานหนักเลี้ยงดูทั้งสองคนอย่างดี และพยายามสั่งสอนให้เด็กชายอะตอมเป็นคนดี มีจิตใจเอื้ออารีย์ และเลี้ยงไม่ให้อะตอมรู้ความจริงว่า พ่อของเขาคือใคร และพยายามทำให้ทุกอย่างดูเหมือนปกติ จนกระทั่งรัชธิดาเดินทางไปทำงานจนนครราชสีมาและบังเอิญได้พบกับธาริศแฟนเก่า ซึ่งรู้สึกถูกชะตาและสงสัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของอะตอมและรัชธิดาที่กำลังจะแต่งงานกับน้องชายของตน

ภาพเด็กชายอะตอมในละครเรื่อง หัวใจเรื่อฟุ้ง

เด็กชายแมนยู ในละครเรื่อง **คุณพ่อหวานแหวว** จากตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 72 แมนยูเป็นผู้ให้ เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นเล่าเหตุการณ์ที่รมิดา(นางเอก)รับเป็นแม่ของเด็กชายแมนยู เพราะตัวตนเองนั้นเป็นเด็กหญิงที่ไม่มีแม่ ถูกเลี้ยงมากับพ่อเพียงลำพังตั้งแต่เด็ก และเนื่องจากเด็กชายแมนยูเติบโตมาโดยการเลี้ยงดูของชาญศักดิ์ผู้เป็นพ่อเพียงคนเดียว และเมื่อแมนยูไปโรงเรียนมักถูกเพื่อนล้ออยู่เสมอ รมิดาที่รู้สึกรักและผูกพันกับแมนยูมาตั้งแต่เล็กจึงรับเป็นผู้ปกครองดูแลแมนยู

2. หน้าที่ตัวละครเด็กและความสำคัญในการเป็นสื่อ คือ ช่วงสถานการณ์ของเรื่องที่ตัวละครเอกได้รับข่าวร้าย หรือทราบว่ามีเหตุการณ์ร้ายหรือเหตุการณ์วิกฤตกำลังจะเกิดขึ้น จากตารางที่ 4.2 พบว่า การนำเสนอตัวละครเด็กและบทบาทในส่วนของการเป็นสื่อของเรื่องในละครช่วงหลังข่าวภาคค่ำมีการนำเสนอจำนวน 11 เรื่อง อาทิ

โกเดินเบบี้ ในละครเรื่อง **สื่อรักสัมผัสหัวใจภาค 1 และ 2** จากตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 42 โกดั้นเบบี้ หรือกุมารทองน้อย เป็นตัวละครเด็กพิเศษ ที่ทำหน้าที่สำรวจ ให้ข้อมูลภูตผีวิญญาณต่างๆที่เข้ามาสร้างความเดือดร้อนให้กับสมาชิกนางเอกทั้ง 5 คนในละคร แม้ว่า 5 นางเอกของเรื่องจะมีพลังวิเศษคนละชนิดกันและสามารถใช้จัดการตัวร้ายและวิญญาณร้ายต่างๆได้ แต่ในบางช่วงของละครเหล่าสมาชิก... ต้องอาศัย โกดั้นเบบี้ช่วยเข้าไปตรวจในห้องหรือบริเวณที่ไม่มีใครสามารถเข้าไปได้ เพราะถูกวิญญาณครอบงำอยู่ และให้โกเดินเบบี้นำข้อมูลที่เข้าไปสำรวจออกมาบอก เพื่อหาทางจัดการต่อไป บางครั้งความสามารถของโกเดินเบบี้เองก็ไม่สามารถเอาชนะผีร้ายได้ จนต้องล่าถอยกลับมาในสภาพที่ถูกทำร้ายจากวิญญาณด้วย

ปิ่นเพชร ในละครเรื่อง **พรายพยากรณ์** จากตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 88 เป็นผู้ให้ข้อมูลคำปรึกษา ผู้ช่วยเหลือ และผู้ช่วยเหลือ บทบาทหน้าที่คือ เป็นผู้ส่งสารให้นางเอกทราบว่า พระเอกของเรื่องกำลังเกิดวิกฤตโดนผีทำร้าย โดยน้องสาวของนางเอกสามารถสื่อสารกับปิ่นเพชรตุ๊กแกผีน้อยได้ ทำให้นางเอกสามารถพาคนมาจัดการกับผีที่ตามรังควานแค้นพระเอกได้

3.หน้าที่ตัวละครเด็กและความสำคัญในช่วงการเกิดการพลัดพราก ตามแนวคิดของวลาดีมีร์ พรอพพ์ กล่าวว่า การพลัดพราก คือ หนึ่งในสมาชิกครอบครัวพลัดพรากไป หรือมีสิ่งที่สูญหาย ซึ่งในการนำเสนอตัวละครเด็กและความสำคัญในช่วงเกิดการพลัดพรากนั้น มีจำนวน 5 เรื่อง อาทิ

ตาหนู ในละครเรื่อง **รักต้องอุ้ม** จากตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 51 เป็นตัวละครเด็กที่มีอายุน้อยที่สุดที่ถูกนำเสนอในละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าวภาคค่ำ(ในระยะเวลาที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา) ตาหนูเป็นเด็กที่ลันตา(นางเอก) เก็บได้จากใต้ท้องรถ และพยายามตามหาพ่อแม่ของตาหนูเอง โดยมีสีปาดัน (พระเอก) ค่อยให้การช่วยเหลือ ตาหนูถือเป็นเด็กชายที่พลัดพรากจากครอบครัวต้องมาอาศัยร่วมบ้านกับลันตา เป็นคนที่พลัดพรากจากครอบครัวหนึ่งมารวมชะตากรรมและดำเนินเรื่องกับตัวละครเอกทั้งสอง ซึ่งระหว่างที่ลันตาต้องเลือกตาหนู เพื่อรอดตามหาครอบครัวที่แท้จริงมารับกลับคืนนั้น ก็ย่อมเกิดความผูกพันระหว่างกันขึ้น นำมาซึ่งเรื่องราววุ่นวายเมื่อลันตาไม่อยากจะหาพ่อแม่ตาหนู แต่อยากจะเลี้ยงดูตาหนูต่อไปด้วยตนเอง ตาหนูถือเป็นตัวละครเด็กที่ผลักดันทำให้เกิดบททดสอบความรักความเข้าใจระหว่างกันของลันตาและสีปาดันอีกด้วย

ต้นกล้า ในละครเรื่อง **บ่วงรักกามเทพ** จากตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 54 เป็นเด็กชายผู้ให้และผู้ช่วยเหลือ และมีส่วนในเหตุการณ์การพลัดพรากสำคัญของเนื้อเรื่องคือ อรณิชา(นางเอก) พยายามพาต้นกล้าไปเลี้ยงดูให้ห่างไกลจากครอบครัวของภูติ(พระเอก) ที่จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากเคยมีเรื่องบาดหมางกันในอดีตเพราะ ภาวัตพี่ชายของภูติหลงรักอรณิชา พี่สาวของอรณิชา แต่ทั้งคู่ไม่สมหวังในรัก เพราะมี สุนนแม่ของภาวัตและภูติที่กรีดกันรังเกียจ และเลือกจบชีวิตตัวเองลง ส่วนอรณิชาตั้งท้องจนคลอดลูกและเสียชีวิตไปเช่นกัน จนเมื่อเวลาผ่านไปเด็กชายต้นกล้าเติบโตขึ้น และภูติสืบจนทราบว่าพี่ชายของตนมีลูกชาย จนพยายามจะพาตัวกลับมากรุงเทพฯ เพื่อพบกับสุนนที่ปัจจุบันแก่ตัวลงมา

และมีอาการป่วยหนัก ทำให้ญาติต้องใช้อุบายหลีกต้นกล้าและพาตัวมากรุงเทพฯ โดยไม่บอกอภินิชา เป็นเหตุการณ์ทำให้ต้นกล้าต้องพลัดพรากจากนางสาว ที่ตนเข้าใจว่า เป็นแม่มาตลอด แต่เมื่อมาถึง กรุงเทพฯ เด็กชายต้นกล้าได้พบความจริงว่า อภินิชาไม่ใช่แม่แท้ๆ และญาติและสุมเงินเป็นอาและย่า แท้ๆของตน เมื่ออภินิชาตามจนถึงกรุงเทพฯ จึงเกิดเรื่องราวแย่งชิงตัวต้นกล้ากัน และนำมาซึ่งความ วุ่นวายและบาดหมางอีกครั้ง

เด็กชายบุญทิ้ง ในละครเรื่อง **จุดดาวดิน** จากตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 79 ทำหน้าที่เป็นผู้ ช่วยเหลือ และผู้ให้ ซึ่งบทบาทในการดำเนินเรื่องคือ เด็กชายบุญทิ้งเป็น เด็กที่ทารุณในแก๊งขบวนการที่ ภาคิน(พระเอก)และเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าช่วยเหลือไว้ได้ และนำเด็กชายบุญทิ้งมาอุปการะในมูลนิธิ เนื่องจากเด็กชายบุญทิ้งมีความสามารถในการวาดรูปและงานศิลปะต่างๆ ภาคินส่งบุญทิ้งเข้าร่วม กิจกรรมประกวดและได้รับรางวัลชนะเลิศเสมอ จนกระทั่งปานฟ้าได้มีโอกาสพบกับภาคินและบุญทิ้ง ซึ่งขณะนั้นเองปานฟ้า(นางเอก)กำลังพยายามตามหาหลานชายที่พลัดพรากไปตั้งแต่เด็ก ซึ่งเป็นลูก ของพี่สาวปานฟ้าที่ทำหายไป และทำให้ปานเดือนมีอาการป่วยอย่างหนัก ปานฟ้าจึงพยายามทำทุก วิถีทางที่จะตามหาหลานชายและทำให้ปานเดือนได้พบกับลูกอีกครั้ง แต่เมื่อบุญทิ้งได้เข้ามาอยู่กับ ปานเดือนแล้วนั้น ฝ่ายตัวร้ายที่เป็นสมาชิกในครอบครัวอีกคนหนึ่ง รู้สึกอิจฉापานเดือนและลูกที่จะมา แย่งสมบัติของตระกูลไป จึงลักพาตัวบุญทิ้งไปอีกครั้งหนึ่ง ทำให้ปานฟ้าและภาคินร่วมมือกันตามหา และจัดการกับคนที่คิดไม่ดีกับครอบครัวของตน

4.หน้าที่ตัวละครเด็กและความสำคัญในช่วงการเกิดการต่อสู้ คือ ตัวเอกต่อสู้กับผู้ร้าย โดย ตัวละครเด็กร่วมอยู่เหตุการณ์ต่อสู้ดังกล่าว หรือตัวละครเด็กมีส่วนร่วมในการต่อสู้ ซึ่งตัวละครเอก กำลังเผชิญอยู่ และมักจะเป็นผู้ร่วมต่อสู้ ที่เอื้อให้ตัวละครเอกประสบชัยชนะได้ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง มีตัว ละครเด็กร่วมในการดำเนินเรื่องช่วงเกิดการต่อสู้ทั้งสิ้น เรื่อง คิดเป็นร้อยละ อาทิ

เด็กชายอานนท์ ในละครเรื่อง **เขลยศักดิ์** จากตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 16 อานนท์ทำหน้าที่เป็น ผู้ให้ ผู้ช่วยเหลือ และผู้ส่งสาร โดยบทบาทในการร่วมดำเนินเรื่องนั้น อานนท์ถูกขวินุฟ้า(คู่หมั้นพี่สาว) จับตัวไปพร้อมกับอลิสสา(นางเอก) ทำให้อานนท์มีส่วนร่วมในการต่อสู้กับผู้ร้าย ก่อนที่โยธิน(พระเอก) จะปรากฏตัวและช่วยเหลือทั้งสองเอาไว้ได้

รักและยม ในละครเรื่อง **วายุภักคมนตรี** จากตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 19 รักและยม เป็น วิญญาณที่ทำหน้าที่คุ้มครองนางเอกตามคำสั่งของอาจารย์ เนื่องด้วยทั้งสองถือเป็นตัวละครเด็กพิเศษ คือมีพลังในการมองเห็นวิญญาณได้ ทำให้รักยมเป็นผู้ช่วยสำคัญของนางเอก ที่ช่วยแจ้งเหตุการณ์ วิกฤตหรือบอกให้นางเอกทราบว่าผีมันต์ดำที่ครอบงำไร่ของพระเอกอยู่ จำเป็นที่ต้องช่วยเหลือ ใช้พลังมนตราที่มีร่วมต่อสู้กับนางเอกเพื่อปกป้องพระเอกในเรื่องนี้

ภาพรัก-ยม ในละครเรื่อง วายุกัมนตรา ทางช่อง 3

5. **หน้าที่ตัวละครเด็กและความสำคัญในการเดินทางไปสถานที่ต่างๆ** คือ ตัวละครเอกออกค้นหา

เด็กชายปัด ในละครเรื่อง **ผู้ใหญ่ลีกับนางมา** ในตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 11 ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้ส่งสารและผู้ให้ ของตัวละครเอก คือผู้ใหญ่ลีพ่อของตน โดยบทบาทการออกเดินทางคือ เมื่อผู้ใหญ่ลีตัดสินใจบวชและออกเดินทางไปกรุงเทพฯ เพื่อตามหาฉลุย (น้องสาวผู้ใหญ่ลี) ที่หนีเข้ากรุงเทพฯ เพราะอยากจะเป็นดารา ปัดติดตามผู้ใหญ่ลีเข้ากรุงเทพฯ และได้รับความช่วยเหลือจาก มาลินี(นางเอก)จนตามหาน้องสาวเจอ

เด็กเต๋อ ในละครเรื่อง **วนาลี** ในตารางที่ 4.2 ลำดับที่ 21 ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้ให้และผู้ส่งสารตามลำดับความสำคัญ ในบทบาทของการดำเนินเรื่อง เด็กเต๋อที่ เป็นผู้ช่วยสำคัญของวิชชดา (นางเอก) พร้อมรับคำสั่งปฏิบัติตามที่วิชชดาต้องการทุกอย่าง เมื่อวิชชดาอยากออกเดินทางตามหาเสียมืด ที่ตนเข้าใจว่ามาปล้นบ้านของป้า โดยตกลงออกเดินทางไปตามหาเสียมืดที่จังหวัดสุพรรณบุรี เด็กเต๋อ จึงเป็นตัวละครเด็กที่มีส่วนร่วมในเหตุการณ์การออกเดินทางค้นหาเสียมืดของวิชชดา (นางเอก)

ภาพเด็กชายเต๋อ ในละครเรื่อง วนาลี ทางช่อง 3

ข้อสังเกตเพิ่มเติมการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์

กิจกรรมและความเป็นเด็กในละคร ผู้วิจัยได้แบ่งลักษณะกิจกรรมที่นำเสนอของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ กล่าวคือ ในช่วงวัยของเด็กในความเป็นจริงของการดำเนินชีวิต ยังเป็นช่วงวัยที่มีกิจกรรมการเล่นเป็นหลัก และมีเพิ่มการเรียนรู้ชีวิตจากโรงเรียนและกิจกรรมทั่วไปในสังคมเป็นอันดับรอง ผู้วิจัยได้สังเกตพบการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ที่สะท้อนตัวอย่างและต้นแบบเด็กดังนี้

- **กิจกรรมการเล่นของเด็ก** การเล่นเกมเป็นกิจกรรมหลักของเด็ก เพื่อเน้นส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการในการดำเนินชีวิต โดยในการนำเสนอการเล่นในละครโทรทัศน์ ผู้วิจัยพบว่า การเล่นของเด็กเพศชายและหญิงมีการจัดแบ่งที่ชัดเจน ตามหลักความเชื่อเดิมที่เกิดขึ้นในสังคมจริง กล่าวคือ เด็กชายคือเพศที่แข็งแรงกว่า การเล่นจะเป็นกิจกรรมที่โลดโผน ใช้กำลังมากกว่า เช่น เล่นฟุตบอล ปายปิ้นต้นไม้ ฯลฯ ส่วนเด็กผู้หญิงการเล่นจะเป็นไปตามความเชื่อในความอ่อนโยน อ่อนหวาน และเรียบร้อยเป็นหลัก ทำให้กิจกรรมการเล่นที่ถูกนำเสนอจะเป็นการเล่นหม้อข้าวหม้อแกง เล่นตุ๊กตา แบบผู้หญิง

เด็กชาย เล่นฟุตบอลในละครเรื่อง มาลัยสามชายและเด็กหญิงเล่นตุ๊กตา แต่งตัวตุ๊กตา เล่นขายของในละครคงผู้ดี

นอกจากนี้ยังพบกิจกรรมการไปโรงเรียน การนำเสนอการขยันหมั่นเพียรเรียนหนังสือ เช่น ทำการบ้านหลังเลิกเรียน เพื่อเน้นย้ำถึงกิจกรรมของเด็ก นอกจากการเล่นแล้วยังต้องรับผิดชอบหน้าที่เบื้องต้นของตนเองเช่นเดียวกับผู้ใหญ่

-กิจกรรมที่แสดงออกถึงค่านิยมและความเชื่อของสังคมไทย

การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์นั้นผู้วิจัยยังพบการนำเสนอกิจกรรม การกระทำที่ตัวละครเด็กแสดงออกถึงค่านิยมและความในสังคมไทย อาทิ การสวดมนต์ไหว้พระก่อนนอนตามหลักพระพุทธศาสนา หรือการแสดงออกถึงความเคารพต่อผู้อาวุโสกว่าด้วยการไหว้ เป็นต้น

การไหว้และมารยา ซึ่งการไหว้นั้นเกิดจากธรรมชาติของมนุษย์ที่จะแสดงความรัก ความเคารพต่อกัน (นายพะยอม แก้วกำเนิด อดีตเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)) คนไทยเป็นคนที่มีความอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะ การไหว้เป็นการแสดงความมีสัมมาคารวะอย่างหนึ่ง และเป็นธรรมเนียมการทักทายและแสดงความเคารพ เมื่อจะไปโรงเรียนและเมื่อกลับจากโรงเรียนมาถึงบ้านลูกจะไหว้พ่อแม่ถ้ามีผู้ปกครองก็ไหว้ผู้ปกครอง เมื่อไปถึงโรงเรียนและเมื่อกลับจากโรงเรียนเด็กจะไหว้ครู การไหว้ทำให้ผู้ใหญ่รักและเอ็นดู คนที่พบเห็นก็ชื่นชม ในภาษาไทยมีคำกล่าวถึงผู้ที่มีสัมมาคารวะและได้รับการอบรมมารยาทให้รู้จักไหว้ว่า รู้จัก “ไปลามาไหว้” หมายความว่า เมื่อมาถึงก็ ไหว้ เมื่อจะไปก็ลา (กาญจนา นาคสกุล ราชบัณฑิต)

เมื่อวิเคราะห์การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์พบว่า มีการนำเสนอการแสดงการไหว้ หรือแสดงความเคารพต่อผู้ใหญ่อย่างชัดเจน จะพบบทบาทที่เพื่อแสดงความอ่อนน้อมและเป็นไปตามบริบทของเนื้อเรื่องที่เด็กในเรื่อง ซึ่งเทียบได้ว่ามีฐานะต่ำกว่าทั้งในเชิงอายุ และวุฒิภาวะในการปฏิบัติหรือแสดงออกจึงสามารถพบฉากไหว้ของเด็กในละครโทรทัศน์

บทที่ 5

บทสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทบาทของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ระหว่างปี 2551-2557 โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษา เพื่อศึกษาการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงเวลาก่อนและหลังข่าวภาคค่ำ รวมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างของการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ทั้งสองช่วงเวลา ตลอดจนนำมาวิเคราะห์พัฒนาการการเปลี่ยนแปลง

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ตั้งแต่ปี 2551-2557 ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 , 5 และ 7 รวมทั้งสิ้น 127 เรื่อง ด้วยวิธีการเก็บข้อมูลจากการรับชมย้อนหลังผ่าน www.youtube.com และจากวิดีโอเทปบันทึกภาพ โดยนำแนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องของ วลาดิเมียร์ พรอพพ์ มาใช้วิเคราะห์เนื้อหา

ตารางสรุปการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ก่อนข่าวและหลังข่าวภาคค่ำ		
ผลการศึกษา	ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ก่อนข่าว	ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์หลังข่าว
จำนวนเรื่องที่มีการนำเสนอตัวละครเด็กต่อละครทั้งหมด	ร้อยละ 28	ร้อยละ 26
อัตราส่วนเพศชาย/ หญิง	53/47	55.1/44.9
ประเภทตัวละครเด็กที่สัมพันธ์กับตัวละครเอก	เครือญาติหรือสมาชิกในครอบครัวของตัวละครเอก	เครือญาติหรือสมาชิกในครอบครัวของตัวละครเอก
ลักษณะหน้าที่ตามแนวคิดพรอพพ์	ตัวละครผู้ช่วยเหลือมากที่สุด	ตัวละครผู้ช่วยเหลือมากที่สุด
บทบาทในโครงเรื่องหลัก	ช่วงเริ่มต้นแนะนำตัวละคร	ช่วงเริ่มต้นแนะนำตัวละคร (มีบทบาทเพิ่มในการแนะนำให้คำปรึกษา)
บทบาทเด่น	ผู้ช่วยเหลือ ที่เป็นตัวตลก	ผู้ช่วยเหลือที่ช่วยคิด แก้ไขเลียนแบบตัวละครผู้ใหญ่

จากผลการศึกษาพบว่า ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศช่วงก่อนข่าวภาคค่ำ ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 และ 7 (สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 ไม่มีการนำเสนอละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำ)

มีจำนวน 49 ตัว ในละคร 39 เรื่อง พบมีตัวละครเด็กเพศชายและหญิงในปริมาณใกล้เคียงกัน และมีความสัมพันธ์กับตัวเอกในฐานะเครือญาติ เป็นน้อง ลูก หลาน ฯลฯ มากที่สุด

หน้าที่ของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำ โดยอาศัยแนวความคิดการจำแนกหน้าที่ตัวละครโดย วลาดิเมียร์ พรอพพ์ พบว่า ตัวละครเด็กทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือมากที่สุด โดยมีลักษณะเด่นในการช่วยเหลือตัวละครเอก เพื่อแก้ไขสถานการณ์วิกฤต ซึ่งในสถานการณ์ของการคลี่คลายนั้น จะเป็นส่วนที่มีความสนุกสนาน จึงพบตัวละครเด็กถูกนำเสนอในช่วงดังกล่าวเป็นจำนวนมาก อ้างอิงจากบทสนทนา การกระทำที่แสดงออกถึงแนวคิดและทัศนคติต่อหน้าที่ในการช่วยเหลือตัวละครเอกเป็นหลัก และเมื่อพิจารณาจากโครงเรื่องแล้ว หน้าที่ของตัวละครเด็กจะอยู่ในส่วนต้นเรื่อง คือ ส่วนแนะนำตัวละครเริ่มต้นมากที่สุด และจะมีความสำคัญน้อยลงจนกระทั่งเข้าสู่ช่วงคลี่คลายสถานการณ์ของเรื่อง จึงจะกลับมามีความบทบาทมากขึ้นอีกครั้ง

โดยพฤติกรรมกรให้ความช่วยเหลือของตัวละครเด็กนั้นจะมีลักษณะเด่นคือ ส่วนใหญ่จะให้ความช่วยเหลือตัวละครเอกและตัวละครอื่นๆ โดยไม่มีเงื่อนไข หากเป็นตัวละครเอกแล้ว ก็พร้อมจะปฏิบัติตามความต้องการของตัวละครเอกทุกประการ อธิบายได้ตามลักษณะทั่วไปของเด็ก ซึ่งเป็นผู้ตามที่เชื่อฟังผู้ใหญ่ นอกจากนี้ ประเภทของละครโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอตัวละครเด็กพบว่า ตัวละครเด็กถูกนำเสนอในละครโทรทัศน์ประเภท รักและตลก (Romantic Comedy) มากเป็นอันดับหนึ่ง และยังปรากฏบทสนทนาในการนำเสนอมุขตลกขบขันโดยตัวละครเด็กอีกด้วย กล่าวคือ ตัวละครเด็กเป็นตัวละครรอง ทำหน้าที่เสริมบทบาทตัวละครหลัก เพื่อสนับสนุนความบันเทิงและความสนุกสนานให้กับเนื้อเรื่องโดยรวม

ตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศหลังข่าวภาคค่ำ ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 , 5 และ 7 มีจำนวน 147 ตัว ในละครทั้งสิ้น 88 เรื่อง พบว่า มีตัวละครเพศชายและหญิงในปริมาณใกล้เคียงกัน และมีความสัมพันธ์กับตัวเอกในฐานะเครือญาติ เป็นน้อง ลูก หลาน ฯลฯ มากที่สุด เช่นเดียวกับตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำ

หน้าที่ของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าวภาคค่ำ โดยอาศัยแนวความคิดการจำแนกหน้าที่ตัวละครโดย วลาดิเมียร์ พรอพพ์ พบว่า ตัวละครเด็กทำหน้าที่ผู้ช่วยเหลือมากที่สุด โดยมีลักษณะเด่นในการช่วยเหลือตัวละครเอก เพื่อแก้ไขสถานการณ์วิกฤต อ้างอิงจากบทสนทนา การกระทำที่แสดงออกถึงแนวคิดและทัศนคติต่อหน้าที่ในการช่วยเหลือตัวละครเอกเป็นหลัก และในละครหลังข่าวภาคค่ำยังพบหน้าที่เพิ่มเติมของตัวละครเด็กที่เด่นชัดอีกประการคือ การเป็นผู้ให้และผู้ส่งสารในการให้คำปรึกษา ให้ข้อมูล รวมถึงส่งข่าวสารให้แก่ตัวละครหลักและตัวละครอื่นๆอีกด้วย เมื่อพิจารณาจากโครงเรื่องพบว่า หน้าที่ของตัวละครเด็กจะอยู่ตอนต้นเรื่อง ในส่วนแนะนำตัวละครเริ่มต้นมากที่สุด และจะมีความสำคัญน้อยลงจนกระทั่งเข้าสู่ช่วงคลี่คลายสถานการณ์ของเรื่องเช่นกัน

โดยพฤติกรรมทำให้ความช่วยเหลือของตัวละครเด็กมีลักษณะเด่นคือ จะให้ความช่วยเหลือตัวละครเอกและตัวละครอื่นๆ โดยไม่มีเงื่อนไข หากเป็นตัวละครเอกแล้ว พร้อมจะปฏิบัติตามความต้องการของตัวละครเอกทุกประการ นอกจากนี้ จากการศึกษาละครโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอตัวละครเด็กพบว่า ตัวละครเด็กถูกนำเสนอในละครโทรทัศน์ประเภท รักและตลก (Romantic Comedy) มาเป็นอันดับหนึ่ง แต่กลับพบว่าบทบาทของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำจะมีการนำเสนอที่ใกล้เคียงความจริงในสังคมมากกว่าละครโทรทัศน์ในช่วงเวลาก่อนข่าวภาคค่ำ แม้ว่ายังมีการนำเสนอมุขตลกผ่านบทสนทนาด้วยก็ตาม กล่าวคือ ตัวละครเด็กจะมีพัฒนาการ หรือการกระทำที่เป็นผู้ใหญ่ สามารถแก้ไขปัญหา ร่วมหาทางออกกับตัวละครเอก หรือร่วมเหตุการณ์ในการต่อสู้ แก้ไขวิกฤตของตัวละครเอกได้ ไปจนถึงพฤติกรรมของตัวละครเด็กที่ลอกเลียนพฤติกรรมของตัวละครหลักหรือตัวละครอื่นๆ ในเรื่อง และลักษณะตัวละครรองที่ทำหน้าที่ผู้ช่วยเหลือตัวหลักนั้น ยังพบตัวละครเด็กที่มีความสามารถพิเศษหรือมีพลังพิเศษเหนือธรรมชาติ ซึ่งถือเป็นตัวละครที่มีอิทธิพลต่อตัวละครหลัก และด้วยพลังพิเศษนี้เองสร้างการยอมรับให้แก่ตัวละครหลัก นั่นคือ เมื่อตัวละครเด็กเหล่านั้นแนะนำหรือชี้แนะ ตัวละครหลักผู้ใหญ่จะเชื่อฟังและปฏิบัติตามเพื่อดำเนินเรื่องต่อไปอีกด้วย

บทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ยังสะท้อนให้เห็นค่านิยมและความเชื่อบางประการของสังคมไทย เช่น ให้ความสำคัญเรื่องการเมืองมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่หรือผู้อาวุโสกว่า สถานภาพความเท่าเทียมกันในสังคม รวมถึงความเชื่อทางพระพุทธศาสนาที่ส่งต่อจากสมาชิกครอบครัวหรือคนในสังคมสู่เด็ก เช่น การสวดมนต์ไหว้พระก่อนนอน ความเชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ ความตาย การกลับชาติมาเกิด และวิญญูณผีร้ายต่างๆ นำเสนอผ่านบทสนทนายาระหว่างตัวละครเด็ก ตัวละครเอกและตัวละครอื่นๆ อาศัยรูปแบบการสื่อสารผ่านกลวิธีทางภาษา สอดคล้องกับหน้าที่ของโทรทัศน์ในฐานะของสื่อมวลชนที่มีส่วนในการถ่ายทอดแนวคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมการปฏิบัติตนของคนในสังคม และนำเสนอมุมมองของผู้ผลิตละครโทรทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับตัวละครเด็กซึ่งไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าที่ควร ทำให้ตัวละครเด็กมีลักษณะคงเดิม และการนำเสนอบทบาทของตัวละครเด็ก ตลอดระยะเวลา 7 ปีที่ผ่านมา พบว่าไม่มีพัฒนาการของตัวละครที่ชัดเจน

5.2 อภิปรายผลของการวิจัย

การนำเสนอบทบาทของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ทั้งก่อนข่าวภาคค่ำและหลังข่าวภาคค่ำสามารถสะท้อนความเชื่อและมุมมองของผู้ใหญ่ที่มีต่อเด็ก ผ่านพื้นที่สื่อมวลชนอย่างละครโทรทัศน์ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างการรับรู้และมีอิทธิพลต่อผู้คนในสังคม โดยมุมมองหลักของสังคมยังคงให้บทบาทของเด็กเป็นเหมือน ผ่าขาวและความบริสุทธิ์ สะท้อนความเชื่อที่ว่า เด็กเป็นมนุษย์ที่ยังเจริญเติบโตไม่เต็มที่ทั้งด้านร่างกายและสติปัญญา ส่งผลต่อการเลือกสะท้อนภาพของเด็ก ให้เป็นเพียงผู้ช่วยเหลือหรือตัวละครรองทำหน้าที่เน้นเสริมตัวละครหลัก หรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ใหญ่ตัวละคร

หลักโดยใช้ความสามารถอย่างมีขอบเขตจำกัด และยังคงแสดงถึงบทบาทเชิงอำนาจที่เป็นรองของเด็กอีกด้วย

การนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำ จากการพิจารณาเนื้อหาการนำเสนอตัวละครเด็กในช่วงละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำ จากการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ว่า การนำเสนอตัวละครเด็กในมิติเรื่องเพศ เชิงปริมาณนั้นไม่มีความแตกต่างกัน แต่ในเชิงคุณภาพ พิจารณาลึกลงไปในบทบาทหน้าที่ จะพบประเด็นความสำคัญของการกระทำในตัวละครเด็กเพศชายที่ชัดเจนกว่าตัวละครเด็กเพศหญิง อาทิ ตัวละครเด็กเพศชายสามารถรับคำสั่งจากพระเอกให้ไปตามเผ่าคุณนางเอกแล้วนำข้อมูลมารายงานให้กับพระเอกได้ หรือร่วมในเหตุการณ์ต่อสู้ห้ามการต่อสู้จากฝ่ายตัวร้ายได้ และพบการนำเสนอความเป็นตัวตลกในตัวละครเด็กเพศชายที่ชัดเจนกว่า คือสามารถร่วมสนทนาด้วยมุกตลก ที่มีจังหวะร่วมกับตัวละครเอกและตัวละครอื่นๆ ซึ่งเรียกเสียงหัวเราะจากผู้ชมได้อย่างชัดเจน แต่หากเป็นตัวละครเด็กเพศหญิงจะเน้นความน่าเอ็นดู อ่อนโยน และเสนอความน่าสงสารให้ผู้ชมร่วมรู้สึกเห็นใจไปกับตัวละครเด็กเพศหญิง ในพื้นที่การนำเสนอบทตัวตลก ฝ่ายตัวละครเด็กเพศหญิงจะมีความสามารถในการนำเสนอมุกหรือเสนอบทตัวตลกได้ไม่มากเท่าเพศชาย แต่จะพบความจริงจัง กล่าวหาญ เลียนแบบความเป็นผู้ใหญ่อยู่มากกว่า ในด้านความสามารถของเพศชายที่มีมากกว่านั้น สอดคล้องกับแนวคิดความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางเพศ ซึ่งสังคมไทยยังคงมีลักษณะแบบชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) แม้จะเป็นเพียงตัวละครเด็กที่ทำหน้าที่รองตัวละครหลักก็ตาม ฉะนั้น การนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำยังเป็นพื้นที่ที่ถูกครอบงำโดยเพศชายอยู่เช่นกัน

จากการพิจารณาตามโครงสร้างการเล่าเรื่องและลักษณะหน้าที่ของตัวละครในแนวคิดของวลาดิมีร์ พรอพพ์ พบการนำเสนอตัวละครเด็กในละครก่อนข่าวภาคค่ำ ผ่านบทบาทหน้าที่ที่ช่วยเหลืออย่างชัดเจน ถือเป็นตัวละครรองที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือตัวละครเอกเป็นส่วนใหญ่ และพบในสถานการณ์วิกฤต หรือเข้ามาขบขันเน้นความเป็นตัวละครเอกในช่วงที่สถานการณ์คลี่คลายแล้ว ด้วยบทเสริมที่เป็นตัวตลกของสถานการณ์ โดยมีลักษณะความสัมพันธ์เชิงเครือญาติกับตัวละครหลักมาเป็นเงื่อนไขร่วม ส่งผลต่อการรับคำสั่ง หรือตอบสนองความต้องการเป็นไปอย่างสมบูรณ์ สอดคล้องกับลักษณะความสัมพันธ์เชิงอำนาจ หรือ power relation (ตัวละครเอก และตัวละครรอง) จากการพิจารณาภายใต้ความสัมพันธ์ของสังคม พบลักษณะการรับคำสั่งจากตัวละครเอก ทำให้ตัวละครเด็กนั้นเป็นผู้ที่อยู่ใต้อำนาจของตัวละครเอกอย่างชัดเจน

และสามารถเชื่อมโยงถึงความเชื่อที่เป็นรากเหง้าของสังคมไทยที่มีค่านิยมเคารพผู้อาวุโส ซึ่งแบ่งระดับความเป็นผู้ใหญ่และผู้เยาว์หรือในที่นี้คือ ตัวละครเด็กและตัวละครผู้ใหญ่ในละครโทรทัศน์นั่นเอง ที่พบความเคารพเชื่อฟัง ทั้งในรูปแบบของการรับคำสั่ง ทำตามความต้องการ ตลอดจนการแสดงออกถึงความเคารพอย่างแท้จริงต่อผู้อาวุโสกว่า อาทิ การไหว้ การเชื่อฟังคำสั่งสอนและปฏิบัติ

ตามผู้อาวุโส ผู้สูงอายุในเรื่อง หรือการนำคำสั่งสอนจากผู้ใหญ่ที่ตัวละครเด็กท่องจำจนขึ้นใจ มากกล่าวต่อตัวละครอื่นๆ เป็นต้น

ส่วนการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำ ในประเด็นชนชั้นทางสังคมนั้น พบตัวละครเด็กเป็นสมาชิกสำคัญในสังคมชนชั้นกลาง พ่อแม่ต้องทำงานหาเลี้ยงปากท้องเป็นหลัก สอดคล้องกับการกำหนดกลุ่มผู้ชมละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำ ที่เน้นกลุ่มเด็กและเยาวชน รองลงมาคือ สมาชิกผู้ใหญ่ในครอบครัวที่ทำกิจกรรมร่วมกัน หลังเลิกงานหรือเลิกเรียน ที่สะท้อนกลุ่มผู้ชมกลุ่มหลังของละครโทรทัศน์ก่อนข่าวภาคค่ำ การนำเสนอตัวละครดังกล่าว จึงเพื่อตอบสนองให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย

ทิศทางของพัฒนาการและความคิดสร้างสรรค์ ของการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ จากการนำเสนอตัวละครเด็กที่มีลักษณะคงที่ ไม่มีพัฒนาการเด่นชัดในการดำเนินเนื้อเรื่องตามโครงเรื่องละคร สอดคล้องกับงานวิจัยภาพเด็กและการถอดรหัสความหมายในละครโทรทัศน์ช่วงไพรม์ไทม์ (2549)ของ สิริรัตน์ เอื้อน้อมจิตต์กุล พบการนำเสนอภาพเด็กเพื่อสร้างความสะเทือนอารมณ์ผู้ชมเป็นหลัก ทั้งอารมณ์สนุก เศร้า เอาใจช่วย น่าสงสาร น่าเอ็นดู ฯลฯ โดยผู้ผลิตมักจะสร้างภาพเด็กให้ทำหน้าที่ช่วยให้พระเอกนางเอกมีโอกาสใกล้ชิดกัน แสดงความอ่อนโยนและความดีของพระเอกหรือนางเอกที่มีต่อเด็ก ตลอดจนช่วยให้พระเอกและนางเอกปรับความเข้าใจกัน

การนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าวภาคค่ำ จากการพิจารณาเนื้อหาการนำเสนอตัวละครเด็กในช่วงละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ จากการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ว่า การนำเสนอตัวละครเด็กในมิติเรื่องเพศ เชิงปริมาณนั้นไม่มีความแตกต่างกัน แต่ในเชิงคุณภาพ พิจารณาลึกลงไปในบทบาทหน้าที่ จะพบประเด็นความสำคัญของการกระทำของตัวละครเด็กเพศชายที่ชัดเจนกว่าตัวละครเด็กเพศหญิง กล่าวคือ ตัวละครเด็กเพศชายจะรับหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือตัวละครเอกอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น และยังพบความสัมพันธ์ว่า ตัวละครเด็กเพศชายจะแสดงออกถึงความเป็นชาย ความเข้มแข็ง สามารถปกป้องผู้อื่นได้ และเกิดข้อความสัมพันธ์หนึ่งที่ว่าตัวละครเด็กเพศชายจะช่วยเหลือหรือเป็นลูกน้องของตัวละครเอกฝ่ายหญิงอย่างชัดเจน แสดงออกด้วยการกระทำและคำพูด แต่จะไม่เน้นความตกลงขบขันของบทบาทเท่ากับละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าว แต่จะพบความเฉลียวฉลาด มีไหวพริบ คิดเป็นระบบ วางแผนแก้ไขปัญหาค้ำกับการเลียนแบบความเป็นผู้ใหญ่ไปพร้อมกัน กล่าวสรุปได้ว่า ตัวละครเด็กเพศชายจะเน้นแสดงออกความกล้าหาญอย่างชัดเจนมากกว่าตัวละครเด็กเพศหญิง และเมื่อพิจารณาตัวละครเด็กเพศหญิงยังพบความอ่อนหวาน สดใส แผงด้วยความอ่อนโยนแบบสตรีเพศ แต่แฝงความเฉลียวฉลาด มีไหวพริบ แก้ปัญหาได้เป็นผลสำเร็จเช่นเดียวกับตัวละครเพศชาย ซึ่งการกระทำเพื่อนำสู่การแก้ไขปัญหาให้ตัวละครเอกและตัวละครอื่น เมื่อพิจารณาในภาพรวมยังเป็นรองตัวละครเด็กเพศชายเช่นกัน สอดคล้อง

กับแนวคิดความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางเพศ ที่สังคมไทยยังคงมีลักษณะแบบชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) เช่นเดียวกับตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำ

จากพิจารณาตามโครงสร้างการเล่าเรื่องและลักษณะหน้าที่ของตัวละครในแนวคิดของวลาดิมีร์ พรอพพ์ พบการนำเสนอตัวละครเด็กในละครหลังข่าวภาคค่ำถูกนำเสนอบทบาทหน้าที่หลักคือผู้ช่วยเหลือ พบการนำเสนอตัวละครเด็กในละครก่อนข่าวภาคค่ำถูกนำเสนอบทบาทหน้าที่หลักคือผู้ช่วยเหลืออย่างชัดเจน ถือเป็นตัวละครรองที่นำหน้าที่ช่วยเหลือตัวละครเอกเป็นส่วนใหญ่ และพบในสถานการณ์วิกฤต หรือเข้ามาขบเน้นความเป็นตัวละครเอกในช่วงที่สถานการณ์คลี่คลายแล้ว ด้วยบทเสริมที่เป็นตัวตลกของสถานการณ์ โดยมีลักษณะความสัมพันธ์เชิงเครือญาติกับตัวละครหลักมาเป็นเงื่อนไขร่วม ส่งผลต่อการรับคำสั่ง หรือตอบสนองความต้องการเป็นไปอย่างสมบูรณ์ สอดคล้องกับลักษณะความสัมพันธ์เชิงอำนาจ หรือ power relation (ตัวละครเอก และตัวละครรอง) จากการพิจารณาภายใต้ความสัมพันธ์ของสังคม พบลักษณะการรับคำสั่งจากตัวละครเอก ทำให้ตัวละครเด็กนั้นเป็นผู้อยู่ใต้อำนาจของตัวละครเอกอย่างชัดเจน และพบพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบผู้ใหญ่หรือตัวละครผู้ใหญ่สังเกตจากการแสดงออกถึงลักษณะนิสัย พฤติกรรมต่างๆ

ส่วนการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงก่อนข่าวภาคค่ำ ในประเด็นชนชั้นที่ถูกจัดแบ่งในสังคมนั้น พบตัวละครเด็กเป็นสมาชิกสำคัญในสังคมทั้ง ชนชั้นล่าง ชนชั้นกลางและชนชั้นสูง กล่าวคือ มีการนำเสนอตัวละครเด็กทั้งที่มีพ่อแม่เป็นคนใช้ อยู่ในระดับล่างทางสังคม ตัวละครเด็กทำหน้าที่เป็นเด็กรับใช้ของตัวละครเอก หรือสมาชิกในครอบครัวที่มีพ่อแม่ต้องทำงานหาเลี้ยงปากท้องในการดำเนินชีวิตแบบชนชั้นกลาง และพบการเน้นย้ำความสำคัญกลุ่มตัวละครเด็กที่เป็นสมาชิกในครอบครัวชนชั้นสูง ที่เป็นลูกหลานในครอบครัวของคนมีฐานะ ซึ่งมาพร้อมกับอภิสิทธิ์ ทำให้พบการนำเสนอความหลากหลายของตัวละครเด็กในหลายชนชั้นทางสังคมด้วย และพบการตอกย้ำความเป็นชนชั้นในแต่ละระดับ ซึ่งไม่มีการนำเสนอการพัฒนาเพิ่มเติมหรือเลื่อนระดับในตัวละครเด็กมากนัก

ลักษณะตัวละครผู้ช่วยเหลือ และตัวละครรองนั้น ยังสะท้อนทิศทางของพัฒนาการและความคิดสร้างสรรค์ ผ่านการนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ ตัวละครเด็กมีลักษณะคงที่ ไม่มีพัฒนาการที่เด่นชัด และไม่ได้มีบทบาทในการดำเนินเรื่อง จึงไม่พบมิติที่ชัดเจนของตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ทั้งสองช่วงเวลา สังเกตด้วยลักษณะนิสัย ทศนคติ หรือพฤติกรรมกรรมการแสดงออกจะมีลักษณะเด่นในการเป็นตัวละครเด็กเพียงอย่างเดียว

ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีการสื่อสารที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการเปิดโลกทัศน์มุมมองและสร้างแนวคิดใหม่ๆ ภายใต้ฐานข้อมูลและองค์ความรู้ที่กว้างขวางมากขึ้น รองรับโลกเสรีแห่งความเท่าเทียม แต่ในบริบทของสังคมปัจจุบันแล้ว ตัวละครเด็กยังเป็นส่วนประกอบย่อยที่พร้อมจะปฏิบัติตามผู้ใหญ่ที่เป็นตัวละครหลัก หรือเป็นไปตามการควบคุมจากผู้ใหญ่ ในเงื่อนไขของค่านิยม ความเชื่อ

ของสังคมที่เด็กต้องเชื่อฟังคำสั่งสอน มีสัมมาคารวะ กตัญญู และให้ความเคารพกับคนที่มีอายุมากกว่า ด้วยวิถีปฏิบัติเป็นประเด็นหลัก

ตามแนวคิดสังคมหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) ที่เปิดพื้นที่เสนอวิธีคิดใหม่ต่อแนวคิดเดิมในเชิงความจริงเป็นความจริงแท้หนึ่งเดียว ส่งผลต่อการมองมนุษย์แบ่งแยกเป็นขาวกับดำ ความดีชั่วชัดเจน พัฒนาสู่มุมมองของมนุษย์ที่เป็นสีเทา ซึ่งมีทั้งความดีความชั่วปะปนกันไป ยังพบการนำเสนอตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ที่ให้มุมมองของการแยกขาด เลือกข้างให้เด็กต้องอยู่ในพื้นที่ความถูกต้อง หรือความดีงามเท่านั้น จึงไม่ได้เสนอถึงพื้นที่ความแตกต่างหลากหลายในบุคลิก ลักษณะทั่วไปของมนุษย์ ที่ส่งผลต่อมุมมองและการรับรู้ของสังคม

นอกจากนี้ จากความเชื่อในสังคมไทยที่ว่า เด็กเปรียบเหมือนผ้าขาว มีแต่ความบริสุทธิ์สดใส และเป็นสิ่งสวยงามที่เข้ามาประดับในโลกนี้ ทำให้เด็กถูกนำเสนอบทบาทด้านบวก ความสนุกสนานรื่นเริงในบทบาทของตัวละครเด็กที่สร้างเสียงหัวเราะผ่านบทตลก เรียกรอยยิ้ม ความเอ็นดูจากผู้ชม หรือแม้แต่ในบทบาทด้านลบ เช่น ความเศร้า เด็กมักจะถูกนำเสนอในพื้นที่ของความน่าเห็นใจ น่าสงสาร และดึงให้ผู้ชมต้องอยู่ฝ่ายเดียวกันกับเด็ก

การสร้างสรรคความหลากหลายตามความเชื่อที่ว่า มนุษย์ทุกคนนั้นมีความแตกต่าง กลับไม่พบในตัวละครเด็กจากพื้นที่รายการละครโทรทัศน์ แต่เป็นมุมมองที่เน้นย้ำภาพเพียงด้านเดียวของเด็ก คือ ความดี ความถูกต้อง หรือแม้จะมีส่วนของพฤติกรรมด้านลบ ความก้าวร้าว ความตื้อตึง แต่ผลสรุปสำคัญของเรื่องที่ถูกเน้นย้ำตามมาก็คือ การได้รับบทเรียนที่ผิดพลาดและกลับตัวกลับใจเป็นคนดี เชื่อฟังและปฏิบัติตามแนวทางที่ผู้ใหญ่ช่วยเสนอหรือตัดสินใจเลือกให้

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาตัวละครเด็กที่มีการผลิตซ้ำหรือตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ที่น่ากลับมาทำซ้ำหลายรอบ เพื่อศึกษาการตอกย้ำหรือให้ภาพเด็กจากสื่อมวลชนต่อสังคม และรูปแบบบทสนทนาในเนื้อเรื่องที่น่ามาทำซ้ำนั้น บทบาทของเด็กยังคงเป็นรูปแบบเดิมไม่ได้เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยและพฤติกรรมของเด็กตามเนื้อเรื่องเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในยุคปัจจุบันหรือไม่

2. ควรศึกษาบทตัวละครเด็กประเภทตัวละครพิเศษ ที่มีพลังเหนือธรรมชาติรูปแบบต่างๆ อย่างละเอียดเจาะลึก และวิธีการสร้างสรรค์บทของตัวละครเด็กเหล่านั้น เพื่อให้เห็นแนวคิดความเชื่อที่เกิดขึ้นในกลุ่มตัวละครเด็กพิเศษ ซึ่งมีอิทธิพลต่อตัวละครหลักและตัวละครอื่นๆ อย่างชัดเจน

3. ควรมีการศึกษาตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ของต่างประเทศเปรียบเทียบกับ การนำเสนอบทบาทตัวละครเด็กในประเทศไทย เพื่อทำให้ทราบลักษณะแนวคิด ความเชื่อที่ถ่ายทอดผ่านเนื้อหาของแต่ละประเทศ เพื่อหาแนวทางหรือข้อเสนอเพิ่มเติมต่อไปในการพัฒนาบทบาทและเสนอมุมมองใหม่ของตัวละครเด็กในประเทศไทย

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ข้อมูลในส่วนของละครย้อนหลัง อาทิ ข้อมูลวิดีโอ หรือเทปบันทึกโทรทัศน์ย้อนหลังในบางปี โดยเฉพาะย้อนหลังปี 2551-2553 มีข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนและคุณภาพของภาพที่พบขาดความคมชัด ส่งผลต่อการพิจารณาในภาพรวม

2. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตัวละครเด็กในละครโทรทัศน์ที่ผ่านมายังพบจำนวนไม่มาก ทำให้การอ้างอิงและศึกษาในเมืองไทยยังไม่กว้างขวางมากนัก

รายการอ้างอิง

- James, A. e. a. (1998). *Theorizing Children*: Polity Press.
- Walter R. Fisher. (1987). *Human Communication as Narration*. Columbia,SC: University of South Carolina Press.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2543). มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่. กรุงเทพมหานคร: เอดิชั่น เพรสโปรดักส์.
- กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. (2545). สื่อบันเทิง : อำนาจแห่งความไร้สาระ กรุงเทพมหานคร: ออลอแบร์ท พรินท์.
- ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน. (2539). วิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ชื่นฤดี วีชรเดชะ. (2539). การวิเคราะห์บทบาททางสังคม ของตัวละครคนใช้ในละครโทรทัศน์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. (2555). บทโทรทัศน์ : เขียนอย่างไรให้เป็นมือโปร. กรุงเทพมหานคร: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- นภาพรณ อัจฉริยะกุลและคณะ. (2546). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยุและโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปนัดดา ธนสถิต. (2531). ละครโทรทัศน์ไทย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาณุรัตน์ มาจันทร์. (2544). กระบวนการผลิตละครโทรทัศน์ : ศึกษาเฉพาะกรณีละครเรื่องแผ่นดินทอง. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร. (32)
- เมสิริน ขวัญใจ. (2551). เด็กกับการรู้เท่าทันสื่อโทรทัศน์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ศิราพร ณ ถลาง. (2544). วิทยากรณ์ของนิทาน : การศึกษานิทานเชิงโครงสร้าง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมสุข หินวิมาน. (2558). อ่านทีวี: การเมืองวัฒนธรรมในจอโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: พารากราฟ.
- สิริรัตน์ เอื้อน้อมจิตต์กุล. (2549). ภาพเด็กและการถอดรหัสความหมาย ในละครโทรทัศน์ช่วงไพร์มไทม์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- สุคันธนาฏ มุสิกะนุเคราะห์. (2545). ความเป็นนักวิชาชีพด้านการผลิตรายการละครโทรทัศน์ในทัศนะของผู้ผลิตรายการและนักวิจารณ์.
- องอาจ สิงห์ลำพอง. (2557). กระบวนการผลิตละครโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร.

- อรนุช เลิศจรยารักษ์. (2541). หลักการเขียนบทโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อวยพร พานิช และคณะ. (2543). ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุมพร มะโรณี. (2551). สัมพันธบทของการเล่าเรื่องในสื่อการ์ตูน ละครโทรทัศน์และนวนิยาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ละครโทรทัศน์ก่อนข่าวที่มีการนำเสนอตัวละคร เด็ก					
ลำดับ	ช่อง	ชื่อละคร	นักแสดงเด็ก	นักแสดงนำ	บริษัทผู้ผลิต
1	3	พริกไทยกับใบข้าว	จิรายุ ละอองมณี รับบทเป็น นิกซ์ (วัยเด็ก) สุภาดา เวศม์ รับบทเป็น การดี (วัยเด็ก) ณัฐชยา ศรีนวลรัตน์ รับบทเป็น ภาพิต (วัยเด็ก)	ชาตโยดม ทรัพย์ชัยสิทธิ์ และสุณิสา เภสัช	บริษัทคริส แอนด์ เควส จำกัด
2	3	รุมทางเสือเผ่น	ชญารัตนา เต็มศิริจิตต์ น้องสาวนางเอก	วรรณิษา ทองวิเศษ วรฤทธิ์ ไวยเจริญ และ ใจดีกา วงศ์วิลาส	บริษัท ภูมา 99 จำกัด
3	3	เจ้าพ่อจำปาศักดิ์กับเจ้าหนู นินจา	อรุณพันธ์ พูลสวัสดิ์ รับบทเป็น นินจา	วิทยา วสุไกรไพศาล และณปภา ตันตระกูล	บริษัท ทีวี อี้นเตอร์ จำกัด
4	3	คุณหนูเจ้าชู้	ณัฏฐพร นิลชวณิชย์ รับบทเป็น น้อยน้อย	ณัฏฐพร นิลชวณิชย์ มนต์นิภา พันเลิศวงศ์สกุล	บริษัท มาสเตอร์วัน จำกัด
5	3	นายสุดซ่าส์ ขำสุดแสบ	น้องพี นิกซ์ แสดงเป็น ตอง	เกียรติภมล ลาภานันท์ มนต์นิภา พันเลิศวงศ์สกุล	บริษัท วิดีโอ สตูดิโอ แอนด์ อีวีบีเมเนจ จำกัด
6	3	หนูแดง	ชญานันท์ นิลชวณิชย์ แสดงเป็น คุณพริ มชญานีนารถ อรุณทรัพย์ชาติ แสดงเป็น หนูแดง (เด็ก) ศยุธา ริชชารัตน์ แสดงเป็น โจษณา (เด็ก) ศยุธา ริชชารัตน์ แสดงเป็น ฟาฮิด (เด็ก) ศยุธา ภัทรนิภา ปาสาชญา แสดงเป็น ดาวุด (เด็ก)	พิท ทองเจือ รัชวิน วงศ์วิเศษ	บริษัท อีเตอร์ โปรดักชั่น จำกัด
7	3	ตะวันออกดึก	ชญานันท์ นิลชวณิชย์ รับบทเป็น หนูหนึ่ง	เอกพงศ์ จงกษกรณ์ แฉ็คซ์ ซาเคอฮิน	บริษัท วิดีโอ สตูดิโอ แอนด์ อีวีบีเมเนจ จำกัด
8	3	รักนี้หัวใจฉันจับ	วาสิตา แซ่เมนา รับบทเป็น นิ้ม	ฐาภา การทิพย์ สิทธิพัฒน์รา เขียวหา	บริษัท เมคเกอร์ เค จำกัด
9	3	แม่ในแดนสวรรค์	ชญานีนารถ อรุณทรัพย์ชาติ รับบท ตรีศรินทร์	พศุภมา เอนัง ซารา เล็กจ์	บริษัท บรอดคาซท์ ไทย เทเลวิชั่น จำกัด
10	3	แม่ยายคนกระหาย	ชญานันท์ นิลชวณิชย์ รับบท มาลี	ณัฏฐพร นิลชวณิชย์ จิตตภาภา แสงปฐม จรุงนิต สุขสวัสดิ์	บริษัท มาสเตอร์วัน จำกัด
11	3	บ้านนอกข้ากรุง	ศยุธา ริชชารัตน์ แสดงเป็น ฟาฮิด	เอกพงศ์ จงกษกรณ์ ณปภา ตันตระกูล ธนาฉัตรบริรักษ์ เวธนา ศิริวิวัฒนา	บริษัท ไฟร์ฟิงเกอร์ส โปรดักชั่น จำกัด
12	3	กันคนหัวแสบ	ริชชารัตน์ แสดงเป็น น้อยน้อย	สรวิชัย สุบุญ รัชวิน วงศ์วิเศษ นิธิ สมุทรโคจร กุณณัฏฐ์ กุศลเกียรติวัฒน์	บริษัท สดป พาวเวอร์ ทวี จำกัด
13	3	แม่ป๊อคือ	ชญานีนารถ อรุณทรัพย์ชาติ รับบทเป็น ตี๋วัน ฌ.ญ.ป๋อ ญา แอนเจลิกา พิษภักดิ์ รับบทเป็น เคอ	มาลี เบ็ญนอร์ วาญญี่ ศิริสัมพันธ์ ศิพพล พนมสุวรรณ ใจดีกา วงศ์วิลาส	บริษัท ภูมา 99 จำกัด
14	3	ไอ้คนดี	ชญานีนารถ อรุณทรัพย์ชาติ รับบทเป็น กอล์ฟ ฌ.ญ. ศิริชญานญา ฌ.ญ.นัทธ์กุล รับบทเป็น เจนนี	ณัฏฐพร นิลชวณิชย์ เภสัช ณปภา ตันตระกูล ใจดีกา วงศ์วิลาส	บริษัท เมคเกอร์ เค จำกัด
15	3	พาร์มอย พาร์มรัก	ชญานีนารถ อรุณทรัพย์ชาติ รับบทเป็น คอลลาจ	วรวช ตาบุญศรี ศิริจิตา เจนเช่น โทนี รากแก่น	บริษัท เก็นโก จำกัด

16	3	ผู้ดีอีสาน	ค.ญ.บดินดา แอนงสิกา ตีฆากต์ รับบทเป็น เต๋อ	วฤษฎ์ ศิริสันธนะ พิฆา พันธ์สูงเจริญ	บริษัท ยูนา 99 จำกัด
17	3	ตะบันบ้านทุ่ง	ค.ญ.บพิชญา วรสุทธิ์ รับบทเป็น ปานศรี / ปาน (วัยเด็ก) ค.ญ.กาญจกร วงษ์บุญมาก รับบทเป็น เรนรัฐ / เรน (วัยเด็ก)	เกียรติกรมล สาทา สุณิสรา เจงท์	บริษัท ทีที อินเตอร์ จำกัด
18	3	ลูกไม้ของพ่อ โฉมกานเมฆ	ค.ญ.พรช วยธิน รับบท เด็กชายเต่า	วฤษฎ์ ศิริสันธนะ ชีรณัฐ ยูสานนท์	บริษัท เมกมอเอวิชั่นส์ จำกัด
19	3	คู่บารมีลับร่าง	ค.ญ.มณฑล สุรวิทย์ธรรมะ รับบทเป็น สุรศักดิ์ (วัยเด็ก) ค.ญ.พลอย ศรีนรินทร์ รับบทเป็น เขียวฟ้า (วัยเด็ก)	เศรษฐพงศ์ เทียบขอ ณปภา ตันตระกูล	บริษัท เมกอร์ เค จำกัด
20	3	สืบนี้หัวใจมิเธอ	ค.ญ.พัชร์นงก์ ชัยภูมาทรกิจ รับบทเป็น มัจฉาดาน ค.ญ.ชาริษา วาสิตา แอนเนา รับบทเป็น นิ้ม ค.ญ.บุณนศา วอลเบียน รับบทเป็น ปลาตาว ค.ญ.พัชร์ เศรษฐ์ คุณเจริญ รับบทเป็น แผลงก์ดอน ค.ญ.ณรชด เหลืองตระการ รับบทเป็น ม่าน้ำ	ฐฎกร การทิพย์ สักกะณันธา เป็ทยา เอสเตอร์ สุปรีย์สิลา	บริษัท เมคเกอร์ จำกัด
21	3	ลูกสาวอมด	ยี่ได้ก 2 ตัวในเรื่อง	สรวิชัย สุบุญ พิฆา พันธ์สูงเจริญ	บริษัท เมกเกอร์ เอ กรุ๊ป จำกัด
22	7	เส้นไหมกับนายหิน	ค.ญ.สุพิชชา มงคลจิตตานนท์ รับบท ผักกาด ค.ญ.ชาฮิด โมคส์ลีห์ รับบท หลวงวาน	รพีภัทร เอกพันธ์กุล มาติกา อรรถกรศิริโพธิ์ พิชชา อากาศ	บริษัท ทรัพย์สินกู จำกัด
23	7	ศัตรูคู่ขวัญ	จิราศร เกียรติ กับน้องสาว (หนุ่มกับปลากัด)	รังสิต ศิรนามนท์ จิรณันท์ มโนแฉ่ม	บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
24	7	ผกโลกปั่นกัง	ค.ญ.กฤต ศิริสวัสดิ์ รับบทเป็น น้ำหมึก	อานัส หภาพนัช จิรณันท์ มโนแฉ่ม	บริษัท บางกอก ออทีโอ วิชั่น จำกัด
25	7	มนต์รักสายฟ้าแลบ	ค.ญ.ปานธดา คชมากรังกุล แสดงเป็น น้องกิ่ง ค.ญ.ชญานิน เต่าพิเศษ แสดงเป็น น้องगर	ชนะพล สัตยา ปานทอง บุญทอง	บริษัท ดีต้า วิดีโอ โปรดักชั่น จำกัด
26	7	อุบิธิ์รักกาละสวรรคต	ค.ญ.กฤต ศิริสวัสดิ์ รับบท กิ่งต้น ค.ญ.ชนินาด ศิริสวัสดิ์ รับบท ลูกปลา	พาทิศ พิสิฐกุล กาญจน์เกล้า ด้วยเศียรเกล้า	บริษัท บางกอก ออทีโอ วิชั่น จำกัด
27	7	สมหวัง...คู่ผู้	ค.ญ.นศรินทร์ สุขโอบุญ รับบท น้องโหนด ค.ญ.ธนากรรัฐ ศรีหาจันทร รับบท น้องพริ้มเพรา	เขตต์ ฐานทัพ บุญยพร พุศพิพัฒน์	บริษัท ไซอิง จำกัด
28	7	หวานใจท้ายครัว	ค.ญ.ธนากร รัตนศักดิ์ รับบทเป็น ค.ญ.ชนมสิง	รังสิต ศิรนามนท์ เอ็ม กสิณประทุม	บริษัท 559 ออแนร์ จำกัด
29	7	ฮิดาวาน 3	ค.ญ.จิรพร สีสัตตกุล แสดงเป็น พนา (ตอนเด็ก) ค.ญ.ฮิ สิบเบร ฟอสติกเกอร์ แสดงเป็น กาละสอง (ตอนเด็ก) ค.ญ.กนิษฐ์ พิษุทธิ์ สวัสดิ์พรศ แสดงเป็น เอมดี (ตอนเด็ก)	วงศกร ปรมัตถการ อามเรีย ฉาคอบ ญัฐ กวีโม่งาม เขตต์ ฐานทัพ	บริษัท ดีต้า วิดีโอ โปรดักชั่น จำกัด
30	7	เงื่อนเลือดรัก	เด็กเล็ก ลูกสาวของนางเอก	กันตพงศ์ ป่ารุงรักษ์ ฝนทิพย์ วัชรตระกูล	บริษัท ไซอิง จำกัด
31	7	นางแบบโลกกะโหลก	ค.ญ.สุภาวดี โอภาส (ต้อย)	พาทิศ พิสิฐกุล แรมมี เคาวเวลล์	บริษัท ดีต้า วิดีโอ โปรดักชั่น จำกัด
32	7	มนต์รักกับน	ค.ญ.อินทัช เศษะเกิดกรม รับบท เต็ด ค.ญ.ชินนารตี อนุพงษ์ชาติ รับบท น้ำอบ	โตนนท์ วงศ์บุญ ฝนทิพย์ วัชรตระกูล	บริษัท เมคเกอร์ละคร จำกัด
33	7	คู่ภัยหัวใจแหว	ค.ญ.อินทัช เศษะเกิดกรม รับบท น้องพี	พาทิศ พิสิฐกุล บุญยพร พุศพิพัฒน์	บริษัท คุ้มดี จำกัด
34	7	ปิ่นรัก	อาโท กสมกัก รับบทเป็น จ้อง (เด็กรับใช้พระเอก)	รพีภัทร เอกพันธ์กุล กัญญา รัตนเพชร	บริษัท พอสต้า จำกัด
35	7	สุภาพบุรุษบ้านทุ่ง	ค.ญ.สุพิชชา มงคลจิตตานนท์ รับบท หลิน	พาทิศ พิสิฐกุล ฝนทิพย์ วัชรตระกูล	บริษัท ทรัพย์สินกู จำกัด
36	7	สิงเงินร้อย	ค.ญ.อินทัช เศษะเกิดกรม(ค.ญ.ต้อย)	รพีภัทร เอกพันธ์กุล อัครณัฐ สุวรรณสุข	บริษัท เมคเกอร์ละคร จำกัด
37	7	แม่คุณเอ๋ย	ค.ญ.พิรพล เพ็ญพิชัย รับบท ค.ญ.เอก	เขตต์ ฐานทัพ ปานทอง บุญทอง	บริษัท 559 ออแนร์ จำกัด
38	7	เส้นบางหงส์	ชวัลรัตน์ เจริญธรรมนท์ แสดงเป็น หนูทุก กัญจน์อน ไซดี บุญตรงดา แสดงเป็น ช่างม้วน	โตนนท์ วงศ์บุญ ทัศนียา การสมนุษ	บริษัท ธาราวิดีโอ จำกัด
39	7	ยอดชนนายตึกตึก	ค.ญ.ชนัญญา เลิศวัฒนามงคล (ลูกหนู)	ตะวัน จารุจินดา กริธา รอดเกิด	บริษัท เมคเกอร์ละคร จำกัด

ละครโทรทัศน์ช่วงหลังข่าวภาคค่ำที่มีการนำเสนอตัวละครเด็ก					
ลำดับที่	ช่อง	ชื่อละคร	ตัวละครเด็ก	นักแสดงนำ	บริษัทผู้ผลิต
1	3	ยุทธการหาคานทอง	ต.ญ. แศพรอนันต์ ชีน่า มีดีส์ ต.ช. นพพันธ์ จันทระ	กฤษฎา พรเวโรจน์ พัชฎะ นามปาน ศรีจิต้า เจนฝน คิงพันธ์ วัฒนจินดา	บริษัท บรอดคาสท์ ไทย เทเลวิชั่น จำกัด
2	3	อเวจีสี่มธุ	จิชาวัต เกียรติชัย (พระเอกตอนเด็ก)	ทฤษฎี สหวงษ์ จิตตภา แฉ่มปฐม ณัฐรัฐ โมริส เลอกรอง ณัฐริกา ธรรมปรีดานันท์	บริษัท โนพอบเล็ม จำกัด
3	3	ทองเนื้อเก้า	ต.ช. อรรถพันธ์ พูลสวัสดิ์ และ ต.ช. ปวีศรี อัครศิริจินดา ต.ญ. เพชรไพรัตน์ ดิงคาราม ต.ญ. ชนินาถ ศิริสวัสดิ์ ต.ญ. ภิกษมณ วิจิธวราช (นักแสดงรับเชิญตอนเด็ก)	สหรัตน์ สังคปริษา พรชิตา ณ สงขลา ชิตจันทร์ รุจิพรรณ พิษณุ นิมลกุล	บริษัท โก ออน เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด
4	3	แกะรอยรัก	จิรายุส ลอชมณี รับบท เปลี่ยนฟ้า	พัชฎะ นามปาน ศรีจิต้า เจนฝน	บริษัท บีอีซี-เทโร เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด มหาชน
5	3	สุดแดนหัวใจ	ต.ช.ภัทรนันท์ ปาลาษา ต.ช. ภัทรตมัย นาคบุญชัย ต.ญ. ปริญาพร ความเอียง ต.ช.ธีชัย รัตนศรีทัย ต.ช. นิธิกร กำเนิดแก้ว ต.ญ. สุราลณี มุกดาจรัสกุล (สมทบ)	ศรธรรม เทพพิทักษ์ หยาดทิพย์ ราชปาล	บริษัท อัครพล โปรดักชั่น จำกัด
6	3	สี่รักชักร้อยลวง	ต.ช.นพพรณ กิตติชัยวางศ์กู (พี่สาว)	สรารุณี มาตกรทอง คิงพันธ์ วัฒนจินดา	บริษัท บรอดคาสท์ ไทย เทเลวิชั่น จำกัด
7	3	คุณแม่เจ้าแสง	แพทริค ขานน มกรมณี (ลูกพระเอก)	ชาคริต แย้มนาม ธัญญาเวศ เองทะยกุล ขานน มกรมณี	บริษัท ชลสัมพันธ์ โปรดักชั่น จำกัด
8	3	แม่ค้าขอมหวาน	จิรายุ ลอชมณี(ทองหยอด)	กฤษฎา พรเวโรจน์ เข็มอัปสร สิริสุขะ	บริษัท เมกเกอร์ วาย จำกัด
9	3	ตงผู้ดี	ชม(ตอนเด็ก) รับบทโดย สุทธิษา มงคลจิต ตานนท์ ฐัฐ(ตอนเด็ก) รับบทโดย กฤต ศิริสวัสดิ์ ชม(ตอนเด็ก) รับบทโดย ทศนพล วิจิธวราช พงนิษฐ์(ตอนเด็ก) รับบทโดย กศอง อมรสิน วัชรพล(ตอนเด็ก) รับบทเป็น ฉวีภานต์ พูลแสง	ฉัตรชัย เปล่งพานิช กฤษฎา พรเวโรจน์ ณัฐพร เตมีรักษ์	บริษัท แอ็ค-อาร์ต เจนเอจชั่น จำกัด
10	3	ลูกไม้เปลี่ยนสี	น้อยมิถีย์ มณฑล (ตอน ตอนเด็ก) / เด็กผู้หญิง น้องสาว 1 คน	พัชฎะ นามปาน พรชิตา ณ สงขลา กุณณัฐร์ กุลปรีชาวัฒน์ ชาตโยดม หิรัญยัษฐิติ	บริษัท ทีวีซีน จำกัด
11	3	ผู้ใหญ่ลีกับนางมา	จิชาวัต เกียรติชัย (ปัด)	ทฤษฎี สหวงษ์ เมธมภลย์ บุญศักดิ์	บริษัท โนพอบเล็ม จำกัด
12	3	ไฟช็อกสุร	ต.ญ.นันทน์กัล เลิศนวมเชิดสกุล ต.ช. ภัทรนันท์ ปาลาษา	ปกรณ์ ฉัตรบริรักษ์ สุณิสา เจทา	บริษัท อัครพล โปรดักชั่น จำกัด
13	3	ปราสาทมิด	ต.ญ. สุพัฒนิตา ก่อนเกษภงค์	ณัฐรัฐ โมริส เลอกรอง ศรีจิต้า เจนฝน	บริษัท บีอีซี-เทโร เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)
14	3	สุดแดนหา	ต.ญ.แอนนา อนิลา กร้านท์ รับบท ปูแป้	ธีรเดช วงศ์พิทพันธ์ แอน ทองประสม วิลลี่ แมคอินทอช ขอนย่า สุลลิ่ง	บริษัท ละครอท จำกัด
15	3	สู้้อยบตา	ต.ช.เมณฑล สุรวิทย์ธรรมะ รับบทเป็น ปอนด์	อชิชาติ ชูนนานนท์ พรชิตา ณ สงขลา	

16	3	เบลตักกี้	ค.ช.กฤตพล จารุศักดิ์	พัชฎะ นามปาน แนนทองประสม ต่อม เหตฤกุล รินลณี ศรีพิชญ์ ไกสีนทร์ ราช กรม	บริษัท ยู แอนด์ ยู จำกัด
17	3	365 วันแห่งรัก	น้องลิซซี่ หรือ เพ็ชชฌัย ณัฐชญา บุชเชอร์ (ลูกพี่สาวนางเอก)	ธีรเดช วงศ์ทวีพันธ์ แนนทองประสม	บริษัท เมกเกอร์ เจ กรุ๊ป จำกัด
18	3	มงกุฎดอกไม้	ค.ช.ชินพรรณ กิตติชัยวรังกูร ค.ญ. ชาร์ เลท วาติดา แสมเนา ค.ญ. นิงโกนีส เลิศนามเชิดสกุล ค.ญ. กัญปวีศ ฤทธิขจร ไชย ค.ช. รจนกร อยู่หน้า รับบท เกียรติกร (เด็ก)	ฉัตรชัย เปล่งพานิช ธิยา วสุไกรไพศาล วันดา เต็มธนภรณ์ จริญญา แอนโพนี รินลณี ศรีพิชญ์ ณัฐริกา ธรรมปรีดานันท์	บริษัท บรอดคาซท์ ไทย เทเลวิชั่น จำกัด
19	3	4 หัวใจแห่งขุนเขา วายุคีคนมตรา	ค.ญ. ชาร์เลท วาติดา แสมเนา	ปกรณ์ ฉัตรบริรักษ์ ราศรี บาเลนซิออสโก้	บริษัท แอ็ด อาร์ท เจเนเรชั่น จำกัด
20	3	มนต์รักลูกทุ่ง	ค.ช. ธีชาร์ด เกียนี	ทฤษฎี สทวงษ์ จิตตภาภา แฉ่มปฐม	บริษัท ส.ดีป ออน เวิร์ด จำกัด
21	3	วนาลี	ค.ช. ธีชาร์ด เกียนี	ณัฐวุฒิ สกิดใจ สักกะณันรา เป็ยทา	บริษัท เวฟ মিเดีย โปรดักชั่น พลัส จำกัด
22	3	รักปฐิหาริย์	พลาท ชินพรรณ กิตติชัยวรังกูร (ชื่อเดิม รจนกร อยู่หน้า)	กฤษฎา พรเวโรจน์ คิมเบอร์ลี แอน เทียม ศิริ อเล็กซ์ เรนเดลล์ ชาลิศา วิจิตรวงศ์ทอง	บริษัท เมกเกอร์ กรุ๊ป จำกัด
23	3	ลึกลับเสนาหา	(ข้าวู) พิธิชัย รุณพล (ไป๋ตู่) ชินภาติ อนุพงษ์ภักชีชาติ (กั้ง) เตชิน เหลืองระเษการ	สพริต ลีชชชชชชช มาช่า วัฒนพานิช วรินทร ปัญหาบุญจัน วีรณิย์ คงไทย	บริษัท กู๊ด फिल्ม จำกัด
24	3	ปลาไหลป้ายแดง	ค.ช.นริศนาร์ วิลเลียม ศักดิ์กุล รับบทเป็น ฉี อด	กฤษฎา พรเวโรจน์ เข็มอัปสร สิริสุขะ	บริษัท กู๊ด फिल्ม จำกัด
25	3	เรือนทอเรือเอ็น	ค.ช.นพรรณ กิตติชัยวรังกูร (พลาท)	หฤษฎ์ สกิดใจ สุธิษา น่านทนา	บริษัท บรอดคาซท์ ไทย เทเลวิชั่น จำกัด
26	3	ตะวันเดือด	นาราริษฐ์ ทุมสุโข, ชินพรรณ กิตติชัย วรังกูร , อธิศ ธนวัฒน์	ปริญ สุภารัตน์ อู๋สุยา เสบอร์บันด์	บริษัท เมตตาและมหานิยม จำกัด
27	3	เกมร้ายเกมรัก	น.ส.กัญฐาภิญญา ศรีโรจน์วัฒน์	ณเดชน์ คูกิมิยะ อู๋สุยา เสบอร์บันด์	บริษัท สละทอ จำกัด
28	3	รหัสลับบาดสาย	ค.ช.มณฑล สุรวิทย์ธรรมะ	ณัฐวุฒิ สกิดใจ เจนี่ เกียนโพธิ์สุวรรณ	บริษัท ทีวีซีเอ็น จำกัด
29	3	แรงเงา	ธิดดา รามณรงค์ , พิษณวัฒน์ ตันทา , ค.ญ. ชาริสสา โอแอม	เจนี่ เกียนโพธิ์สุวรรณ กูฎมิ พงศ์ภาณุ	บริษัท บรอดคาซท์ ไทย เทเลวิชั่น จำกัด
30	3	ป่วง	ค.ช. กัทกร ประเสริฐเศรษฐี ,ค.ญ. ชินา รติ อนุพงษ์ภักชีชาติ ,ค.ญ. ชาร์เลท วาติดา แสมเนา	พัชฎะ นามปาน ศิริธิดา เจนเซน ศิรพันธ์ วัฒนสินดา	บริษัท บรอดคาซท์ ไทย เทเลวิชั่น จำกัด
31	3	ตะวันฉายไม่มานม	ค.ช.อชิรวิษย์ เตชปรอธา	ปกรณ์ ฉัตรบริรักษ์ ณัฐพร เตมิรักษ์ โทนี่ รากแก่น เบญจวรรณ อาร์ตเนอร์	บริษัท เมกเกอร์ กรุ๊ป จำกัด
32	3	มือปราบพอลูกอ่อน	ค.ญ.สุชชดา เข็ลลีย์ ,ค.ญ.ชาร์เลท วาติดา แสม ,ค.ช.สุภาณีนันท์ เกียนสุวรรณ,ค.ญ. ครอชวิญ มงคล	ธรรม เทพพิทักษ์ สุนิสา เจนท์	บริษัท ชลสัมพันธ์ โปรดักชั่น จำกัด
33	3	The Sixth Sense ชื่อรักสัมผัสหัวใจ	ค.ญ. ชาร์เลท วาติดา แสมเนา	หฤษฎ์ สกิดใจ จิตตภาภา แฉ่มปฐม วรินทร ปัญหาบุญจัน กมลเนตร เรืองศิริ ฐกฤต เหมอรณพหิต กฤษณศิริ สุชชวีรัตน์ ณ.ช. ริย์ โชคประจักษ์ชัด ตฤณญา มอร์สัน	บริษัท ชลสัมพันธ์ โปรดักชั่น จำกัด
34	3	ป๊อปปูล่าคนก้นครัว	ค.ญ.นวิศนันท์ นิมิจรววัฒน์ (น้องมายด์)	ปริญ สุภารัตน์ คิมเบอร์ลี แอน เทียมศิริ	บริษัท ทอง เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด

35	3	รากบุญ	คุณชลาเลศ วาดีตา แอมเนนา , คุณชวีรวิญ ชีวา เขียมละอาด	พีรชด์ นิธิไพศาลกุล ราชศรี บาเลนซิเออ์ก้า	บริษัท วีวีซีเอ็น จำกัด
36	3	พรพรหมอลวง	คุณกุลทีรา ยอดช่าง ,ค.ช. ณรงค์ เหลือง ศยการ ,ค.ช.พิชชา ชินวัตร ,ค.ญ. พรวานเชส ไอศิกา เบอร์เนต	ปกรณ์ ฉัตรบริรักษ์ ราวณี แคมแปน คุณ กุลทีรา ยอดช่าง	บริษัท เวฟ ทีวี จำกัด
37	3	สามทหารเสือสาว ฟ้ากระช้ำดาว	มณฑล สุรวิทย์ธรรมะ	ปกรณ์ ฉัตรบริรักษ์ กิรินีย์ คงไทย	บริษัท วีวีซีเอ็น จำกัด
38	3	สภาพบุรุษจุฑาเทพ คุณชายรณพีร์	ศศิเดช ศติประภา	เจมส์ มาร์ ชาลิศา วิจิตวงศ์ทอง เอสเธอร์ สุวิทย์ลีลา	บริษัท เมตตาและมหานิยม จำกัด
39	3	ดาวเรือง	ชลาเลศ วาดีตา แอมเนนา รับบท มะเฟื่อง , ค.ช.อุไร ก้องภาพฐิตาธิย์ รับบท เขียน	ทฤษฎี สหวงษ์ สุวิลา เลเปอร์บันด์	บริษัท โนพอบเบลม จำกัด
40	3	สาปพระเท็ง	ค.ช.พรหมพิริยะ อ่อนล่องจัน รับบทเป็น ดาหนิง ,ค.ญ.มอลลี คาเนียนเลออร์ รับบท เป็น เจ้าศาราน้อย	จอนนี่ แอนโฟเน่ พัชฎะ นามปาน สักกะณ นาชา เป็ยทา	บริษัท เป่าจินจง จำกัด
41	3	ทองเนื้อเก้า	ค.ช. เมลิส เอฟ โอย์กุน (3 ขวบ), ค.ช. ณัฐพัชญ์ นิธิจิรวินม์ ,ค.ช.ยงศิลป์ วงศ์พนิต นนท์ , ค.ญ.ปญญาภา แสงทวีญ รับบท หนูสมฤดี ค.ญ.วิชญพ คุณมานูวิทย์	วรรณุ กิรินีย์ภัคธิ์ ณัฐวุฒิ สะกิตใจ จิรายุ ตั้งศรีสุข	บริษัท แอคเคอร์ต เลนเธชั่น จำกัด
42	3	The Sixth Sense สื่อรักสัมผัสหัวใจ ภาค 2	ชลาเลศ วาดีตา แอมเนนา	จอน ไสร์ตัน ณิชาธิย์ โชคประจักษ์ชัด รัฐ ภูมิ ไตคตงวิทย์ ตฤณญา มอร์สัน หลุยส์ ศก๊อด จิตตภาภา แฉ่มปฐม วรินทร์ ปัญห กาญจน์ กมลเนตร เรืองศรี ฐกฤต ฑน อรรณพจิต กฤษณสิริ สุขสวัสดิ์	บริษัท ชลสัมพันธ์ โปรดักชั่น จำกัด
43	3	รักสุดฤทธิ์	อาโท กลมก๊ก	จิรายุ ตั้งศรีสุข วรกาญจน์ วิจารณ์ธร	บริษัท เวฟ ทีวี จำกัด
44	3	เพลิงนิมิต	เด็กชาย	อชิชาติ ชูมนานนท์ ราวณี แคมแปน	บริษัท เป่า จิน จง จำกัด
45	3	อย่าลืมฉัน	คุณกุลทีรา ยอดช่าง รับบท ฮันนี่ เสดน พิชเชอร์ รับบท ไผ่/วินจักร โจเซ่ พิช เชอร์ รับบท ไท/แววจิกร	เฉษฐาภรณ์ ผลดี แอน ทองประสม สหรัถ สังศปรีชา ศิริวิธิตา เจนฝน	บริษัท สะครโท จำกัด
46	3	ภพรัก	น้ำริน (วัยเด็ก) คุณกุลทีรา ยอดช่าง เหยี่ยว (วัยเด็ก) ค.ช.ยงศิลป์ วงศ์พนิตนนท์ ภพร (วัยเด็ก)	ปริญ สุภารัตน์ ราวณี แคมแปน	บริษัท เมตตาและมหานิยม จำกัด
47	3	ในสวนขวัญ	พัทธเศรษฐ์ คุณเจริญ รับบท แมวมैया นภิศธนันท์ นิธิจิรวินม์ รับบท นกจ๊อบ (ลูกพี่ชายนางเอก)	ปกรณ์ ฉัตรบริรักษ์ ราชศรี บาเลนซิเออ์ก้า	บริษัท วีวีซีเอ็น จำกัด
48	3	ดิวงิก	หลิน หลานง่อ (วัยเด็ก) ค.ช.ยงศิลป์ วงศ์ พนิตนนท์ หลาง หยงเหวิน (วัยเด็ก) ค.ช. ไกรกิตติ ขาวสำลี	ธนิม มนูญศิลป์ ชาลิศา วิจิตวงศ์ทอง	บริษัท ยูม่า 99 จำกัด
49	3	ก๊วนคานทองกับ แก๊งพ่อปลาไหล	ค.ญ.นภิศธนันท์ นิธิจิรวินม์ รับบทเป็น น้องญาดา	ทฤษฎี สหวงษ์ สุนิลา เลทท์	บริษัท มาสเตอร์ วัน วิดีโอ โปรดัก ชั่น จำกัด
50	3	รักนี้ใจจัดให้	นานะ ค.ญ. ภาศริยา จันทร์อุย รับบทเป็น รุ่งฉิม (ตอนเด็ก)	พัชฎะ นามปาน กิรินีย์ คงไทย	บริษัท พุด-เด็น จำกัด

51	3	รักต้องสู้	จิชารัต เกียรติ รับบทเป็น เหนือ กิจฉฐาณี ยา ศรีใจฉวี รับบทเป็น มั่น เทพย์ ไทยชน ทิบอลท์ รับบท คาพูน	วีรินทร์ ปัญหาญจัน ดิเรณีย์ คงไทย	บริษัท เมกเกอร์ เจ กรุ๊ป จำกัด
52	3	ร้ายรักพริ้งค์กั๊งฟู	ค.ช. ชินพรรณ กิติชัยวรารังค์กูร บูเคิม ค.ญ. นันทน์ภัท เลิศนามเชิดสกุล หลินหลิน ค.ช. กษิศักดิ์ กฤตพิทยาเวช เป็ญกฤษ	รัฐภูมิ โตคงทรัพย์ สุธิษา แฉงหนา	บริษัท บรอดคาซท์ ไทย เทเลวิชั่น จำกัด
53	5	เงาโลก	ค.ญ.ณัฐธิดา ดำรงวิเศษพาณิชย์ รับบท เป็น ปิยะฉัตร (พี่) (วัยเด็ก)	ณวัฒน์ กุลรัตนรักษ์ กัญญา สิริตพงษ์	บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และ บริษัท ซินริโอ จำกัด
54	5	บ่วงรักกามเทพ	ค.ช. เพลงไท นิยมไทย รับบทเป็น ต้นกล้า	ณวัฒน์ กุลรัตนรักษ์ นั้กทิพย์ จงรัชตวิบูลย์	บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และ บริษัท ซินริโอ จำกัด
55	5	พุงนี้รักเธอ	ค.ญ.นิตฉวีวัน สักดิ์ศิริ รับบทเป็น หนูฉิม	พียดา อัครเศรณี ณวัฒน์ กุลรัตนรักษ์ เรืองศักดิ์ ลอยชูศักดิ์ เก่งมณี วรรณะสิน	บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และ บริษัท ซินริโอ จำกัด
56	5	มาลัยสามชาย	ค.ช.ชลาตฤช นาทวรรณดี รับบท ยศ พลธร (วัยเด็ก) ค.ญ.บัณฑิตา สารผล รับบท ลออร (วัยเด็ก) ค.ญ.สุพิชชา มงคลจิตตานนท์ รับบท สมิตา ราชศักดิ์ (หนูยิ้ม) (วัยเด็ก) ค.ช.สุภาวรินทร์ เทียน สุวรรณ รับบท หนูแดง ค.ช.นันทิยาธิษฐาน วงศ์ชนกศิริกุล รับบท หนูแดง ค.ช.ธ ปนพัฒน์ วงศ์ชนกศิริกุล รับบท หนูต๋อย	พียดา จุจารัตนกุล กุณธศ หงส์มานพ สหรัถ สังคปรีชา สนั่นไพศาล อธิธา แหงนวิไล	บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และ บริษัท ซินริโอ จำกัด
57	5	ข้ามเวลาหาคัก	ค.ช.ธปนพัฒน์ วงศ์ชนกศิริกุล (ซาฟ) ค.ช. อิงศรีศร หาญวงศ์ใหญ่ลย์ (วีวีจี)	ลินน้อย เปล่งพาณิชย์ สุภาวฤทธิ์ วิเศษแก้ว ภาสกร คำวัลย์ศักดิ์	บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และ บริษัท ซินริโอ จำกัด
58	5	ดอกโลก	ค.ญ.แฉงหนา อนิศา กรำนท์ รับบทเป็น ดอกโลก/อภิระมย์ฤดี (วัยเด็ก) ค.ญ.นิต ฉวีวัน สักดิ์ศิริ รับบทเป็น อู่/เพ็ญตระการ (วัยเด็ก) ค.ช.วสุธร พันธุ์พาณิชย์ รับบท เป็น ป้อม (วัยเด็ก) ค.ช.สุภาวรินทร์ เทียน สุวรรณ รับบทเป็น อ้น/พัชร (วัยเด็ก) ค.ญ.กัญญาพัศล ฤทธิจระโยธ รับบทเป็น โอ/ มนัสสุช (วัยเด็ก)	ณวัฒน์ กุลรัตนรักษ์ สัตย์สกลิน เตชะสา เวศ	บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และ บริษัท ซินริโอ จำกัด
59	5	มารกามเทพ	กัจฉฐาณิยา ศรีใจฉวี รับบท	ณวัฒน์ กุลรัตนรักษ์ มณฑก แฉงฉายเพ็ญ เพ็ญ นัท มีเรีย	บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และ บริษัท ซินริโอ จำกัด
60	5	หัวใจเรือพวง	ค.ช.เอชริชชี่ เตชปรอธา	ยุกต์ สนั่นไพศาล อธิธา กุลสิลา	บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และ บริษัท ซินริโอ จำกัด
61	5	ภาพอาถรรพณ์	ค.ญ.ปานระดา คชนนัทร์นกุล	ณวัฒน์ กุลรัตนรักษ์ สัตย์สกลิน เตชะสา เวศย์ พียดา จุจารัตนกุล	บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และ บริษัท ซินริโอ จำกัด
62	5	ฮิสทอรีหัวใจดี	น้องเจนนำ จิรดา ไบแรม	วรมุข วิระมย์วิกิติ ณวัฒน์ กุลรัตนรักษ์	บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และ บริษัท ซินริโอ จำกัด
63	5	เสน่ห์นางฟ้า	ค.ญ. นิตฉวีวัน สักดิ์ศิริ ค.ญ. จิรดา ไบแรม ค.ช. อิ้นทิว เสริมสุขเจริญชัย ค.ญ. ชนัญญา เลิศวิมลนามงคล	พูนชัย เกษตรสิน วรรณธทา สนธิไชย	บริษัท เอ็กแซ็กท์ จำกัด และ บริษัท ซินริโอ จำกัด
64	7	สายใยสวาท	ลูกยี่ออด แฉงฉาย จจนกร อยู่หน้า	สมเทพาน วีระบุญชัย สุวณันท์ คงยิ่ง	บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
65	7	มือนาง	ค.ญ.ปานระดา คชนนัทร์นกุล เมษา (ตอน เด็ก) ค.ช.ลาภวัตร เอื้อศสุวรรณ วีวีจี	กฤษณกันท์ มณีฆภาพินธ์ อูษามณี ไทยา นนท์	บริษัท สิด้า วิดีโอ โปรดักชั่น จำกัด

66	7	หวานใจย้อย่างดาว	ค.ช. ริชาร์ด เกียนี่ รับบท ต้ม	ณัฐวุฒิ สกิดใจ อรจิรา แคมวิโล	บริษัท แอ็กเซ็ทท์ จำกัด
67	7	พ่อหนูเป็นซูเปอร์สตาร์	(นิโม) ธัญญานิษ เต๋าวีเศษ	ศุภวัฒน์ คณารศ อศัญญศิริ สุวรรณสุข	บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
68	7	เรือน้อยอนงค์	ดาวาเด็ก ลูกสวนในารในเรือง	สุวนันท์ คงยิ่ง เคลลี่ ธนะพัฒน์	บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
69	7	เงาหัวใจ	ค.ช.ศิริวิชญ์ พูลเกษตรกิจ รับบทเป็น ดิกวูล	วงศกร ปรมัตถากว วรบุษ วงษ์สวรรค์	บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
70	7	สาวใช้เือนาค	ชนิทาน ตั้งกบตี รับบทเป็น ไผ่คุ่น	อรรถพันธ์ นสมมาตร วิทยา นิลสุทา	บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
71	7	สวรรค์สร้าง	ค.ช.มณฑล สุรวิทย์ธรรมะ รับบทเป็น ไผ่	ศิวัฒน์ โชติชัยชรินทร์ พิทยา วัฒนามนตรี	บริษัท ดีต้า วิดีโอ โปรดักชั่น จำกัด
72	7	คุณพ่อหวานแหวว	ค.ช.ธัญญานิษ เต๋าวีเศษ รับบทเป็น แมมมู	วีรภาพ สุภาพไพบูลย์ ฝนทิพย์ วัชรตระกูล	บริษัท ดีต้า วิดีโอ โปรดักชั่น จำกัด
73	7	ปามางเสือ	ค.ช.จินนาคี อนุพงษ์วิชาติ รับบท พกษา/ดาว (วัยเด็ก)	ชนพล นิมภัยสุข จิรนนท์ มะโนแฉ่ม	บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
74	7	ค่ายองคน	ชาวลทา วาติกา แสมเมษา รับบทเป็น มารกี้	ณวัฒน์ กุลรัตนรักษ์ วรบุษ ภิรมย์ภักดี	บริษัท แอ็กเซ็ทท์ จำกัด
75	7	ลุย	ค.ช.ภูจิต เมธิสุทธิภัทร รับบททอม ค.ช.มณฑล สุรวิทย์ธรรมะ รับบท บอย (วัยเด็ก)	วีรภาพ สุภาพไพบูลย์ ภัทรธิดา พัชรวีระพงษ์	บริษัท ดีต้า วิดีโอ โปรดักชั่น จำกัด
76	7	คู่แค้นแสนรัก	ค.ช.ภูสิทธิ์ เอี่ยมสุข ค.ช.ปิใหม่	ชาคริต แฉ่มนาม พัชราภา ไชยเชื้อ	บริษัท โพลีพลัส เอ็นเตอร์เทนเม้นท์ จำกัด
77	7	นางสาวจำแลงรัก	ค.ช. ชวิน ลิขิตเจริญพงษ์ รับบทเป็น อาปู้	ศุภวัฒน์ คณารศ อรจิรา แคมวิโล	บริษัท แอ็กเซ็ทท์ จำกัด
78	7	หอบรักมาห่มป่า	ค.ช.พัชชญ์ เกียรติงันท์	กาย วัฒนพานิช อุษณณี ไวยานนท์	บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
79	7	สุดดาวดิน	ค.ช.ภูมา รัตนรุ่งเรืองชัย (ไบเบิ้ล)	ฐิติชษฐ์ สันคณาวิวัฒน์ อศัญญศิริ สุวรรณสุข	บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
80	7	อาญารัก	ค.ช.จรรยา ทุมวาทะ รัชชภาภณ แดชนอย (ตอนเด็ก) ค.ช.จามาศ จันทร์น้อย รับบทเป็น เท็ดดี้ (ตอนเด็ก) ค.ช.โบรนา วลี ภา ค.ช.ณัฐชยา รัตนพัฒน์ (ตอนเด็ก)	อานันท์ ทาพานิช จิรนนท์ มะโนแฉ่ม นุสลา ปุณณกันต์	บริษัท ดีต้า วิดีโอ โปรดักชั่น จำกัด
81	7	นิทานสะพร้าว	ค.ช.ภูมา รัตนรุ่งเรืองชัย (ไบเบิ้ล)	ธันวา สุริยจักร จัสมิงพร กฤษณาอภิวัฒน์	บริษัท ทอส์ต้า เอ็นเตอร์เทนเม้นท์ จำกัด
82	7	คือที่ดาวครองพิภพ และ คือที่ดาวครองพิภพเสากล	พริ้มเพรา (ตอนเด็ก) โบรนา วลีภา คณินิจ แฉ่ม พราวพิลาส (ตอนเด็ก) เอมิเลีย เจน โจนส์ แพรวพรรณราย (ตอนเด็ก) เคที ฮนิก้า คณินิจแฉ่ม พริชชิลลา (ตอนเด็ก) แอนนา อนิสลา กรำนท์	ปิยธิดา วรรณฤกษ์ อศัญญศิริ สุวรรณสุข เติติ อัครานนท์	บริษัท ดีต้า วิดีโอ โปรดักชั่น จำกัด
83	7	หมมแดงหัวใจ	ภูมา รัตนรุ่งเรืองชัย รับบทเป็น บิอบบี้	กันตพงศ์ ป่ารุ่งรักษ์ เหมนิจ ฉาภิกรณ์	บริษัท มุมใหม่ จำกัด
84	7	กุหลาบร้ายของนายตะวัน	สุทธิดา พงษา รับบท ซิ่ง / อธิษะเทวีโอ รับบท อาทิตย์	กันต์ กันตถาวร ศาวิกา ไอร์เน่	บริษัท โพลีพลัส เอ็นเตอร์เทนเม้นท์ จำกัด
85	7	ศพพยาบาล	สุธิดา พงษา แสดงเป็น ลูกเต๋า	ภัทรเดช สงวนความดี ฑิลานาฏ ศรศึก	บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
86	7	สุสานคนเป็น	ค.ช.พิชชา ชินวัตร รับบท ค่อยดี	เรืองศักดิ์ ลอยชูศักดิ์ จิรนนท์ มะโนแฉ่ม	บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
87	7	คุณผีที่รัก	ค.ช.อินทัช เจริญสุขเจริญชัย รับบท ข้าวต้ม ค.ช.คนตี ไชว รับบท จอแจ	ภัทรเดช สงวนความดี ฑิลานาฏ ศรศึก	บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
88	7	พายุพายุกรรม	ปิ่นเพชร แสดงโดย อินทัช เจริญสุข	ธนา สุทธิณล ไปรยา สวนดอกไม้	บริษัท ฐานันท์ จำกัด

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวมั่งคลารัช ใจตรง เกิดเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2531 เกิดที่อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จบการศึกษาจากคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขา สื่อและสิ่งพิมพ์ ปี 2553 และเข้าศึกษาต่อที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี การศึกษา 2556

